

Lit. Graec. B
5666

Phil. G. B. 1156.

THE OPTICAST
CHARACTERES

CVM

ADNOTATIONIBVS

ET

INDICE LOCVPLETISSIMO

EDIDIT

IO. FR. LEONH. MENZEL.

BARVTHI,
SVMTIBVS HAEREDVM I. A. LÜBECKII
MDCCLXXIX.

STADT- UND UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK
DRESDEN

ANNO 1718

INDICE

IO. FR. LEONH. MENSEL

LEONHARD MENSEL
DRESDEN

VIRIS ERVDITISSIMIS
ET
DE LITTE^RAVM FLORE OPTIME MERITIS

ILLVSTRI AMPLISSIMO DOCTISSIMO
PHILOSOPHIAE DOCTORI
LAVRENTIO IOANNI IACOBO
LANGIO

SERENISS. MARGGRAV. BRANDENB. A CONSILIIS
CONSISTORII ILLVSTR. COLLEG. CHRISTIANO
ERNEST. PROFESS. PVBL. PRIMAR. BIBLIOTHECARIO
ALVMNORVM INSPECT. etc. etc.

VIRIS ERUDITISSIMIS

DE LITTERARVM REORE OPTIME MERITIS

ILLUSTRISSIMO DOCTISSIMO

PHILOSOPHIAE DOCTORI

LAVRENTIO JACOBO ATQVE

J. A. N. G. I. O.

REVERENDISSIMO MARGARITAE BRANDENBURGICAE COMITISSAE

CONSULTORI HILFEN COLLEGI CHRISTIANO

FRANCOFURTI PROFESSORI R. B. PRIMARII BIBLIOTHECARIO

ALV. MINORVM INSPECTORI ETC. ETC.

SVMME REVERENDO

ET

CELEBERRIMO

M. IOANNI KAPPJO

SERENISS. MARGGRAV. BRANDENB. A CONSILIIIS

ECCLESIASTICIS TEMPLI AVLICI ANTISTITI ET

PROFESSORI THEOLOGIAE ATQVE HISTORIARVM

IN ILLVSTRI COLLEGIO CHRISTIANO

ERNESTINO,

PRAECEPTORIBVS OLIM

NVNC

FACTORIBVS INNVMERIS NOMINIBVS COLENDIS.

* 3

SUMME REVERENDO

ET

CELEBRATIONE

M. JOHANNI RAPPIO

LEVES HASCE

STVDIORVM PRIMITIAS SACRAS

ET ITITITIA IDITA ET REB CONSERVARE

EXIGVVM ANIMI DEVOTI

DOCVMNTVM ESSE CVPIE

INSTITVTO

FRATRETTORIBVS OLIM

FRATRETTORIBVS INVENTIS NOMINEVS COLLEGE

IOANN. FRID. LEONH. MENZELIVS.

P R A E F A T I O.

In edendo hoc *Theophrasti* libello non fuit consilium, inani laudis studio ductus, gloriolam sectari, multo minus lucellum facere; amor solum, quo in Litteras Graecas Romanasque feror, me compulit ad publicandam hanc auctoris suauissimi editionem. Sane Nostri *characteres ethici* s. *morum notationes* sunt pulcherrimum antiquitatis venerabilis monumentum. Ipsi enim omnis aetatis sapientes, qui de veteri Litteratura tam *Graeca* quam *Romana* sibi solis quasi

P R A E F A T I O.

ius vindicarunt, vno fere ore animoque adfirmant et contendunt, *Theophrasti* libellum, quem nunc in *Tuas* manus trado L. B. propter amoenam rerum varietatem, venustam, atticam ingeniosamque scribendi rationem, non minus, quam propter dicendi libertatem, acumen brevitatemque in notationibus non solum cuilibet commendandum esse, sed etiam ab adolescentibus in primis diligenter legi debere. Nolo autem, quod quidem inutile foret nec consentaneum proposito, referre hic vel potius repetere laudem, qua ab omnibus rerum peritis adfectus fit Theophrastus, qui in suo genere non multos pares habet. Quapropter haud inutilem et superuacaneum laborem in edendis illustran-

P R A E F A T I O.

strandisque eius characteribus me suscepisse arbitror. Quam vero rationem in adornanda hac editione secutus sim, paucis significandum videtur.

In textu orationis graecae, quem typis exscribendum curavi, maxime ante oculos habui editionem *Fischerianam*, cuius epigraphe est:

Theophrasti characteres, recensuit, animadversionibus illustravit atque indicem verborum adiecit Joh. Frieder. Fischerus. Accessit commentarius Isaaci Casauboni. Coburgi 1763 in 8. mai.

Cuius vero celeberrimi Viri studium, quam plurimis in tribunali erudito sedentibus in primis ratione critices se proba-

P R A E F A T I O.

verit; tamen Illius editionem hac ex causa et quia magno pretio venditur, adolescentulorum vsibus minus adcommodatam esse credo. Satis enim constat, huiusmodi editiones tironibus, qui modo rudimenta grammatices posuerunt, parum aut nihil proficere, prouectioribus autem magno esse fructui. Hos enim vim iudicii acuere, ingenium exercere, sensum pulcritudinis limare ac polire, copiam denique orationis ex iis augere posse, quis est, qui nesciat, aut neget?

In hac autem editione iunioribus Litterarum Graecarum amicis et iis praecipue, qui Baruthinum Gymnasium frequentant, dicata atque consecrata, solum id inuenitur et occurrit, quod auctoris intelligent-

P R A E F A T I O.

ligentiam recludere posse videtur facillime. Nam *Fischeri*, Professoris apud Lipsienses celeberrimi, (quod quidem lubentissime profiteor) observationes exegeticas easque egregias non tantum diligenter consului, et, quatenus consilio institutoque responderent, in rem meam vel potius tironum conuerti, sed etiam omnino scitu cognituque necessaria ex illis in meam qualemcunque opellam transtuli. Ex praestantissimo quoque *magni Casauboni*, qui iure meritoque Hellados Latiique sospitatoribus adnumerandus est, commentario quaedam excerpfi, quae mihi in vsum iuuentutis scholasticae vtilia viderentur. Plura quidem ex penu illa eruditionis ditissima addidissim, nisi veritus essem, ne magnitudo

do

P R A E F A T I O.

do voluminis (opella enim ex voluntate bibliopolae vndecim tantum vel duodecim plagellis constare debebat) officeret rationibus in primis pauperum adolescentulorum. Ea denique, quae GESNERVS et STROTHIVS ad nostrum auctorem obseruarunt in *Chrestomathiis graecis* vel breuiavi vel adnotatiunculis meis adscripsi verbotenus. Ceterum celeberrimi *Fischeri* indicem egregium-eumque fere totum integrumque, resectis tantum iis, quae solum artem criticam spectarent ideoque iuuenibus minus essent necessaria, typis recudendum feci.

Alios vero libros, vnde auctoris scripturam fortasse melius constituere et explicare potuissem, ad manus non habui.

Equi-

P R A E F A T I O.

Equidem, quam aegre tulerim hanc libro-
rum inopiam, non est, quod multis pro-
sequar. Nam *Cl. Sontagii in Prooemium*
characterum Theophrasti libellum Lip-
siae 1787 (in quo, quantum comperi,
Vir doctissimus de huius prologi fide, sin-
ceritate, atque auctoritate dubitat) ne ocu-
lis quidem inspicere licuit. Addere qui-
dem in animo fuit, in huius editionis or-
namentum, illos *duos auctoris characteres*,
quos *Amaduzzi*, doctus quidam Italus,
Parmae anno 1786 primum in dias lumi-
nis oras produxit, sed frustra in tabernis li-
brariis a me quaesiti sunt. Nunc demum
haec scribens certior factus sum eosdem in
cel. Beckii institutionibus philol. monogr.
Lips. 1787 inueniri recusari.

Tu

P R A E F A T I O.

Tu vero L. B. leuem huncce laborem
iuuenilem non plane reiice; forsan matu-
rior aetas dabit maturiora. Interea vale
atque peccata siue a me siue ab operis, qui-
bus propter morbum grauissimum praeesse
non potui, comissa, ignoscas quaeso infir-
mitati humanae. Scripsi Baruthi die xxiiii.
Aprilis c i o i c c c l x x i x.

THEO.

THEOPHRASTI^{a)}

NOTATIONES MORVM

SIVE

CHARACTERES ETHICI.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Ἡδὴ μὲν καὶ πρότερον πολλάκις ἐπισήσασαι
τὴν διάνοιαν, ἐθαύμασα, ἴσως δὲ εἰδὲ
πάνσομαι θαυμάζων, τί γὰρ^{b)} δήποτε τῆς
Ἑλ-

a) Patria illius fuit *Eresum*, (vnde etiam *Eresius* vocatur) vrbs clarissimae insulae, *Lesbi*, (hodie *Metefino*) ab Aeolibus habitatae, et insulis Asiae ad occidentalem oram adnumeratae. Natus est Olymp. xcvi. i. et mortuus anno aetatis lxxxv. quamquam alii aliter mortis annum definiunt. Patrem habuit *Melantum* fullonem, a quo primum *Alcippo* philosopho, (quem alii *Leucippum* vocant) *Eresi* habitanti, traditus est, tum admodum iuuenis Athenas delatus *Platonem* et *Aristotelem* magno cum fructu audiuit, ita vt, defuncto *Aristotele* magistro, ei in schola peripatetica suc-

cederet. *Aristoteles Theophrasti* nomen Nostro indidit ob insignem eloquentiam et quasi diuinam sermonis suauitatem, quum antea *Tyrtaemus* vocaretur. Plura scripsit praeter *characteres* s. *notationes morum*, de quibus vide *Diog. Laert. L. V. et Fabric. Biblioth. graec. L. III. c. 9. Vol. II. pag. 234. sqq. Conf. et ill. Harlesii introductionem in historiam L. Gr. Altenburgi 1778 8. mai. vbi pag. 228. sqq. de Nostro docte copioseque exponitur.*

b) Caue putes particulam γὰρ redundare hoc loco, vt quidam somniarunt: magnitudinem enim admirationis singularis inuuit, vide indicem

A

tem

Ἑλλάδος ὑπὸ τὸν αὐτὸν αἴρα κειμένης, καὶ πάντων Ἑλλήνων ὁμοίως παιδευομένων, συμβέβηκεν ἡμῖν ἔ τὴν αὐτὴν τάξιν τῶν τρόπων ἔχειν. Ἐγὼ γὰρ, ὧ Πολύκλεις, συνθεωρήσας ἐκ πολλῶ χρόνου τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, καὶ ^{c)} βεβιωκῶς ἔτη ἑννεήκοντα ^{d)} ἑννέα, ἔτι δὲ ὠμιληκῶς πολλαῖς τε καὶ παντοδαπαῖς φύσεσι, καὶ παρατεθεαμένος ἐξ ἀκριβείας πολλῆς τῆς τε ἀγαθῆς τῶν ἀνθρώπων, καὶ τῆς φαύλης ὑπέλαβον δεῖν συγγράψαι ἅ ἑκάτεροι αὐτῶν ἐπιτηδέουσιν ἐν τῷ βίῳ. Ἐκθήσω δέ σοι κατὰ γένος ὅσα τε τυγχάνει γένη τρόπων τέτοις προσκείμενα, καὶ ὃν τρόπον ³ τῇ οἰκονομίᾳ χρῶνται. Ὑπολαμβάνω γὰρ, ὧ Πολύκλεις, τῆς υἱῆς ^{e)} ἡμῶν βελτίσσης ἔσεσθαι, καταλειφθέντων αὐτοῖς ὑπομνημάτων τοιῶ-

cem et cl. Fischer. ad hunc locum — Deinde per Ἑλλάδα Athenas et per Ἕλληνες Athenienses intelligo. conf. et Casaubonus.

c) Καὶ ante βεβιωκῶς habet vim explicandi et interpretandi: quippe vixerim. adi notam Fischeri et indicem.

d) Hanc lectionem defenderunt Casaubonus in commentario ac Fabricius in Biblioth. gr. At locum nostrum, quum Laertius scripsisset, Theophrastum anno aetatis

LXXXV. vivere desiisse, emendandum et scribendum esse ἑβδομήκοντα ἑννέα LXXIX. Fischer contendit, quam sententiam iam antea fouerunt Petit. L. II. obseru. cap. 9. et Brucker in histor. philos. crit. Vol. I. 842. not. g).

e) Sc. *posteri*, ob eam causam eleganter et grauiter υἱῆς dicti, quia scriptor, cum posterorum animos et mores emendet per libros suos, dignus est, qui *pater* illorum habeatur.

τοιούτων οἷς παραδείγμασι^{f)} χρώμενοι, αἰρή-
 σονται τοῖς εὐσχημονεσάτοις συνέιναι τε καὶ
 ὀμιλεῖν, ὅπως μὴ καταδέεσθαι ὡσιν αὐτῶν.
 Τρέφομαι^{g)} δὲ ἤδη ἐπὶ τὸν λόγον· σὸν δέ, ⁴
 παρακολοῦθῆσαι τε καὶ εἰδῆσαι, εἰ ὀρθῶς λέ-
 γω. Πρῶτον μὲν εὖ ποιήσομαι τὸν λόγον
 ἀπὸ τῶν τὴν εἰρωνείαν ἐζηλωκότων, ἀφείς
 τὸ προοιμιάζεσθαι, καὶ πολλὰ περὶ τῆς πράγ-
 ματος λέγειν. Καὶ^{h)} ἀρξομαι πρῶτον ἐπὶ τῆς
 εἰρωνείας, καὶ ὀριῶμαι αὐτήν· εἰθ' ἕτως τὸν
 εἰρωνα διέξειμι, ποῖός τις ἐστὶ, καὶ εἰς τίνα
 τρόπον κατενήνεκται· καὶ τὰ ἄλλα δὴ τῶν
 παθημάτων, ὡσπερ ὑπεθέμην, πειράσομαι
 κατὰ γένος φανερὰ κατασηῆσαι.

f) οἷς παραδείγμασι, in-
 tell. ὡς. Itaque verba οἷς παρ.
 non coniungenda sunt, vt
 Fischer bene iudicat.

g) τρέφομαι — λόγον,
 verterem: *Doch ich will so-
 gleich zur Ausführung meines
 Plans schreiten.* Nam τρέ-
 πεισθαι (se conuertere) ἐπι-
 τι vel πρὸς τι est suscipere
 aliquid, vt saepius apud
 scriptores graecos, cuius rei
 exempla dedit cl. Beck ad
 Aristoph. au. v. 1449 vbi
 et nostrum locum excitat.

h) Particulae καὶ hic quo-
 que inesse vim explicandi iam

adnotauit Fischer. Ceterum
 obseruante eodem viro docto
 non est tautologia hoc loco
 quaerenda, vt Paw aliique
 sed falso putarunt. Nam vt
 verba πρῶτον ποιήσομαι τὸν
 λόγον ἀπὸ τῶν τὴν εἰρωνείαν
 ἐζηλωκότων ad vniuersum li-
 bellum pertinent, quibus
 significet Theophrastus, se in
 describendis vitiis initium
 facturum esse ab εἰρωνεία:
 ita verbis καὶ ἀρξομαι πρῶ-
 τον ἀπὸ τῆς εἰρωνείας declara-
 tur, quomodo sit in notan-
 da εἰρωνείας turpitudine ver-
 faturus.

CAPVT I.

ΠΕΡΙ ΕΙΡΩΝΕΙΑΣ.

1 Ἡ μὲν ἔν εἰρωνεία δόξειεν ἂν εἶναι, ὡς^{a)} τύπῳ λαβεῖν, προσποιήσις ἐπὶ χεῖρον πράξεων καὶ λόγων. Ὁ δὲ εἰρων^{b)}, τοῖστος τις, οἷος προσελθὼν τοῖς ἐχθροῖς ἐθέλει^{c)} λαλεῖν, ἢ μισεῖν καὶ ἐπαινεῖν παρόντας, οἷς ἐπέθετο λάθρα, καὶ τέτοις συλλυπεῖσθαι ἠττωμένοις^{d)} καὶ συγγνώμην δὲ ἔχειν τοῖς κακῶς αὐτὸν λέγουσι καὶ ἐπὶ τοῖς κατ' ἑαυτῶ λεγομένοις^{e)} καὶ πρὸς τὰς ἀδικημένους καὶ ἀγανακτῶ-

a) ὡς τύπῳ λαβεῖν. Vbi ὡς cum infinitiua construitur, semper verbum aliquod intelligendum esse mihi videtur cum Zeunio ad Viger. pag. 201. Fortasse autem h. l. potest intelligi δᾶ, ἔξεσι aut simile quid.

b) De huius voc. vi et potestate vid. ind. et Gesner. Chrestom. graec. ad h. l.

c) vid. ind. f. h. voc.

d) Cel. Fischer in indice verbum ἠττᾶσθαι h. l. de iis tantum accipit, qui ceciderint caussa. Sed longior patet huius verbi significatio: est enim proprie *irgend einen Schaden leiden*.

e) Καὶ ἐπὶ τοῖς κατ' ἑαυτῶ

λεγομένοις. Liceat mihi hic ea repetere, quae Fischer V. C. ad locum nostrum annotavit: „Reiskius, ait, suspicabatur deesse hic aliquid, intelligique debere aut ἠρεμεῖν, aut πρᾶως φερεῖν [immo ἔχειν] aut χαιρεῖν. At quidni verba haec coniungi possint cum verbis πρᾶως διαλέγεσθαι, vt ἐπὶ significet *de?* Nam cum superioribus verbis συγγνώμην ἔχειν coniungi sine inepta tautologia videntur vix posse: quam tamen rationem in versionibus suis sequuti sunt Politianus, Casaubonus, Schwarzius. Sed etiam si coniungi cum illis recte possent, tamen non opus esset, assu-

assu-

νακτῆντας πρῶως διαλέγεσθαι· καὶ τοῖς ἐν- 2
 τυγχάνειν κατὰ σπερδὴν βελομένοις, προσ-
 τάξει ἐπανελεθεῖν· καὶ μηδὲν, ἴων πράτ-
 τει, ὁμολογήσαι, ἀλλὰ φῆσαι βελέυσσεσθαι
 καὶ προσποιήσασθαι ἄρτι παραγεγονέναι, καὶ
 ὄψε γενέσθαι ^{f)} αὐτὸν, καὶ μαλακιώδηαι·
 καὶ πρὸς τὰς δανειζομένους καὶ ἐρανίζοντας,
 ὡς ἂν πωλεῖ ^{g)} καὶ μὴ πωλῶν, φῆσει πωλεῖν
 καὶ ἀκέσας τι, δόξει μὴ προσποιεῖσθαι· καὶ
 ἰδὼν, φῆσει μὴ ἐωρακέναι· καὶ ὁμολογήσας,
 μὴ μεμνηθεῖσθαι· καὶ τὰ μὲν ἐσκέφθεσθαι φάσκειν, 3
 τὰ δὲ εἰδεῖναι, τὰ δὲ θαυμάζειν, τὰ δὲ
 ἤδη ποτὲ καὶ αὐτὸς ἔτω διαλογίσασθαι· καὶ
 τὸ ὅλον δεινὸς τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τῆς λόγου χρη-
 σθαι, Οὐ πιζένω, Οὐχ ὑπολαμβάνω, Ἐκ-
 πλήττομαι· καὶ λέγει ἑαυτὸν ἕτερον γεγο-
 νέναι· καὶ μὴν οὐ τὰυτὰ πρὸς ἐμὲ διεξήκει·
 παρά-

assumere quidquam extrin-
 secus. Quidni enim leges
 linguae patiantur dici συ-
 γνώμην ἔχειν ἐπὶ τοῖς κατ'
 ἑαυτῆ λέγομενοις? etc. —
 Ceterum vir ille doctissimus
 in indice f. v. πρῶως verba:
 πρῶως διαλέγεσθαι ἐπὶ τοῖς
 κατ' ἑαυτῆ λέγομενοις opti-
 me vertit et interpretatur.

f) γενέσθαι, h. e. domum
 venerisse. γενέσθαι autem
 dictum est pro παραγενέσθαι,
 vide Fischer qui in indice

quaedam noui testamenti
 loca adtulit, quae verbo γέ-
 νεσθαι in hoc significato vtun-
 tur. — αὐτὸν h. l. pro
 ἑαυτὸν. pronomina autem αὐ-
 τῆ, αὐτῷ αὐτὸν, vsurpantur
 pro ἑαυτῆ, ἑαυτῷ, ἑαυτὸν,
 quum respicitur ad personam,
 a qua coepta est oratio.

g) Vel quasi non intel-
 lexisset, quid vellent, vel
 quasi pecuniam non haberet,
 quia vendere non posset.
 Gesner.

παράδοξόν μοι τὸ πρᾶγμα, ἄλλω τινὶ λέγε
 ὅπως δὲ σοι ἀπισήσω, ἢ ἐκείνης καταγνώ, ἀπο-
 4 ρῆμαι· ἀλλ' ὄρα μὴ σὺ θᾶττον ^{h)} πισέυης
 τοιάυτας φωνὰς καὶ πλοκάς καὶ παλιλλογίας·
 ἔχειρον ἐστὶν εὐρεῖν ἔδεν· τὰ δὲ τῶν ἡθῶν
 μὴ ἀπλά, ἀλλ' ἐπίβρα, φυλάττεσθαι μάλ-
 λον δεῖ, ἢ τὴς ἔχεις.

CAPVT II.

ΠΕΡΙ ΚΟΛΑΚΕΙΑΣ.

I Τὴν δὲ κολακίαν ὑπολάβοι ἂν τις ὀμι-
 λίαν αἰσχρὰν εἶναι, συμφέροντα δὲ τῷ κολα-
 κέουσι. τὸν δὲ κόλακα τοῖστίον τινα, ὡς
 πορευόμενον ἅμα εἰπεῖν, Ἐνθυμῆ, ὡς ἀπο-
 βλέπῃσι ^{a)} πρὸς σὲ οἱ ἄνθρωποι; τῆτο ἔδενι
 τῶν ἐν τῇ πόλει γένηται πλὴν σοί· εὐδοκί-
 μεις χθὲς ἐν τῇ σοᾷ· πλειόνων γὰρ ἢ τριά-
 κοντα ἀνθρώπων καθημένων, καὶ ἐμπεσόν-
 τος

h) θᾶττον, h. e. citius,
 repente. De iis imprimis
 vsurpatur qui impetu quodam
 animi magis quam consilio
 aliquid faciunt, vid. Casau-
 bonus.

a) ἀποβλέπειν πρὸς τινὰ.
 De hac locutione vide indi-

cem et quos laudat ill. Har-
 les in ind. ad Antholog. graec.
 profaic. h. v. — Ceterum
 vsus loquendi Atticorum pro
 eis postulat πρὸς: locus Xe-
 nophontis M. S. L. iv. cap.
 2. §. 2. a Nedhamo et Fi-
 schero excitatus hanc emen-
 dationem et probat et exigit.

τος λόγος τίς εἶη βέλτιος, ἀπ' αὐτῆς ^{b)} ἀρξά-
 μένης πάντας, ἐπὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς κατενεχ-
 θῆναι· καὶ ἄλλα τοιαῦτα λέγειν· ἀπὸ τῆς ²
 ἱματίου ἀφελεῖν κροκίδα· καὶ εἴαν τι πρὸς τὸ
 τρίχωμα τῆς κεφαλῆς ἀπὸ πνεύματος προσε-
 νεχθῆ ἄχυρον, καρφολογῆσαι· καὶ ἐπιγε-
 λάσας δὲ εἰπεῖν, ὄρας; ὅτι δεῖν ^{c)} σοι ἡμε-
 ρῶν ἐκ ἐντετύχηκα, πολιῶν ἐσχηκας τὸν
 πώγωνα μεσόν· καίπερ, εἴ τις καὶ ἄλλος, ἔχεις
 πρὸς τὰ ἔτη μέλαιναν τὴν τρίχα. καὶ λέ- ³
 γοντος δὲ αὐτῆς τι, τῆς ἄλλης σιωπᾶν κελεῦ-
 σαι, καὶ ἐπαινέσαι δὲ ἀκρόντος· καὶ ἐπιση-
 μήνασαι δὲ, εἰ πᾶνσεται, Ὁρθῶς. καὶ σκώ-
 ψαντι πικρῶς ἐπιγελάσαι, τό, τε ἱμάτιον
 ὦσαι

b) ἀπ' αὐτῆς. [Subita per-
 sonarum mutatio pro ἀπὸ σκ.
 Orationis autem structuram
 esse mutatam, apparet ex
 infinitiuo, qui aut ab intel-
 lecto aut statim subsequente
 λέγειν pendeat. Theophra-
 stus omnino a secunda per-
 sona ad tertiam (quod tamen
 reiicit Fischer ad h, l.) tran-
 sisse videtur, ita tamen, ut
 vocabulum honoris αὐτος (de
 cuius eleganti vsu vide prae-
 ter indicem etiam Casaubo-
 num et ill. Harles ad Anthol.
 graec. poet. pag. 13.) adu-
 latoribus in primis familiare
 pro secunda persona σκ πο-

neret, conf. die neue philolo-
 gische Bibliothek vol. IIV.
 pag. 100.

c) δεῖν σοι ἡμερῶν ἐκ εν-
 τετύχηκα, biduo te non con-
 ueni. Numerorum enallage
 non tantum trita est in atti-
 cismo, quando nomen plu-
 rale neutrum singulari verbo
 cohaeret, vel in Zeugmate,
 Latinis etiam cognito; sed
 et numerale δύο, etiam cum
 dualiter declinatur, substan-
 tium plurale post se habet.
 vid. Hoogeuen ad Vig. de idio-
 tismis graecae dictionis cap.
 III. sect. 1. pag. 39. edit.
 Zeune.

A 4

ὤσαι εἰς τὸ σῶμα, ὡς δὴ ἔδυνάμενος κατα-
 σχεῖν τὸν γέλωτα· καὶ τὰς ἀπαντῶντας ἐπι-
 σῆναι κελῆσαι, ἕως ἂν Ἄυτὸς παρέλθῃ·
 καὶ τοῖς παιδίοις μῆλα καὶ ἀπίεσι πριάμενος,
 εἰσενέγκας δῆναι, ὀρώντος αὐτῆ· καὶ Φιλῆ-
 4 σασ δὲ εἰπεῖν, χρῆσθ πατρὸς νεότητια. καὶ
 συνωνόμενος δὲ κρηπίδας, τὸν πόδα φῆσαι εἶ-
 ναι εὐρυθρότερον τῆ ὑποδήματος. καὶ πορευο-
 μένος πρὸς τινα τῶν φίλων, προδραμῶν εἰ-
 πεῖν, ὅτι πρὸς σε ἔρχεται· καὶ ἀνασρέψας,
 ὅτι προσήγγελα. ἀμέλει δὲ καὶ τὰ ἐκ γυ-
 ναικείας ἀγοραῖς διακονῆσαι δυνατὸς ἀπνευσί·
 καὶ τῶν ἐσιωμένων, πρῶτος ἐπαινέσαι τὸν
 οἶνον· καὶ παραμένων^{d)} εἰπεῖν, ὡς μαλακῶς
 ἐδίεις. καὶ ἄρας τὶ τῶν ἀπὸ τῆς τραπέζης,
 φῆσαι, τὸτι ἄρα ὡς χρῆσόν ἐσι! καὶ ἐρωτῆ-
 σαι μὴ ῥιγοῖ, καὶ εἰ ἐπιβαλέσθαι βέλεται,
 5 καὶ ἔτι περισεῖλαι^{e)} αὐτόν. καὶ μὴν ταῦτα
 λέγων πρὸς τὸ ἔς προσπίπτων, ψιθυρίζειν^{f)}
 καὶ εἰς ἐκεῖνον ἀποβλέπων, τοῖς ἄλλοις λα-
 λεῖν.

d) Aut παραμένων, vt re-
 feratur ad πρῶτος (h. e. er
 setzt sich auch zuerst an die Ta-
 fel etc.) stare aut legi potest
 παραμένειν, sustinet quoque
 dicere, h. e. praeter ea quo-
 que dicit. De aliis emen-
 dationibus et interpretatio-
 nibus vide Fischerum in pri-
 mis coniecturam Gronouii
 aut παρακειμένων probantem.

e) καὶ ἔτι περισεῖλαι etc.
 Sensus, quem Fischer hic
 reperit: interrogat si forte
 rex velit amicitia: neque in-
 terrogat tantum, sed ipse
 continuo eum amicit.

f) Ψιθυρίζειν h. l. pro-
 prie in aurem susurrare, quod
 tenuissima voce fieri solet.
 cf. ill. Harles ad Theocr.
 idyll. I. 1.

λεῖν. καὶ τῶν παιδῶν ἐν τῷ θεάτρῳ ἀφελόμε-
 νος τὰ προσκεφάλαια, αὐτὸς ὑποσρῶσαι καὶ
 τὴν οἰκίαν φῆσαι εὖ ἡρχιτεκτονῆσαι καὶ τὸν
 ἀγρὸν εὖ πεφυτῆναι καὶ τὴν εἰκόνα ὁμοίαν
 εἶναι. καὶ τὸ κεφάλαιον, τὸν κόλακά ἐσι
 θεάσασθαι πάντα καὶ λέγοντα καὶ πράττον-
 τα, οἷς χαριεῖσθαι ὑπολαμβάνει.

CAPUT III.

ΠΕΡΙ ΑΔΟΛΕΣΧΙΑΣ.

Ἡ δὲ ἀδολεσχία ἐστὶ μὲν διήγησις λόγων **1**
 μακρῶν καὶ ἀπροβλεπτῶν· ὁ δὲ ἀδολέσχης,
 τοιῦτός ἐστιν, οἷος ὃν μὴ γινώσκει, τῷ πα-
 ρακαθεζόμενος πλησίον, πρῶτον μὲν τῆς ἑαυ-
 τῆς γυναικὸς εἰπεῖν ἐγκώμιον· εἶτα ὁ τῆς νυκ-
 τὸς εἶδεν ἐνύπνιον, τῷτο διηγήσασθαι ^{a)}· εἶθ'
 ὧν εἶχεν ἐπὶ τῷ δείπνῳ τὰ καθέκαστα διεξελ-
 θεῖν. εἶτα δὴ ^{b)} προχωρῶντος τῆς πράγματος, **2**
 λέγειν ὡς πολὺ πονηρότεροί ἐσιν οἱ νῦν ἄν-
 θρω-

a) διηγήσασθαι, vide ind.
 f. v. διηγῆσθαι, quosque lau-
 dat cl. Beck ad Aristophan.
 av. v. 198.

b) Particulae δὴ h. l. inest
 ea elegantia et vis, quae
 quidem sentiri, sed verbis
 exprimi nequit, εἶτα δὴ,
 hernach, wenn nun so etc.
 Ceterum verba: προχωρῶντος

τῆς πράγματος cel. Fischer
 in indice vertit et interpre-
 tatur: *re e sententia proce-*
dente, h. e. quum videt gar-
rulitatem suam non displicere
audientibus. Sed tamen, vt
 opinor, προχωρεῖν πραγμα
 est, ac si germanice dixeris,
 noch weiter in den Text kom-
 men.

Θρωποι τῶν ἀρχαίων· καὶ ὡς ἄξιοι γεγονότα-
 σιν οἱ πυροὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ· καὶ ὡς πολλοὶ ἐπιδη-
 μῶσι ξένοι· καὶ τὴν θάλατταν ἐκ Διονυ-
 σίων ^{c)} πλώιμον εἶναι· καὶ εἰ ποιήσειεν ^{d)} ὁ
 Ζεὺς ὕδωρ, τὰ ἐν τῇ γῆ βελτίω ἔσεσθαι· καὶ ὅτι
 ἀγρὸν εἰς νέωτα γεωργήσει· καὶ ὡς χαλεπὸν
 ἔστι τὸ ζῆν· καὶ, ὡς Δάμιππος μυστηρίοις ^{e)} με-
 γίστην δαίδα ἔσησε· καὶ, Πόσοι εἰσὶ κίονες τῆς
 3 Ὠιδείας ^{f)}, καὶ, Χθὲς ἡμεῖσα· καὶ, Τίς ἐστὶν
 ἡμέρα

c) h. e. *Bacchanalia ma-
 iora*, quae in urbe, et qui-
 dem verno tempore mense
 Elaphebolione (nobis, Mar-
 tio) in honorem Bacchi cele-
 brabantur. *Minora* vero Bac-
 chanalia in agris mense Po-
 fideone (nobis, Decembri)
 agebantur. vide *van Dale diff.
 VIII. ad Antiqq. et marmora*
*pag. 613. sqq. et Martini Ab-
 handlung von den Odeen der*
Alten. Lipsiae 1768. 8. pag.
48. sqq.

d) εἰ ποιήσειεν ὁ Ζεὺς ὕδωρ,
 si Iupiter fecerit aquam, h.
 e. *pluerit*. conf. Aristoph. in
Vesp. 261-263. vide quo-
 que Hoogeuen ad Viger. cap.
 v. sect. x. reg. ix. pag. 278
 et 279. ed. Zeun. de constru-
 ctione verbi ποιῆσθαι inpri-
 mis cum substantiuorum ad-
 cusatiuis (vbi tunc vna voce

Latine redditur, atque idem
 notat, quod substantiuum,
 si in verbum mutetur) docte
 copioseque disputantem.

e) *Mysteria maiora* et *mi-
 nora* Eleusine in Attica cele-
 brabantur. Hoc autem loco
 intelliguntur *maiora*, in ho-
 norem Cereris acta, mense
 Boëdromione, nobis Septem-
 bri. Quinto illorum die ge-
 stabant viri et feminae faces
 ardentes et eas ante fores
 ponebant. Videtur autem
 magnae fuisse laudi, quis
 maximam adferret. Et ille
 quintus dies dicebatur ἡ
 λαμπάδων ἡμέρα. vide *Meur-
 sii Eleusinia* etc. *Lugd. Bat.*
1619. 4. et *Stochausen de*
*cultu ac usu luminum. Traie-
 cti ad Rhenum 1726. cap. v.*

f) Ὠιδείων fuit Athenis lo-
 cus, quem Pericles in mo-
 dum

ἡμέρα σήμερον; καὶ ὑπομένη τις αὐτὸν, μὴ ἀφίσαθαι καὶ ὡς Βοηδρομιῶνος μὲν ἔσι τὰ μυθήρια, Πυανεψιῶνος δὲ Ἀπατέρια, Ποσειδεῶνος δὲ τὰ κατ' ἀγρὸς Διονύσια παρασείσαντα δὲ χρὴ τὴς τοιούτης τῶν ἀνθρώπων καὶ διαράμενον ἀπαλλάττεσθαι, ὅσις ἀπύρετος βέλεται εἶναι. ἔργον γὰρ συναρκεῖσθαι τοῖς μήτε σχολῆν, μήτε σπυδῆν, διαγινώσκουσιν.

CAPVT IV.

ΠΕΡΙ ΑΓΡΟΙΚΙΑΣ.

Ἡ δὲ αγραικία δόξειεν ἂν εἶναι ἀμαθία ἰσχυρῶν· ὁ δὲ ἀγροικὸς ^{a)}, τοιούτος τις, οἷος κυκεῶνα ^{b)} - πίων εἰς ἐκκλησίαν πορεύεσθαι καὶ

dum theatri exstruxit et multis sedibus columnisque lapideis exornauit, ubi musica certamina spectabantur. vide Casaubonum, Fischerum in indice et cl. Martini libellum memoratum p. 14. sqq. 24. sqq. 33. sqq. Sed *odeum*, ut alia Graecorum theatra non solum ad eam rem, unde nominatur, sed etiam ad emtionem et venditionem adhibitum est. Praeterea iudiciis habendis inferuit.

a) Distinguendum ab ἀγροῖκος, quod in agris ver-

santem denotat, seu *rusticum* non propter mores sed propter vitae genus ita adpellatum.

b) Κυκεῶν erat potio confecta vel ex aqua et farina, vel e farina, vino, melle, etiam caseo, vel e vino et floribus herbisque pluribus. v. Fischer. ind. h. v. et quos ibi laudat. Gesner. vero hic intelligi vult speciatim κυκεῶνα βληχωνίας, qui memoratur ab Aristophane Pac. 711. h. e. *puleiatum*, vinum pulegio conditum.

καὶ τὸ μύρον φάσκειν εἶδεν τῷ θυμῷ ἡδίων
 ὄζειν· καὶ μείζω τῷ ποδῶς τὰ ὑποδήματα φο-
 ρεῖν· καὶ μεγάλη τῇ φωνῇ λαλεῖν· καὶ τοῖς
 μὲν φίλοις καὶ οἰκείοις ἀπιστεῖν, πρὸς δὲ τῶν
 αὐτῷ οἰκέτας ἀνακοινεῖσθαι περὶ τῶν μεγίστων·
 καὶ τοῖς παρ' αὐτῷ ἐργαζομένοις ἐν ἀγρῷ,
 2 πάντα τὰ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας διηγείσθαι· καὶ
 ἀναβεβλημένος ἄνω τῷ γόνατος, καθιζάνειν,
 ὥστε τὰ γυμνά αὐτῷ φαίνεσθαι· καὶ ἐπ' ἄλλω
 μὲν μηδενὶ θαυμάζειν, μήτε ἐκπλήττεσθαι ἐν
 ταῖς ὁδοῖς· ὅταν δὲ ἴδῃ βῆν, ἢ ὄνον, ἢ τρά-
 γον, ἐσηκῶς θεωρεῖν· καὶ προαιρᾶν δὲ τι ἐκ
 τῷ ταμείῳ, δεινῶς φαγεῖν, καὶ ζωρότερον
 πιεῖν· καὶ τὴν σιτοποιὸν ^{c)} πειρᾶν λαθεῖν·
 κατ' ἀλέσαι μετ' αὐτῆς τοῖς ἐνδοῦν πᾶσι καὶ
 αὐτῷ τὰ ἐπιτήδεια· καὶ ἀριστῶν δὲ ἅμα τοῖς
 3 ὑποζυγίοις ἐμβαλεῖν τὸν χόρτον· καὶ κόψαν-
 τος ^{d)} τὴν θύραν ὑπακῆσαι αὐτός· καὶ τὸν
 κύνα

c) Ex hoc Theophrasti loco satis apparet, apud veteres feminarum fuisse, non solum fruges pinsere, panem coquere etc. sed etiam praesse cellae penariae, Qua ex causa voc. σιτοποιος rectius puto reddi *Schafnerin*, quam *Baekerin*.

d) Veterum Graecorum, in primis Atheniensium, aedes ita erant comparatae, ut fores non introrsum ducen-

do, sed in viam publicam reiiciendo, aperirentur. Itaque qui exhibant, necesse habebant, digito fores percutere, φοφᾶν, lat. *crepare*, ut, qui intraturi adstarent, caueret sibi possent: introituri autem fores pulsabant, quod gr. κόπτειν dicitur. — ὑπάκσειν vero proprium est verbum de eo, qui ad ianuam sedet atque observat, si qui sint, qui iutromitti cupiant,

ut

κύνα προσκαλεσάμενος, καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς
 ῥύγχος, εἶπεῖν, ὅτος φυλάττει τὸ χωρίον,
 καὶ τὴν οἰκίαν, καὶ τὰς ἔνδον, καὶ τὸ ἀργύ-
 ριον δὲ παρά τῃ λαβῶν ἀποδοκιμάζειν ^{e)},
 λίαν μὲν λυπρὸν εἶναι, καὶ ἕτερον ἅμα ἀλ-
 λάττεσθαι· καὶ ὁ ἄροτρον ἔχρησεν, ἢ κόφινον,
 ἢ δρέπανον, ἢ θύλακον, τὰυτα τῆς νυκτὸς
 κατὰ ἀγρυπνίαν ἀναμιμνησκόμενος. καὶ εἰς 4
 ἄστυ καταβαίνον, ἐρωτήσας τὸν ἀπαντῶντα,
 πόσες ἦσαν αἱ διφθέραι καὶ τὸ τάριχος· καὶ
 εἰ σήμερον ὁ ὦγων νεμηνίαν ἄγει. καὶ εἶπεῖν
 εὐθύς ὅτι βέλεται καταβάς ἀποκείρασθαι.
 καὶ ἐν βαλανείῳ δὲ ἄσαι· καὶ εἰς τὰ ὑποδή-
 ματα δὲ ἤλκας ἐγκροῖσαι, καὶ τῆς αὐτῆς ὁδῆς
 παριῶν κομίσασθαι παρ' Ἀρχίης τῆς ταρίχως.

vt domino adnunciet, quod
 dicitur proprie εἰσαγγελλεῖν.
 vide Bach. ad Xenophon.
 Sympof. cap. 1. §. 11. pag.
 158 et 159. ed. Zeunii et
 quos ibi laudat.

e) Pecuniam iam accep-
 tam reprobatur, *dicens*, nimis
 tenuem esse, et simul, *cum*
ditto, ipse (de mensa argen-
 tarii) aliam mutat. Gesner.
 adde Casaubonum ad h. l.

CAPVT V.

ΠΕΡΙ ΑΡΕΣΚΕΙΑΣ.

1 Ἡ δὲ ἀρέσκεια ἔστι μὲν, ὡς ὄρω περιλαβῆν, ἔντευξις ἔκ ἐπὶ τῷ βελτίσῳ^{a)} ἠδονῆς παρασκευασική· ὁ δὲ ἀρεσκος, ἀμέλει τοιούτος τις, οἷος πόρρωθεν προσαγορεύσας, καὶ ἄνδρα κράτιστον εἰπὼν, καὶ θαυμάσας ἱκανῶς, ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ μὴ ἀφιέναι καὶ μικρὸν προπέμψας, καὶ ἐρωτήσας, πότε αὐτὸν ὄψεται, ἔτι ἐπαινῶν ἀπαλλάττεσθαι· καὶ παρακληθεῖς δὲ πρὸς δίαιταν, μὴ μόνον ὡ πάρεσι βέλεσθαι ἀρέσκειν, ἀλλὰ καὶ τῷ ἀντιδίκῳ, ἵνα κοινὸς εἶναι δοκῆ καὶ τῆς ξένου^{b)} δὲ εἰπεῖν ὡς δικαιότερα λέγῃσι τῶν πολιτῶν· καὶ κεκλημένος δὲ ἐπὶ δεῖπνον, κελεύσας καλέσας τὰ παῖδια τὸν ἐσιῶντα· καὶ εἰσιόντα^{c)}, φῆσαι σύκε ὁμοιότερα^{d)} εἶναι τῷ πατρί· καὶ προ-

a) ἔκ ἐπὶ τῷ βελτίσῳ. Haec verba valent (vt iam cel. Fischer bene obseruat in indice s. v. βελτιων) idem quod ἄνευ ὠφελείας καὶ μετὰ βλάβης, quia ἀρεσκος nec sibi prodest blanditia (qua re differt ab adulate) nec ei cui blanditur, immo etiam obest et nocet.

b) Nota atticismum pro καὶ εἰπεῖν ὡς οἱ ξενοί. Quare Casauboni emendationem πρὸς τῆς ξένου non necessariam

esse puto: ἀρεσκος enim dicit illa verba praesentibus peregrinis. Sed vid. Fischer.

c) εἰσιόντα est h. l. adu- fatius absolutus habetque vim genitiuorum, quos vocant, consequentiae.

d) Notandus graecismus, cum comparatiuum sequitur genitiuus vnicae vocis, quae per totam sententiam reddi debet. Estque ille genitiuus substantiui, quod est subiectum dicti vel prouerbii alicuius,

προσαγαγόμενος, Φιλῆσαι, καὶ παρ' αὐτὸν κα-
 θίσαι· καὶ τοῖς μὲν συμπαίξειν^{e)} αὐτὸς, λέγων,
 ἄσκος, πέλεκυς^{f)}· τὰ δὲ ἐπὶ τῆς γαστρὸς εἶναι
 καθεύδειν, ἅμα θλιβόμενος. καὶ πλεισάκεις³
 δὲ ἀποκέρασαι, καὶ τὰς ὀδόντας λευκὰς ἔχειν·
 καὶ τὰ ἱμάτια δὲ χρυσὰ μεταβάλλεσαι, καὶ
 χρίσματι ἀλείφεισαι· καὶ τῆς μὲν ἀγορᾶς
 πρὸς τὰς τραπέζας προσφοιτᾶν· τῶν δὲ γυμ-
 νασίων ἐν τέτοις διατρίβειν, ἧ ἂν ἔφηβοι
 γυμνάζωνται. τῆ δὲ θεάτρῳ καθῆσαι, ὅταν
 ᾖ θεά, πλησίον τῶν στρατηγῶν· καὶ ἀγορά-
 ζειν αὐτῷ μὲν μηδὲν, ξένοις δὲ εἰς Βυζάν-
 τιον^{g)} ἐπιστάλματα· καὶ Λακωνικὰς κύνας
 εἰς

cuius, quod fertur in primis.
 vide Hoogeuen ad Viger.
 cap. III. sect. 11. pag. 65.
 ed. Zeune. Adde Fischer in
 ind. et quos ibi laudat.

e) Compara cum his Iu-
 uenalem (Sat. v. 141. sqq.)
 de falsis fictisque amicis lo-
 quentem, quem locum iam
 Casaubonus excitat: *Sed tua
 nunc Mycale pariat licet, et
 pueros tres in gremiis patris
 fundat; simul ipse loquaci
 gaudebit nido: viridem tho-
 raca iubebit afferi, mini-
 masque nuces affemque roga-
 tum ad mensam quoties para-
 fitus venerit infans.*

f) Mihi satis arridet Fi-

scheri interpretatio: ἄσκον et
 πέλεκυν esse vocabula cre-
 pundiorum, quae penderent
 de collis liberorum, habe-
 rentque figuram vterculi et
 securiculae. Quare cum hoc
 viro docto interpretationem
 eorum stare posse non credo,
 qui arbitrantur, liberos ip-
 sos ab homine ἀρέσκῳ ita vo-
 cari, neque eam Paui, fa-
 bellas intelligentis, quibus
 nutriculae oblectarint infan-
 tes, et quarum initium fue-
 rit ἄσκος, πέλεκυς.

g) Byzantium fuit quon-
 dam vrbs clarissima Thraciae,
 de qua Stephanus Byzan-
 tinus: Βυζάντιον· τὸ ἐν Θρά-
 κῃ

εἰς Κύζικον ^{h)}· καὶ μέλι Ὑμήττιον, εἰς Ῥόδον· καὶ τὰντα ποιῶν, τοῖς ἐν τῇ πόλει διηγεῖσθαι. ἀμέλει δὲ καὶ πίθηκον θρέψαι δεινός, καὶ τίτυρον κτήσασθαι, καὶ Σικελικὰς περιεραῖς καὶ δορκαδεῖς ἀτραγάλλας, καὶ Θυριακὰς τῶν σρογγύλων ληκύθας, καὶ βακτηρίας ⁱ⁾ τῶν σκολιῶν ἐκ Λακεδαιμόνος, καὶ αὐλαίαν ἔχουσαν Πέρσας ἐνυφασμένους, καὶ αὐλίδιον παλαιστρικὸν κόνιν ἔχον, καὶ σφαιριστήριον· καὶ τὸτο περιειῶν χρᾶν αἰεὶ τοῖς φιλοσόφοις, τοῖς σοφισταῖς, τοῖς ὀπλομάχοις, τοῖς ἀρμονικοῖς, ἐπιδείκνυσθαι, καὶ αὐτὸς ἐν ταῖς ἐπιδείξεσιν ὑπερον εἰπεῖν, ἐπὶ τῶν θεωμένων, πρὸς ἕτερον, ὅτι τὸτς ἐστὶν ἡ παλαίστρα.

κη βασίλειον, πόλις διασημοτάτη πρὸς τῇ Προποντίδι, πρὸς τῷ μέρει τῆς Εὐρώπης. *Fischer in indice.*

h) *Cyzicum*, vrbs in insula eiusdem nominis, sed ab Alexandro continenti iuncta, in Propontide. Cincta fuit saltibus et filuis. Qua ex re apparet, cur ἀρεσκος hospitibus Cyzicenis mittere dicatur canes Laconicos. *Idem.*

i) βακτηρίας τῶν σκολιῶν,

eleganter dictum pro βακτηρίας σκολίας. Est autem hic usus loquendi non obscurus: nam βακτηρία τῶν σκολιῶν est, ac si dixeris, *baculus ex illis, qui tortuosi sunt.* confer Hemsterhuis ad Lucian. Dial. Mort. xxii. Ceterum intelligitur ex hoc loco, homines delicatulos et elegantiae studiosos gestasse baculos Athenis, de qua consuetudine vide praeter Casaubonum ad h. l. etiam Duker. ad Thucyd. pag. 555.

CAPVT VI.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΙΑΣ.

Ἡ δὲ ἀπόνοια ἔστιν ὑπομονὴ αἰσχυρῶν ἔργων καὶ λόγων· ὁ δὲ ἀπονεννημένος, τοιῦτός τις, οἷος ὁμόσαι ταχύ, κακῶς ἀκῆσαι, καὶ λαιδορηθῆναι δυνάμενος. τῷ ἤθει ἀγοραῖός ^{a)} τις, καὶ ἀνασευρμένος, καὶ παντοποιός ἀμέλει δυνατός καὶ ὀρχεῖσθαι νήφων τὸν κόρδακα ^{b)}, καὶ προσωπεῖον ἔχων ἐν κωμικῷ χορῷ· καὶ ἐν θάυμασι ^{c)} δὲ τῆς χαλκῆς ἐκλέγειν, καὶ ἑκάστον παριών. καὶ μάχεσθαι τοῖς τὸ σύμβολον ^{d)} φέρουσι καὶ προῖκα θεωρεῖν ἀξιῶσι. δεινὸς δὲ καὶ πανδοκεῦσαι, καὶ πορνοβοσκῆσαι, καὶ τελωνῆσαι, καὶ μηδεμίαν αἰσχυρὰν ἐργασίαν ἀποδοκιμάσαι, ἀλλὰ κηρύττειν, μαγειρεύειν, κυβεύειν, τὴν μητέρα μὴ τρέφειν, ἀπάγεσθαι κλοπῆς, τὸ δεσμωτήριον πλείω χρόνον οἰκεῖν, ἢ τὴν αὐτῆς οἰκίαν· καὶ τῆτο ^{e)} δ' ἂν εἶναι ³
 δόξειε

a) Hanc vocem optime illustrant cel. Fischer in indice et Valkenarius ad Ammonium p. m. pag. 7.

b) Variā saltationum genera, in Graecia vsitata, et eorum nomina reperies apud Athenaeum L. xiv. p. m. p. 629 sq. adde Stroth. in Chrestomathia graeca ad h. l.

c) ἐν θάυμασι, h. e. wenn Taschenspielerkünste vorgestellt

werden. Praestigiae enim admirationem spectatorum excitare solent. Θαυμα vero vsurpatur a scriptoribus graecis, cum de re mirabili atque insolita loquuntur. De praestigiatoribus veterum et eorum artibus confer omnino Casaubon.

d) vide Casaubonum.

e) Ego cum cel. Fischero verba καὶ τῆτο δὲ interpretor:

δόξειε τῶν περιῦσαμένων τὴς ὄχλης, καὶ προσκαλόντων, μεγάλη τῇ φωνῇ καὶ παρεργωγία διαλεγομένων πρὸς αὐτὴς καὶ λοιδορομένων· καὶ μεταξύ οἱ μὲν προσίασιν, οἱ δὲ ἀπίασιν πρὶν ἀκῆσαι αὐτῶ· ἀλλὰ τοῖς μὲν ἀρχὴν, τοῖς δὲ συλλαβὴν, τοῖς δὲ μέρος τῆς πράγματος λέγει· ἕκ ἄλλως θεωρεῖσθαι ἀξίων τὴν ἀπόνοιαν αὐτῶ, ἢ ὅταν ἢ πανήγυρις. ἰκανὸς ^{f)} δὲ καὶ δίκας τὰς μὲν φεύγειν, τὰς δὲ διώκειν, τὰς δὲ ἐξόμνυσθαι, ταῖς δὲ παρεῖναι ^{g)}. ἔχων ἐχίνον ἐν τῷ προκολλπίῳ, καὶ ὄρμαθὸς γραμματιδίων ἐν ταῖς χερσίν. ἕκ ἀποδοκιμάζων δὲ, ἕδ' ἅμα ποικῶν ἀγοραίων στρατηγεῖν, καὶ εὐθύς τῶ τοῖς δανείζειν, καὶ τῆς δραχμῆς ^{h)} τόκον τρία ἡμιβόλια τῆς ἡμέρας πράττεσθαι ⁱ⁾, καὶ ἐφοδύειν

tor: quin etiam, ἀμέλει δὲ, vt saepius Noster loquitur. Similiter Demosthenes in oratione de Corona (cap. 37. pag. 292. ed. Harles.) καὶ τοι καὶ τῶτο ἐγὼ λοιδορίαν κατηγορίας τῶτω διαφέρειν ἠγῶμαι. Et sic usurpatur quoque καὶ ταῦτα, de quo vide Hoogeuen de part. pag. 410, fqq. ed. Schüz.

f) h. l. idem quod δεινὸς, δυνατός et οἶος, im Stande, fähig.

g) Homo enim perditissimus semper in iudiciis versari solet.

h) Δραχμη erat numus Atticus, et quidem secundum Suidam f. h. v. sex obolorum valore, Romanorum denarii pretio respondens. De diuerso genere et valore drachmarum vide praeter Fischerum in indice etiam Potters griech. Arch. Vol. 2. pag. 125. 154. 163. ed. Ramb.

i) Sic dicitur quoque apud Platonem Apol. Socrat. cap. iv. χρήματα πράττεσθαι, vt apud nos similiter Geld machen.

δέυειν τὰ μαγειρεῖα, τὰ ἰχθυοπωλεῖα, τὰ
ταριχοπωλεῖα. καὶ τὰς τόκους ἀπὸ τῆς ἐμπο-
λήματος εἰς τὴν γνάθον ἐκλέγειν. ἐργώδεις 5
δὲ εἰς τὸ σῶμα εὐλυτον ἔχοντες πρὸς λοιδο-
ρίαν, καὶ φθεγγόμενοι μεγάλη τῇ φωνῇ, ὡς
συνηχεῖν αὐτοῖς τὴν ἀγορὰν καὶ τὰ ἐργα-
σήρια.

CAPVT VII.

ΠΕΡΙ ΛΑΛΙΑΣ.

Ἡ δὲ λαλιά, εἴ τις αὐτὴν ὀρίζεσθαι βέ- 1
λοῖτο, εἶναι ἂν δόξειεν ἀκρασία τῆς λόγος· ὁ
δὲ λάλος, τοῖστος τις, οἷος τῷ ἐντυγχάνοντι
εἰπεῖν, ἂν ὀτιῶν πρὸς αὐτὸν φθέγγηται, ὅτι
ἔδὲν λέγει. καὶ ὅτι αὐτὸς πάντα οἶδε, καὶ ἂν
ἀκδή αὐτῷ, μαθήσεται. καὶ μεταξὺ δὲ ἀπο-
κρινομένῳ^{a)}, ὑποβάλλει, εἰπας σὺ, μὴ ἐπιλά-
θῃ ὁ μέλλεις λέγειν^{b)}. καὶ, εὐγε ὅτι μὲ ὑπέμ-
νησας· καὶ, τὸ λαλεῖν ὡς χρήσιμον πρὸς καὶ, 2
ὁ παρέλιπον· καὶ, ταχύ γε συνῆκας τὸ πρᾶγμα.
καὶ,

a) Vt aduofatius, ita
hic datius absolutus ponitur
loco genitiuorum, vt vocant,
confequentiae: conf. Fische-
rum ad hunc locum.

b) Εἰπας σὺ mihi cum Fi-
fchero videtur effe fermo lo-
quacis, qui admonere velit
alterum, vt ipfe fileat feque
finat loqui. Potuiffet fane

(pergit vir doctiffimus, ex
cuius nota haec fumta funt)
Theophrastus dicere σίγα,
alioue fimili verbo vti; fed
meminerat, fe loquentem in-
ducere Athenienfem, cuius
oratio non foleret fines can-
cellosque humanitatis tran-
filire. — Sic fere Germani:
vergessen Sie Ihre Rede nicht.

καὶ, πάλαι σέ παρετήρην εἰ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐμοὶ
κατενεχθήσῃ. καὶ ἑτέρας ἀφορμὰς τοιαύτας
πορίσασθαι, ὥστε μὴδὲ ἀναπνεῦσαι τὸν ἐντυγ-
χάνοντα. καὶ ὅταν γε τὸς καθ' ἓνα ἀποκ-
νάσῃ, δεινὸς καὶ ἐπὶ τὸς ἀθρόους καὶ συνεση-
κότας πορευθῆναι, καὶ φυγεῖν ποιῆσαι με-
3 ταξὺ χρηματίζοντας. καὶ εἰς τὰ διδασκαλεῖα
δὲ καὶ εἰς τὰς παλαίστρας εἰσιῶν, κωλύειν τὸς
παῖδας προμανθάνειν ^{c)} τοσαῦτα ^{d)}, καὶ
προσλαλεῖν τοῖς παιδοτρίβαις καὶ διδασκά-
λοις· καὶ τὸς ἀπιέναι φάσκοντας δεινὸς προ-
πέμψαι, καὶ ἀποκαταστῆσαι εἰς τὴν οἰκίαν.
καὶ πυθόμενος τὰς ἐκκλησίας ἀπαγγέλλειν.
4 προσδιηγῆσασθαι δὲ καὶ τὴν ἐπ' Ἀριστοφῶντος
ποτε γενομένην τῆ ῥήτορος μάχην, καὶ τὴν
τῶν Λακεδαιμονίων ^{e)} ἐπὶ Λυσάνδρῳ· καὶ ἕς
ποτε λόγους αὐτὸς εἶπεν εὐδοκιμήσας ἐν τῷ
δήμῳ. καὶ κατὰ τῶν πληθῶν γε ἅμα διηγέ-
μενος κατηγορίαν παρεμβαλεῖν, ὥστε τὸς
ἀκρόντας ἦτοι ἐπιλαθέσθαι, ἢ νυσάξαι, ἢ
5 μεταξὺ καταλιπόντας ἀπαλλάττεσθαι. καὶ
συν-

c) Nostro loco verbum
προμανθάνειν, mea quidem
opinione, habet nullam em-
phasin, sed positum omnino
pro simplici *μανθάνειν* mihi
videtur. verba enim compo-
sita habent saepenumero po-
testatem structuramque sim-
plicium. vide clar. De-
gen in indice ad Anacreont.

f. v. προπίνειν, et quos ibi
laudat.

d) τοσαῦτα, pertinet vo-
cabulum hoc ad ea, quae in
ludis et palaestris docentur,
et est quasi *δεικτικῶς* positum.
Fischer.

e) sc. anno xxvi belli
Peloponesiaci.

συνδικάζων δὲ, κωλύσαι κρῖναι· καὶ συνθεω-
 ρῶν, θεάσαθαι· καὶ συνδειπνῶν, φαγεῖν·
 λέγων, ὅτι χαλεπὸν τῷ λάλω ἐστὶ σιωπᾶν,
 καὶ ὡς ἐν ὑγρῷ ἐστὶν ἡ γλῶττα, καὶ ὡς ἔκ-
 αν σιωπήσειεν, ἔδ' εἰ τῶν χελιδόνων δόξειεν
 εἶναι λαλίστερος. καὶ σκωπτόμενος ὑπομεί-
 ναι καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν παιδίων, ὅταν αὐτὸν
 ἤδη καθύδειν βεβλόμενον κελεύη, λέγοντα
 ταῦτα, λαλεῖν ^{f)} τι ἡμῖν, ὅπως ^{g)} εἴαν ἡμᾶς
 ὕπνος λάβῃ.

CAPVT VIII.

ΠΕΡΙ ΛΟΓΟΠΟΙΙΑΣ.

Ἡ δὲ λογοποιία ἐστὶ σύνθεσις ψευδῶν λό- **I**
 γων καὶ πράξεων, ὧν βέλεται ὁ λογοποιῶν·
 ὁ δὲ λογοποιὸς, τοιῶτός τις, οἷος ὑπαντήσας τῷ
 φίλῳ, εὐθύς καταβαλὼν τὸ ἦθος, καὶ μει-
 διάσας, ἐρωτήσας, πόθεν σὺ, καὶ τί λέγεις;
 καὶ ἔχεις περὶ τῆδε ^{a)} εἰπεῖν καινόν; καὶ ἐπι-
 βαλὼν ἐρωτᾶν, μὴ λέγεταιί τι καινότερον;
 καὶ μὴν ἀγαθὰ γε ἐστὶ τὰ λεγόμενα; καὶ ἔκ-
 εἶσας ἀποκρίνεσθαι, εἰπεῖν, τί λέγεις; ἔδ' ἐν
 ἀκήκοας; δοκῶ μοι σὲ εὐωχῆσαι καινῶν λό-
 γων·

f) Infinitivus pro impera-
 tivo.

g) ὅπως h. l. vt saepius
 notat id quod ἵνα vel ἵνα οὐ-
 τως, vt hoc modo, conf. de

hac particula in primis Hoo-
 geuen pag. 562. sqq. ed.
 Schüz.

a) subintelligendum aut
 Καιρῶν aut πραγματος.

γων. καὶ ἔστιν αὐτῶ ἢ στρατιώτης, ἢ παῖς Ἀσεῖς
 τῆ ἀνλήτῃ, ἢ Λύκων ὁ ἐργολάβος παραγεγο-
 νῶς ἐξ αὐτῆς τῆς μάχης, ἃ φησὶν ἀκηκοέναι.
 αἱ μὲν ἔν ἀναφοραὶ^{b)} τῶν λόγων τοιαῦταί
 εἰσιν αὐτῆ, ὧν ἔθεις ἀν ἔχοι ἐπιλαβέσθαι.
 διηγεῖται δὲ τέττες φάσκων λέγειν, ὡς Πο-
 λυσπέρχων^{c)} καὶ ὁ βασιλεὺς^{d)} μάχη νενί-
 κηκε, καὶ Κάσανδρος^{e)} ἐζώγηται. καὶ εἶπη
 τίς αὐτῶ, Σὺ δὲ ταῦτα πιστεύεις; φήσει· τὸ
 πρᾶγμα βοᾷσαι γὰρ^{f)} ἐν τῇ πόλει, καὶ
 τὸν

b) ἀναφοραὶ — ἐπιλαβέσθαι, eleganter de eo, qui auctores famae et testes citat laudatque: remittit ad auctores eorum, quae dicit narratque illos, quos nemo possit redarguere. vide Fischer et Casaubonum. In eodem significato occurrit quoque verbum ἀναφέρειν apud Platonem Apolog. Socrat. cap. 5. pag. 48. ed. Fisch. ἔ γὰρ ἐμὸν ἐρῶ τὸν λόγον, ὃν ἂν λέγω, ἀλλ' εἰς ἀξιοχρέων ὑμῶν τὸν λέγοντα ἀνοίσω, quem locum verissime vertit Vossius V. C. *was ich sagen werde, das sage ich nicht für mich, sondern spreche es einem nach, den ihr verehren müßt.*

c) Polysperchon, amicus Alexandri M., qui mortuo Antipatro summam imperii

accepit, tutorque factus est regiae sobolis Alexandri.

d) βασιλεὺς, h. e. Arideus, frater Alexandri. vide Casaubonum.

e) Casander, Antipatri filius, ab Polysperchonte defecerat ad Antigonum, quare Polysperchon eum bello persequutus est. Huius belli historia fusius enarratur apud Diodorum Siculum L. xviii.

f) Particula γὰρ reddit hoc loco rationem sententiae eleganter praetermissae, cuius rei exempla ubiuis occurrunt apud scriptores graecos. vide Zeune ad Viger. pag. 481. et in animadversionibus ad Anacreontem etc. Lipsiae 1775, pag. 14. confer quoque Hoogeuen de particulis pag. 129. sq. ed. Sch. No-

τὸν λόγον ἐπεντείνειν. καὶ πάντα γὰρ ^{g)}
 συμφωνεῖν. ταῦτα λέγειν περὶ τῆς μάχης·
 καὶ πολὺν τὸν ζῶμον γεγονέναι. εἶναι δὲ αὐ-
 τῷ καὶ σημεῖον τὰ πρόσωπα τῶν ἐν τοῖς πράγ-
 μασιν· ὄραν γὰρ αὐτῶν πάντων μεταβεβλη-
 κότα. λέγει δ' ὡς καὶ παρακῆκοε παρὰ τῶ- ³
 τοις κρυπτόμενόν τινα ἐν οἰκίᾳ, ἤδη πέμπτην
 ἡμέραν ἤκοντα ἐκ Μακεδονίας, ὅς πάντα
 ταῦτα εἶδε. καὶ πάντα διεξιὼν, πῶς οἶεθε;
 πιθανῶς σχετλιάζει· λέγων, δυστυχῆς Κά-
 σανδρος! ὦ ταλαίπωρος! ἐν θυμῷ τὸ τῆς τύ-
 χης; ἀλλ' ἐν ἰσχυρὸς γενόμενος ^{h)}. καὶ δεῖ δὲ
 αὐτὸ σὲ μόνον εἰδέναι. πᾶσι δὲ τοῖς ἐν τῇ πό-
 λει προσεδράμηκε λέγων. Τῶν τοιούτων ἀν- ⁴
 θρώπων τεθάρμακα τί ποτε βέλονται λο-
 γοποιεῖντες· εἰ γὰρ μόνον ψεύδονται, ἀλλὰ καὶ
 ἀλυσιτελῶς ἀπαλλάττεσι. πολλὰ γὰρ αὐ-
 τῶν οἱ μὲν ἐν τοῖς βαλανείοις περισάσεις ποιῶ-
 μενοι, τὰ ἱμάτια ἀποβεβλήκασιν· οἱ δ' ἐν τῇ
 σοᾷ πεζομαχίᾳ καὶ ναυμαχίᾳ νικῶντες, ἐρή-
 μους

Nostro loco itaque subintell.
 omnino ego credo, nam ru-
 mor rei peruasit totam vr-
 bem, victoria illa celebratur
 et fertur fermonibus omnium
 in vrbe.

g) Etiam in his quaedam
 subintelligenda sunt: et id
 verum est, nam omnia h. e.
 omnes consentiunt. Alii ta-

men, γὰρ transposito, le-
 gunt: καὶ πάντα συμφωνεῖν,
 ταῦτα γὰρ λέγειν etc. quam
 lectionem etiam probat Fi-
 scher.

h) ἀλλ' ἐν ἰσχυρὸς γενό-
 μενος, h. e. at tamen potens
 iam erat: quo magis mirum
 est, eum victum esse et cap-
 tum, tantas opes concidisse.

B 4

μῆς ἰ) δίκας ὠφλήκασιν· εἰσὶ δ' οἱ καὶ πόλεις
 λόγῳ κατὰ κράτος αἰρῶντες, παρεδειπνήθη-
 5 σαν. πάνυ δὲ ταλαίπωρον αὐτῶν ἔστι τὸ ἐπι-
 τήδευμα. ποία γὰρ ἔσοᾶ, ποίῳ δὲ ἐργαση-
 ρίῳ, ποίῳ δὲ μέρει τῆς ἀγορᾶς ἔδιημερεύουσιν,
 ἀπαυδᾶν ποιῶντες τῆς ἀκρόντας ἔτως, καὶ κα-
 ταπονῶντες ἰ) ταῖς ψευδολογίαις;

CAPUT IX.

ΠΕΡΙ ΑΝΑΙΣΧΥΝΤΙΑΣ.

I Ἡ δὲ ἀναίσχυντία ἔστι μὲν, ὡς ὄρω λα-
 βεῖν, καταφρόνησις δόξης αἰσχρῆ ἔνεκα κέρ-
 888· ὁ δὲ ἀναίσχυντος, τοιοῦτος, οἷος πρῶτον
 μὲν, ὃν ἀποσερεῖ, πρὸς τῆτον ἀπελθὼν δα-
 νείζεσθαι. εἶτα θύσας τοῖς θεοῖς, αὐτὸς μὲν
 δειπνεῖν παρ' ἑτέρῳ, τὰ δὲ κρέα ἀποτιθέμενα
 αἰσὶ πάσας· καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ἀκό-
 ληθον, δῆνα, ἀπὸ τῆς τραπέζης ἄρας κρέας
 καὶ

i) Apud Athenienses mul-
 tabatur mille drachmis, qui
 vadimonium deseruisset. vide
 Casaubonum ad h. l. confer
 quoque Reiske in indice De-
 mosthen. ἐρήμη et ἔρημος et
 Dorville ad Charitonem pag.
 574. sq.

k) Vide Horat. A. P. v.
 473. sqq. ibique Lambinum,
 vbi culpatur recitator sibi ni-

mium placens, qui versus
 odiose recitat, nec auditorem
 dimittit, donec ipse recitan-
 do defessus, et suorum ver-
 suum laudibus fatiatus fit,
 eumque poëta cum hirudine
 (Blutigel) comparat.

Indoctum doctumque fugat re-
 citator acerbus.

Quem vero arripuit, tenet oc-
 ciditque legendo,

Non missura cutem, nisi ple-
 na cruoris hirudo.

καὶ ἄρτον, καὶ εἰπεῖν ἀκρόντων πάντων,
 ἐνωχῆ τίμιε ^{a)}. καὶ ὄψωνων δὲ, ὑπομιμνή- ²
 σκειν τὸν κρεωπώλην, εἴ τι χρήσιμος αὐτῷ
 γέγονε. καὶ ἐσηκῶς πρὸς τῷ σαθμῷ, μάλισα
 μὲν κρέας, εἰ δὲ μὴ, ὅσῃν εἰς τὸν ζωμὸν ἐμ-
 βάλλειν· καὶ εἰ μὲν λάβη, εὖ ἔχει. εἰ δὲ
 μὴ, ἀρπάσας ἀπὸ τῆς τραπέζης χολίκιον,
 ἅμα γελῶν ἀπαλλάττεσθαι. καὶ ξένοις δὲ αὐ-
 τῆ θῆαν ἀγοράσας, μὴ δὲς τὸ μέρος, θεω-
 ρεῖν. ἀγειν δὲ καὶ τὰς υἱεῖς εἰς τὴν ὑσεράϊαν ^{b)},
 καὶ τὸν παιδαγωγὸν. καὶ ὅσα ἐωνημένος ἀξιά ³
 τις φέρει, μεταδῆναυ κελευῖσαι καὶ αὐτῷ, καὶ
 ἐπὶ τὴν ἀλλοτριάν οἰκίαν ἐλθῶν, δανείζεσθαι
 κριθάς, ποτὲ δὲ ἄχυρον. καὶ τὰντα χρήσαν-
 τας, ἀναγκάσαι ἀποφέρειν πρὸς αὐτόν. δεινὸς
 δὲ καὶ πρὸς τὰ χαλκεῖα τὰ ἐν τῷ βαλανείῳ
 προσελθῶν, καὶ βάψας ἀρύταιναν, βοῶντος
 τῆ βαλανέως ^{c)}, αὐτὸς αὐτῆ καταχέασθαι, καὶ
 εἰπεῖν,

a) Character impudentis sic plane expressus est. Summa enim ἀναισχυντία, seruum coram hominibus liberis τίμιον nominare. Τίμιε autem apud Atticos, ut apud Romanos Domine, erat vocabulum honoris, quo superiores ab inferioribus in congressionibus salutabantur. confrtr. Casaubonus.

b) Gesnerus in Chrestom.

graec. hoc loco subintelligi vult χώραν. Sed Fischer iam adnotavit, ellipsin et usum huius vocabuli esse insolentem. Malim itaque cum hoc viro graece doctissimo supplere ἡμέραν.

c) Videtur igitur moris fuisse, quadrantem illum balnei pretium ante soluere, quam calidam quis attingeret. Gesner.

εἰπεῖν, ὅτι λέλστα, ἀπιών· κακῆ^{d)}, Οὐ-
δεμία σοι χάρις.

CAPVT X.

ΠΕΡΙ ΜΙΚΡΟΛΟΓΙΑΣ.

I Ἡ δὲ μικρολογία ἔστι φειδωλία τῆ διαφό-
ρου ὑπὲρ τὸν καιρὸν· ὁ δὲ μικρολόγος, τοῖστος
τις, οἷος ἐν τῷ μηνὶ ἡμιωβόλιον ἀπαιτεῖν ἐπὶ
τὴν οἰκίαν, καὶ συσιτῶν ἀριθμεῖν τε κύλικας
ὅσας ἕκαστος πέπωκε, καὶ ἀπάρχεσθαι^{a)} ἐλά-
χισον τῆ Ἀρτέμιδι τῶν συνδειπνούντων. καὶ
ὅσα μικρῶς τις πριάμενος λογίζεται, πάντα
2 φάσκειν εἶναι ἄγαν. καὶ οἰκέτε χύτραν ἢ λο-
πάδα

d) λέλστα, ἀπιών· κακῆ etc. Hanc lectionem non esse mutandam iam recte vidit cel. Fischer, ita interpretans locum: *dicit se lauisse, et abit: et ibi* (e loco ubi discedens stat), *Ego vero, inquit, gratiam tibi habeo nullam.* Κακῆ igitur hoc loco vertendum est *et ibi, et tum porro.*

a) ἀπάρχεσθαι, *libare*, ut in sacris Graecorum, ita in conuiujs vsitatum erat. Nam ante, quum inciperent capere cibum et potionem, epularum partem diis conse-

crabant dabantque, quod de vino aliisque liquoribus dicebatur σπένδειν et λείβειν, de cibis ἀπάρχεσθαι. Cur autem μικρολόγος hoc loco dicitur ἀπάρχεσθαι ἐλάχισον τῆ Ἀρτέμιδι? Aut quia σύσιτοι in primis ex venatione epulabantur, ut Plutarchus in vita Lyncurgi de Lacedemoniis testatur, aut quoniam (quod mihi et Fischeri magis placet) Diana dea praefesque valetudinis atque salutis putabatur, de qua re vide Callimach. hym. in Dian. v. 124. sqq.

πάδα κατάξαντος, εἰσπραῖξαι ἀπὸ τῶν ἐπιτη-
 δείων. καὶ τῆς γυναικὸς ἀποβαλῆσης τρίχαλ-
 κον, οἷος μεταφέρειν τὰ σκέυη, καὶ τὰς κλῖνας,
 καὶ τὰς κιβωτὰς, καὶ διφᾶν τὰ καλύμματα.
 καὶ εἴαν τι πωλῆ, τοσούτῃ ἀποδόσθαι ὥστε μὴ
 λυσιτελεῖν τῷ πριαμένῳ. καὶ εἴαν ἂν εἰσάσῃ ἔτε
 συκοτραγῆσαι ἐκ τῆ αὐτῆ κήπε, ἔτε διὰ τῆ αὐ-
 τῆ ἀγρῶ πορευθῆναι, ἔτε ἐλάαν ἢ φοίνικα τῶν
 χαμαὶ πεπτωκότων ἀνελέσθαι. καὶ τὴν ὄρην ^{b)}
 δὲ ἐπισκοπεῖσθαι ὅσημέραι, εἰ διαμένουσιν οἱ αὐ-
 τοί. δεινὸς δὲ καὶ ὑπερημερίαν πραῖξαι, καὶ ³
 τόκον τόκῃ καὶ ἐσιῶν τὴν δημότητα ^{c)}, μικρὰ
 τὰ κρέα κόψας παραθεῖναι καὶ ὀψωνῶν,
 μηθεῖν

b) Ordo verborum: Καὶ
 ἐπισκοπεῖσθαι ὅσημέραι εἰ οἱ
 ὄροι διαμένουσιν οἱ αὐτοί. —
 Voc. ὄρους Casaubonus acci-
 pit de finibus et terminis agro-
 rum, qui etiam apud veteres
 cippis s. columellis signaban-
 tur: Salmasius vero in de
 Modo Usurr. cap. 15, pag.
 638. de cippis, qui in agris
 oppignoratis poni soliti fue-
 rint, et hi agri ἐσιγμένοι,
 ὑπόβαλοι et ὠρισμένοι dice-
 bantur. Cippi autem ipsi,
 in quibus tituli (γράμματα)
 essent, ὄροι nominabantur.
 Plura dabit Fischerus (in in-
 dice) qui etiam mecum ex
 rationibus ibi adlatis Sal-

masianam interpretationem
 praefendam censet.

c) Attica prouincia in pa-
 gos (δήμοι) descripta erat,
 a quibus ciues Athenienses
 adpellati sunt, vt Romani
 a tribubus. Δήμοι vero ipsi
 a loco principe nominaban-
 tur. Qui igitur erant ex
 vno eodemque δήμῳ, vel
 qui ad vnum eundemque δή-
 μον pertinabant, δημόται
 dicti sunt. Conf. Ioh. Meur-
 fuis, qui singularem libellum
 de iis scripsit, de re autem
 et de more populares exci-
 piendi conuiuio Salmasius Ob-
 seruatt. I. A. et R. pag. 84.

μηδὲν πριάμενος εἰσελθεῖν· καὶ ἀπαγορεύ-
 σαι τῇ γυναικὶ μήτε ἄλλας χρωμνύειν, μήτε
 ἐκλύχνιον, μήτε κύμινον, μήτε ὀρίγανον, μή-
 τε ἔλας, μήτε σέμματα, μήτε θυηλήματα
 ἀλλὰ λέγειν, ὅτι τὰ μικρὰ τὰυτα πολλαῖ ἐσι
 τῷ ἐνιαυτῷ. καὶ τὸ ὅλον δὲ, τῶν μικρολόγων
 καὶ τὰς ἀργυροθήκας ἐσὶν ἰδεῖν ευρωτιώσας καὶ
 4 κλεῖς ἰωμένας· καὶ αὐτὰς δὲ φορῶντας ἐλάτ-
 τω ^{d)} τῶν μικρῶν τὰ ἱμάτια, καὶ ἐκ ληκυ-
 θίων μικρῶν πάνυ ἀλειφομένους, καὶ ἐν χρῶ-
 κειρομένους, καὶ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας ὑπολυο-
 μένους, καὶ πρὸς τὰς γραφεῖς διατεινομένους,
 ὅπως τὸ ἱμάτιον αὐτοῖς ἔξει πολλὴν γῆν, ἵνα
 μὴ ῥυπαίνηται ταχύ.

CAPVT XI.

ΠΕΡΙ ΒΔΕΛΥΡΙΑΣ.

I Οὐ χαλεπὸν δὲ ἐστὶ τὴν βδελυρίαν διορί-
 σαῖσαι, ἔσι γὰρ παιδιὰ ἐπιφανῆς καὶ ἐπονεί-
 δισος· ὁ δὲ βδελυρὸς ^{a)}, τοῖστος, οἷος ὑπαν-
 τήσας γυναιξὶν ἐλευθέραις, ἀνασυράμενος δεῖ-
 ξαι τὸ αἰδοῖον. καὶ ἐν θεάτρῳ κροτεῖν, ὅταν

d) Vide Casaubonum, qui
 hunc locum multis illustravit
 exemplis. cf. et Fischer in
 indice.

a) De hac voce consule

praeter indicem etiam Ca-
 saubonum ad hunc locum.
 Βδελυρὸς, αἰσχροποιὸς apud
 Timaeum in Lexico Platon.
 pag. 44. vbi vide cl. Ruhn-
 ken.

οἱ ἄλλοι πᾶντων, καὶ συρίττειν εἰς ἡδέως
 θεωροῦσιν οἱ λοιποί. καὶ ὅταν σιωπήσῃ τὸ θέα-
 τρον. ἀνακύψας ἐρυγείν, ἵνα τὰς καθημένους
 ποιήσῃ μεταστροφῆναι. καὶ πληθύνειν^{b)} τῆς
 ἀγορᾶς προσελθῶν πρὸς τὰ κάρνα, ἢ τὰ
 μῆλα, ἢ τὰ ἀκρόδρα, ἐσηκῶς τραγηματίζε-
 σθαι ἅμα τῷ πωλῶντι προσλαλῶν. καὶ κα-
 λέσαι δὲ τῶν παριόντων ὀνομασί τινα, ὧ μὴ
 συνήθης ἐστί. καὶ σπένδοντα δὲ πρὸς ὄρων, πε-
 रिμεῖναι κελεύσαι. καὶ ἠττωμένῳ δὲ μεγάλην
 δίκην ἀπιόντι ἀπὸ τῆς δικαστηρίας προσελθεῖν,
 καὶ συνηθῆναι· καὶ ὀψωνεῖν ἑαυτὸν, καὶ ἀυ-
 λητρίδας μισθεῖσθαι. καὶ δεικνύειν δὲ τοῖς
 ἀπαντῶσι τὰ ὀψωνημένα, καὶ παρακαλεῖν
 ἐπὶ ταῦτα. καὶ διηγείσθαι πρὸς^{c)} πρὸς κρ-
 ρεῖον^{d)}, ἢ μυροπώλιον, ὅτι μεθύσκεσθαι μέλ-
 λει. καὶ οἴνοπωλῶν, κεκραμένον τὸν οἶνον τῷ
 φίλῳ

b) πληθύνειν ἀγορᾶς, h. e.
ante meridiem. ἀγορὰ enim
 tempus etiam denotat, quo
 Attici praecipue in foro fre-
 quentes conuenerant: quod
 fieri solebat inter horam diei
 tertiam et sextam. vide cl.
 Fischeri indicem voc. ἀγορὰ.

c) πρὸς h. l. positum
 est aut pro simplici *εως*,
 aut valet *stans multis prae-*
sentibus, vt sumitur Latino-
 rum *pro* in multis verbis.
 vide Fischer. Mihi vero pla-
 cet posterius.

d) κρρεῖον, *tonstrina*, *Bad-*
stube. Scholiast. ad Aristoph.
 Plutum v. 338. κρρεῖα, in-
 it, ἦσαν ἐργαστήρια, ἐν οἷς οἱ
 βουλόμενοι κεῖραι τὰς τρίχας
 τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς πώγωνος
 ἀπιόντες ἐκείροντο, ὅποτε
 ἐκβαῖεν τῆς μέτρας. In iisdem
 tonstrinis solebant homines
 otiosi et garruli ad confabu-
 landum conuenire. confer
 Bergler et Spanhem. ad Ari-
 stoph. l. c. cl. Bek ad ejusd.
 Aristophanis Au. v. 1441,
 ibique laudata.

Φίλω ἀποδόσθαι. καὶ ἐπὶ θεῶν ἡνίκα ἀν δέη
 πορεύεσθαι, ἀπιῶν τὴς υἱεῖς, ἡνίκα προῖκα
 ἀφιάσιν οἱ θεατρῶναί. καὶ ἀποδημῶν δημοσία,
 τὸ μὲν ἐκ τῆς πόλεως ἐφόδιον οἴκοι καταλι-
 πεῖν, παρὰ δὲ τῶν συμπρεσβευτῶν δανείζε-
 4 σθαι. καὶ τῶ ἀκολέσθω ἐπιθεῖναι μείζον φορ-
 τίον ἢ δύναται φέρειν, καὶ ἐλάχισα ^{e)} ἐπιτή-
 δεια τῶν ἱκανῶν. καὶ ἀπὸ τῶν ξενίων τὸ μέ-
 ρος τὸ αὐτῆ ἀπαιτήσας ἀποδόσθαι. καὶ ἀλει-
 φόμενος ἐν τῶ βαλαινείῳ, καὶ εἰπῶν, σα-
 πρὸν γέ τὸ ἔλαιον ἐπρίω, τῶ παιδαρίῳ τῶ
 αἰλοτριῳ ἀλείφεσθαι καὶ τῶν εὐρισκομένων
 χαλκῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς ὑπὸ τῶν οἰκετῶν, δει-
 νὸς ἀπαιτῆσαι τὸ μέρος, κοινὸν εἶναι φήσας
 5 τὸν Ἑρμῆν. τὰ δὲ δὴ τοιαῦτα Φειδωνίῳ ^{f)}
 μέ-

e) ἐλάχισα ἐπιτήδαια etc.
 Loco comparatiui per graecif-
 mum positus est superlativus.
 vide Hoogeuen ad Viger. III.
 2. pag. 66. ed. Zeunii. Ce-
 terum obseruante Fischero
 V. C. verba haec pendent,
 vt Pauus recte vidit, a verbo
 ἐπιθεῖναι quod etsi videatur
 iis non omnino respondere;
 videantur enim requirere po-
 tius δῆναι, tamen constat ho-
 die satis, scriptores antiquos
 pluribus nominibus verbum
 vnum, quod modo ei proprie,
 cui iunctum est, accomoda-
 tum sit, sed cuius tamen no-
 tio tam ampla reperiat,

vt possit etiam ad reliqua no-
 mina referri. Sed id fit non
 tantum in verbis, sed etiam
 in adiectiuis. Qua ex obser-
 uatione, pergit vir doctissi-
 mus, intelligi potest, quare
 Paullus I. Cor. XVI. 9. dixe-
 rit θύρα μεγάλη καὶ ἐνεργῆς
 et Florus L. IV. cap. 12. aliis
 oculos, aliis manus amputa-
 runt. Sic igitur hoc quoque
 loco verbis ἐλάχισα ἐπιτήδαια
 addi debebat verbum δῆναι,
 sed notio eius continetur quo-
 dammodo verbo ἐπιθεῖναι.

f) A Phidone nomen ha-
 bet, fratre Carani Argiui,
 conditoris regni Macedonici.
 Sed

μέτρῳ τὸν πύνδακα ἐγκειροσμένῳ μετρεῖν αὐτὸς, τοῖς ἔνδον τὰ ἐπιτήδεια, σφόδρα ἀποψῶν, ὑποπρίασθαι φίλῃ ἐπιλαβῶν ἀποδόσθαι ἀμέλει δὲ καὶ χρέος ἀποδιδῶς τριάκοντα μνῶν, ἔλαττον τέτρασι δραχμαῖς ἀποδιδόναι. καὶ φράτορας ἐσιῶν, αἰτεῖν τοῖς αὐτῷ παισὶν ἐκ τῆ κοινῆ ὄψον. τὰ δὲ καταλειπόμενα ἀπὸ τῆς τραπέζης ἡμίση τῶν ραφανίδων ἀπογράφεσθαι, ἵνα οἱ διακονῶντες ^{β)} παῖδες μὴ λάβωσιν.

CAPO T XII.

ΠΕΡΙ ΑΚΑΙΡΙΑΣ.

Ἡ μὲν γὰρ ἀκαιρία ἔστιν ἐπίτευξις λυπῶσα ἰσθὺς ἐντυγχάνοντασ· ὁ δὲ ἀκαιρος, τοῖστος τις, οἷος ἀσχολοσμένῳ προσελθὼν ἀνακοινῶσθαι, καὶ πρὸς τὴν αὐτῷ ἐρωμένην κωμάζειν πυρέττεσαν. καὶ δίκην ὠφληκότα ἐγγύης προσελθὼν, κελεῦσθαι αὐτὸν ἀναδέξασθαι ^{α)} καὶ παρ-

Sed quales fuerint istae mensurae, et quanta fuerint, hodie incognitum incertumque est. vide indicem Fischeri, ubi plures laudantur auctores.

g) διακονῶν, proprie est feruorum, qui potum cibumque ministrant. vide indicem et Wettstein ad Matth. iv.

11. quem iam laudavit ill. Harles in indice ad Antholog. graec. post. h. v.

a) ἀναδέξασθαι, eleganter de eo, qui pecuniam creditam aut credendam solum iri spondet et promittit: pro quo alias dicitur ἀναδέχεσθαι τὴν δίκην τινὸς, aut ἐγγυᾶσθαι.

CAPO

μαρτυρήσων παρεῖναι, τῷ πράγματι ἤδη κε-
κριμένους. καὶ κεκλημένος εἰς γάμους, τῷ γυ-
ναικέϊς γένους κατηγορεῖν. καὶ ἐκ μακρᾶς οδοῦ
ἤκοντας ἄρτι, παρακαλεῖν εἰς περίπατον.
3 δεινός δὲ καὶ προσάγειν ὠνητὴν πλείω διδόν-
τα ἤδη πεπρακότι. καὶ ἀκηκοότας καὶ μεμα-
θηκότας ἀνίστασθαι ἐξ ἀρχῆς διδάσκων. καὶ
πρόθυμος δὲ ἐπιμεληθῆναι ἅ μὴ βέλεται τις
γενέσθαι, αἰσχύνεται δὲ ἀπείπασθαι. καὶ
θύοντας καὶ ἀναλίσκοντας ἤκειν τὸμον ^{b)}
3 ἀπαιτήσων. καὶ μασιγασμένους οἰκέτας παρεσῶς,
διηγείσθαι ὅτι καὶ αὐτῷ ποτε παῖς ἔτω πλη-
γὰς λαβὼν ἀπήγξατο ^{c)}. καὶ παρῶν διαίτη,
συγκρῆειν, ἀμφοτέρων βυλομένων διαλύεσθαι.
καὶ ὄρχησάμενος ^{d)} ἄψασθαι ἑταίρους μηδέπω
μεθύοντος ^{e)}.

b) τὸμον (*Portion*). Haec scriptura praestantior est et contextui accommodatior, quam τόκον (*Zins, Interesse*) ut Πάω (quocum facit Genserius) legere malebat. vid. Fischerum.

c) ἀπάγχεσθαι, *gulam frangere, laqueo collum obstringere*. In eodem sensu occurrit hoc verbum etiam

apud Matth. cap. xxvii. 5. de Iuda apostolo.

d) Saltatio erat pars extrema conuiuii. confer Casaubonum.

e) Μεθύειν h. l. non summum ebrietatis gradum significat, sed positum est pro πίνειν, *bibere s. large bibere*. conf. clar. Degen ind. ad Anacr. h. v.

CAPVT

CAPO XIII.

ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΕΡΓΙΑΣ.

Ἀμέλει ^{a)} περιεργία δόξειεν εἶναι προς-
 ποίησις τις λόγων καὶ πράξεων, μετ' εὐνοίας,
 ὁ δὲ περιεργός, τοιῶτός τις, οἷος ἐπαγγέλ-
 λεῖσθαι ἀναστὰς ^{b)} ἂ μὴ δυνήσεται. καὶ ὁμολο-
 γημένους τῆς πράγματος δικαίους εἶναι ἐν τινι
 ᾧ ^{c)} ἐλεγχθῆναι. καὶ πλείω δὲ ἐπαναγκά-
 σαι τὸν παῖδα κεράσαι ἢ ὅσα δύνανται οἱ πα-
 ρόντες ἐκπιεῖν. καὶ διείργειν τῆς μαχομένους,
 καὶ ἥς ^{d)} ἂ γινώσκει ἀτραπῆς ἠγήσαθαι, εἶτα
 μὴ

a) ἀμέλει proprie quidem est imperatius verbi ἀμελίω, et significat *noli esse sollicitus s. bono animo es*, sed, ubi in particulae naturam abit, latine redditur: *utique*, h. e. *procul dubio, omnino, certe, reuera* etc. vide de vario eius usu et significato praeter Hoogeuen doctr. particularum graecarum pag. 44, sqq. ed. Sch. etiam Viger. cap. vii. sect. iii. pag. 371 sqq. ibique Zeunium.

b) Eleganter sane! Innuit autem hoc participium spontaneam promissionem: ὁ περιεργός enim, cum in conatione quaestio est de re quadam attentione digna, nondum rogatus et non explora-

tis viribus insurgit et sponte promittit, se eam in se recipere velle. cf. Stroth. in Chrestom. graec. ad h. l.

c) Sensus, quem Duportus (quocum faciunt Nedhamus et cel. Fischerus) hic reperit: *hominem inepte sedulum, quum res tota manifesta vera sit, haerere in aliqua eius parte, eamque argumentis, sed minus idoneis illis, confirmare conari ita ut convincatur.* In eodem sensu occurrit *consistere* apud Latinos, ut apud Ciceronem orator. partit. cap. xxxv. *consistet in singulis.*

d) Emendatio Fischeri V. C. καὶ οἷς οὐ γινώσκει, ἀτρ. ἠγησ. praeclara quidem est,

C

et

2 μὴ δύνασθαι εὐρεῖν ἔ πορεύεται. καὶ τὸν στρα-
τηγὸν δὲ προσελθὼν ἐρωτήσαι, πότε μέλλει
παρατάττεσθαι, καὶ τί μετὰ τὴν αὐριον πα-
ραγγέλλει. καὶ προσελθὼν τῷ πατρὶ εἰπεῖν,
ὅτι ἡ μήτηρ ἤδη καθέυδει ἐν τῷ δωματίῳ.
καὶ ἀπαγορεύοντος τῷ ἰατρῷ, ὅπως μὴ δώσει
οἶνον τῷ καυματιζομένῳ. Φήσας βέλεσθαι
διάπειραν λαμβάνειν, εὐτρεπίσαι τὸν κακῶς
3 ἔχοντα. καὶ γυναικὸς δὲ τελευτησάσης, ἐπι-
γράψαι ἐπὶ τὸ μνήμα, τῷ τε ἀνδρὸς αὐτῆς
καὶ τῷ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς καὶ αὐτῆς τῆς
γυναικὸς τῆνομα, καὶ ποταπή^{e)} ἔσι καὶ
προσεπιγράψαι ὅτι ἔστοι πάντες χρησοὶ ἦσαν.
καὶ ὁμνύουα μέλλων, εἰπεῖν πρὸς τὴς περιεση-
κότας, ὅτι καὶ πρότερον πολλὰ κίς ὁμώμοκα.

et naturam et εὐνοίαν τῷ πε-
ριέργῃ magis depingens at-
que illustrans, sed mihi cum
Strothio non necessaria vide-
tur, datius enim personae
ad verbum ἠγήσασθαι subin-
telligendus est.

e) Malim cum Fischero
h. l. emendare ποδαπή, (quod

Stroth in textum recepit) h.
e. cuius generis; nam de gen-
te et ciuitate dicitur id voca-
bulum. Minus igitur recte
legitur in vulgatis ποταπή,
qualis vel quanti pretii. vid.
Fischer in ind. h. v. et
Heusinger ad Iulian. Caes.
cap. i.

CAPVT XIV.

ΠΕΡΙ ΑΝΑΙΣΘΗΣΙΑΣ.

Ἔσι δὲ ἡ ἀναισθησία, ὡς ὄρω εἰπεῖν, βρα-
 θυτῆς ψυχῆς ἐν λόγοις καὶ πράξεσιν. ὁ δὲ
 ἀναισθητός, ποιῶτός τις, οἷος λογισάμενος ταῖς
 ψήφοις καὶ κεφάλαιον ποιήσας, ἐρωτᾷ τὸν
 παρακαθήμενον, τί γίνεται; καὶ δίκην φεύ-
 γων, καὶ ταύτην εἰσιέναι μέλλων, ἐπιλαθό-
 μενος εἰς ἀγρὸν πορεύεσθαι. καὶ θεωρῶν ἐν
 τῷ θεάτρῳ, μόνος καταλείπεσθαι καθεύδων.
 καὶ πολλὰ φαγῶν τῆς νυκτός, καὶ ἐπὶ θά-
 κῃ ἀνισάμενος, ὑπὸ κυνὸς τῆς τῆς γείτονος
 δηχθῆναι. καὶ λαβῶν καὶ ἀποθεῖς αὐτός,
 τῆστο ζητεῖν, καὶ μὴ δύνασθαι εὐρεῖν. καὶ
 ἀπαγγέλλοντός τινος αὐτῷ ὅτι τετελεύτηκέ-
 τις αὐτῆ τῶν φίλων, ἵνα παραγένηται, σκυ-
 θρωπάσας καὶ δακρύσας, εἰπεῖν, Ἄγαθῆ^{a)}
 τύχη. δεινὸς δὲ καὶ, ἀπολαμβάνων ἀργύ-
 ριον ὀφειλόμενον, μάρτυρας παραλαβεῖν³
 καὶ χειμῶνος ὄντος μάχεσθαι τῷ παιδί, ὅτι
 σικύσς ἔκ ἠγόρασε καὶ τὰ παιδιά ἑαυτῆ πα-
 λαίειν ἀναγκάζων καὶ προχάζειν. καὶ^{b)} εἰς
 κόπῃς

a) ἀγαθῆ τύχη, h. e. quod bene vertat: quod felix faustumque sit. Hac formula utebantur veteres in rebus laetis, quum ipsi susciperent aliquid, aut quum aliis, qui aliquid susciperent, bene precari vellent. Ea autem hoc

loco utitur homo stupidus in re moesta tristisque quum nempe amici funus curare iussus est. vide Fischerum in indice.

b) Particula καὶ hoc loco habet vim augendi et significat adeo. Ceterum ordo ver-

κόπυς ἐμβάλλειν· καὶ ἐν ἀγρῶ αὐτοῖς φα-
κῆν ἔψων, δις ἄλλας εἰς τὴν χύτραν ἐμβάλ-
λων, ἄβρωτον ποιῆσαι. καὶ ὕοντος τῆ Διός,
εἰπεῖν, Ἡδύ γε τῶν ἄσρων νομίζει, ὅτι δὴ
καὶ οἱ ἄλλοι λέγῃσι πίσης. καὶ λέγοντός τι-
νος, πόσης οἶει κατὰ τὰς Ἡρίας πύλας ἐξε-
νηνέχθαι νεκρός; πρὸς τῆτον εἰπεῖν, ὅσοι
ἐμοὶ καὶ σοὶ γένοιτο. ?

CAPVT XV.

ΠΕΡΙ ΑΥΘΑΔΕΙΑΣ.

I Ἡ δὲ ἀυθάδεια ἔστιν ἀπήνεια ὀμιλίας ἐν
λόγοις. ὁ δὲ ἀυθάδης, τοῖστός τις, οἷος ἐρω-
τηθεῖς, ὁ δεῖνα πῶς ἔστιν; εἰπειν, Πράγματά
μοι μὴ πάρεχε. καὶ προσαγορευθεῖς, μὴ ἀν-
τιπροσειπεῖν. καὶ πωλῶν τι, μὴ λέγειν τοῖς
ὠνημένοις, πόσος ἂν ἀποδοῖτο, ἀλλ' ἐρωτᾶν
τί ἐυρίσκει^{a)}. καὶ τοῖς τιμῶσι, καὶ πέμπουσιν

verborum hic est: καὶ τὰ
παιδία ἑαυτῶ παλαίειν καὶ
τροχάζειν ἀναγκάζων, καὶ εἰς
κόπυς ἐμβάλλειν, et sensus:
et quum filiolos luctari et cur-
vere cogit s. iubet, eos luctari
et currere iubet eum adeo in
finem quoad fatigentur. Plu-
ra dabit Fischerus, quem
vide.

c) ὅσοι ἐμοὶ καὶ σοὶ γέ-
νοιτο, quot velim mihi sint et

tibi, qua formula utebantur
Athenienses in rebus laetis
atque iucundis, quum nem-
pe vellent ingentem numerum
significare; sed homo stupi-
dus eam adhibet de re tristi
minusque iucunda.

a) Fischerus in indice
verbum ἐυρίσκειν de pretio
rerum venalium accipit et τί
ἐυρίσκει latine reddit, quanti
valeat, s. quanti videatur esse
pretii

σιν εἰς τὰς ἐορτάς, εἰπεῖν ὅτι ἔκ^{b)} ἂν γέ-
νοιτο διδόμενα. καὶ ἔκ² ἔχει συγγνώμην,
ἔτε τῷ ἀπώσαντι αὐτὸν ἀκασίως, ἔτε τῷ
ῶσαντι ἔτε τῷ ἐμβάντι. καὶ Φίλω δὲ ἔρα-
νον^{c)} κελεύσαντι εἰσενεγκεῖν, εἰπὼν ὅτι ἔκ³
ἂν δοίη, ὑπερον ἤκειν φέρων, καὶ λέγειν ὅτι
ἀπόλλυσι καὶ τῆτο τὸ ἀργύριον. καὶ προσπ-
παίσας ἐν τῇ ὁδῷ, δεινὸς καταράσασθαι τῷ
λίθῳ. καὶ ἔκ^{d)} ἂν ὑπομείναι πολὺν χρόνον
ἐθένα. καὶ ἔτε ἄσα, ἔτε ῥῆσιν εἰπεῖν, ἔτε
ὀρχήσασθαι ἂν ἐθέλησαι. δεινὸς δὲ καὶ τοῖς
θεοῖς μὴ ἐπέυχεσθαι.

*pretii (wie hoch es zu stehen
kämme). Sed ego mallem in-
terpretari illa verba: si quid
maculae rei venali inesset, h. e.
ob etwas dran auszusetzen
wäre.*

b) Accedo Strothii sen-
tentiae, qui ante illud ἂν,
ἀναλαμβάνω aut eiusmodi
verbum excidisse putat, ita
vt ἂν pro εἰάν positum sit.
Reiskius coniicit γένοιτο,
quod etiam probat Fischer.
Vulgata tamen lectio etiam
ferenda est, quum γένοιτο di-
ctum sit pro παραγένοιτο.

c) vide Casaubonum de
ἐράνω docte copioseque dispu-
tantem.

d) Sic reponere ausus
sum cum Casaubono et Stro-
thio, quum antea vulgo le-
geretur, καὶ ἀναμείναι, ἔκ³
ἂν ὑπομείναι. ἀναμείναι glos-
sam videtur redolere. Ce-
terum observante Strothio
non facile dici potest δεινὸς
ἔκ³ ὑπομείναι, neque repeti-
tio τῆ³ δεινὸς facile admitti
posset, si ὑπομείναι et ἐθέλη-
σαι tanquam infinitiui a prio-
ri penderent.

CAPVT XVI.

ΠΕΡΙ ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΑΣ.

Ἄμέλει ἢ δεισιδαιμονία ^{a)} δόξειεν εἶναι
δειλία πρὸς τὸ δαιμόνιον, ὃ δὲ δεισιδαίμων,
τοιῦτός τις οἶος, ἀπονιψάμενος τὰς χεῖρας
καὶ περιῤῥανάμενος ἀπὸ ἱερῶ ^{b)}, δάφνης ^{c)}
εἰς τὸ σῶμα λαβῶν, ἔτω τὴν ἡμέραν περι-
πατεῖν. καὶ τὴν ὁδὸν εἰάν παραδράμη γαλῆ ^{d)},
μη

a) δεισιδαιμονία, h. l. *superstitio*. De usu huius vocabuli multus est Du Port in praelectionibus ad nostrum locum pag. 448. ed. Needham. Cantabr. 1712. et M. J. H. Manzel in diff. de significat. voc. δεισιδαιμ. etc. Rostock 1758.

b) Notam Fischeri ad hunc locum repetam: Verba ἀπὸ ἱερῶ, inquit, neque cum verbis δάφνης εἰς τὸ σῶμα λαβῶν cohaerent, vt Galeus arbitrabatur, neque coniungi debent cum verbis ἔτω — περιπατεῖν, quae erat Pauli sententia: sed pertinent ad verbum περιῤῥανάμενος, ita vt περιῤῥανάμενος ἀπὸ ἱερῶ sit *adspergens se aqua lustrali, quum e templo exit*. Ita Anacreon od. XLV. 8. Ὁ δ' Ἄρης ποτ' ἐξ αὐτῆς Στεβαρὸν δόρυ

κραδαίνων, h. e. *Mars aliquando e pugna reuersus, grauem hastam vibrans*. Marc. cap. vii. 4. ἀπὸ αγορᾶς εἰάν μὴ βαπτίσωνται, e publico reuersi, nisi manus lauerint.

c) Subintelligendum est *μερος* aut simile quid. Veteres autem non solum *mordisse laurum* contra venena et fulmina (vt adparet ex Plin. H. N. L. viii. cap. 27. et xv. cap. 30.) sed etiam *sanitatis causa* et ad *supprimendum odorem grauem* testatur Athen. iv. p. 140. cf. quoque Reimarum ad Dionem Cassium p. 1221. T. II.

d) Etiam ex Aristoph. eccl. v. 787. intelligitur, *mustelarum transcursum et occursum malum* apud veteres omen fuisse creditum. vide Fischerum in indice.

μὴ πρότερον πορευθῆναι, ἕως διεξέλθῃ τις, ἢ λίθους τρεῖς ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ διαβάλλῃ. καὶ εἰ ἴδῃ ὄφιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἱερὸν ἐνταῦθα ἰδρύσασθαι. καὶ τῶν λιπαρῶν ^{e)}. λίθων τῶν ἐν ταῖς τριόδοις, παριῶν ἐκ τῆς ληκύθου ἔλαιον καταχεῖν. καὶ ἐπὶ γόνατα πεσῶν καὶ προσκυνήσας, ἀπαλλάττεσθαι. καὶ εἰ μὴς θυ-²λακον ἀλφίτων διαφάγη, πρὸς τὸν ἐξηγητὴν ἐλθὼν, ἐρωτᾷν τί χρὴ ποιεῖν. καὶ εἰ ἀποκρίνηται αὐτῷ ἐκδῆναι τῷ σκυτοδέψῃ ἀπορῥάψαι, μὴ προσέχων τέτοις, ἀλλ' ἀποτραπείς, ἐκδύσασθαι. καὶ πυκνὰ δὲ τὴν οἰκίαν καθαριεῖν. καὶ ἔτε ἐπιβῆναι μνήματι, ἔτε ἐπὶ νεκρὸν ἐλθεῖν, ἔτε ἐπὶ λέχει. καὶ ὅταν ἐνύπνιον ἴδῃ, πορεύεσθαι πρὸς τὰς ὄνειροκρίτας, πρὸς τὰς μάντις, πρὸς τὰς ὀρνιθοσκοπίας ἐρωτήσων τίνι θεῷ ἢ θεᾷ προσεύχεσθαι δεῖ. καὶ τελεωθῆσόμενος, πρὸς τὰς ὀρφεοτε-³λεσὰς ^{f)} κατὰ μῆνα πορεύεσθαι μετὰ τῆς γυναικός. εἰ δὲ μὴ σχολάζῃ γυνή, μετὰ τῆς τίτθης καὶ τῶν παιδίων. καὶ ἐπι ταῖς τριόδοις ἀπελθὼν κατὰ κεφαλῆς λίσσασθαι. καὶ ἱερέας καλέσας, σκίλλῃ ^{g)} ἢ σκύλακι κελεῦσαι

e) vide indicem. Hesych. λιπαρὸν — σιλβον, εὐοδμον

f) Orpheus, Lini filius, sacra instituit, quae ab ipso dicuntur τελεταὶ Ὀρφικαὶ s. Ὀρφικὰ et in quibus animi immortalitas docebatur.

Qui igitur illa mysteria alios docebant, iisque imbuebant, illi nominabantur Ὀρφεοτελεσᾶι.

g) Veteres duplici modo se expiabant et lustrabant, siue circumacta circa

σα αὐτὸν περικαθάραι· μαινόμενόν τε ἰδὼν ἢ ἐπίληπτον ^{h)}, Φρίξας εἰς κόλπον πτύσας.

CAPUT XVII.

ΠΕΡΙ ΜΕΜΨΙΜΟΙΡΙΑΣ.

1 Ἔστι δὲ ἡ μεμψιμοιρία, ἐπιτίμησις παρὰ τὸ προσῆκον δεδομένη. ὁ δὲ μεμψίμοιρος, τοῖός δὲ τις, οἶος, ἀποσείλαντος μερίδα ^{a)} τῆς Φίλῃς, εἰπεῖν πρὸς τὸν φέροντα, ἐφθόνησάς μοι τῆς ζωμῆς, καὶ τῆς οἴναρις, ἔκ ἐπὶ δεῖπνον καλέσας· καὶ ὑπὸ τῆς ἐταίρας καταφιλέμενος, εἰπεῖν, Θαυμάζω εἰ σὺ καὶ ἀπὸ ψυχῆς με φιλεῖς. καὶ τῷ Διὶ ἀγανακτεῖν ἔτι διότι ὑεῖ, ² ἀλλὰ διότι ὑσερον. καὶ ἐυρών τι καὶ ἐν τῇ ὁδῷ βαλάντιον, εἰπεῖν, Ἄλλ' ἔθησαυρόν ἐυρηκα ἔδέποτε. καὶ πριάμενος ἀνδράποδον ἄξιον, καὶ πολλὰ δεηθεῖς τῆς πωλῆντος, Θαυμάζω, εἰπεῖν, ὅτι ὑγιὲς ἔτω ἄξιον ἐώνημα. καὶ πρὸς τὸν εὐαγγελιζόμενον ὅτι υἱὸς σοι γέγονεν, εἰπεῖν, Ὅτι ἂν προδῆς, καὶ τῆς ἐσίας τὸ ἡμισυ ἄπεσιν, ἀληθῆ ἔρεῖς. καὶ νίκην νικῆσας καὶ

corpus scilla (*Meerzwiebel*), siue catulo similiter circa corpus ducto. Plura vide apud Casaubonum.

h) Epilepsiam esse morbum, qui despuitur, Gesnerus in *Chrestomathia Pli-*

niana docte copioseque ostendit.

a) Tangit Theophrastus consuetudinem veterum, partem ferculorum amicis mittere absentibus. vide Casaubonum et Schwarziium ad h. l.

καὶ λαβὼν πάσας τὰς ψήφους, ἐγκαλεῖν τῷ 3
 γράψαντι ^{b)} τὸν λόγον, ὡς πολλὰ παραλε-
 λοιπότι τῶν δικαίων. καὶ ἐράνε εἰσενεχθέν-
 τος παρὰ τῶν φίλων, καὶ φήσαντός τινος,
 Ἰλαρὸς ἴδι, καὶ πῶς; εἰπεῖν ὅτι δεῖ τὸ ἀρ-
 γύριον ἀποδῆναι ἐκάσῳ, καὶ χωρὶς τέτων,
 χάριν ὀφείλειν ὡς εὐηργετημένον;

CAPVT XVIII.

ΠΕΡΙ ΑΠΙΣΤΙΑΣ.

Ἔσιν ἀμέλει ἀπιστία, ὑπόληψίς τις ἀδι- **I**
 κίας κατὰ πάντων. ὁ δὲ ἀπιστος, τοιῦτός
 τις, οἷος, ἀποσείλας τὸν παῖδα ὀψωνήσοντα,
 ἕτερον παῖδα πέμπειν πευσόμενον πόσῃ ἐπρία-
 το. καὶ φέρον αὐτὸς τὸ ἀργύριον, καὶ κατὰ
 σάδιον ἀριθμεῖν πόσον ἐσί, καὶ τὴν γυναῖκα
 τὴν αὐτῆ ἔρωτᾶν κατακείμενος, εἰ κέκλεισε
 τὴν κιβωτὸν, καὶ εἰ σεσήμανται τὸ κοιλιῶ-
 χιον ^{a)}, καὶ εἰ ὁ μοχλὸς εἰς τὴν θύραν τὴν
 αὐλείαν ἐμβέβληται. καὶ εἰ ἐάν ἐκείνη φῆ,
 μηδὲν ἦττον αὐτὸς ἀναστὰς γυμνὸς ἐκ τῶν

59ω-

b) Intelligitur rhetor, qui
 scripsit orationem, qua se
 defenderet homo querulus.
 Solenne autem fuisse, ut
 Gesneri verbis utar, scriptas
 ab aliis orationes ediscere,
 vel e Socratis vltimis con-

stat, cui attulit orationem
 Lyfias, quam, si ei videre-
 tur, edisceret, ut ea pro se
 in iudicio vteretur Cic. de
 oratore I. 54.

a) vide indicem.

C 5

σρωμάτων. καὶ ἀνυπόδητος τὸν λύχνον ^{b)}
 ἄψας, τὰντα πάντα περιδραμῶν ἐπισκέψα-
 2 θῆαι, καὶ ἔτω μόλις ὑπὸ τυγχάνειν. καὶ τὸς
 ὀφείλοντας αὐτῷ ἀργύριον, μετὰ μαρτύρων
 ἀπαιτεῖν τὸς τόκους, ὅπως μὴ δύναντο ἔξαρ-
 νοι γενέσθαι. καὶ τὸ ἱμάτιον δὲ ἐκδῆναι δει-
 νὸς ἔχῃ ὡς βέλτισα ἐργάσεται, ἀλλ' ὅταν ἢ
 ἀξίος ἐγγυητῆς τῆ κναφέως. καὶ ὅταν ἤκη
 τις αἰτησόμενος ἐκπώματα, μάλιστα μὲν
 μὴ δῆναι· καὶ τὸν παῖδα δὲ ἀκολοῦθῆντα κε-
 λέυειν αὐτῆ ὀπιθεῖν μὴ βαδίζειν, ἀλλ' ἐμ-
 προθεῖν, ἵνα φυλάττηται αὐτὸ μὴ ἐν τῇ ὁδῷ
 ἀποδράσῃ. καὶ τοῖς εἰληφόσι τι παρ' αὐτῆ καὶ
 λέγῃσι, πόσῃ ^{d)}, κατὰθε. ἔ γὰρ σχολάζω
 πέμπειν.

b) λύχνος, *lampas*, *lu-
 cerna*. Quomodo differant
λυχνος et *λυχνιον*, docet et
 ostendit Ammonius, ubi vide
 Valkenarium, Hemsterhuis
 et Iungerm. ad Polluc. pag.
 816. 1294. Oudendorp. ad
 Thom. Mag. pag. 588. et Ca-
 faubon. ad Athen. pag. 989.

c) μάλιστα μὲν hoc loco
 significat *ferè* (*gemeiniglich*),
 nam constet, particulam μὲν
 non semper sequi δὲ alias-
 que particulas similes. vide
 Fischerum.

d) πόσῃ h. l. denotat *quan-*

ti et ante κατὰθε supple-
 dum est vel λέγειν vel εἶπειν.
 Emtores enim (vt cum cl.
 Fischero loquar) qui percon-
 tantur e venditore, quanti-
 rem vendat, ficque abitum
 parant, significare videntur,
 sibi non esse pecuniam nu-
 meratam, et postulare, vt
 venditor pretium rei vendi-
 tae in tabulas referat. Sed
 ἀπιστος emtores singulos mo-
 net, vt soluant praesenti pe-
 cunia. Κατατίθεσθαι itaque
 hoc loco in eodem sensu vsur-
 patur, vt alibi τιθέναι. Pot-
 est etiam reddi *pignus dare*.

CAPVT

CAPVT XIX.

ΠΕΡΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΣ.

Ἔστι δὲ ἡ δυσχέρεια, ἀθεραπευσία σώματος, λύπης παρασκευαστική^{a)}. ὁ δὲ δυσχερῆς τοιοῦτός τις, οἷος λέπραν ἔχων καὶ ἀλφὸν καὶ τὰς ὄνυχας μεγάλας περιπατεῖν. καὶ φῆσαι τὰντα εἶναι αὐτῷ συγγενῆ ἀρρώσθηματα, καὶ τὸν πατέρα ἔχειν καὶ τὸν πάππον. ἀμέλει δὲ δεινὸς καὶ ἔλκη ἔχειν ἐν τοῖς ἀντικνυμίοις, καὶ προσπταίσματα ἐν τοῖς δακτύλοις, καὶ τὰντα μὴ θεραπεῦσαι, ἀλλ' ἐάσαι θηριωθῆναι. καὶ τὰς μασχάλας θηριώδεις καὶ δασείας ἔχειν ἄχρῖς ἐπὶ πολὺ τῶν πλευρῶν. καὶ τὰς ὀδόντας μέλανας καὶ ἐδδιόμενης ὥστε δυσέντευκτος εἶναι καὶ ἀηδής· καὶ τὰ τοιαῦτα^{b)}. ἐδδιῶν ἀπομύττεσθαι^{c)}. θύειν ἀρ-

a) λύπης παρασκευαστική. Verbalia in ικος desinentia cum genitio construi vel pueris decantatum est. Illa autem adiectiua saepius indicant scientiam rei quandam et facultatem, et huiusmodi adiectiuis Graeci et Latini solent genitium iungere. vide cel. Fischerum in praefat. ad Welleri grammaticam pag. xi. Similiter Noster cap. xx. 1. λύπης ποιητική.

b) Subintelligendum: ποιῆν δεινός. Ceterum Theophra-

stus verba haec addidisse videtur, quia sequentia non satis respondent δυσχερείας descriptioni. Sed tamen iis inest quadam similitudo cum superioribus, qua offenduntur aures, oculi et animus. conf. Fischer.

c) Strothius in Chrestomathia graeca ex hac verborum serie eiecit verba θύειν ἀρξάμενος προσλαλεῖν, paulo loque immutata post βλασφημῆσαι posuit, cuius sententiae eo lubentius accederem, cum

ἀρξάμενος, προσλαλεῖν, καὶ ἀπορρίπτειν
 ἀπὸ τῆς σόματος ἅμα πιεῖν, προσεφυγγά-
 νειν· ἐλάϊω σαπρῶ ἐν βαλανείω χρῆσθαι·
 ἱμάτιον κηλίδων μεσὸν ἀναβαλόμενος, εἰς
 ἀγορὰν ἐξελεῖν. καὶ εἰς ὄρνιθοσκοπῆς ^{d)}
 τῆς μητρὸς ἐξελεῖν, βλασφημῆσαι. καὶ
 εὐχομένων καὶ σπενδόντων ἐκβαλεῖν τὸ πο-
 τήριον, καὶ γελάσαι ὡς τεράσιόν τι πεπονη-
 κώς. καὶ αὐλόμενος δὲ κροτῆσαι ταῖς χερσὶ
 4 μόνος τῶν ἄλλων. καὶ συντερετίζειν. καὶ ἐπι-
 τιμᾶν τῇ αὐλητρίδι μὰ ταχὺ παυσασμένη. καὶ
 ἀποπτύσαι δὲ βεβλόμενος ὑπὲρ τῆς τραπέζης,
 προσπτύσαι τῷ οἰνοχόῳ.

CAPVT XX.

ΠΕΡΙ ΑἨΔΙΑΣ.

1 Ἔσι δὲ αἰηδία, ὡς ὄρω περιλαβεῖν, ἐν-
 τευξίς λύπης ποιητικῆ ἄνευ βλάβης. ὁ δὲ
 αἰηδῆς, τοῖστος τις, οἷος ἐγείρειν ἄρτι καθέυ-
 δοντα εἰσελεῖν, ἵνα αὐτῷ λαλῆ. καὶ ἀνά-
 γεῖται δὴ μέλλοντας κωλύειν. καὶ προσελ-
 θεῖν, δεῖσαι ἐπισχεῖν, ἕως ἂν περιπατήσῃ.
 2 καὶ τὸ παιδίον τῆς τίτθης ἀφελόμενος μασ-
 σόμενον σιτίζειν αὐτὸς, καὶ ὑποκορίζεσθαι
 ποππύζων. καὶ ἐθίων δ' ἅμα διηγείσθαι ὡς
 ἔλλε-

cum nullus sensus commodus
 ex vulgata lectione elici
 potest.

d) Intell. οἶκον, qua el-
 lipsi nihil est frequentius.

ἐλέβορον πιῶν, ἄνω καὶ κάτω καθαρθεῖν,
καὶ ζωμῆ τῆ παρακειμένῃ ἐν τοῖς ὑποχωρή-
μασιν αὐτῷ μελαντέρα ^{a)} ἢ χολή. καὶ ἐρω-
τῆσαι ^{b)} δὲ δεινὸς ἐναντίον τῶν οἰκείων, ὡς
ποία ἡμέρα μὲ ἔτικτες. καὶ ὅτι ψυχρὸν ὕδωρ
ἐστὶ παρ' αὐτῷ λακκαῖον. καὶ ὡς κῆπος λά-
χανα πολλὰ ἔχων καὶ ἀπαλά, καὶ ὅτι ἡ οἰκία
αὐτῆ πανδοκεῖον ἐστὶ. καὶ ξενίζων δὲ δεῖξαι
τὸν παράσιτον αὐτῆ ποῖός τις. καὶ παρακα-
λῶν δὲ ἐπὶ τῆ ποτηρίῃ ^{c)} ὅτι τέρψον τῆς
παρόντας.

CAPVT XXI.

ΠΕΡΙ ΜΙΚΡΟΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣ.

Ἡ δὲ μικροφιλοτιμία δόξειεν εἶναι ὄρεξις
τιμῆς ἀνελεύθερος. ὁ δὲ μικροφιλότιμος, τοιῶ-
τός τις, οἷος σπερδάσαι, ἐπὶ δεῖπνον κληθεῖς,
παρ' αὐτὸν τὸν καλέσαντα κατακείμενος δει-
πνήσας. καὶ τὸν υἱὸν ἀποκεῖρας ^{a)} ἀπαγαγῶν
εἰς

a) Scil. εἴη. hoc autem
nigrum ius, quo imprimis
Lacedaemonii vsi sunt, (vnde
λακωνικὸς ζωμὸς adpellaba-
tur) etiam apud alias Grae-
ciae gentes cognitum et vsi-
tatum erat, vt adnotauit ex
Athenaeo Casaubonus. conf.
cel. Meisners Erläuter. zum
Alcibiades p. m. pag. 371.

b) Intellige τὴν μητέρα.
c) Scil. λέγειν, vel εἰπεῖν.
a) Atheniensium pueri an-
no aetatis duodeuicesimo in-
ter ἐφήβους (iuuenes) nume-
rabantur et tum comam po-
nebant. Thesei aetate Del-
phos proficiscebantur et co-
mam Apollini consecrabant,
vt

εἰς Δελφὸς ἐπιμεληθῆναι δὲ ὅπως αὐτῷ ὁ
 ἀκόλυστος Αἰθίοψ^{b)} ἔσαι. καὶ ἀποδοῖς μνῆν
 2 ἀργυρίαι, καινὸν ποιῆσαι ἀποδοῖναι. καὶ βῆν
 θύσας, τὸ προμετωπίδιον ἀπαντικρὺ τῆς
 εἰσόδοι προσπατταλέουσαι, σέμμασι μεγάλοις
 περιδήσας, ὅπως οἱ εἰσιόντες ἴδωσιν, ὅτι βῆν
 ἔθυσσε. καὶ πομπέουσας δὲ μετὰ τῶν ἱππέων,
 τὰ μὲν ἄλλα πάντα ἀποδοῖναι τῷ παιδί ἀπε-
 νεγκεῖν οἴκαδε, ἀναβαλόμενος^{c)} δὲ θοιμά-
 3 τιον εἰς τὴν ἀγορὰν περιπατεῖν. καὶ κυναρίαι
 δὲ τελευτήσαντος, αὐτῷ μνήμα ποιῆσαι. καὶ
 σηλίδιον ποιήσας, ἐπιγράψαι. ΚΛΑΔΟΣ^{d)}
 ΜΕΛΙΤΑΙΟΣ, καὶ ἀναθεῖς δακτύλιον χαλ-
 κῆν ἐν τῷ Ἀσκληπιῷ^{e)}, τῆτον ἐκτρίβειν,

5ε-

vt Plutarchus testatur in vita
 Thes. ἔθυσ δὲ ὄντος, inquit,
 ἔτι τότε τὰς μεταβαίνοντας
 ἐκ παίδων, ἔλθοντας εἰς Δελ-
 φὸς ἀπάρξασθαι τῷ θεῷ τῆς
 κύμης. Sequenti autem tem-
 pore hic mos neglectus fuisse
 videtur, et tantum observa-
 tus ab illis, qui in rebus
 eiusmodi paruis et leuibus
 honorem quaerebant et au-
 cupabantur. confr. Casaubo-
 nus.

b) Moris apud veteres
 fuisse videtur, viros et fe-
 minas diuites et potentes,
 quum prodirent in publicum,
 vsos esse seruis Aethiopibus

et ancillulis Aethiopiis. vid.
 Terent. Eunuch. Act. I. sc. II.
 v. 85. Tibull. L. II. eleg. 6.
 v. 37. et conf. Casaubon.

c) vide indicem.

d) Κλάδος Μελιταῖος.
 Ridicule μικροφιλότιμος de
 catulo vtitur κλάδος, cum
 poetae κλάδος, ἔργος allaque
 vocabula similia de homini-
 bus adhibent. vide Fische-
 rum in indice et quos ibi lau-
 dat.

e) h. e. templum Aescula-
 pii. Erat autem in via, quae
 a theatro ad arcem ferebat.
 De forma vocabuli ipsa vide
 notam Fischeri.

σεφαῶν· καὶ ἀλείφουσα ὁσημέρα. ἀμέλει δὲ 4
καὶ συνδιοικήσαθαι παρὰ τῶν πρυτάνεων ^{f)},
ὅπως ἀπαγγείλη τῷ δήμῳ τὰ ἱερά. καὶ πα-
ρασκευασάμενος λαμπρὸν ἱμάτιον, καὶ ἐξε-
φανωμένος, παρελθὼν εἰπεῖν, ὦ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι. ἐθύομεν οἱ πρυτάνεις τὰ ἱερά τῇ
μητρὶ τῶν θεῶν ἄξια καὶ καλὰ ^{g)} καὶ ὑμεῖς
ἐκδέχεσθε τὰ ἀγαθὰ, καὶ τὰυτα ἀπαγγεί-
λας, ἀπιῶν διηγῆσαθαι οἴκαδε τῇ ἑαυτῷ γυ-
ναικί, ὡς κατ' ὑπερβολὴν εὐημερεῖ.

CAPVT XXII.

ΠΕΡΙ ΑΝΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

Ἡ δὲ ἀνελευθερία ἔστι περισσία τις ἀπὸ **I**
φιλοτιμίας δαπάνην ἐκ ἔχουσα ^{a)}. ὁ δὲ ἀνε-
λεύθερος, τοιῷτός τις, οἷος νικήσας τραγω-
δοῖς. ταινίαν ἀναθεῖναι ξυλίνην τῷ Διονύσῳ,
ἐπι-

f) Quinquaginta ex vna-
quaque Tribu forte capti se-
natores πρυτάνεις vocabantur,
qui non simul imperabant,
sed singulis hebdomadibus
tantum decem. Hi autem
πρυτάνεις publice sacra face-
re solebant, sacrificioque per-
acto renuntiare populo, li-
tatumne esset nec ne. Re-
liqua vide apud Petitum in
comment. in leg. attic. L. III.

tit. I. pag. 269. sqq. conf.
quoque Ernesti ad Xenoph.
Memorab. Socr. L. I. cap. 1.
§. 18.

g) Καλὰ ἱερά ἐθύομεν est
Lat. *litauimus*, quod Graecis
vno verbo καλλιερεῖν dicitur.
vt Xenoph. Cyr. III. 2, 2. et
Exped. Cyri IV. 3, 7. καλὰ
ἦν τὰ ἱερά αὐτῶ.

a) Ausus sum cum Stro-
thio ἐκ inferere ante ἔχουσα.

ἐπιγράψας αὐτῷ τὸ ὄνομα. καὶ ἐπιδόσεων ^{b)}
 γινομένων ἐκ τῆς δῆμῳ ἀνασῶς, σιωπᾶν, ἢ ἐκ
 τῆς μέσῃ ἀπελθεῖν. καὶ ἐκδοῦς αὐτῷ θυγα-
 τέρα τῆς μὲν ἱερέως, πλὴν τῶν ἱερῶν, τὰ κρέα
 ἀποδίδουσα. τῆς δὲ διακονῆντας ἐν τοῖς γά-
 2μοις οἰκοσίτῃς μιθῶσαδαι. καὶ τριηραρχῶν,
 τὰ τῆς κυβερνήτης σρώματα ἀπὸ τῆς κατασρώ-
 ματός ὑποσορέννουδαι, τὰ δὲ αὐτῷ ἀποτιθέ-
 ναι. καὶ ἐξ ἀγορᾶς δὲ ὄψωνήσας, τὰ κρέα
 αὐτὸς φέρειν καὶ τὰ λάχανα ἐν τῷ προκολ-
 πῖῳ. καὶ ἔνδον μένειν ὅταν ἐκδῶ θοιμάτιον
 ἐκπλῦναι. καὶ φίλῃ ἔρανον συλλέγοντος,
 προειδόμενος, ἀποκάμψας ^{c)} ἐκ τῆς οἴκῃ
 οἴκαδε πορευθεῖναι. καὶ μὴ πρίαδαι θεραπεύ-
 3νας, ἀλλὰ μιθεῖσθαι εἰς τὰς ἐξόδους. καὶ ἀνα-
 σῶς τὴν οἰκίαν καλλῦναι, καὶ τὰς κλίνας ἐκ-
 κορῆσαι. καὶ καθεζόμενος παρασρέψαι τὸν τρί-
 βωνα, ὃν αὐτὸς φορεῖ.

b) ἐπιδόσεων γινομένων
 verte: quum confertur pe-
 cunia, qua inopia aerarii
 subleuetur. Nam ἐπιδόσεις
 sunt pecuniae extraordinariae,
 h. e. quae in concione a ciui-
 bus fiunt, exhausto aerario,

ad subleuandam eius ino-
 piam.

c) Fischerus non bene vi-
 dit, hoc vocabulum defide-
 rari in thesauro Stephania-
 no.

CAPVT

C A P V T XXIII.

ΠΕΡΙ ΑΛΑΖΟΝΕΙΑΣ.

Ἀμέλει δὲ ἡ ἀλαζονεία δόξειεν εἶναι προς-**I**
δοκία τινῶν ἀγαθῶν ἐκ ὄντων, ὁ δὲ ἀλα-
ζῶν ^{a)}, τοιῦτός τις, οἷος ἐν τῷ δείγματι ^{b)}
ἐσηκῶς διηγεῖσθαι ξένοις, ὡς πολλά χρήματα
αὐτῷ ἐσιν ἐν τῇ θαλάττῃ. καὶ περὶ τῆς
ἐργασίας τῆς δανεισικῆς διεξίεναι, ἠλίκη ^{c)},
καὶ αὐτὸς ὅσα εἴληφε ^{d)}. καὶ συνοδοιπέρους ἀπο-**2**
λάυσας ἐν τῇ ὁδῷ, λέγειν ὡς μετ' Ἀλεξάν-
δρου ἐτρατεύσατο, καὶ ὅσα λιθοκόλλητα ποτή-
ρια ἐκόμισε, καὶ περὶ τῶν τεχνιτῶν τῶν ἐν
τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι βελτίους εἰσι τῶν ἐν τῇ Εὐρώ-
πῃ, ἀμφισβητῆσαι. καὶ γράμματα εἰπεῖν ὡς
πάρεσι παρ' Ἀντιπάτρου ^{e)}, τρίτον δὲ λέγοντα
παρα-

a) Comparari cupio Auct. ad Her. vbi (iv. 51) etiam character hominis gloriosi viuis coloribus descriptus reperitur.

b) Recepi hanc verissimam Casauboni emendationem, cum antea corrupte legeretur διαζέγγματι. Δείγμα vero denotat proprie specimen, exemplum rerum venalium, sed cum Attici vocabula rerum, quae in loco aliquo sunt vel fiunt, pro ipforum locorum vocabulis po-

nere solent, ita quoque hic intelligitur locus in Piraeo, ubi res venales mercatorum peregrinorum ostendebantur. vide praeter Casaubonum etiam Fischerum in indice h. v.

c) subintell. ἐστὶ.

d) εἴληφε, (3. pers. perf. aet. v. λαμβάνω) attice pro λέληφε.

e) Idem ille est, cuius auctoritate consilioque Alexander Magnus occidebatur, de cuius nece vide Curtium L. x.

D

cap.

3 παραγενέσθαι αὐτὸν εἰς Μακεδονίαν. καὶ δι-
 δομένης αὐτῷ ἐξαγωγῆς ξύλων ἀτελῆς, εἰ-
 πῆν, ὅτι ἀπέιρηται, ὅπως μὴ ὑφ' ἐνὸς συ-
 κοφαντηθῆ. καὶ ἐν τῇ αἰτοδείᾳ ὡς πλείω ἢ
 4 πέντε τάλαντα γένοιτο αὐτῷ τὰ ἀναλώμα-
 τα δίδόντι τοῖς ἀπόροις τῶν πολιτῶν. καὶ
 ἀγνώσων δὲ παρακαθήμενων, κελῦσαι θεί-
 ναι τὰς ψήφους, καὶ ποσῶν αὐτὰς καθ' ἐξα-
 κοσίς, κατὰ μίαν. καὶ προστιθεῖς πιθανὰ
 ἐκάστοις τέτων ὀνόματα, καὶ ποιῆσαι δέκα
 τάλαντα. καὶ τῆτο ^{f)} φῆσαι εἰσεννηνοχένας
 5 εἰς ἐράνης αὐτόν. καὶ τὰς τριηραρχίας ^{g)} εἰ-
 πῆν ὅτι ἔτιθησιν, ἔδὲ τὰς λειτουργίας ὅσας
 λελειτέργηκε. καὶ προσελθῶν δὲ τοῖς τῆς
 ἵππων τῆς ἀγαθῆς πωλῆσι, προσποιήσασθαι
 ὠνητιᾶν. καὶ ἐπὶ τὰς σκηναὶς ἐλθῶν, ἱματισ-
 μὸν

cap. 4. et Iustinum L. xii.
 cap. 14. Interfecto autem re-
 ge quum Graecia forte Anti-
 patro venisset, is ab Athe-
 nienfibus Heracleae obsidio-
 ne cinctus est, sed ea solu-
 tus in Macedoniam concessit.
 confer Iustin. L. xiii. cap. 5.
 §. 16.

f) commodè quidem sub-
 intelligi potest τὸ ἀργύριον,
 sed malim cum Strothio καὶ
 τῆτο explicare per praeterea,
 insuper, s. quin etiam, at-
 que adeo, vt supra cap. vi.
 §. 3. Locum vero ipsum,

quoniam sic ostentatoris inge-
 nium magis illustratur, prae-
 eunte eodem viro docto inter-
 pretor: *quanquam iam tanta
 dederim, ait ostentator, ni-
 hilominus tamen non recusavi
 praeterea ad ἐράνης colligen-
 dos conferre pecuniam.*

g) Nam trierachi erat,
 triremen, cui praeesset, in-
 struere, ad quod magni sum-
 tus requirebantur. Ceterum
 τριηραρχία apud Athenienses
 inter λειτουργίας numeraba-
 tur.

μόν ζητῆσαι εἰς δύο τάλαντα. καὶ τῷ παιδί
μάχεσθαι ὅτι ἐκ ἔχων χρυσὸν αὐτῷ ἀκολοῦθῆι.
καὶ ἐν μισθῷ τὴν οἰκίαν οἰκῶν, φῆσαι ταύτην
εἶναι τὴν πατρῴαν, πρὸς τὸν μὴ εἰδότα· καὶ
ὅτι μέλει πωλεῖν αὐτὴν διὰ τὸ ἐλάττω εἶναι
πρὸς τὰς ξενοδοχίας·

CAPVT XXIV.

ΠΕΡΙ ΥΠΕΡΗΦΑΝΙΑΣ.

Ἔσι δὲ ὑπερηφανία καταφρόνησις τις ἰ
πλήν αὐτῶ τῶν ἄλλων. ὁ δὲ ὑπερήφανος τοῖος
δὲ τις, οἷος τῷ σπέυδοντι^{α)} ἀπὸ δείπνου ἐντέυ-
ξεσθαι φάγειν ἐν τῷ περιπατεῖν. καὶ εὖ ποιή-
σας, μεμνησθαι φάσκειν ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ βιά-
ζων, καὶ πρόσελθεῖν πρότερος ἔδειξι θελή-
σας. καὶ τὸς πωλεῖντάς τι καὶ μεμισθωμέ-
νους^{β)} δεινὸς κελεύσασαι ἤκειν πρὸς αὐτὸν ἅμ
ἡμέρα. καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς πορευόμενος μὴ λα-
λεῖν τοῖς ἐντυγχάνουσι, κάτω κεκυφώς. ὅταν²
δὲ αὐτῷ δόξη, ἐσιᾶν τὸς φίλους, αὐτὸς μὴ συν-
δειπνεῖν, ἀλλὰ τῶν ὑφ' αὐτὸν τινὶ συντάξασαι
αὐτῶν ἐπιμελεῖσθαι, καὶ προαποσέλλειν δὲ
ἐπὰν πορεύηται τὸν ἐρχόμενον ὅτι ἔρχεται. καὶ
ἔτε ἐπ' ἀλειφόμενον αὐτὸν, ἔτε ἐδίοντα ἑᾶ-
σαι αὐν εἰσελθεῖν. Ἀμέλει δὲ καὶ λογιζόμε-³
νος

a) Intellige ex sequenti-
bus ἐντυγχάνειν αὐτῷ.

b) Recte vidit Strothius,

participium h. l. aut medii
significationem habere, aut
legendum esse μισθωμένους.

νος πρὸς τινά, τῷ παιδὶ συντάξαι τὰς ψήφους
 διαθεῖν. καὶ κεφάλαιον ποιήσαντι, γράψαι
 αὐτῷ εἰς λόγον. Καὶ μὴν ἐπισέμων μὴ γρά-
 ψαι, ὅτι χαρίζοιο ἂν μοι, ἀλλ', ὅτι βέλομαι
 γενέσθαι. καὶ ἀπέσειλα πρὸς σε ληψόμενος·
 καὶ, ὅπως ^{c)} ἀλλως μὴ ἔσαι, καὶ, τὴν ταχίστην.

CAPUT XXV.

ΠΕΡΙ ΔΕΙΛΙΑΣ.

I Ἀμέλει δὲ ἡ δειλία δόξειεν ἂν εἶναι ὑπειξίς
 τῆς ψυχῆς ἔμφοβος. ὁ δὲ δειλὸς τοιούτος τις,
 οἷος πλέων, τὰς ἀκρας φάσκειν ἡμιολίας ^{a)}
 εἶναι· καὶ κλυδωνίς γενομένης ἐρωτᾶν, εἰ τις
 μὴ μεμύηται ^{b)} τῶν πλεόντων. καὶ τῆς κυβερ-
 νήτης ἀνακόπτοντος ^{c)} πυνθάνεσθαι, εἰ με-
 σοπορεῖ. καὶ τί δοκεῖ αὐτῷ τὰ ^{d)} τῆς θεῆς; καὶ
 πρὸς

c) ante ὅπως verbum ὄρα
 aut simile subintelligitur.
 vide Hoogeveen de part.
 pag. 571. ed. Sch. et Viger.
 cap. vii. sect. x. 6. pag. 421.
 ibique notata.

a) ἡμιολία erat procul
 dubio (vt ex Theophrasti lo-
 co apparet) genus navis pi-
 raticae, sed qualis fuerit ho-
 die non constat. conf. Fisch.
 in ind. h. v.

b) Hoc, (vt Gesneri ver-
 bis utar) non ad metum mo-

do generatim pertinet, sed
 speciatim ad δεισιδαιμονίαν.

c) Intellige ναῦν τῆς ὄρμης.

d) τὰ τῆς θεῆς, h. e. cae-
 lum aut mare, Articulus
 enim (iam obseruante cel.
 Fischero) Genitiuis Nomi-
 num praemissus vel rem ip-
 sam personamque indicat, vel
 ea, quae ad rem et personam
 quocumque modo pertinent.
 Ea tamen quae sint, tantum
 e contextu colligi et reperiri
 debent, vt e. g. τὰ τῆς θεῆς
 apud

πρὸς τὸν παρακαθήμενον λέγειν, ὅτι φοβεῖται ἀπὸ ἐνυπνίης τινός. καὶ ἐκδύς διδόναι τῷ παιδί τὸν χιτωνίσκον· καὶ δεῖδαι πρὸς τὴν γῆν προσάγειν αὐτόν. καὶ στρατευόμενος δὲ προσκαλεῖν πάντας πρὸς αὐτόν καὶ πάντας πρῶτον περιῦδειν, καὶ λέγειν ὡς ἔργον διαγνῶνάς ἐσι ποτερόν εἰσιν οἱ πολέμιοι. καὶ ἀκέων κραυγῆς, ὄρων πίπτοντας, εἰπεῖν πρὸς τὴς παρεσηκότας, ὅτι τὴν σπάθην λαβεῖν ὑπὸ τῆς σπερδῆς ἐπελάθετο. καὶ τρέχειν ὑπὸ τὴν σκηνὴν, τὸν παῖδα ἐκπέμψας, κελεύειν προσκοπεῖδαι πᾶς εἰσιν οἱ πολέμιοι, καὶ ἀποκρύψας αὐτήν ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον, εἶτα διατρίβειν πολὺν χρόνον. καὶ ἐν τῇ σκηνῇ ὄρων τραυματίαν προσφερόμενον τῶν φίλων, προσδραμεῖν, καὶ θεωρεῖν κελεύειν, καὶ τῶτον θεραπεύειν, καὶ περισπογγίζειν, καὶ μύϊας σοβεῖν, καὶ πᾶν μᾶλλον, ἢ μάχεδαι τοῖς πόλεμίοις. καὶ τῶ σαλπισῶ πολεμικὸν σημήναντος καθήμενος ἐν σκηνῇ, "Απαγ' ἐς κόρακας, ἐκ ἐάσεις τὸν ἄνθρωπον ὑπὸ λαβεῖν πυκνά σημαίνων. καὶ αἵματος δὲ ἀνάπλεως ἀπὸ τῶ ἀλλοτρίης τραύματος, ἐντυγχάνειν τοῖς ἐκ τῆς μάχης ἐπανιῶσι, καὶ διηγείδαι, ὡς κινδυνεύσας, ὡς σέσωκε τῶν φίλων. καὶ εἰσάγειν πρὸς τὸν κατακείμενον σκεψόμενος ^{e)} τῶς

apud Aeschinē contra Timarch. pag. 50. Tom. II. est *aerarium*, et de f. legat. pag. 279. τὰ τῶ θεῶ est tem-

plum Apollinis, sicut Luc. II. 49. τὰ τῶ πατρὸς μῶ, *templum Dei*.

e) Sensus, *quam Casaubonus*

τὴς Φυλέτας, τὸν δῆμον. καὶ τῶν ἄμα
ἐκάσῳ διηγείσθαι, ὡς αὐτὸς αὐτὸν ταῖς αὐτῆ
χερσὶν ἐπὶ σκηνὴν ἐκόμισεν.

CAPVT XXVI.

ΠΕΡΙ ΟΛΙΓΑΡΧΙΑΣ.

1 Δόξειεν ἂν εἶναι ἡ ὀλιγαρχία Φιλαρχία
τις ἰσχυρῆ κέρδους ^{a)} γλιχομένης. ὁ δὲ ὀλίγαρ-
χος τοιοῦτος, οἷος τῆ δῆμος βελομένης τινὰς τῶ
ἄρχοντι ἐπιμελησόμενος πομπῆς παρελθῶν
ἀποφῆνας ἔχει. καὶ τῶν Ὀμήρου ἐπῶν ^{b)} τῆ-
το ἐν μόνον κατέχειν, ὅτι Οὐκ ἀγαθὸν πο-
λυκοιρανίη· εἰς κόϊρανὸς ἔσω. τῶν δὲ ἄλλων
2 μηδὲν ἐπίσαθαι. Ἀμέλει δὲ δεινὸς τοῖς τοιού-
τοις

bonus hic reperit: atque eos
(intelligit quoscunque obuios
de pugna redeuntes) ad ia-
centem introducit, inquisitu-
rus, quinam sint illius tribu-
les, quis populus aut pagus.
De δῆμῳ Atheniensium vid.
cap. x. ibique n. c).

a) De hoc loco haud du-
bie corrupto vide notam Fi-
scheri. Ceterum vir doctis-
simus in indice voc. ἰσχυ-
ρὸς emendandum censet aut
Φιλαρχία τις ἰσχυρῆ κράτους
γλιχομένη, aut Φιλαρχία τις

ἰσχυρὰ κράτους γλιχομένη,
quod posterius mihi quidem
magis placet.

b) Voc ἐπη h. l. non solum
de versibus Homeri, sed omni-
no de eius carminibus accipio,
quo significatu etiam legitur
in inscriptione graeca carmi-
nis Pythagorae. Ceterum ver-
sus Homeri (quo ὀλιγαρχι-
κὸς hoc loco vtitur) exstat
Il. II. v. 204. — Dionem
quoque hunc versum retulif-
se testatur Cornel. Nepos in
eius vita cap. vi. 4.

τοῖς τῶν λόγων χρήσασθαι, ὅτι δεῖ ἡμᾶς συν-
 ελθόντας βελέυσασθαι, καὶ ἐκ τῆς ὄχλης καὶ
 τῆς ἀγορᾶς ἀπαλλαγήναι· καὶ πᾶσαι ἀρχαῖς
 πλησιάζειν, καὶ ὅτι ^{d)} ὑπὸ τινῶν
 ὑβριζόμενος εἶπεν, Δεῖ αὐτὸς καὶ μὲ τὴν πό-
 λιν οἰκεῖν; καὶ μέσον δὲ τῆς ἡμέρας ἐξιὼν,
 καὶ μέσσην κερὰν κεκαρμένος, καὶ ἀκριβῶς
 ἀπωνυχισμένος σοβεῖν τῆς τοιούτης λόγους, Οὐκ
 οἰκητέον ἐστὶ τὴν πόλιν· καὶ ὡς ἐν τοῖς δι-³
 καστηρίοις δεινὰ πάσχειεν ὑπὸ τῶν δικαζομέ-
 νων· καὶ ὡς αἰσχύνεται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅταν
 τις παρακάθεται αὐτῷ λεπτὸς καὶ αὐχμῶν·
 καὶ ὡς μισητὸν τὸ τῶν δημαγωγῶν γένος· τὸν
 Θεσέα ^{e)} πρῶτον φήσας τῶν κακῶν τῇ πόλει
 γεγονέναι· καὶ τοιαῦτα ἕτερα ^{f)} πρὸς τῆς ξέ-
 νους, καὶ τῶν πολιτῶν τῆς ὁμοτροπίας.

c) πᾶσαι ἀρχαῖς πλησιάζειν h. l. significat non amplius uti magistratum consuetudine. Homo enim ὀλιγαρχικὸς magistratum aequae ac populi consuetudinem eam ob causam fugiendam censet, ut ipse maxima potestate praeditus vnus omnium fiat, saltem videatur. Casaubonus igitur sensum loci non recte dedit in versione latina: *aditum ad magistratus praeccludere*, quod est πᾶσαι ἀρχαῖς πλησιάζειν.

d) ὅτι hoc loco, ut saepius, redundat.

e) *Theseus*, rex Atheniensium, primus δημοκρατίαν et aequalitatem inter ciues inuexit et sanxit. De eius vita factisque scripserunt, praeter alios, inter veteres Plutarchus, et inter recentiores Ioh. Meursius, cuius libellum edidit Graevius. Traiecti 1684. 4.

f) Hic aduocatus pendet (obseruante cel. Fischero) a superiori verbo σοβεῖν.

CAPVT XXVII.

ΠΕΡΙ ΟΨΙΜΑΘΙΑΣ.

1 Ἡ δὲ ὀψιμαθία φιλοπονία δόξειεν ἂν εἶναι ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν· ὁ δὲ ὀψιμαθὴς, τοιοῦτός τις, οἷος ῥήσεις μανθάνειν ἐξήκοντα ἔτη γεγονώς· τὰυτα ἄσων ^{a)} παρὰ πότον ἐπιλανθάνεσθαι. καὶ παρὰ τῆς υἱῶ μανθάνειν ἐπὶ τὸ δόρυ καὶ ἐπὶ ἀσπίδα. καὶ εἰς ἀγρὸν, ἐφ' ἵππεσ ἀλλοτρίσ ὀχόμενος, ἅμα ^{b)} μελετᾶν ἀσπάζεσθαι. καὶ πεσῶν τὴν κεφαλὴν κατασχῦ-
 2 ναί. καὶ μακρὸν ἀνδριάντα παίζειν ^{c)}. καὶ πρὸς τὸν ἑαυτῶ ἀκόλυσθον διατοξέυεσθαι, καὶ διακοντίζεσθαι. καὶ ἅμα μανθάνειν ^{d)} παρ' αὐτοῦ, ὡς ἂν καὶ ἐκείνσ μὴ ἐπισημένσ. καὶ παλαίων ^{e)} ἐν τῷ βαλανείῳ πυκνὰ τὴν ἑδραν σρέφειν.

a) ἄδειν hic non est simpliciter *cantare* sed *recitare* ῥήσεις. vide Fischerum.

b) vt supra cap. XIX. §. 3. ἅμα πικρὴν προσερυγγάζειν, vbi ἅμα quoque cum duobus infinitiuis construitur.

c) παίζειν μακρὸν ἀνδριάντα h. l. significat aut omnino ad magnam statuam se exercere, e. g. gladio; aut statuam magnam transilire. Illi

enim, qui hoc faciunt, statuam quasi illudere videntur. In eodem sensu vsurpatur quoque Latinorum *ludere* et *illudere*.

d) Accedo Strothii sententiae, qui hoc loco aut intelligi aut addi vult *κελεύειν*, nisi ὡς per quamquam explicetur aut pro eo ὅσα legatur.

e) Supplenda particula ὡς ante παλαίων.

CAPVT XXVIII.

ΠΕΡΙ ΚΑΚΟΛΟΓΙΑΣ.

"Ἔσι δὲ κακολογία ἀγῶν τῆς ψυχῆς εἰς τὸ χεῖρον ἐν λόγοις. ὁ δὲ κακολόγος τοῖος δὲ τις ἔστιν, οἷος ἐρωτηθεῖς, ὁ δεῖνα τί ἔστι; καθάπερ οἱ γενεαλογεῖντες, πρῶτον ἀπὸ τῆς γενεῆς αὐτῆς ἀρξάμενοι. Ὁ μὲν πατὴρ Σωσίας ἐξ ἀρχῆς ἐκαλεῖτο· ἐγένετο δ' ἐν τοῖς στρατιώταις Σωσίστρατος· ἐπειδὴ δ' ἐς τὴν δημότητα ἐνεγράφη. ἡ μὲντοι μήτηρ εὐγενῆς Θράττα ἔστι, τὰς δὲ τοιαύτας ἐν τῷ πατρίδι εὐγενεῖς εἶναι φασίν· αὐτὸς δὲ ἕτος, ὡς ἐκ τέτων γεγονὼς κακὸς μασιγίας· καὶ τέτοις διεξιῶν, αὐταὶ αἱ γυναῖκες ἐκ τῆς οὐδὲ τὴν παριόντας ἀρπάξουσι. καὶ κακῶς λεγόντων ἑτέρων συν-
επιλαμβάνουσαι καὶ αὐτὸς, λέγων, καὶ ἐγὼ τῆτον τὸν ἄνθρωπον πάντων μεμίσηκα, καὶ γὰρ εἰδεχθεῖς τις ἀπὸ τῆς προσώπου ἔστιν. ἡ δὲ πονηρία ἐδὲν ὁμοιον. σημεῖον δὲ, τῇ γὰρ ἑαυτῆς γυναικὶ τρεῖς χαλκὸς εἰς ὄψον δίδωσι· καὶ τῷ ψυχρῷ^{a)} λέγουσαι ἀναγκάζει τῆ Ποσειδῶνος ἡμέρα. καὶ συγκαθήμενος δεινὸς περὶ τῆ ἀνασάντος^{b)} εἰπεῖν. καὶ ἄλλα πλεῖστα περὶ τῶν φίλων καὶ οἰκείων κακὰ εἰπεῖν, καὶ περὶ τῶν τετελευτηκότων κακῶς λέγειν.

a) Supple ὕδατι.

ἀπελθόντος, sicut κακὰ ad εἰπεῖν. Nos eadem ellipsi

b) Facile intelligitur καὶ

vtimur. Stroth.

I N D E X

VOCABULORVM FORMVLARVMQVE

QVAE LEGVNTVR

IN CHARR. THEOPHR.

Ἄβρωτος φακῆ *Lenticulae*
quae comedi nequeunt 14, 3.

Ἄγαθος ἀγαθῆ τύχῃ *Quod*
bene vertat: quod felix fau-
stusque sit 14, 2. * ἐκ ἀγα-

θόν πολυκοιρανίῃ *Non potest*
bene geri resp. multorum im-
periiis [Nepos Dion. 6, 4.]

26, 1. * οἱ ἀγαθοὶ *Probi:*
virtutis studiosi prooem. 2:
ubi iis opponuntur οἱ φαύ-

λοι. * ἀγαθοὶ ἵπποι *Boni, ge-*
nerosi, equi 23, 5. * ἀγαθά

γέ ἐσι τὰ λεγόμενα; *Laeta*
saltem s. tamen sunt quae fe-
runtur? 8, 1. * ἀγαθὰ *Bo-*

να, vt *Substantium, 23, 1.*
Ἄγαν πάντα εἶναι ἄγαν
Omnia esse nimis cara 10, 1.

Ἄγανακτεῖν *Indignari* 1, 1.
cum Dativio personae, suc-
sensere 17, 1.

Ἄγνωστοι *Ignoti* 23, 4.

Ἄγορά *Forum* 3, 2. 5, 3.
6, 5. 8, 5. 21, 2. 22, 2. 26, 2.

* εἰς ἀγορὰν ἐξελθεῖν *In publi-*
cum prodire 19, 3. * γυναι-

κῆα ἀγορὰ *Forum muliebre*
h. e. ubi venduntur vasa et

utensilia omnisque generis ob-
sonia, praeter carnes, in pri-
misque pisces 2, 4: *ubi vid.*

*Casaubonus. 16. * πληθύν-*
σης ἀγορᾶς *Tempore quo fo-*
rum maxime frequens est 11,

2. *vide notam.*
Ἀγοράζειν *Emerere* 5, 3. 14,

3. * θεῶν ἀγοράσας *Quum lo-*
cum in theatro emit 9, 2.

Ἀγοραῖός τις τῷ ἡθεῖ *Sor-*
didus, illiberalis, levis, im-
probus 6, 1.

Ἀγροικία *Rusticitas, h. e.*
vitium quum quis ineptus est
et inelegans et absurdus in

iudiciis, dictis, factis 4, 1.
Opponitur ἀσάοτητι h. e. ur-
banitati.
Ἀγροικος *Rusticus h. e. is*
e cuius iudiciis, dictis, factis,

emi.

eminet et extat imperitia, infcitia, et inelegantia quaedam, 4, 1.

² Ἀγρός *Ager*: rus 2, 5. 3, 2. 4, 1. 10, 2. 14, 1. 27, 1. * τὰ κατ' ἀγρὸς Διονύσια *Liberalia quae celebrantur in agris* 3, 3.

² Ἀγρυπνία κατὰ ἀγρυπνίαν *Insomnis: exsomnia* 4, 3.

² Ἀγὼ εἰ ὁ ἀγὼν νεμηνίαν ἄγει *An ludi novam lunam faciant* 4, 4. * ἄγειν καὶ τὸς υἱεῖς εἰς τὴν ὑσεραίαν *Etiam filios postridie iubet secum spectare* 9, 2.

² Ἀγὼν *Ludi* 4, 4. * ἀγὼν τῆς ψυχῆς εἰς τὸ χεῖρον ἐν λόγοις *Quum studiose quis et vnice hoc agit, ut obtrectet alios et de iis loquatur male* 28, 1.

² Ἀδικεῖσθαι *Accipere iniuriam: affici iniuria* 1, 1.

² Ἀδικία *Iniustitia: improbitas* 18, 1.

² Ἀδολέσχης *Garrulus: loquax: qui de rebus vanis et inanibus loquitur inepte et inconsiderate* 3, 1.

² Ἀδολεσχία *Garrulitas: loquacitas: fabulositas* 3, 1.

² Ἀεὶ *Fere* 5, 4.

² Ἀηδῆς *Taediosus: odiosus: is quocum versari sine taedio non possis* 19, 2. 20, 1.

² Ἀηδία *Taedium* 20, 1.

Differt a δυσχερείᾳ sic. Δυσχερεία potest se ostendere etiam extra consuetudinem aliorum: potest aliquis esse δυσχερῆς, etiamsi non versetur cum aliis, sed tantum conspiciatur audiaturue ab iis. Sed ἀηδία se prodit in consuetudine aliorum: ἀηδῆς non potest esse nisi qui versetur cum aliis,

² Ἀήρ *Plaga: tractus caeli prooem.* 1.

² Ἀθεραπενσία σώματος *Incuria et negligentia corporis: quum quis corpus suum negligit incultumque esse finit* 19, 1.

² Ἀθηναῖοι *Athenienses* 21, 4.

² Ἀθροοὶ *Frequentes: multi qui vna sunt* 7, 2. Opponuntur enim ibi τοῖς κατ' ἔνα. Verba Theophrasti οἱ ἀθροοὶ καὶ συνεσηκότες reddi quoque possunt vno vocabulo *circuli*.

Ἀιδόιον, τὸ, *Pars corporis pudibunda* 11, 1.

Ἀἰδῶ *Cano* 4, 4. 15, 3. * de eo qui canit et recitat *ρήσεις* 27, 1.

Ἀἰθίοψ *Aethiops* 21, 1.

Ἀἷμα *Cruor* 25, 4.

Ἀἰρεῖν πόλεις λόγῳ κατὰ κράτος *Narrare urbes vi captas esse* 8, 4. * Med. αἰρεῖσθαι *Velle: cupere prooem.* 3.

Ἀἰρεῖν

Αἶρειν τι τῶν ἀπὸ τῆς τραπέζης *Attollere aliquid de ferculis* 2, 4. * *tollere: capere* 9, 1.

Αἰσχρός· ὁμιλία αἰσχροῦ *Consuetudo illiberalis et indigna ingenio homine* 2, 1. Sic αἰσχροῦ ἐργασία *Turpis, illiberalis, quaestus* 6, 2. Add. *ibid.* 1 et 9, 1.

Αἰσχύνεσθαι *Dubitare* 12, 2. * *commoueri: erubescere* 26, 3.

Αἰτεῖν τοῖς ἀντὶ παισὶν ἐκ τῆς κοινῆς ὄψον *Petere pueris suis obsonia de iis quae apposita sunt* 11, 5. * *Med. αἰτεῖσθαι ἐκπώματα* de eo qui rogat alterum ut sibi commodet pocula 18, 2.

Ἀκαιρία *Importunitas: ineptiae: vitium quum quis neque temporis neque loci neque eorum quibiscum est, rationem habet* 12, 1.

Ἀκαιρος *Importunas: ineptus* 13, 1. Cicero *Orator.* 2, 4. negat quidem in sermone Graecorum reperiri vocabulum, quo appelleretur *ineptus*: sed ex iis tamen quae Theophrastus differit de ἀκαίρω, et Cicero de inepto, satis, ut Fischerus bene adnotavit, intelligitur, ἀκαιρον non male dici *ineptum* posse.

Ἀκολυθεῖν *Sequi: de pe-*

dissequo 23, 1. * ὁ παῖς ἀκολυθεῖν *Pedissequus* 18, 2: qui alibi ἀκόλυθος 2 Theophrasto appellatur.

Ἀκόλυθος *Pedissequus* 9, 1, 11, 4. 27, 2.

Ἀκύνειν *Audire* 1, 2. 2, 3. 6, 3. 7, 1. 4. 8, 1. 9, 2. 12, 2. 25, 2. * *κακῶς ἀκύνειν* *Male audire: de eo de quo male opinantur existimantque alii, qui vituperatur ab aliis* 6, 1.

Ἀκυσίως *Inuite* 15, 2.

Ἀκραί *Promuntoria* 25, 1.

Ἀκρασία τῆς λόγου *Intemperantia sermonis: ut Plinius maior alicubi intemperantia risus dixit,* 7, 1.

Ἀκριβεία· ἐξ ἀκριβείας πολλῆς *Magno studio: magna diligentia: in primis diligenter poem.* 2.

Ἀκριβῶς ἀπωνυχισμένος *Is cuius ungues diligenter respecti sunt* 26, 2.

Ἀκρόδρυα proprie sunt glandes: deinde ita dicti sunt omnes fructus arborum edules. Suidas: ἀκρόδρυα καρποὶ δένδρικοι· πάντες οἱ τῶν δένδρων καρποὶ. Hesychius: ἄδρυα. — Σικελοὶ δὲ ἄδρυα λέγουσι τὰ μῆλα, παρὰ δὲ Ἀττικοῖς ἀκρόδρυα. Sed apud Theophrastum c. 11, 2. sunt *baccae silvestres minores, aut omnino baccae.*

Ἀλα-

² Ἀλαζονεία *Iactantia*: *arrogantia*: *ostentatio* 23, 1.

² Ἀλαζών *Iactator*: *gloriosus*: *ostentator* 23, 1.

² Ἀλείφειν *χρίσματος* *Perfricare caput unguentis*: *capillos delibuerere unguentis* 5, 3.

Nam homines lauti et elegantes solebant olim, quum in publicum prodirent, comas unguentis delibuerere * *ἀλείφειν* *Se ungere*: *ungi se inbere*: *aliptae operam dare* 10, 4. 11, 4. 21, 3. 24, 2.

² Ἀλέξανδρος *Alexander M.* 23, 2.

² Ἀλέσαι *Molere* 4, 2. Est verbum Atticum, pro quo reliqui Graeci, et cum iis scriptores N. T. [Matth. 24, 41. Luc. 17, 35], dicunt *ἀλήθειν*.

² Ἀληθῆ ἔρη *Vera dixeris* 17, 3.

² Ἀλλά *Sed*, praecedente negatione, 1, 4. 6, 2. etc. * *at* 1, 4. 17, 2. * *ἀλλ' ἔν* *At sane, at certe* 8, 3. * *ἀλλά καὶ* *Sed etiam*, praecedentibus particulis *ἔ μόνον*, 5, 2. 8, 4.

² Ἀλλάττειν *Permutare*: *commutare* 4, 3. Verba ἔτερον ἄμα, ἀλλάττειν interpretor cum Fischero; continuo permutat numum s. numos tenues aliis, qui habeant pondus iustum. Nam

intelligi debet e superioribus, τῷ λυπρῷ aut ἀντὶ τῷ λυπρῷ. utroque enim modo verbum ἀλλάττειν construitur.

² Ἄλλος *Alius* 1, 3. 2, 1. 2. etc. * οἱ ἄλλοι *Ceteri*: τὰ ἄλλα *Reliqua, cetera* 11, 1. prooeni. 4 etc.

² Ἀλλότριος *Alienus*: de equo 27, 1. * de sanguine et cruore 25, 4. * de oleo 11, 4. * de domo 9, 3.

² Ἄλλως *Aliter* 6, 3. 24, 3.

² Ἄλεις *Sal*: ἄλσι 9, 1; ἄλας 10, 3. 14, 3.

² Ἀλυσιτελῶς *Non sine magnis damnis*: *cum magno damno* 8, 4. Sic ἀλυσιτελής Hebr. 13, 17. valet *maxime perniciosum*.

² Ἀλφίτα *Farina* 16, 2.

² Ἀλφός *Vitiligo albo* 19, 1.

² Ἄμα ἄμ' ἡμέρας *Mane cum luce simul*: *cum primo luce*: ut loquitur Plautus, 24, 1.

* *simul, una* 25, 4. 27, 2.

Atque sic Theophrastus particulam hanc solet vel postponere Participiis, sequentibus Infinitivis, ut 2, 1. 4, 2.

20, 2: vel praemittere Participiis, ut 5, 2. 7, 4. 9, 2.

11, 2: etiam Infinitivis, ut 6, 4. 25, 4. Quo maxime per-

tinent duo loca: c. 19, 3.

ἄμα πειῖν προσεργγάνειν et

c. 27, 1. ἄμα μελετᾶν ἰσπα-

ζειν

ζειν

ζειν

ἔειδαι quae male tentantur ab nonnullis. * *continuo, confestim* 4, 3.

Ἀμαθία *Inscitia: impenitentia* 4, 1.

Ἀμέλει hoc in libello ponitur vel simpliciter, vel iunctis particulis δὲ et δὲ καὶ, ita ut modo verti debeat *utique, quin etiam, omnino*, modo reddi commode nequeat. Occurrit autem particula illa c. 2, 4. 5, 1. 4. 6, 1. 11, 5, 13, 1. 16, 1. 18, 1. 19, 2. 21, 4. 23, 1. 24, 3. 25, 1. 26, 2.

Ἀμφισβητήσασαι *Contendere* 23, 2.

Ἀμφότεροι *utrique: utraque pars* 12, 3. * ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ *Ambabus manibus* 5, 1.

Ἄν Si: εἰάν 7, 2. 17, 2. * Saepissime autem legitur ut particula ἀοριστική vel cum Optatiuo, ut 1, 1. 4, 1. 8, 2 etc.: vel cum coniunctiuo, ut 2, 3. 5, 3 etc.: vel cum Infinitiuo, ut 10, 2. 15, 3 etc, * c. 7, 5. posita est post particulam εἰ et c. 27, 2. est ὡς ἂν ἐκέινυ μὴ ἐπισαμένυ.

Ἀναβάλλεσασαι dicitur α) de iis qui se amittunt pallio. ut c. 19, 3 ἱμάτιον κηλίδων μεσὸν ἀναβαλόμενος *Pallio manibus pleno amictus*. β) De iis qui pallium collegunt et in

umeros reiciunt. quod faciebat apud Graecos beatissimus et lautissimus quisque, etiam athletae, et Athenis, ut videtur, equites. Quo refert Fischer c. 21, 2. ἀναβαλόμενος ἱματίον *Reiectum gestans pallium s. reiecto pallio*. Certe locus hic declarat satis, ait vir doctissimus, eos qui equo veherentur Athenis, pallium ita reiecisse, ut etsi descendissent de equo, tamen intelligi posset, eos equo vestos esse. Ceterum modestiores brachium pallio cohibebant. γ) De iis qui pallium retrahunt et subducunt. ut c. 4, 2. ἀναβεβλημένος ἄνω τῆ γόνατος *Pallio supra genua contracto et collecto*.

Ἀνάγεσασαι *Solvere nauem, vel simpliciter solvere* 20, 1.

Ἀναγκάζειν *Cogere: iubere* 9, 3. 14, 3. 28, 2.

Ἀναδέξασασαι *Spondere* 12, 1.

Ἀναρρεῖσασαι ἀναλέσασαι *Tollere: de eo qui tollit oliuam et palmulam caduiam* 10, 2.

Ἀναιδησία *Stupiditas* 14, 1.

Ἀναίδητος *Stupidus: barbus* 14, 1.

Ἀναίσχυντία *Impudentia* 9, 1.

Ἀναίσχυντος *Impudens* 9, 1.

Ἀνακοινῆσασαι πρὸς τὰς αὐτῆς οἰκέτας περὶ τῶν μεγίστων *Com-*

Communicare cum servis suis res maximas 4, 1. * *consulere, adhibere* 12, 1.

²*Ανακρίπτειν* *Nauem inhi- bere: mutare cursum: de gu- bernatore* 25, 1.

²*Ανακύπτειν* *Caput erigere* 11, 1. *Opponitur ei κάτω κύπτειν* c. 24, 1. *caput demit- tere, capite demisso terram intueri.*

²*Αναλίσκειν* *Edere, come- dere, reliquias victimae* 12, 2.

²*Ανάλωμα* *ὡς πλείω ἢ πέν- τε τάλαντα γένοιτο αὐτῷ ἀνα- λώματα δίδοντι τοῖς ἀπόροις τῶν πολιτῶν se plus quam quinque talenta impendisse ad subleuandam inopiam ciuium* 23, 3.

²*Αναμιμνήσκειν* *Recense- re et monere familiam ne obli- uiscatur* 4, 3. *Construitur cum Accusatiuo.*

²*Ανάπλεως αἵματος* *Plenus sanguine s. cruore* 25, 4.

²*Αναπνεῦσαι* *Respirare* 7, 2: *vbi verbis ὡσε μηδὲ ἀναπνεῦ- σαι τὸν ἐντυγχάνοντα signifi- catur summa molestia quae creatur ab loquaci homine al- teri loquacitate et garruli- tate.*

²*Ανατρέφαι* *Reuertī: re- dire* 2, 4. *Actiuum enim, vt in aliis verbis huius generis multis, vim, mediū habet.*

²*Ανασύρασαι* *Pallium sub- ducere ad inguen vsque ob- scenum* 11, 1. * *ἀνασεσυρμέ- νος Spurcus: foedus* 6, 1.

²*Ανατιθέναι* *Suspendere* 21, 3. 22, 1. *Vtroque loco di- citur de donariis, anulo et taenia, quae suspenduntur e parietibus templorum: cu- ius generis donaria ab Atti- cis appellantur ἀναθήματα, ab reliquis Graecis ἀναθέ- ματα.*

²*Αναφοραὶ* 8, 2. *vbi vide notam.*

²*Ανδράποδόν* *Mancipium* 17, 2.

²*Ανδριάς* *Statua* 27, 2.

²*Ανελευθερία* *Illiberalitas* 22, 1.

²*Ανιλευθερος* *Illiberalis* 22, 1. * *ὄρεξις τιμῆς ἀνελεύθερος Cupiditas honoris illiberalis* 21, 1.

²*Ανευ ἐντευξίς λύπης ποιη- τικῆ ἀνευ βλάβης Consuetudo quae molestiam, non item dam- num, affert* 20, 1.

²*Ανηρ κράτιστος* *Vir optimus* 5, 1. * *maritus* 13, 3. * *ὦ ἄν- δρες Ἀθηναῖοι Athenienses* 21, 4.

²*Ανθρωπίνη φύσις* *Humana- rum ingenium prooem.* 2.

²*Ανθρωπος ἐκ ἐάσεις τὸν ἀνθρώπον ὕπνε λαβεῖν; Non sine hominem somnum capere?*

25,

25, 3. * καὶ ἐγὼ τὸν ἄνθρωπον τῆτον πάντων μεμίσηκα. *Etiā ego hominem istum odi unum omnium* 28, 2. * οἱ ἄνθρωποι *Homines* 2, 1. * ὡς πολὺ πονηρότεροί εἰσιν οἱ νῦν ἄνθρωποι τῶν ἀρχαίων *Multo peiores esse homines huius aetatis* 3, 2. * Add. prooem. 2, 2, 1. 3, 3. 8, 4.

²Ἀνίστημι ἀναστὰς *Surgens*: de eo qui in concione aliquid promittit 13, 1. vbi vide notam. ἀναστὰς ἐκ τῆς δῆμης *Surgens in concione* 22, 1. * ἀναστὰς ἐκ τῶν στρωμάτων *Surgens e lecto* s. *stragulis* 18, 1. Add. 22, 3. * περὶ τῆς ἀναστάντος εἰπεῖν *De eo qui surrexit et abiit, male loqui* 28, 2. * Med. ἀνίστασθαι *Surgere*: de eo qui surgit, vt alios doceat rem quam iam cognouerint, a principio 12, 2. * ἐπὶ θάμης ἀνιστάμενος *Surgens e lecto, vt eat ad sellam familiaricam* 14, 2. Nam duplicem notionem ibi verbo ἀνίστασθαι inesse, et vsus actiui c. 28, 2. docet, et alia loca.

²Ἀντίδικος *Aduersarius* 5, 2.

²Ἀντικνήμιον *Anterior cruris pars* h. e. *tibia*: vnde ἀντικνήμια *Tibiae* 19, 2.

²Ἀντιπροσεταιπᾶν *Resalutare*: vicissim salutare 15, 1.

²Ἀνυπόδητος *Discalceatus* 18, 1.

²Ἄνω τῆς γόνατος ἀναβεβλημένος *Pallio supra genua contracto* 4, 2. * ὡς ἐδέβρορον πιὼν, ἄνω καὶ κάτω καθαρθεῖν *Se bibisse helleborum quo venter, et superior et inferior, purgatus fuerit* 20, 2. ²Ἄνω pertinet maxime ad aluum s. stomachum. nam helleborus s. veratrum candidum purgat stomachum concitatque adeo vomitus. Vid. infra ἐδέβρορος.

²Ἄξιος ἐγγυητῆς *Idoneus sponsor*, h. e. *fide dignus et locuples* 18, 2. * ὡς ἄξιοι γεγόνασιν οἱ πυροὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ *Frumenta bene emta esse in foro* 3, 2. Sic πριάμενος ἀνδράποδον ἄξιον *Si bene emit mancipium* 17, 2: vbi mox ὅτι ἔτως ἄξιον ἐώνημαι *Me tam bene emisse*: add. 9, 3. Etenim ab Atticis ἄξιον dicitur eleganter id quod emitur bene et pretio vili, ἔυωνον. * ἐθύομεν τὰ ἱερὰ ἄξια *Sacrificauimus rite* 21, 4.

²Ἄξιόν *Velle*: cupere 6, 2. 3.

²Ἀπαγγέλλειν τὰς ἐκκλησίας *Narrare aliis ea quae in concione acta et decreta sunt; enuntiare* 7, 3. * nuntiare: renuntiare 14, 2. 21, 4.

²Ἀπα-

^ᾠΑπαγορεύειν *Interdicere*:
vetare 10, 3. 13, 2.

^ᾠΑπάγχεσθαι *Gulam fran-*
gere: *laqueo collum obstringe-*
re 12, 3.

^ᾠΑπάγω· ἄπαγ' ἐς κόρακας
Abi in malam rem 25, 3. At-
tici dicunt, hoc sensu, etiam
ἐξῆρ' ἐς κόρακας, βάλῃ' ἐς κό-
ρακας, et ἐς κόρακας simpli-
citer * καὶ τὸν ὑὸν ἀποκείρω
ἀπαταγῶν εἰς Δελφῆς *Et ca-*
pillos filii detondet Delphis
21, 1. * ἀπάγεσθαι κλοπῆς
Sinere se furti conuictum in
carcerem duci 6, 2.

^ᾠἈπαιτεῖν τὰς ὀφείλοντας —
μετὰ μαρτύρων τὰς τόκους
Exigere a debitoribus, testibus
adhibitis, usuram 18, 2.
Sed ἀπαιτεῖν ἐπὶ τὴν οἰκίαν
ἡμιωβόλιον c. 10, 1. est *ven-*
titare ad domum debitoris et
exigere, usurae loco, semio-
bolum: * τὸ μέρος αὐτῆ ἀπαι-
τήσας ἀποδόσθαι *Partem vivi-*
lem petere et vendere 11, 4:
vbi etiam est ἀπαιτῆσαι τὸ
μέρος, de hero qui a pueris
petit partem chalcorum quos
in viis inuenerunt: et 12,
2 de eo qui petit partem re-
liquiarum victimae. Con-
struitur ibi, vt 18, 2. cum
duplici Accusatiuo. Cete-
rum differt hoc verbum a ver-
bo αἰτεῖν fere sic. ^ᾠἈπαιτεῖν
est *petere et exigere quas tibi*

debeatur: sed αἰτεῖν *petere*
et poscere ea quae petere et
poscere iure non possis, ita vt si
acceperis, gratias debeas alteri.

^ᾠἈπαλλάττειν *Discedere* 8,
4. Actium enim habet vim
Medii. * Med. ἀπαλλάττεσθαι
Discedere: *abire* 3, 3. 5, 1.
7, 4. 9, 2. 16, 1. 26.

^ᾠἈπαλός· λάχανα ἀπαλά
Olera tenera 20, 3.

^ᾠἈπαντῶν *Obuium esse*: *ob-*
uiam fieri 2, 3. 4, 4. 11, 2.

^ᾠἈπαντεῖν τῆς εἰσόδου *Con-*
tra introitum 21, 2.

^ᾠἈπάρχεσθαι *Libare* 10, 1.

^ᾠἈπατῆρια *Apaturia* 3, 3.
Celebrabantur in honorem
Bacchi, ob interemtum a
Melantho Xanthum, regem
Boeotorum [Polyaen. 1, 19],
mense Pyanepsione, per dies
tres: primus dicebatur Δορ-
πία· secundus Ἀνάξρουσις· ter-
tius Κερεῶτις.

^ᾠἈπαυδῶν ποιεῖν τὰς ἀκέν-
τας ταῖς ψευδολογίαις *Obtun-*
dere, conficere, enecare, eos
qui audiunt, vanis sermoni-
bus, h. e. eo redigere vt ne-
gent, se garrulitatem et in-
eptias diutius ferre posse: de
λογοποιῶ 8, 5.

^ᾠἈπειμι *Absum*: τῆς εἰσίας
τὸ ἡμισυ ἀπεσιν *Alteram rei*
et facultatum partem amisisti
17, 2.

E

^ᾠἈπει-

Ἄπειμι *Abeo*: *discedo* 6, 3: vbi opponitur τῷ προσιέναι 7, 3. 9, 3. 11, 2. 3. 21, 4.

Ἄπέπειν ἀπείπαδοι *Negate*: *abnuere* 12, 2.

Ἄπέρεδοι ὅτι ἀπέρηται *Se noluisse accipere conditionem: se noluisse uti beneficio* 23, 3.

Ἀπέρχεδοι πρὸς τρίτον ἀπελθῶν δανείζεδοι *Hunc adit ut ab eo mutuetur pecuniam* 9, 1. * ἐπὶ ταῖς τριόδοις ἀπελθῶν κατὰ κεφαλῆς λέσαδοι *In triviis, discedens inde, lauat sibi cap.* 16, 3. Nam verba ἐπὶ ταῖς τριόδοις cohaerent cum verbis κατὰ κεφ. λέσαδοι, non cum Participio ἀπελθῶν. * ἐκ τῆς μέσης ἀπελθεῖν *E medio h. e. e consuetudine*, discedit 22, 1.

Ἀπήνεια ὀμιλίας ἐν λόγοις *Morosa, inhumana, consuetudo, quae se ostendit in verbis* 15, 1. Nam ἀπήνεια tribuitur iis qui sunt immites, inhumani, truces, saeui, crudeles, morosi. Suidas hoc vocabulum interpretatur per ἀπανθρωπία et Hesychius non modo nomen ἀπηνοῖος explicat per ἀπάνθρωπος et ὠμὸς, sed etiam ἀπηνής per σκληρὸς et χαλεπός.

Ἄπιοι *Pira*: *hortensia et fatiua* 2, 3.

Ἄπισεῖν ὅπως σοὶ ἀπισήσω, ἢ ἐκείνῃ καταγνώ, ἀπορῆμαι *Nescio quomodo tibi non habeam fidem, aut quomodo dubitem de*

illius fide, h. e. et te et illum veracem puto: neque de tua neque de illius fide dubito 1, 3.

* τοῖς φίλοις καὶ οἰκείοις ἀπισεῖν *Amicis et necessariis diffidere* 4, 1.

Ἄπισία *Diffidentia* 18, 1.

Ἄπισος *Diffidens* 18, 1.

Ἄπλῆς τοῖς τῶν ἡθῶν μὴ ἀπλῆ, ἀλλ' ἐπίβρυλα *Mores, vel potius ingenia non simplicia et aperta, sed insidiosa et multiplicia* 1, 4.

Ἀπνευσὶ διακονῆσαι *Emerere et domum referre uno spiritu* 2, 4.

Ἀπό πρῶτον ποιήσομαι τὸν λόγον ἀπὸ τῶν τὴν εἰρωνείαν ἐζηλωκότων *Faciam initium a simulatoribus et dissimulatoribus prooem.* 4: vbi paullo post est ἄρξομαι πρῶτον ἀπὸ τῆς εἰρωνείας. add. 2, 1. 28, 1. * εἰάν — ἀπὸ πνεύματος προσενεχθῆ ἄχυρον *Si a vento delatae fuerint paleae ad capillos* 2, 2.

* ἀπὸ ἱματίος ἀφελῆν κροκίδα *De pallio legere floccos* 2, 2. * τὰς τόκους ἀπὸ τῆς ἐμπολήματος εἰς τὴν γνάθον ἐκλέγειν *Aera, numulos, quos facit et redigit e mercibus, condit in buccam* 6, 4. * δέναι ἀπὸ τῆς τραπέζης ἄρας κρέας *Dat de mensa carnem* 9, 1: vbi s. 2. ἀρπάσας ἀπὸ τῆς τραπέζης χολίκιον *Rapiens de mensa partem intestini.* * εἰσπράττειν ἀπὸ τῶν ἐπιτηδείων

τηδείων *Detrahit de demenso* 10, 2. * ἀπιέναι ἀπὸ τῆς δικαστηρίας *Discedere e iudicio* 11, 2. * ἀπὸ τῶν ζενίων τὸ μέρος τὸ αὐτῆς ἀπαιτήσαι *Munerum, lautiorum, partem virilem petere* 11, 4. * ἀπονίψασθαι τὰς χεῖρας καὶ περιρρόνασθαι ἀπὸ ἕρως *Egredientem e templo lavare manus et corpus spargere aqua lustrali* 16, 1. * θαυμάζω εἰ σὺ καὶ ἀπὸ ψυχῆς με φιλεῖς *Miror si tu me etiam ex animo suaviere* 17, 1. * ἀπορρίπτειν ἀπὸ τῆς σόματος *Cibum eiicit ex ore* 19, 3. * ὅτι φοβεῖται ἀπὸ ἐνυπνίου τινός *Se timere sibi ab somnio aliquo* 25, 1. * αἵματος ἀνάπλεως ἀπὸ τῆς ἀλλοτρίας τραύματος *Cruore plenus de alieno vulnere* 25, 4. * ἄρας τι τῶν ἀπὸ τῆς τραπέζης *Attollens aliquid de ferculis* 2, 4. * ἀπὸ δείπνου *Post coenam: a coena* 24, 1. * εἰδεχθῆς τις ἀπὸ προσώπου ἐστὶν *Taeter valde adspētu est: os eius valde odiosum est* 28, 2. * ἀπὸ φιλοτιμίας *Sine ullo honoris studio* 22, 1.

Ἀποβάλλειν τὰ ἱμάτια ἀποβεβλήκασιν *Pallio amittunt* 8, 4. * τῆς γυναικὸς ἀποβαλέσης τρίχαλκον *Vxor quum amisit trichalcum* 10, 1.

Ἀποβλέπειν dicitur vel de iis qui adspiciunt alios et in-

tuentur simpliciter, construiturque cum particula εἰς, vt c. 2, 5. εἰς ἐκεῖνον ἀποβλέπων *Eum intuens: eum adspiciens: vel de iis qui adspiciunt alios oculosque in eos coniiciunt, admiratione virtutis eorum ducti, construiturque cum Praepositione πρὸς, vt c. 2, 1. ἐνθυμῆ ὡς ἀποβλέπασθαι πρὸς σέ οἱ ἄνθρωποι; Nōtin' vt oculi hominum in te coniecti sint? Latini verbis adspicere et intueri vtuntur eodem modo.*

Ἀπογράφειν τὰ καταλειπόμενα ἀπὸ τῆς τραπέζης ἡμίση τῶν γραφιδῶν *Numera-re, in tabulas referre, semesos raphanos* 11, 5.

Ἀποδημῶν δημοσίᾳ *Quum legatus mittitur publice aliquo* 11, 3.

Ἀποδίδναι χρῆος τριάκοντα μνῶν *Reddere debitum triginta minarum* 11, 5. add. 17, 3. 21, 2. * tradere, dare 21, 2. * Med. ἀποδίδοσθαι *Vendere* 10, 2. 11, 4. 5. 15, 1. 22, 1. Nam qui aliquid vendit, iubet sibi reddi pro eo pecuniam aliudue quid.

Ἀποδιδράσκειν μὴ ἐν τῇ ὁδῷ ἀποδράσῃ *Ne in via aufugiat: de pedissequo* 18, 2. Nam est verbum proprium hoc

in genere, cui opponitur verbum παραμένειν. Vid. Xenoph. Oeconom. 3, 4.

Ἀποδοκιμάζειν τὸ ἀργύριον *Reicere pecuniam* 4, 3.

* μηδεμίαν αἰσχρὰν ἐργασίαν ἀποδοκιμάσαι *Nulla turpi quaestu abstinere* 6, 2. * ἔκ ἀποδοκιμάζειν, sequente Infinitivo, *Non dubitare: non erubescere* 6, 4.

Ἀποκῶδισάσαι ἀποκαταστήσαι εἰς τὴν οἰκίαν *Reducere domum* 7, 3.

Ἀποκάμψαι ἐκ τῆς ὁδοῦ *Deflectere, declinare, de via: qua homo illiberalis videt amicum ad se pergentem: aut etiam regredi* 22, 2.

Ἀποκείραι τὸν υἱὸν ἀπαγαγὼν εἰς Δελφὸς *Detondet capillos filii Delphis* 21, 1. * Med. ἀποκείρασαι *Se tonderi iubere: tonsori operam dare* 4, 4. 5, 3.

Ἀποκναίειν *Enecare: de eo qui aliis molestus est loquacitate* 7, 2.

Ἀποκρίνεσθαι *Respondere* 7, 1. 8, 1. 16, 2.

Ἀποκρύψας αὐτὴν ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον *Occultans eam [Spatham] sub puluino* 25, 2.

Ἀπολαμβάνειν ἀργύριον ὀφειλόμενον *Recipere pecuniam debitam* 14, 3.

Ἀπολάθειν συνοδοιπόρου ἀπολάθουσαν ἐν τῇ ὁδῷ *Si cum*

comite colloquitur in via 23, 2. Nam ἀπολαύσαι τινὸς dicitur aliquis, quatenus cum eo colloquitur.

Ἀπόλλυμι ὅτι ἀπόλλυσι καὶ τῆτο τὸ ἀργύριον *Se perdere velle etiam hanc pecuniam* 15, 2.

Ἀπομύττεσαι *Se emungere* 19, 3.

Ἀπονιψάμενος τὰς χεῖρας — ἀπὸ ἱερῶ *Lauans sibi manus aqua lustrali, quum e templo egreditur* 16, 1.

Ἀπονεινοημένος *Aments: vecors: qui ea et facit et dicit ut videatur alienatus esse mente et carere ratione* 6, 1.

Ἀπόνοια *Amentia: insania: vecordia* 6, 1. 3. Notio huius vocabuli aequae late patet, ac potestas verbi ἀπονεινοημένος.

Ἀπονυχίζειν ἀκριβῶς ἀπονυχισμένος *Vnguibus diligenter refectis* 26, 2.

Ἀποπτύσαι *Exspuere* 19, 4.

Ἀποροι τῶν πολιτῶν *Egeini, inopes, ciues* 23, 3.

Ἀπορῆμαι *Nescio* 1, 3.

Ἀπορῆσάσαι ἐκδέναι *Resarciendum et consuendum locare saccum* 16, 2.

Ἀπορρίπτειν ἀπὸ τῆς σόματος *Partem cibi ex ore excidere sinere s. eiicere* 19, 3.

Ἀποσέλλειν *Mittere* 18, 1. 24, 3. * de amico qui alteri mittit partem ferculi 17, 1.

Ἀπο-

Ἀποσερεῖν ἐν ἀποσερεῖ. *Eum cui depositum reddere non vult* 9, 1. Nam vt ἀποσερεῖν est omnino res alienas suas reddere fraude et rapere, τὰ μὴ προσήκοντα λαμβάνειν ita singulatim dicitur de iis qui deposita et accepta, tanquam vasa, argentum, non reddunt, seque quidquam accepisse negant.

Ἀποτιθέμεναι τὰ κρέα ἁλσὶ πάσας *Condere reliquias carniuum victimae sale adpersas* 9, 1. * τὰ αὐτῆ ἀποτιθέμεναι *Suas stragulas seponere* 22, 2. * λαβῶν καὶ ἀποθεῖς αὐτὸς, τῆτο ζητεῖν *Quod ipse reposuit, id quaerit* 14, 2.

Ἀποτρέπεσθαι *Auersari: abominari* 16, 2.

Ἀποφάινειν *Ostendere: dicere* 26, 1.

Ἀποφέρειν ἀναγκάσαι πρὸς αὐτὸν *Deserre cogit domum suam* 9, 3. * τὰ ἄλλα πάντα ἀποδέναι τῷ παιδί ἀπενεγκεῖν οἴκαδε *Reliqua omnia dare puero referenda domum* 21, 2.

Ἀποφαῖν σφῶδρα *Radio adaequare modium male* 11, 5. Nam ἀποφαῖν idem est quod ἐπομάττειν. vnde lignum quoadaequantur mensurae vocatur ἀπομάκτρα.

Ἀπροβέλευτοι λόγοι *Temenarii et inconsiderati sermones* 3, 1.

Ἀπτεῖν τὸν λύχνον ἄψας *Lucernam accendens* 18, 1. ἄψασαι de eo qui saltaturus arripit sodalem 12, 3.

Ἀπύρετος ὅσις ἀπύρετος βέλεται εἶναι *Qui febre corripi nolit: qui febre carere velit* 3, 3.

Ἀπωθεῖν *Propellere: protrudere* 15, 2.

Ἄρα τῆτι ἄρα ὡς χρῆσθόν ἐστι *Hoc vero quam delicatum est* 2, 4.

Ἀργύριον τὸ ἀργύριον παρὰ τῆ λαβῶν *Quum pecuniam ab aliquo accipit* 4, 3. * ἀποδῆς μνᾶν ἀργυρίῃ *Quum soluit minam argenti* 21, 2. * ἀπολαμβάνων ἀργύριον ὀφειλόμενον *Quum recipit pecuniam debitam* 14, 3. Add. 15, 1. 17, 3. 18, 1.

Ἀργυροθήκη *Argentaria, h. e. arcae in quibus reponitur argentum et factum et signatum* 10, 4. Erant eburneae, etiam lignae, et fere loculate.

Ἀρέσκεια *Placor Gloss. vett. studium et cura placendi* 5, 1.

Ἀρεσκος *Blandus: qui placere studet* 5, 1.

Ἀρέσκειν *Placere* 5, 2.

Ἀριθμεῖν *Numerare* 10, 1. 18, 1.

Ἀρισθεῖν *Prandere* 4, 2.

E 3

Ἀρι-

^{Ἄριστοφῶν} *Aristophon*: archon 7, 4. Fuit autem archon Olymp. cxii. a. 3: quo anno accidit pugna ad Megalopolin, Arcadiae opidum, in qua et Agis, Lacedaemoniorum rex, interiit, et opes vniuersae Graeciae fractae sunt: quam pugnam Theophrastus vocat τὴν ἐπ' Ἄριστοφῶντος μάχην. Haec est sententia Palmerii Exercitatt. p. 620. Casaubonus autem intelligi volebat pugnam ad Arbela, vicum Assyriae, e qua Darius, Persarum rex, discessit inferior. Vtraque pugna eodem fere tempore accidit. Alexander M. apud Plutarchum Ages. p. 604, b To. I. εἴκειν, ὧ ἄνδρες, ὅτε Δαρεῖον ἡμεῖς ἐνικῶμεν ἐνταῦθα, ἐκεῖ τις ἐν Ἀρκαδίᾳ γεγονέναι μυομαχία. Iam sicut pugna ad Arbela, archonte Aristophane, commissa est [Arrian. exp. Alex. L. III. cap. xv. § 17. pag. 215. ed. Raphel.]; et tamen a multis veterum commissa dicitur archonte Aristophonte [Diod. Sic. 17, 62]: ita etiam praelium ad Megalopolin garrulus dicere potuit eodem archonte accidisse. Assentior enim Palmerio. nam quum pugna illa ad Megalopolin

libertas et opes vniuersae Graeciae, atque adeo Atheniensium, labefactatae fractaeque fuerint: apparent sic magis ineptiae et ἀκρασία hominis loquacis, qui debebat ea de re tacere potius quam memoriam eius sermonibus celebrare.

^{Ἀρμονικοὶ} *Musici* 5, 4.

^{Ἄροτρον} *Aratrum* 4, 3.

^{Ἀρπάζειν} *Rapere*: de meretricibus quae nitore et blanditiis percutiunt et pelliciunt 28, 1. * de eo qui rapit de mensa lanii partem intestinorum 9, 2.

^{Ἀρρώσηματα συγγενῆ} *Morbi gentiles*: de lepra et vitiligine 19, 3.

^{Ἄρτεμις} *Diana* 10, 1.

^{Ἄρτι} *Modo*. ἄρτι παραγεγονέναι *Se modo venisse domum* 1, 2. * ἐκ μακρᾶς ὁδῶ ἤκοντας ἄρτι *Qui modo venerunt ex itinere longinquo* 12, 1. * ἐγείρεν ἄρτι καθεύδοντα *Excitare eum qui modo dormire coepit* 20, 1.

^{Ἄστρος} *Panis* 9, 1.

^{Ἀρύτωνα} *Trulla balnearia*: vas manubriatum, comparatum ad aquam hauriendam qua perfundatur lauantis corpus 9, 3.

^{Ἀρχαῖος} ἄς πολὺ πονηρότερός ἐστιν οἱ νῦν ἄνθρωποι τῶν ἀρχαίων

ἀρχαίων *Multo peiores esse homines huius aetatis hominibus superiorum aetatum* 3, 4.

Ἀρχή τοῖς μὲν ἀρχὴν — τῷ πράγματι λέγει *Aliis initium — rei narrat* 6, 3. * ἀνίστασθαι ἐξ ἀρχῆς διδάσκων *Surgere ut eos rem doceat ab principio* 12, 2. * Σωσίας ἐξ ἀρχῆς ἐκαλεῖτο *Sofias primo dictus est*, 28, 1. * πᾶνσασθαι ἀρχαῖς πλησιάζειν *Desistere uti magistratum consuetudine* 26, 2.

Ἀρχίας *Archias*: nomen falsamentarii [ταριχοπώλης] cuiusdam Atheniensis 4, 4.

Ἀρχιτεκτονεῖν τὴν οἰκίαν Φῆσαι ἐν ἡρχιτεκτονῆσαι *Domum ait bene aedificatam et descriptam esse* 2, 5.

Ἀρχω· ὁ ἀρχων *Archon* 26, 1. summus Atheniensium magistratus. * Med. ἀρχεσθαι ἀρχομαι πρῶτον ἀπὸ τῆς εἰρωνείας *Incipiam ab ironia prooem.* 4. add. 2, 1. 28, 1. * ἐδίειν ἀρχόμενος *Edere quum incipit* 19, 3.

Ἀσία· περὶ τεχνιτῶν τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι βελτίους εἰσὶ τῶν ἐν τῇ Ἑυρώπῃ, ἀμφισβητήσαι *Contendit, vasculares Asiaticos doctiores esse Europaeis* 23, 1. Quibus in verbis inest elegantia Attica, pro ὅτι οἱ τεχνῖται οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ βελτίους εἰσὶ τῶν ἐν τῇ Ἑυρώπῃ.

Ἀσκήπιον *Templum Aesculapii* 21, 3. vbi vide notam.

Ἀσκὸς *Vterculus* 5, 2.

Ἀσπάζεσθαι *Salutare: ita ut amplexere alterum* 27, 1.

Ἀσπίς *Clypeus*. Sed μάγδαμεν ἐπὶ ἀσπίδα *Discere quæ fiat conuersio ad sinistram* 27, 1. Nam clypeus tenebatur sinistra.

Ἀσείος *Asteus*: nomen tibicinis cuiusdam 8, 1.

Ἄστυ *Urbs*: Athenae 4, 4.

Ἀσράγαλοι δορκάδαιοι *Talē qui sunt e talis damarum* 5, 4.

Ludebant iis homines beatī et elegantes. Videntur autem magno in pretio fuisse politae duritiei causa.

Ἄστρα *Sidera*: astra 14, 4.

Ἀσχήμων ἀμαθία *Inscitia, imperitia, inepta* h. e. decori immemor s. laedens decorum in dictis, iudiciis, factis 4, 1.

Ἀσχολεῖσθαι *Occupatum esse* 12, 1.

Ἄτελής dicitur omnino *immunis*: et quidem vel de eo qui liber est a λειτουργίαις, vel de eo qui non pendit et soluit vestigalia, vel de eo qui solutus est legibus. Apud Nostrum 23, 3. ἐξαγωγή ξύλων ἀτελής est *exportatio materiae immunis*: quum quis exportat materiam et ligna sine portorio.

E 4

Ἄστρο.

* *Ἀτραπὸς Semita* 13, 1.

* *Ἀυθαίθεια Superbia contumax* s. *inhumana* s. *morosa* 15, 1. Neque enim vno vocabulo reddi Latine potest. nam verbo Graeco significatur, id quod exempla a Theophrasto subiecta satis docent, vitium, cuius duae quasi partes sint. Quippe homo *αὐθαίθης* non solum placet sibi, ita ut contemnat alios et despiciat praese, sed contemnit etiam et despicit alios sic, ut faciat quae aliis displiceant, ut ferenda non ferat, ut omittat facere quae alii velint fieri et faciant. Inest igitur ei ut superbia, ita etiam morositas quaedam et contumacia et inhumanitas.

* *Ἀυθαίθης Morose* s. *prae-fraete superbus* 15, 1.

* *Ἀυλαία Aulaeum* h. e. velum quo teguntur lecti, quod praetenditur parietibus aliisve locis 5, 4. * *Ἀυλαία ἔχουσα Πέρσας ἐνυφασμένως* est *aulaeum cui intexti sunt Persae*, ut apud Virgil. Georgg. 3, 25. *Britani intexti aulaeis purpureis.*

* *Ἀυλεία θύρα* Ianua quae est in vestibulo aedium: qua aditus patet in atrium [*αὐλήν*] 18, 1.

* *Ἀυλητῆς Tibicen* 8, 1.

* *Ἀυλητρὶς Tibicina* 19, 4.

* *αὐλητρίδες Tibicinae* 11, 2.

Adhibebantur in conuiujs ad oblectandos conuiuas, et conducebantur in foro coquino.

* *Ἀυλίδιον Areola*: et *αὐλίδιον παλαισρικὸν κόνιν ἔχον* 5, 4. arbitratur Fischerus esse *palaestram*, quia extremo Capite est ὅτι τέτρε ἐστὶν ἡ παλαίστρα.

* *Ἀυλῆμαι Tibiis mihi cani iubeo: tibiis canentem tibicinam audio cum aliis* 19, 4.

* *Ἀυριον μετὰ τὴν αὐριον Perendie* 13, 2. Potest, obseruante Fischero, etiam reddi *cras*. Sed *περιεργία* maior est, si accipias de die perendino.

* *Αὐτός, ἡ, ὁ, Ipse, a, um*, ut 1, 3. 2, 5. et alibi. * *ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτό, Idem, eadem, idem*, ut prooem. 1. 4, 4. 7, 2. [vbi construitur cum Datiuo]. 8, 2. * Saepe ponitur pro *ἑαυτῶ*, et tum scribitur fere *αὐτός*, ut 1, 2. 5, 2. etc. * Nonnunquam refertur ad adulatorem et parasitum, significatque *regem, dominum*, ut 2, 1. 3 etc. vbi confer notam. Sic *αὐτός*, quum refertur ad *οἰκέτην* et *δῶλον*, est *dominus, hecylus: magister*, respectu discipuli: *civis Atheniensis*, et *eques*,

equus, quum refertur ad equum, et ad peregrinum [ξένον]. * πρὸς αὐτὸν *Domum suam* 9, 3. * παρ' αὐτῷ *Domus* 20, 3.

Ἀυχμῆν *Squalidum esse, squalere* 26, 3.

Ἀφαιρῆν ἀπὸ τῆς ἱματίης ἀφελῆν κροκίδα *De pallio legere floccos* 2, 1. * τῆς παιδὸς ἐν τῷ θεάτρῳ ἀφελόμενος τὰ προσκεφάλαια *Puero pulvinos in theatro adimens* 2, 5. Sic 20, 1. τὸ παιδίον τῆς τίτθης ἀφελόμενος.

Ἀφιέναι *Dimittere* 5, 1. * ἀφείς τὸ προοιμιάζεσθαι *Omitens praefari prooem* 4. * ἡνίκα προῖκα ἀφιάσιν οἱ θεατρῶναί *Quum gratis intromitunt redemptores theatri* 11, 3.

Ἀφίσαθαι *Discedere: abire* 3, 3.

Ἀφορμὰς ἕτερας τοιαύτας πορίσαθαι *Alias eiusmodi occasiones garriendi captare et quaerere* 7, 2.

Ἀχρῖς ἐπὶ πολὺ τῶν πλευρῶν *Ad magnam usque laterum partem* 19, 1.

Ἀχυρον καρφολογῆσαι *Paleas, festucas, legere* s. *eximere* 2, 2. * δανείζεσθαι κριθὰς, ποτὲ δὲ ἄχυρον *Mutuari hordeum, nonnunquam etiam paleam* 9, 3.

E

Βαϊδῆζειν — ἔμπροσθεν *Præterire* 18, 2.

Βακτηρία κτήσαθαι — βακτηρίας τῶν σκολιῶν ἐκ Λακεδαίμονος *Habere - baculos tortuosos Laconicos* 5, 4. vbi confer notam.

Βαλανεῖον *Balneum* 4, 4-8, 4. 9, 3. 11, 4. 19, 2. 27, 2.

Βαλανεύς *Balneator* 9, 3. Βαλάντιον ἢ βαϊλάντιον *Crumena: sacculus* 17, 1.

Βάπτειν — βάψας ἀρύταιναν *Hauriens trulla aquam* 9, 3. Habet enim notionem duplicem hoc loco, et immergendi et hauriendi.

Βασιλεύς *Rex* 8, 2. vbi vide notam.

Βδελυρία *Impuritas proterua: illiberalis petulantia: petulans amentia* 11, 1.

Βδελυρὸς *Impurus: proteruus: petulans* 11, 1. Vtroque vocabulo notatur istud vitium, quum quis ea facit quibus laedantur offendanturque aures hominum ingenuorum et liberalium, oculi, animus.

Βελτίων ὅτι βελτίους εἰσὶ τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ *Vasculares Asiaticos doctiores esse Europaeis* 23, 1. * τὰς υἱεῖς ἡμῶν βελτίους ἔσεσθαι *Filios nostros meliores fore prooem.* 3. * τὰ ἐν

ἐν τῇ γῆ βελτίω ἔσεσθαι *Sata laetiora et uberiora fore: plures maioresque fructus latura* 3, 2. * τίς εἶη βέλτιστος *Quis esset optimus* 2, 1. * ἔκ ἐπὶ τῷ βελτίω *Ita ut prosit nihil, immo etiam obsit* 5, 1. vide ibi notata. * ἔκ ὡς βέλτισα ἐργάσεται *Non ut reddatur plane et egregie candidum* 18, 2.

Βιάζειν εὖ ποιήσας, μεμνηθεὶς ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ βιάζειν *Si quem beneficio affecit, eum cogit adeo in via eius meminisse* 24, 1. Βιάζειν enim fit quum quis sermones quos ferit cum altero, ita instituit, ut ille non possit non beneficiorum memor esse eaque commemorare.

Βίος ὑπέλαβον δεῖν συγγράψαι ἃ ἑκάτεροι αὐτῶν ἐπιτηδέυσαν ἐν τῷ βίῳ *Putavi me oportere scribere et exponere de ratione atque institutis vitae utrorumque prooem.* 2.

Βισὺν ἄτε βεβιωκὼς ἔτη ἐνενηκόντα ἐννέα *Quippe qui vixerim annos undecentum prooem.* 2.

Βλάβη ἐν τευξίς λύπης ποιητικὴ ἄνευ βλαβῆς *Consuetudo, quae molestiam, non item damnum, afferat* 20, 1.

Βλασφημεῖν proprie uti verbis male ominatis et infau-

stis opponiturque verbo εὐφημεῖν *Abstinere verbis male ominatis et infau- stis: deinde imprecari diras, voces s. dicta contumeliosa iacere. ut* 19, 2. εἰς ὀρνιθοσκοπῆς τῆς μητρὸς ἐξελεῖσθαι βλασφημεῖσθαι *Auspicem quum consulit mater, ei [absenti] imprecatur diras.*

Βοῶν *Clamare: vociferari* 9, 3. * βοῶσθαι de re quae sermonibus omnium, certe plurimorum, celebratur et vsurpatur, cuius rumor pervasit totam urbem, 8, 2. τὸ πρᾶγμα βοῶσθαι ἐν τῇ πόλει *Rem celebrari et ferri sermonibus omnium in urbe.*

Βοηδρομιῶν *Boedromion: mensis aestiuorum mensium tertius, respondens fere Septembri, quo celebrata sunt Athenis Mystera,* 3, 3.

Βελέυεσθαι dicitur vel de hominibus singulis, *secum deliberare: ut* 1, 2. φῆσαι βελέυεσθαι *Ait se velle videre, an fieri possint et debeant: vel de pluribus, inter se deliberare, consultare, conferre inter se consilia: ut* 26, 1. τῷ δήμῳ βελευομένῳ *Quum populus deliberat: et paullo post, ὅτι δεῖ ἡμᾶς συνελθόντας βελεύεσθαι Oportet nos coire et consultare.*

Βέ-

Βέλεσθαι *Velle* 2, 4. 3, 3.
etc. * τῶν τοιούτων ἀνθρώπων
τεθαύμακα τίποτε βέλονται
λογοποιῶντες *Equidem mirari
soleo quidnam spectent tales
famigeratores: verbum de
verbo Mirari soleo quidnam
tales homines sibi velint rumu-
sculis confingendis* 8, 4.

Βῆς *Bos* 4, 2. 21, 1.

Βραδυτῆς ψυχῆς *Tarditas
animi et mentis* 14, 1.

Γ

Γαλῆ *Mustela* 16, 3.

Γάμοι *Coena nuptialis* 12,
1. 22, 1.

Γὰρ *Enim: nam prooem.*
2, 2, 1. etc. * τί γὰρ δήποτε
*Quidnam tandem causae sit
[warum doch, warum denn,
wol] prooem.* 1.

Γαστήρ ἐπὶ τῆς γαστρὸς ἔσθ
καθεύδειν *In gremio sinere dor-
mire* 5, 2.

Γε *Quidem: certe: tamen:
vero* 7, 1. 2. 4. 8, 1. 11, 4.

Γείτων *Vicinus* 14, 2.

Γέλῳ *Ridere* 9, 2. 19, 3.

Γέλως ὡς δὴ ἔδυνάμενος
κατασχέει τὸν γέλωτα *Quasi
non possit tenere risum* 2, 3.

Γενεαλογεῖν *Familiarum
origines recensere* 28, 1.

Γένος ὡς μισητὸν τὸ τῶν
δημαγωγῶν γένος *Odiosum esse
popularium genus* 27, 2. *

ἀπὸ τῆς γένους αὐτῆς ἀρξάσθαι
Ab genere eius ordini 28, 1.

* τῆς γυναικείας γένους κατηγο-
ρεῖν *In feminas, in sexum mu-
liebrem, inuehi* 12, 1. * ἐκδή-
σσοι κατὰ γένος ὅσα τε τυγ-
χάνει γένη τρόπων τέτοις προσ-
κείμενα κ. λ. *Exponam tibi
singulatim, de singulis gene-
ribus virtutum et vitiorum,
h. e. non exponam uniuerse de
vitiis et virtutibus, non disse-
ram de omnibus vitiis et vir-
tutibus simul, verum separa-
tim de vitio et virtute quaque,
ita ut non solum demonstram
quae vitia virtutesne insint
cuique, sed ut etiam doceam,
quomodo virtutem quisque vi-
tiumue ostendat et proferat
prooem. 2. add. ibid. 4.*

Γεωργεῖν ὅτι ἀγρὸν εἰς νέω-
τα γεωργήσει *Se agrum anno
insequente constiturum esse*
3, 2.

Γῆ τὰ ἐν τῇ γῆ *Sata* 3, 2.
* δαῖσθαι πρὸς τὴν γῆν προσά-
γειν αὐτὸν *lubere se in terram
exponi* 25, 1. * ὅπως τὸ ἱμά-
τιον ἔξει πολλὴν γῆν *Vt pal-
lium reddunt oppido candidum*
10, 4. Nam γῆ h. l. signifi-
cat cretam s. terram cimo-
liam: qua pallia sordida con-
stat reddita esse candida.
conf. Barthius ad Claudian.
p. 701.

ΓΖ

Γινέσθαι τῷσο ἔθενι γίνεται
 τῶν ἐν τῇ πόλει πλὴν ἢ σοὶ
*Hoc nemini contingit eorum
 qui hic sunt, nisi tibi* 2, 1. *
 τί γίνεται; *Quid existit?* 14,
 1. * ἐπιδόσεων γινόμενων *Quum
 confertur pecunia qua suble-
 vetur inopia aerarii* 22, 1.
 * εἴτι χρήσιμος αὐτῷ γέγονε
*Si sua ei opera utilis fuerit in
 re aliqua* 9, 2. * υἱός σοι γέ-
 γονεν *Filius tibi natus est* 17,
 2. * ὡς ἀξιοὶ γεγονάσιν οἱ πυ-
 ροὶ *Bene emtum esse triticum*
 3, 2. * ἑαυτὸν ἕτερον γεγονέ-
 ναι *Se alium factum esse h. e.
 se mutasse ingenium mores-
 que* 1, 3. * πολὺν τὸν ζῶμὸν
 γεγονέναι *Cruentam caedem
 fuisse* 8, 2. * τὸν Θησεῖα πρῶ-
 πον τῶν κακῶν τῇ πόλει γεγο-
 νέναι *Thesea primum malorum
 civitati fuisse* 26, 2. * ἐξή-
 κοντα ἔτι γεγονῶς *Sexaginta
 annos natus* 27, 1. * ἐκ τέτων
 γεγονῶς *A talibus parentibus
 procreatus* 28, 1. * ἐγένετο
 ἐν τοῖς στρατιώταις *Σωσίστρατος
 Dicitur est inter milites Sosi-
 stratus* 28, 1. * ὅτι ἔκ ἂν γέ-
 νοιτο δίδόμενα *A se non solere
 apponi ferenla dono missa* 15,
 1. * ὡς πλείω ἢ πέντε τάλαν-
 τα γένοιτο αὐτῷ τὰ ἀναλώ-
 ματα δίδόντι τοῖς ἀπόροις τῶν
 πολιτῶν *Se plus, quam quin-
 que talenta, impendisse ad*

sublevandam civium inopiam
 23, 3. * ὅσοι ἐμοὶ καὶ σοὶ γέ-
 νοιντο *Quot velim mihi sint et
 tibi* 14, 4. vbi vide notam.
 * ὄψε γενέσθαι αὐτὸν *Se vesperi
 venenisse s. venisse domum* 1, 2.
 * ἂ μὴ βέλεται τις γενέσθαι
Quae nolit quis fieri 12, 2. *
 ὅπως μὴ δύναιντο ἔξαρνοὶ γε-
 νέσθαι *Ne possint negare* 18, 2.
 * βέλομαι γενέσθαι *Volo fieri*
 24, 3. * ἀλλ' ἐν ἰσχυρὸς γε-
 νόμενος *At sane potens erat*
 8, 3. * τὴν ἐπ' Ἀριστοφῶντος
 ποτε γενομένην μάχην *Pu-
 gram nuper Aristophonte ar-
 chonte, pugnatam* 7, 4. * κλυ-
 δῶνις γενομένης *Quum mare stu-
 dituat paullulum* 25, 1.

Γινώσκειν *Nosse* 3, 1. 13, 1.

Γλίχεσθαι *Appetere: aui-
 dum esse* 26, 1.

Γλῶττα *Lingua* 7, 5.

Γνάθος εἰς τὴν γνάθον
 ἐκλέγειν *In os s. buccam con-
 dere* 6, 4.

Γναφεὺς *Fullo* 10, 4. 18, 2.
*Fullones pallia quae usu lon-
 go contraxissent fordes, can-
 dida reddebant creta s. terra
 eimolia: quae a Plinio H.
 N. 17, 8. vocatur creta ful-
 lionia. Veteres Attici scripse-
 runt γναφεὺς, non γναφεύς.*

Γάνυ ἀναβεβλημένος ἄνω
 τῆ γόνατος *Pallio supra ge-
 nua contracto et collecto* 4, 2.

* ἐπί

* ἐπὶ γόνατα πεισῶν καὶ προσκυνήσας Vbi genibus positus veneratus fuerit 16, 2.

Γράμματα Litterae: epistola 23, 2.

Γράμματιδία Litterae: instrumenta litis 6, 4.

Γράψαι Scribere 24, 3. * τῷ γράψαντι τὸν λόγον ἐγκαλεῖν Auctorem orationis accusare 17, 2. * γράψαι εἰς λόγον Referre in rationes 24, 2.

Γυμνάζεσθαι Exerceri 5, 3.

Γυμνάσια Gymnasia: loca fere publica vbi adolescentes ingenui exercebantur currendo, luctando etc. 5, 3. Gymnasia vbi exercebantur ἔφηβοι, dicta sunt peculiari vocabulo ἔφηβεῖα.

Γυμνὸς Nudus 18, 2. * τὰ γυμνά Pars corporis pudibunda: quatenus nuda est 4, 2.

Γυνή Vxor: coniux 3, 1. 10, 2. 3. etc. * γυναῖκες ἑλευθέραι Mulieres liberae 11, 1. * de Thressis meretricibus 28, 2.

Γυναικεῖα ἀγορά Muliebri forum 2, 4. Vid. supra vocab. ἀγορά. * γυναικεῖον γένος Muliebri sexus 12, 2.

Δ

Δαιμόνιον Numen diuinum 16, 1. Nam δαιλία πρὸς τὸ

δαιμόνιον cum Fischero interpretor metus deorum s. numinis diuini: ita vt per τὸ δαιμόνιον non intelligantur, vt volunt nonnulli, res omnes quibus diuini quid inesse crediderit antiquitas. Quae enim superstitiosus facere dicitur, ea non facit illarum rerum ipsarum causa, sed, ne, iis neglectis, deos sibi iratos reddere videatur. Et quia δαιλὸς construatur cum particula πρὸς: sane non est mirandum, etiam nomen δαιλία ita construi: vt necesse non sit particulam illam explicari cum Schwarzio per quod attinet ad.

Δαῖδα μεγίστην ἔσησε Facem maximam posuit s. accendit ante fores 3, 2. vbi videnda est nota.

Δάκνειν ὑπὸ κυνὸς τῆς τῆς γείτονος δηχθῆναι Ab cane vicini morderi 14, 1.

Δακρύειν Lacrymari 14, 2.

Δακτύλιος χαλκῆς Anulus aereus 21, 2. Solitos fuisse veteres diis etiam anulos dedicare, animaduertit Longus de anulis signator. c. 4. Μικροφιλότιμος autem suspendit in templo Aesculapii anulum aereum haud dubie propterea, quia conualuerat e morbo.

Δάκτυ-

Δάκτυλοι *Digiti* 19, 1.

Δάμιππος *Damippus*: nomen Atheniensis cuiusdam, qui Mysteriis accendit maximam facem 3, 2. Etiam apud Liuium 25, 23. commemoratur *Damippus* quidam Lacedaemonius: quod nomen nonnulli male mutarunt in *Damasippus*, sicut Reiskius apud Theophrastum volebat edi. vid. Gronouius ad Liu. d. 1.

Δανείζειν *Mutuum dare*, et proprie sine usura Sed 6, 4. legitur de eo qui dat foenori pecuniam. * Med. δανείζειν *Mutuum sumere*, sine usura: ut 9, 3. δανείζειν κριθᾶς *Mutuari hordeum*. nam ibi refertur diferte ad verbum χρᾶν. Ita legitur etiam 11, 3. παρὰ τῶν συμπροσβευτῶν δανείζειν. Sed 1, 2. valet *mutuum rogare*, *mutuas pecunias sumere velle*.

Δανεισικὴ ἐργασία *Foenebris res* s. *quaestus* 23, 1. Potest ibi singulatim accipi de foenore nautico.

Δαπάνη *Sumtus*: *impensa* 22, 1.

Δασύς· μασχάλας θηριώδεις καὶ δασεῖαι *Alae*, ad modum ferarum, *hirsutae* s. *hispidae* 19, 1. Sed μασχάλας

δασεῖαι ἄχρις ἐπὶ πολὺ τῶν πλευρῶν sunt *alae grandes* [Iuuenal. 14, 195].

Δάφνη· δάφνης εἰς τὸ σῶμα λαβῶν *Mordens laurum* 16, 1.

Δεῖ etiam hoc in libello tam varie et tam eleganter positum legitur, ut Latine reddi saepe non possit. Lectores igitur elegantiam multiplicemque usum huius particulae ipsi, inter legendum obseruent.

Δεῖ Oportet 1, 4. etc. * δεῖν Oportere prooem. 2.

Δεῖγμα 23, 1. vbi vide notam.

Δεικνύειν τοῖς ἀπαντῶσι τὰ ὤψωνημένα *Ostendere obuiis obsonia emta* 11, 2. * δεῖξαι τὸ αἰδοῖον *Ostendere partem corporis pudibundam* 11, 1. * δεῖξαι τὸν παράσιτον αὐτῆς ποῖος τις *Ostendere iis [hospitibus] parasitum ut videant qualis sit* 20, 3.

Δεῖλία πρὸς τὸ δαιμόνιον *Metus numinis diuini* 16, 1. Vid. supra δαιμόνιον. * timiditas 25, 1.

Δεῖλὸς *Timidus* 25, 1.

Δεῖνα· ὁ δεῖνα πᾶς ἐστίν; *Hic vel ille vbi sit* 15, 1. Atque sic capiendum videtur c. 28, 1. ὁ δεῖνα τί ἐστίν; *Hic vel ille qualis sit*.

Δα

Δεινός proprie significat *terribilis*: deinde ita dicitur *is qui in aliquo genere praestat et excellit*, in vtramque partem. Sed hoc in libello legitur passim de eo qui aliquid facere solet, sequente Infinitiuo. vt *δεινός χρῆσαι Solet uti s. utitur* 1, 3. add. 27, 1: *πίθηκον θρέψαι δεινός* *Alit simiam* 5, 4. etc. * *ὡς ἐν τοῖς δικαστηρίοις δεινὰ πείσχειεν ὑπὸ τῶν δικαζομένων* *In iudiciis sibi oppido molestos esse litigantes: in iudiciis sibi plurimum negotii faceffi a litigantibus* 27, 2. Loquitur enim *ὀλιγαρχικός* iudex.

Δεινῶς φαγεῖν *Anide edere* 4, 2.

Δειπνεῖν παρ' ἑτέρῳ *Coenare, epulari, apud alium* 9, 1. Veteres enim solebant, peracto sacrificio, reliquias victimae cum amicis et familiaribus consumere in conviuiο. * *παρ' αὐτὸν τὸν καλέσαντα κατακείμενος δειπνήσαι* *Iuxta ipsum conviuatorem accumbens coenare* 21, 1.

Δείπνον ἀπὸ *δείπνῃς* *Post coenam* 24, 1. * *ὡς εἶχεν ἐπὶ τῷ δείπνῳ τὰ κατέκασα διεξελθεῖν* *Quae coenauerit, feracula singula enumerat* 3, 1. * *κεκλημένος ἐπὶ δειπνον* *Vo-*

catus ad coenam 5, 2: vt 17, 2. 21, 1.

Δεῖσαι *Rogare*: sequente Infinitiuo 20, 1. 25, 2. * *καὶ πολλὰ δεηθεὶς τῷ πωλῆντος* *Et quidem fatigato propemodum precibus venditore* 17, 2.

Δεισιδαιμονία *Superstitio* 16, 1.

Δεισιδαίμων *Superstitiosus* 16, 1.

Δέκα *Decem* 23, 4.

Δελφοὶ *Delphi*: oppidum Phocidis clarissimum 21, 1.

Δεσμωτήριον *Carcer* 6, 2.

Δὴ καὶ τὰ ἄλλα δὴ τῶν παθημάτων — *περάσομαι* *Φανερά κατασηῆσαι* *Tum vero, vel etiam non solum hoc vitium [ironian] notabo, sed etiam reliqua conabor describere prooem. 4. * certe; utique* 1, 4. * *τὰ δὲ δὴ τοιαῦτα* *Etiam haec sunt eiusdem generis: quo quidem pertinent etiam ista* 11, 5. * *εἶτα δὴ* *hernach, wenn nun so etc.* 3, 2.

Δημαγωγοὶ *Populares: poplicolae*: qui gratiam populū captant 26, 2. Ab Aristotele vocantur *κόλακες* τῷ δήμῳ.

Δῆμος ἐκ τῷ δήμῳ ἀναστὰς *In concione surgens* 12, 1. Ita accipi quoque potest 7, 4. 21, 2. 26, 1. Sed 25, 3. ὁ δῆμος sunt populares, *δημόται*.

Δημοφ

Δημοσία *Publice*: nomine
vniuersae ciuitatis 11, 3.

Δημόται *Populares*: 10,
3. vbi vide notam.

Δήποτε· τί γάρ δήποτε
Quare tandem: quidnam tan-
dem caussae sit quod etc.
prooem. 1.

Διὰ τῆ αὐτῆ ἀγρῆ πορευ-
θῆναι *Per agrum suum iter
facere* 10, 2. * διὰ τὸ ἐλάτ-
τω εἶναι πρὸς τὰς ξενοδοχίας
Quod sit angustior [domns]
ad excipiendos hospites 23, 5.

Διαβάλλειν *Traicere*: vt
διαβαίνειν *Transire* et alia.
Vnde c. 16, 1. ἕως — λίθους
τρῆς ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ διαβάλλη
Quam — ipse lapides tres
trans uiam iecerit,

Διαγινώσκειν *Dignoscere*:
discernere 3, 3. ἔργον συναρ-
κῆσαι τοῖς μήτε σχολὴν μή-
τε σπασθὴν διαγινώσκειν *Diffi-
cile est ferre homines*, qui ne-
que otii rationem habent ne-
que negotii. * ὡς ἔργον διαγινώ-
σαι ἐστὶ πότερόν εἰσιν οἱ πολέ-
μιοι *Difficile esse dignoscere*,
utrum sint hostes 25, 2.

Διαίρειναι *proprie crura
sua diducere et distendere*: sed
3, 3. est pleno gradu fugere.

Δίαίτη *Arbitrium*: quum
quis aut honoris caussa [αι-
ρετός] ab his qui controuer-
siam habent, aut sorte [κλη-

ρωτός], legitur, vt litem
dirimat ex fide bona, ex
aequo et bono. Dicebantur
δίαιτηταί, nemoque fere ar-
biter capiebatur Athenis nisi
qui natus esset annos sexa-
ginta. Hinc intelligi pote-
runt loca Theophrasti haec
5, 2. παρακληθεῖς πρὸς δίαι-
ταν *Captus arbiter*. 12, 3. πα-
ρῶν δίαίτη *Captus arbiter*.

Διακονεῖν· διακονῆσαι *Coë-
mere et domum referre*: de
adulatore qui coëmit vtensi-
lia et obsonia domumque re-
fert 2, 4. * οἱ διακονῆντες
παῖδες *Ministrantes pueri*: qui
ministrant et apparent ad
mensam 11, 5. * τὰς διακο-
νῆντας ἐν τοῖς γάμοις οἰκοσί-
τας μιθώσαθαι *Qui ministrant
in coena nuptiali, conducere
eos qui se alant ipsi* 22, 1.

Διακοντίζεσθαι πρὸς τὸν
ἑαυτῆ ἀκόλαστον *Exercere se
iaculando cum suo pedissequo*
27, 2.

Διαλέγεσθαι *Colloqui*: loqui
1, 1. 6, 3. Construitur cum
Praepositione πρὸς, sequente
Casu quarto.

Διαλογίζεσθαι· τὰ δὲ ἤδη
ποτέ καὶ αὐτὸς ἔτω διαλογί-
σαθαι *De aliis sibi quoque
iam olim eadem in mentem uc-
nisse* 1, 3.

Διακ.

Διαλύεσθαι ἀμφοτέρων βε-
λομένων *Quum utraque pars*
velit controuersiam transigere
12, 3. Nam διαλύειν dicitur
de iis qui lites aliorum et
controuersias dirimunt: sed
Med. διαλύεσθαι de ipsis liti-
gantibus qui transigunt.

Διαμένειν τὰς ὄρας ἐπισκο-
πεῖσθαι ὁσημέρας εἰ διαμένει-
σιν οἱ αὐτοὶ *Visere quotidie,*
an cippi, in agris oppigne-
ratis, *sint iidem et salui,* h. e.
non modo an cippi sint in
agris, sed an tituli etiam
cipporum salui sint et immu-
tati 10, 2.

Διάνοιαν ἐπισῆσαι *Reputa-*
re secum et considerare: men-
tem animumque aduertere
prooem. 1.

Διάπειραν λαμβάνειν βέ-
λεσθαι *Se velle periculum fa-*
cere, et videre an aegrotus bi-
bere vinum possit 13, 2.

Διατείνεσθαι πρὸς τὰς γνα-
φῆς *Contendere ab fullonibus*
10, 4.

Διατοξέυεσθαι πρὸς τὸν ἑαυ-
τῆ ἀκόλαστον *Exercere se sa-*
gittando cum suo pedissequo
27, 2.

Διατρίβειν τῶν γυμνασίων
ἐν τέτοις ἔαν ἔφηβοι γυμνά-
ζωνται *Versari in gymnasiis*
illis, in quibus exercentur ephe-
bi 5, 3. * διατρίβειν πολὺν

χρόνον *Morari, cessare, diu*
25, 2.

Διαφάγειν ἔαν μῦς θύλα-
κὸν ἀλφίτων διαφάγη *Si mus*
saccum farinarium pertraserit
16, 2.

Διάφορον, τὸ, tripliciter
dicitur: *primo de eo quod ali-*
cuius interest, de commodo
et vtilitate: deinde de pecu-
nia, qua aestimatur id quod
alicuius interest: denique de
sumtu et impensa, quae fit
pecunia. Apud Nostrum 10,
1. Φειδωλία τῆ διαφόρου ὑπὲρ
τὸν καιρὸν videntur tres illae
notiones coniungi debere.
Etenim multa quae dicuntur
ibi, neque ad pecuniam per-
tinent neque ad sumtus; ve-
rum omnino ad commoda, vt
sincerē alios ire per agrum,
finere alios tollere et edere
ficus cadiuas. Itaque verba
illa Theophrasti cum Fische-
ro sic vertenda sunt, *quum*
quis sumtui et pecuniae par-
cit, commodisue suis seruit
nimum.

Διδασκαλεῖα *Ludi:* loca
vbi docentur litterae et ar-
tes ingenuae 7, 3. Coniun-
guntur ibi διδασκαλεῖα et πα-
λαίστρα.

Διδάσκαλοι *Magistri,* qui
docent litteras 7, 3. Quomo-
do differant a παιδαγωγοῖς,
dice.

dicetur infra in vocab. παι-
δαγωγός.

Διδάσκειν *Docere*: de eo
qui narrat aliis aliquid 12, 2.

Διδόναι τῇ ἑαυτῆς γυναικὶ
τρῆς χαλκῆς εἰς ὄψον δίδωσι
Uxori suae tres chalcos, qui-
bus obsonia emat, dat. 28, 2.

* ἐκδύς δίδοναι τῷ παιδὶ τὸν
χιτωνίσκον *Exuens subuculam,*
eam tradit puero 25, 2. * ὡς

πλείω ἢ πέντε τάλαντα γένοι-
το αὐτῷ τὰ ἀναλώματα δι-
δόντι τοῖς ἀπόροις τῶν πολι-
τῶν *Se plus quam quinque ta-*

lenta impendisse ad subleuan-
dam inopiam civium 23, 3.

* προσάγειν ὠνητὴν πλείω δίδόν-
τα *Adducere emtorem qui plus*
licitetur 12, 2. * Φίλῳ ἔρανον

κελεύσαντι εἰσενεγκεῖν, εἰπὼν
ὅτι ἔκ ἂν δόιη *Quum eum ami-*
cus iubet stipem conferre, di-

cit, se nihil daturum esse 15,
2. * δέναι *Dare*: de adula-
tore qui liberis Regis dat ma-

la et pira 2, 3: de eo qui
pedissequo dat carnem et pa-
nem de mensa 9, 1. * μὴ δέ-
ναι de eo qui negat pocula ei

qui ea sibi commodari vult
18, 2: de eo qui spectat,
quum tamen nihil soluerit

9, 2. * ἔπως μὴ δώσει οἶνον τῷ
καυματιζομένῳ *Ne bibere det*
vinum aestu, vel feбри arden-

te, laboranti 13, 2. * δίδομέ-

νης αὐτῷ ἐξαγωγῆς ξύλων
ἀτελῆς *Etsi facta sibi fuerit*
potestas exportandae materiae

sine portorio 23, 2. * ὅτι ἔκ
ἂν γένοιτο δίδόμενα *A se non*
solere opponi fercula dono mis-

sa 15, 1. * ἐπιτίμησις παρὰ
τὸ προσῆκον δίδομένη *Querela*
inepta et temeraria quae fit

atque editur coram aliis
17, 1.

Διείργειν τὰς μαχομένους
Dirimere et distrahere rixan-
tes 13, 2. Sic legi debere,

non διεγείρειν *instigare*, do-
cet vel ipsa descriptio περιεργ-
γίας a Theophrasto proposita.

Διεξιέναι τὸν εἴρωνά διέ-
ξειμι ποῖός τις ἐστὶ *Docebo qua-*
lis fit simulator et dissimula-

tor: describam simulatorem et
dissimulatorem prooem. 4. Nam
διεξιέναι valet ostendere, doce-

re, persequi. Intell. λόγῳ.
Praesens autem, vt in verbo
simplici εἶμι, ita in Compo-

fitis quoque, habet vim Fu-
turi. Ordo verborum debebat
esse hic, διέξειμι, ποῖός τις

ἐστὶν ὁ εἴρων. * περὶ τῆς ἐργα-
σίας δανειτικῆς διεξιέναι ἡλίκη
Ostendere, quanta, quam uti-

lis, sit res foenebris 23, 1.
* πάντα διεξιῶν *Quum est*
omnia persequutus 8, 3. *

τέτοις διεξιῶν *Addit* 28, 2.
* ἔ τὰυτα πρὸς ἐμὲ διεξίηαι
Non

Non haec mihi dixit ἢ *narravit* 1, 3.

Διεξέρχεται μὴ πρότερον πορευθῆναι, ἕως διεξέλθῃ τις *Non prius progredi, quam transierit quis* 16, 1. * ὧν εἶχεν ἐπὶ τῷ δείπνῳ τὰ καδέκαστα διεξελθεῖν *Fercula quae coenauerit, singula enumerat* 3, 1.

Διηγείσθαι διηγείται δὲ τῶν Φάσκων λέγειν *Hos narrat auctores esse* 8, 2. * πάντα τὰ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας διηγείσθαι *Omnia quae in concione aita sunt, narrare* 4, 1. add. 3, 1. 5, 3. 7, 4. 21, 4. 23, 1. 25, 4. * *dicere: ostendere, sequente particula ὅτι, 11, 3. 12, 3: sequente particula ὡς, 20, 1. 25, 4.*

Διήγησις λόγων μακρῶν καὶ ὑπροβλεπτῶν *Vsurpatione sermonum longorum et temerarium* 3, 1.

Διημερεύειν *Diem totum, dies totos, transigere* 8, 5: vbi ποίῃ — σοῦ dictum est pro ἐν ποίῃ — ἢ σοῦ.

Δικάζεισθαι οἱ δικάζόμενοι *Litigantes* 26, 2.

Δικαστήριον *Iudicium: locus vbi ius dicitur* 11, 2. * τὰ δικαστήρια *Iudicia* 26, 2.

Δίκαιος ὁμολογημένος τῶν πραγμάτων *δικαίῃ εἶναι* *Quum res manifeste et sine controuer-*

sia vera sit 13, 1. *Sic* 5, 2. τὰς ξένους εἰπεῖν ὡς δικαιότεροι λέγειν τῶν πολιτῶν *Licere, peregrinos veraciores esse civibus. nam δικαιότερα sunt veriora, non iustiora, ut vertit Casaubonus. id quod vel verbum λέγειν declarat satis. * τὰ δίκαια* *Iura, vel potius argumenta, rationes* 17, 2.

Δίκη etsi nonnunquam de publicis causis, vt γραφή semper, dicitur, tamen hoc in libello tantum de causis priuatis legitur. * ἠττώμενος μεγάλην δίκην *Qui amisit magnam causam* 11, 2. * δίκην ὠφληκῶς ἐγγύης *Qui condemnatus est ex sponsu* 12, 1. * δίκην φεύγων *Reus* 14, 1. * δίκας τὰς μὲν φεύγειν, τὰς δὲ διώκειν, τὰς δὲ ἐξόμνυθαι, ταῖς δὲ παρῆναι *Modo ab eo petitur, modo ipse petit, nunc absentiam purgat, iureiurando interposito, suam, nunc diem obit* 6, 4. * ἐρήμας δίκας ὠφλήκασιν *Ob desertum vadimonium multantur* 8, 4.

Διονύσια *Liberalia* ἢ *Bacchanalia: dies festi qui Athenis celebrati sunt in honorem Bacchi* 3, 2. vbi vide notam.

Διώνυσος *Bacchus* 22, 1: vbi poeta tragicus victor suspendisse dicitur Baccho tae-

F 2

niam

niam ligneam, quia Bacchus credebatur praefes tragoediarum, sicut Apollo comoediarum.

Διορίζεσθαι *Describere* 11, 1. Idem enim valet quod alibi verbum ὀρίζεσθαι.

Διότι *Propterea quod* 17, 1.

Δὶς ἄλλας εἰς τὴν χύτραν ἐμβάλλειν *Bis sal in ollam conicere* 14, 3.

Διφᾶν τὰ καλύμματα *Scrutari, excutere, stragulas* 10, 2.

Διφθέρα *Pelles: vestes pelliceae: rhenones* 4, 4. Aliis vocabulis appellantur βαῖται et σισύρα. Solebant eas gestare rustici Attici, qui inde dicti sunt διφθερία.

Διφθεῖν τὰς ψήφους *Rationes computare calculis raptim* 24, 2.

Διώκειν δίκας *Accusare: petere: de causis priuatis* 6, 4.

Δοκεῖν δοκῶ μοι *Videor mihi: sequente Infinitiuo*, 8, 1. * τί δοκεῖ αὐτῷ τὰ τῆ θεῶ; *Quid ei videatur de mari? tranquillumne mansurum sit annon: vel potius quid ei videatur de caelo? placidumne mansurum sit, nec ne* 25, 1. * ἵνα κοινὸς εἶναι δοκῇ *Vt communis esse videatur* 5, 2. * δόξει μὴ προσποιᾶσθαι *Voles*

videri non attendere s. non audire 1, 2. * ὅταν αὐτῷ δόξη ἐσιᾶν τὰς φίλους *Quum conuiuio excipit amicos* 24, 2. * δόξειεν ἂν εἶναι *Videatur esse: est* 1, 1. 4, 1. 6, 3. 7, 1. 5. 25, 1. 26, 1. 27. Etiam 16, 1. 21, 1. 23, 1. videtur legi debere δόξειεν ἂν εἶναι. Pertinet autem haec forma loquendi ad vrbanitatem Atticam, qua solebant iudicium de re quaque integrum relinquere aliis, ita vt nec affirmasse quidquam nec negasse viderentur. Quo quidem referri etiam debet formula ὑπολάβοι ἂν τις εἶναι 2, 1. et aliae. Vrbanitatem illam Latini quoque imitati sunt.

Δόξα· καταφρόνησις δόξης *Contemptio existimationis* 9, 1.

Δορκάδαιοι ἀσράγαλοι *Tali qui sunt e talis damarum* 5, 4. Vid. supra vocab. ἀσράγαλοι.

Δόρυ· μανθάνειν ἐπὶ τὸ δόρυ *Discere qui fiat conuersio ad dextram* 27, 1. Hasta enim tenebatur dextra, vt sinistra scutum. Vid. vocab. ἀσπίς.

Δραχμή· τῆς δραχμῆς τόκον τρία ἡμιοβόλια τῆς ἡμέρας πράττεσθαι *Pro singulis drachmis, usurae loco, ternos semiobolos in dies exigere* 6, 4.

6, 4. * *χρέος ἀποδιδῆς τριάκοντα μινῶν, ἔλαττον τέτρασι δραχμαῖς ἀποδιδόναι* *Quum reddit debitum triginta minarum, ita reddit ut desint drachmae quatuor* 11, 5.

Δρέπανον Falx messoria 4, 4.

Δύνασθαι Possesse 2, 3. 11, 4. 13, 2. 14, 2. 18, 2. * *non commoueri: libenter ferre: pati* 6, 1. * *ἐπαγγέλλεσθαι — ἀ μὴ δυνήσεται Recipere — quae praestare nequeat* 13, 1.

Δυνατὸς διακονῆσαι 2, 4. *dicitur is qui coëmit et domum refert: et* 6, 1. *δυνατὸς ὄρχεσθαι is qui saltat. Qui alibi vocatur δεινός.*

Δύο εἰς δύο τάλαντα Duorum talentorum 23, 5. * *δυεῖν ἡμερῶν Biduo* 2, 2.

Δυσέντευκτος Is quocum congressus molestus est et taediosus: is quem conuenire, sine molestia et taedio, non possis 19, 2.

Δυστυχῆς Κάσανδρος O! infelicem Casandrum 8, 3. *Respicitur vocabulo illo clades quam acceperat Casander.*

Δυσχέρεια Foeditas: vitium quum quis ea facit, dicit, omninoque in se habet, quae oculos aliorum, aures, animum, offendant et laedant 19, 1. *Gloss. vett. δυσ-*

σχέρεια Offensio - molestia. Descriptio autem istius vitii Theophrastea pertinet tantum ad priorem Capitis partem, vsque ad verba εἶναι καὶ ἀηδῆς. id quod patebit sponte, si quis volet ea quae ab auctore dicta sunt, comparare cum descriptione. Qua de causa Theophrastus videtur etiam verba καὶ τὰ τοιαῦτα adiecisse, ut c. 11, 5. τὰ δὲ δὴ τοιαῦτα.

Δυσχερῆς Foedus: qui facit, dicit, in se habet, ea, quorum turpitudine, deformitate, oculi, aures, animum, offendantur laedanturque 19, 1.

Δωμάτιον Cubiculum 13, 2.

E

Ἐὰν Si 2, 2. 9, 2. 10, 2. 16, 1. 2. 3. 18, 2. *Construitur cum Coniunctiuo.*

Ἐὰν καθεύδειν Sinere dormire 5, 2. *Atque hoc sensu legitur etiam* 8, 1. 10, 2. 19, 1. 24, 2. 25, 3.

Ἐαυτῷ Sui: suus: ἑαυτῷ Sibi: ἑαυτὸν Se 1, 1. 3. 3, 1. 11, 2. 14, 3. 21, 4. 27, 2. 28, 2.

Ἐγγράφεισθαι εἰς τὰς δημότας Referri inter populares: ciuem fieri 28, 1.

F 3

Ἐγ-

Ἐγγύης δίκην ὠφληκέναι
Ex sponsu condemnatum esse:
 de eo qui spondit pro ali-
 quo, et, quia is pro quo spo-
 ndit, non est soluendo,
 damnatus est, ut ipse credi-
 tori satisfaciat 12, 1.

Ἐγγυητής Sponsor 18, 2.

Ἐγείρειν ἄρτι καθεύδοντα
*Excitare e somno eum qui mo-
 do dormire coepit* 20, 1.

Ἐγκαλεῖν Accusare: inue-
 hi: increpare 17, 3: ubi con-
 struitur cum Casu tertio per-
 sonae.

Ἐγκρῆσαι εἰς τὰ ὑποδήμα-
 τα ἤλας Infigere calceis clauos
 4, 4. * μέτρον τὸν πύνδακα
 ἐγκεκροσμένον Mensura cuius
 fundum introrsus est adactum
 11, 5.

Ἐγκώμιον εἰπεῖν τῆς ἑαυτῆ
 γυναικὸς Praeconia facere de
 sua uxore 3, 1.

Ἐγὼ Ego: ἡμεῖς Nos pro-
 oem. 1. 2. 1, 3. etc.

Ἐδρα, πυκνά τὴν ἔδραν σρέ-
 φειν Crebro nates agitare 28,
 3. Quem locum Fischer ita
 intelligit: Ὀφισμαθῆς artem
 ludandi nuper doctus, aut
 etiam adhuc discens, ubique
 se, etiam in balneo, ludan-
 do exercet. nam qui ludan-
 tur, ii nates agitant crebro.
 Παλαίων dictum est pro ὡς

παλαίων. nam particula ὡς
 sic omittitur non semel.

Ἐθέλειν λαλεῖν, & μισεῖν
 1, 2. Hunc locum cum Fi-
 schero ita intelligo: Iron adit
 conuenitque inimicos, et solet
 cum iis loqui, ita ut occultet
 et dissimulet odium. Sic non
 opus est quidquam mutari.
 Ἐθέλειν autem non raro signi-
 ficat solere. * ἔτε ἄσσαι —
 ἐθελήσαι Neque canit 15, 3.

Εἰ Si 2, 3. 3, 2. etc. * an:
 num: ut Lat. si prooem. 4,
 2, 4. 4, 4. 7, 2. 10, 3, 18, 1,
 25, 1.

Εἰδεχθῆς τις ἀπὸ τῆ προ-
 σώπυς Taeter, odiosus, valde
 adspertu: is cuius os est valde
 odiosum 28, 2.

Εἰδέω· τὰ δὲ ἔκ εἰδέναι Alia
 negat se scire 1, 3. * δεῖ δὲ
 αὐτὸ σὲ μόνον εἰδέναι At tu
 vide ne rem enunties 8, 3. *
 Φῆσαι — πρὸς τὸν μὴ εἰδῶτα
 Ostendere — rei ignaro 23, 4.
 * σὸν δὲ — εἰδήσαι εἰ ὀρθῶς
 λέγω Tuum est — videre an
 recte differam prooem. 4. * ὅτι
 αὐτὸς πάντα οἶδε Se rem nosse
 7, 1.

Εἶδω· ὁ τῆς νυκτὸς εἶδεν
 ἐνύπνιον, τῆτο διηγήσαται
 Quod nocte superiori viderit
 somnium, narrare 3, 1. 16, 3.
 * ὅς πάντα ταῦτα εἶδε Qui
 omnia haec viderit 8, 3. * ὅταν
 ἴδῃ

ἴδῃ βῆν *Quum videt bouem* 4, 2. add. 16, 1. * ὅπως αἱ εἰσιόντες ἴδωσιν *Vt introeuntes videant* 21, 2. * ἔστιν ἰδῆν *Licet videre* 10, 4. * ἰδῶν, Φήσῃ μὴ ἔωρακένομαι *Si viderit quid, negat se vidisse* 1, 2. add. 16, 4.

Εἰκῶν· τὴν εἰκόνα ὁμοίαν εἶναι *Imaginem similem esse* 2, 5. Verba accipi debent de imagine pulcriore eo quem refert, vt bene animaduertit Casaubonus.

Εἶναι· ποῖός τις ἐστὶ *Qualis sit* prooem. 4. * ὅτι τέττα ἐστὶν ἡ παλαίστρα *Hic est dominus palaestrae* 5, 4. * ἔστιν αὐτῷ ἡ στρατιώτης — *Laudat aut militem* — 8, 1. * ὡς πολλὰ χρήματα αὐτῷ ἐστὶν ἐν τῇ θαλάττῃ *Magnas pecunias sibi esse traiecitias* 23, 1. * ἔστι θεύσαδα *Licet videre: videas* 2, 5. add. 10, 4. * εἰσὶ δ' οἱ — *Sunt etiam qui* — 8, 4. * πόσες ἦσαν αἱ διφθέρας *Quantum venierint pelles* 4, 4. * ἔτοι πάντες χρησοὶ ἦσαν *Hi omnes prohi erant* 13, 3. * ὅπως μὴ ἄλλως ἔσται *Vide ne aliter fiat* 24, 3. * ἐπιμεληθῆναι ὅπως αὐτῷ ὁ ἀκόλαθος Αἰθίοψ ἔσται *Curat ut pedissequum habeat Athiopem* 21, 1. * ἱλαρὸς ἴδι *Hilaris esto* 17, 3. * εἰς κοίρανος ἔσται *Imperium sit penes*

unum 26, 2. * τίς ἐστὶ βέλτιστος *Quis esset optimus* 2, 1. * ὅταν ἡ θεὰ *Quum eduntur iudi* 5, 3. add. 6, 3. * ὅταν ἡ ἀζις ἐγγυητῆς *Quum fulloni est sponsor idoneus* 18, 2. * ὅπως μὴ κατὰδεέσεσσι ὡσιν αὐτῶν *Ne sint iis inferiores* prooem. 3. * εἶναι αὐτῷ καὶ σημεῖον τὰ πρόσωπα τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν *Esse sibi argumento etiam vultus magistratum* 8, 2. * ταῦτα εἶναι αὐτῷ συγγενῆ ἀρρώσθημα *Hos esse sibi gentiles morbos* 19, 1. * χειμῶνος ὄντος *Hieme* 14, 2. * προσδοκία τινῶν ἀγαθῶν ἐκ ὄντων *Quum quis facit ut credant alii et opinentur ipsi inesse bona quae tamen non sint* 23, 1. * τὰ ἐν γῆ βελτίω ἔσεσθαι *Sata uberiora fore* 3, 2. add. prooem. 3.

Εἶρεν· ἀληθῆ ἐρεῖς *Vera dixeris* 17, 2. * προαποσέλλειν τὸν ἐρεῖντα ὅτι ἔρχεται *Praemittit qui nuntiet ipsum venire* 24, 2.

Εἶρων *Iron*: is qui simulat vel dissimulat aliquid vt aegre faciat, vt illudat, vt fallat alios 1, 1. add. prooem. 4.

Εἶρωνεία *Ironia* [Cic. de Orat. 2, 67]: simulatio, dissimulatio; quae fit vt fallas alios prooem. 4. 1, 1.

F 4

Eis.

Εἰς εἰς κοίρανος ἔσω *Impetrium sit penes unum* 26, 1. * ἥπως μήδ' ὑφ' ἐνός συκοφαντηθῆ *Ne ullius criminationibus pateret: ne ab ullo, nec falso, accusaretur* 23, 2. * ὅταν γε τὰς κατ' ἕνα ἀποκναίση *Quum singulos loquacitate enecavit* 7, 2. * θῆναι τὰς ψήφους — κατ' ἑξακοσίαις κατὰ μίαν *Ponere calculos — sexcentos ita ut singuli calculi respondeant singulis hominibus et singulis calculis singulae summae eaeque diuersae* 23, 2. * τῶν Ὀμήρου ἐπῶν τῆτο ἐν μόνον κατέχειν *Ex carminibus Homeri hunc unum versum modo tenere* 26, 1. vbi vide notam.

Εἰς et ἐς εἰς ἀγοράν ἐξελθῆν *In publicum prodire* 19, 2. add. 4, 1. 4, 5, 3. 7, 3. 14, 1. 21, 1. 2, 23, 2. 27, 2. * κεκλημένος εἰς γάμους *Vocatus ad coenam nuptialem* 12, 2. * τὰς τόκους — εἰς τὴν γνάθου ἐκλέγειν *Numulos — in buccam condere* 6, 4. * ἐπειδὴ ἐς τὰς δημότας ἐνεγράφη *Postquam inter populares relatus h. e. ciuis factus, est* 28, 2. * εἰς ἐκείνον ἀποβλέπων *Eum intuens* 2, 5. * θεραποινας — μιθῆσαι εἰς τὰς ἐξόδους *Ancillas conducit — quae prosequantur uxorem in publicum*

prodeuntem 22, 3. * τοῖς τιμῶσι καὶ τοῖς πέμπουσιν εἰς τὰς ἑορτὰς εἰπεῖν *Quum ei amici mittunt, honoris causa, diebus festis fercula dono, dicit* 15, 2. * τῆτο — εἰς ἑράωνος εἰσηνηνοχέοναι αὐτὸν *Ea [talenta] se contulisse ad subleuandam amicorum inopiam* 23, 4. * ὅσῃν εἰς τὸν ζωμόν *Os medullosum, quo adiungetur ius* 9, 2. * εἰ ὁ μοχλὸς εἰς τὴν θύραν τὴν αὐλαίαν ἐμβέβληται *An clausae sint obice fores vestibuli* 18, 2. * εἰς κόλπον πτύσαι *In sinum spuit* 16, 4. * καὶ εἰς κόπους ἐμβάλλειν *Cogit eos ludari et currere eum in finem quoad fatigentur* 15, 3. * ἀπαγ' εἰς κόρακας *Abi in malam rem* 25, 5. * γράψαι εἰς λόγον *Referre in rationes* 24, 3. * ὅτι ἀγρὸν εἰς νέωτα γεωργήσει *Se anno insequente agrum constiturum esse* 3, 2. * ἀποκατασῆσαι εἰς τὴν οἰκίαν *Reducere domum* 7, 3. * τρεῖς χαλκὸς εἰς ὄψον δίδωσι *Tres chalcos, quibus obsonia emat, dat* 28, 3. * παρακαλεῖν εἰς περίπατον *Secum iubet deambulare* 12, 2. * τὸ ἱμάτιον ὦσαι εἰς τὸ σῶμα *Pallium intrudit in os* 2, 3. * δάφνης εἰς τὸ σῶμα λαβὼν *Folium lauri ore tenens* 16, 1. * εἰς τίνα τρόπον κατενή-

τενή-

τηνῆνεκτα Qualis sint eius mores: quibus moribus, quo ingenio, praeditus sit prooem.

4. * εἰς τὰ ὑποδήματα ἦλξ ἐγκρῶσαι Calceis clauos infigit 4, 4. * εἰς τὴν ὑσεραίαν Postridie 9, 2. * ἀγὼν τῆς ψυχῆς εἰς τὸ χεῖρον ἐν λόγοις Quum studiose quis et unice hoc agit, ut obtrectet alios et de iis male loquatur 28, 1. * δις ἄλλας εἰς τὴν χύτραν ἐμβαλῶν Bis sal in ollam coniciens 14, 3. * ἱματισμὸν ζητῆσαι εἰς δύο τάλαντα Vestes quaerere duorum talentorum 23, 4. * εἰς ὄρνιθοςκόπευ Ad auspiciem 19, 3.

Εἰσάγει πρὸς τὸν κατακείμενον Ducit in tentorium, introducit, ad iacentem 25, 5.

Εἴσαιμι δίκην φεύγων καὶ ταύτην εἰσιέναι μέλλων Quando reus causam dicturus est 14, 1. Nam δίκην εἰσιέναι dicitur cum de accusatore et petitore, tum de reo eoque vnde petitur, quum admittuntur ad causam apud iudicem dicendam: ut Casaubonus e Demosthene animadvertit. * εἰς τὰ διδασκαλεῖα καὶ εἰς τὰς παλαίστρας εἰσιῶν Ludos et palaestras intrans 7, 3. * ὅπως οἱ εἰσιόντες ἴδωσιν Ut introeuntes videant 21, 2. * εἰσιόντα Vbi accesserint:

vbi venerint in triclinium 5, 2.

Εἰσέρχεσθαι μηδὲν προϊόμενος εἰσελθεῖν Inanis redit domum 10, 3. * ἔτε ἐπ' ἀλειφόμενον — εἰσάσαι ἂν εἰσελθεῖν Neque quum se curat ungi — admittit quenquam 24, 2. * εἰσελθὼν Ingressus, intrans, cubiculum 20, 1.

Εἴσοδος ἀπαντικρὺ τῆς εἰσόδου Contra introitum 21, 2.

Εἰσπράττειν εἰσπραῖσαι ἀπὸ τῶν ἐπιτηδείων Detrahere pretium ollae patinaeue fractae de demenso 10, 2.

Εἰσφέρειν εἰσενέγκας δῶναυ Ea [mala et pira] secum affert domum Regis, iisque [liberis] dat 2, 3. * ἔρανον εἰσενεγκεῖν Stipem conferre 15, 2: et ἔρανας εἰσενεχθέντος παρὰ τῶν φίλων Quum stipem accepit ab amicis 17, 3: et εἰσενυνοχέναι εἰς ἔρανας Se contulisse ad subleuandum amicorum inopiam. Est verbum hoc in re proprium.

Εἶτα Deinde: praecedente πρώτον prooem. 4. 3, 1. 2: vbi post πρώτον positum reperitur ter: 9, 1. * tum: absolute 13, 2. 25, 3.

Ἐκ et ἐξ. ἔκ ἂν εἰσάσαι ἔτε συκοτραγῆσαι ἐκ τῶν αὐτῶν κήπευ Non finit neque ficus gustare quenquam e suis hortis

10, 2. * αἰτεῖν τοῖς αὐτῶν
 παισὶν ἐκ τῶν κοινῶν ὄψον *Petit
 suis pueris e communi obsonia*
 11, 5. * βακτηρία τῶν σχο-
 λιῶν ἐκ Λακεδαιμόνου *Baculi
 sortiosi Laconici* 5, 4. * ἐκ
 ληκυθίων μικρῶν πίνυ ἀλει-
 φομένως *Ex ampullulis valde
 minutis se ungentes* 10, 4. add.
 16, 2. * ἐντυγχάνειν τοῖς ἐκ
 τῆς μάχης ἐπανιῶσι *Conuenit
 e pugna redeuntes* 25, 4. *
 ἐκ τῶν μέσων ἀπελθεῖν *E con-
 cione abire* 22, 1. * ἐκ μα-
 κρῶν ὁδῶν ἤκοντας ἄρτι *Qui mo-
 do reuenerunt e longinquo iti-
 nere* 12, 2. * ἐκ τῆς ὁδῶν ἀρ-
 πάζει *De via rapiunt* 28, 2.
 Vid. verbum ἀρπάζειν. * ἐκ τῶν
 ὄχλων καὶ τῆς ἀγορᾶς ἀπαλλὰ-
 γῆσαι *Relinquere turbam et fo-
 rum* 26, 2. add. 22, 3. * τὸ
 ἐκ τῆς πόλεως ἐφόδιον *Publi-
 cum viaticum* 11, 3. * ἀναστὰς
 γυμνὸς ἐκ τῶν στρωμάτων *Sur-
 gens nudus e lecto* 18, 2. *
 προαιρῶν τι ἐκ τῶν ταμείων *Quum
 promit aliquid e cella pena-
 ria* 4, 2. * ὡς ἐκ τέτων γεγο-
 νῶς *Vt talibus parentibus na-
 tus* 28, 2. * τὰ ἐκ γυναικίας
 ἀγορᾶς *Obsonia et utensilia* 2,
 4. * ἐκ τῶν δήμων ἀναστὰς *In
 concione surgens* 22, 1. * ἐκ
 Διονυσίων *Post Dionysia* 3, 2.
 * ἐκ πολλῶν χρόνων *Inde a lon-
 go tempore proem.* 2. * ἐξ

ἀκριβείας πολλῆς *Magna dili-
 gentia et cura: in primis di-
 ligenter proem.* 2. * παρα-
 γεγὼς ἐξ αὐτῆς τῆς μάχης
Qui venerit ex ipsa pugna 8,
 2. * ἀνίστασθαι ἐξ ἀρχῆς δι-
 δάσκων *Surgit ut doceat rem
 ab principio* 12, 3. * Σωσίας
 ἐξ ἀρχῆς ἐκαλεῖτο *Sofias pri-
 mo dictus est* 28, 1. * ἐξ ἀγο-
 ρᾶς ὄψωνήσας τὰ κρέα αὐτὸς
 φέρειν *E foro quum obsonatur,
 carnes ipse fert* 22, 2.

Ἐκαστος et ἕκαστοι *Quisque:*
singuli 10, 1. 18, 5. 23, 3.
 25, 5. * καθ' ἕκαστον παριῶν
Singulos spectatores adiens 6,
 2. * ὧν εἶχεν ἐπὶ τῷ δείπνῳ
 τὰ καθέκαστα διεξελεῖν *Fer-
 cula quae coenauerit singula
 enumerat* 3, 1.

Ἐκαίτεροι αὐτῶν *Vtrique
 eorum: et boni et mali pro-*
oem. 2.

Ἐκβαλεῖν τὸ ποτήριον *Ex-
 cutere poculum de manibus li-
 bantis* 19, 3.

Ἐκδέχεσθαι ἐκδέχεσθε τὰ
 ἀγαθὰ *Sperate faustissima et
 optima quaeque: sperate bene*
 21, 3.

Ἐκδιδόναι ἐκδιδὸς αὐτῶν θυ-
 γατέρα *Quum collocat filiam*
 22, 2. * Dicitur etiam de iis
 qui alicui aliquid locant. vt
 16, 3. εἰάν ἀποκρίνηται αὐτῷ
 ἐκδιδόναι τῷ στυτοδέψῃ ἀπορῥά-
 ψαι

Ἰαί Si iusserit eum cerdoni re-
sarcendum et consuendum lo-
care 18, 2. τὸ ἱμάτιον ἐκδύ-
ναι δεινὸς Pallium locat. 22, 3.
ὅταν ἐκδῶ φοιμάτιον ἐκπλῦ-
ναι Quum pallium locauit elu-
endum.

Ἐκδύειν ἐκδύς δίδοναι τῷ
παιδί τὸν χιτωνίσκον Exuens
subuculam, eam tradit puero
25, 2. * ἀποτραπέεις ἐκδύσα-
σαι Aversatus eum abiicit s.
proiicit 16, 2. Potest tamen
etiam cum Casaubono, vt ver-
bum praegnans, explicari
exinanitum faccum a se amo-
litur.

Ἐκεῖνος, εἶνη, Ille, a 1, 3.
2, 5. 18, 2. 27, 2.

Ἐκκλησία Concio 4, 1. 26,
2. * πυθόμενος τὰς ἐκκλησίας
Vbi cognouerit quae in concio-
ne, aēta sint et decreta 7, 3.
Conuenire autem Athenien-
ses solebant singulis mensi-
bus ter, die primo, decimo,
et trigesimo. Quae vocaban-
tur ἐκκλησία νόμιμοι etiam
κυρία quae non debent con-
fundi cum ἐκκλησίαις συγκλή-
τοις h. e. extraordinariis.

Ἐκκορῆσαι τὰς κλῖνας Ter-
gere, detergere, lectos 22, 4.
Nam κορῆν significat omnino
ornare, purgare.

Ἐκλέγειν τὰς χαλκὰς ἐν
τοῖς δάμμασι Corrogare, col-

ligere aera s. numulos, quum
spectantur praestigiae 6, 2.
* τὰς τόκας ἀπὸ τῆ ἔμπολή-
ματος εἰς τὴν γνάθον ἐκλέγειν
Pecuniani quam facit e mer-
cibus, condit in os s. in buc-
cam 6, 4. Est enim ibi ver-
bum praegnans, habetque
notionem duplicem, et colli-
gendi et condendi. Sed de
more et consuetudine homi-
num vilium apud Athenien-
ses ipsa, numulos condendi
in buccam, consuli debet in
Commentario Casaubonus.

Ἐκπέμπειν Emittere: e ten-
torio 25, 3.

Ἐκπιεῖν Ebibere 13, 1.

Ἐκπλήττομαι Obstupesco
1, 3. * ἐπ' ἄλλῳ μηδενὶ —
ἐκπλήττεσθαι Nulla re stupet
4, 2.

Ἐκπλύνειν ἐνδον μένειν ὅταν
ἐκδῶ φοιμάτιον ἐκπλῦναι Te-
net se domi, quum pallium
locauit eluendum 22, 2. Nam
ἐκπλύνειν est verbum hoc in
genere proprium. Eluere au-
tem et fordibus purgare pal-
lia solebant fullones [κναφεῖς],
qui propterea a veteribus At-
ticis dicti sunt πλυνεῖς.

Ἐκπώματα Pocula 18, 2.

Ἐκτιθέσθαι ἐκθήσω σοι κα-
τὰ γένος Exponam tibi de sin-
gulis generibus virtutum et vi-
tiorum prooem. 2.

Ἐκ-

Ἐκτρίβειν ἀναθεῖς δακτύλιον χαλκῆν ἐν τῷ Ἀσκληπίῳ, τέτον ἐκτρίβειν σεφονῶν *Suspendit anulum aereum in templo Aesculapii, eumque corollis ornando atterit* 21, 2. *Intelligit autem Fischer locum sic. Μικροφιλότιμος Aesculapio dedicat anulum aereum: hunc corollis iusto crebrius onerat. nam anulus ipse non potest atteri appendendis corollis.*

Ἐκφέρειν πόσας οἶαι κατὰ τὰς Ἡρίας πύλας ἐξενηέχου νεκρῶς; *Quot putas per feralem portam elatos esse mortuos?* 14, 3.

Ἐλαία *Oliua* 10, 2.

Ἐλαιον καταχεῖν τῶν λεπρῶν λίθων τῶν ἐν ταῖς τριόδοις ἐκ τῆς ληκύθου *Oleum fundere in lapides unctas qui sunt in triviis, e lecytho* 16, 2. * ἐλαίω σαπρῆ χρῆσαι *Oleo rancido uti* 19, 2. add. 11, 4.

Ἐλάττων· διὰ τὸ ἐλάττω εἶναι πρὸς τὰς ξενοδοχίας *Quod angustior sit ad excipiendo hospites* 23, 4. * χρέος ἀποδιδῆς τριάκοντα μινῶν, ἔλαττον τέτρασι δραχμαῖς ἀποδιδόναι *Quum reddat debitum triginta minarum, ita reddit ut desint quatuor drachmae* 11, 5. * καὶ αὐτῆς δὲ φορῆντας ἐλάττω τῶν μικρῶν

τὰ ἱμάτια *Et ipsos gestantes iusto minora s. male parua pallia* 10, 4.

Ἐλάχισος· ἀπάρχεδου ἑλάχισον τῆ Ἀρτέμιδι τῶν συνδειπνόντων *Libat minimum Dianae omnium conuiuarum* 10, 3. * καὶ ἑλάχισα ἐπιτήδεια τῶν ἱκανῶν *Sed cibaria dat iusto pauciora: sed cibaria praebet perquam maligne* 11, 4. vbi vide notam. adde cl. Fischeri praefationem ad Welleri Grammaticam pag. x.

Ἐλέγχεδαι· ἐν τινι σῆς ἐλεγχοῦναι *In aliqua eius parte consistit, ita ut conuincatur* 13, 1. Nam ἑλέγχεδαι est, vt Lat. conuinci, eo redigi vt appareat te errare vel peccare.

Ἐλευθέρας γυναῖκες *Ingenuae feminae* 11, 1.

Ἐλκος· ἔλκη ἔχειν ἐν τοῖς ἀντικνημίοις *Ulcerata habere in tibiis* 19, 1.

Ἐλλας *Graecia, vel Athenae prooem.* 1: vbi vid. notam.

Ἐλέβορος *Elleborus: vetricum* 20, 2. Est autem duplicis generis, vel candidum [λευκός· de quo vid. Dioscorides 4, 145] quod purgat maxime stomachum, concitatque adeo vomitus: vel
ni-

nigrum [μέλας vid. Diosco-
rides 4, 146] quod purgat
per inferna bilemque eiicit.
vid. Plinius H. N. 25, 5. *Qua
ex re* verba Theophrasti, ὡς
ἐκτέβορον πιῶν, ἄνω καὶ κάτω
καθάρσει, possunt et debent
intelligi. Et quanquam Ste-
phanus e Galeno docuit, ve-
ratorum candidum κατ' ἐξο-
χήν appellari ἐκτέβορον ta-
men apud Theophrastum
significari etiam nigrum, ex
eo cognoscitur quod paullo
post dicitur in excrementis
fuisse bilis.

Ἐλληνες Graeci, vel Athe-
nienses prooem. 1: vbi vid.
notam.

Ἐλύχνιον *Ellychnium* h. e.
mergulus, funalium, vt ha-
bent Glossaria vetera: funi-
culus qui indi lucernae ac-
cendique solet 10, 3. Voca-
tur alio vocabulo θροακίς.

Ἐμβαίνειν *Calcare* 15, 2.

Ἐμβάλλειν ὅσῃν εἰς τὸν ζώ-
μὸν ἐμβάλλειν *Os quo adiu-
vetur ius, illuc [in lancem]
coniicit* 9, 1. * τὰ παῖδια ἑαυτῶν
παλαίειν ἀναγκάζων καὶ τρο-
χάζειν καὶ εἰς κόπυς ἐμβάλλειν
*Quum puerulos suos luctari et
currere iubet, eos cogit luctari
et currere eum in finem quoad
fatigentur* 14, 3. * δις ἄλλας εἰς
τὴν χύτραν ἐμβάλλων *Bis sal*

in ollam iniiciens 14, 4. *
τοῖς ὑποζυγίοις ἐμβαλεῖν τὸν
χόρτον *Iumentis obicere pa-
bula* 4, 2. Sed τὸν χόρτον
mihi cum Fischero eiicien-
dum videtur. nam ἐμβάλλειν
per se valet *pabulum obicere*.
vid. Xenoph. Cyri exp. p. 99.
Hutchins. min. et Cyri paed.
8. p. 569. Hutchins. mai. *
εἰ ὁ μοχλὸς εἰς τὴν θύραν τὴν
αὐλείαν ἐμβέβληται *An fo-
res vestibuli clausae sint obice*
18, 1.

Ἐμῆν χθὲς ἡμεῖσα *Heri
vomi* 3, 2.

Ἐμπίπτειν ἐμπεσόντος λό-
γῃ τίς εἴη βέλτιστος *Coorta for-
te quaestione, quis esset opti-
mus* 2, 1.

Ἐμπόλημα *Merces* 6, 4.
Videtur autem, vt ἐμπολή,
de quo in Indice Palaephati
disputavit Fischer, dictum
esse, vt de *mercibus*, ita etiam
de *lucro* quod fit vendendi *mer-
cibus*, omninoque de *pecunia*.

Ἐμπροσθεν τὸν παῖδα ἀκο-
λαθῆντα κελέυειν αὐτῶν ὀπι-
θεν μὴ βαδίζειν, ἀλλ' ἐμπρο-
σθεν *Pedissequum iubet praei-
re, non sequi* 18, 3.

Ἐμφοβος ὑπεῖσις τῆς ψυ-
χῆς *Demissio animi quae nasci-
tur et existit e timore* 25, 1.

Ἐν *In*: locum significans
3, 2. 4, 1. 4, 5, 3. 19, 1. etc.
* ὑπέ-

* ὑπέλαβον δὲν συγγράψαι ἃ
ἐκότεροι αὐτῶν ἐπιτηδέυσιν
ἐν τῷ βίῳ *Putavi me oportere
scribere de ratione et institutis
vitae utrorumque prooem. 2.*
* ἐν τοῖς γάμοις *In coena nup-
tiali 22, 2.* * ἐν τῷ δήμῳ *In
concione 7, 4. add. 26, 2.* *
ἐν ταῖς ἐπιδείξεσιν *Quum fiunt
exercitationes 5, 4: ut 6, 2.*
ἐν θάυμασι *Quum spectantur
praestigiae 23, 2.* ἐν τῇ σιτο-
δείξῃ *Tempore caritatis.* * καὶ
προσωπεῖον ἔκ ἔχων ἐν κωμι-
κῷ χορῷ *Neque personatus in
choro comico 6, 1.* * βραδυ-
τῆς ψυχῆς ἐν λόγοις καὶ πρά-
ξεσιν *Tarditas animi in dictis
et factis 14, 1. Sed 15, 1.*
ἀπήνεια ὁμιλίας ἐν λόγοις *est
consuetudo morosa quae se osten-
dit in verbis.* * οἷος ἐν τῷ μηνί
ἡμιωβόλιον ἀπαιτεῖν ἐπὶ τὴν
οἰκίαν *Qui ipse singulis mensi-
bus ventitet domum debitoris
ut exigat semibolum 10, 1.*
* ἐν μισθῷ τὴν οἰκίαν οἰκῶν
*Conduclitiam domum habens
23, 4.* * ἐν τινὶ σὰς *In aliqua
rei parte consistens 13, 1.* * ἐν
τοῖς στρατιώταις *Inter milites
28, 1.* * ὡς ἐν ὑγρῷ ἐσιν ἢ
γλῶττα *In lubrico esse lin-
guam 7, 5. Vid. infra vocab.
ὑγρῶν.* * ἐν τοῖς ὑποχωρήμα-
σι *In excrementis 20, 2.* *
ἔχων — ἐν τῷ προκελευπίῳ —

καὶ — ἐν ταῖς χερσὶν *Ge-
flans — in sinu — et — ma-
nibus tenens 6, 4.* * ἐν χρῶ-
κερομένῃς *Comans habentes
tonsam ad cutem, vel, ut Lu-
venalis 2, 15. vocat, super-
cilio breviorum 10, 4. Vid.
infra verbum κείρεσθαι.* * ἐν
τῷ περιπατεῖν *Inter ambulan-
dum 24, 1.* * οἱ ἐν τῇ πόλει
2, 2. 5, 3. 8, 3. non sunt *ciues,*
sed omnino *urbani,* qui in
vrbe viuunt, *ciues et peregri-
ni.* nam multi viuebant etiam
Athenis, qui non essent *ci-
ues.* * τὰ ἐν τῇ γῆ *Sata 3, 2.*
* οἱ ἐν τοῖς πράγμασι *Magi-
stratus 8, 2.* * οἱ τεχνῖται
οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ — οἱ ἐν τῇ
Ἐυρώπῃ *Vascularii Asiatici
— Europaei 23, 2.*

Ἐναντίον τῶν οἰκείων *Coram
necessariis 20, 2.*

Ἐνδον μένειν *Domu se tenere
22, 2.* * οἱ ἐνδον *Serui: fami-
lia 4, 2. 3. 11, 5.*

Ἐνεκα αἰσχυρῆ ἔνεκα κέρδους
Turpis lucri causa 9, 1.

Ἐνδυμῆσαι ἐνδυμῆ ὡς
ἀποβλέπεσσι πρὸς σέ οἱ ἄνθρω-
ποι *Nostine, scisne, ut oculos
coniciant in te homines 2, 1.*
* ἐνδυμῆ τὸ τῆς τύχης; *Vi-
den' quid fortuna possit? 8, 3.*

Ἐνιαυτός· τῆς ἐνιαυτῆς *Quot-
annis 10, 3. Ut c. 6, 4. τῆς
ἡμέρας est dietini.*

Ἐν-

Ἐννέα *Nonem prooem. 2.*
 Ἐννεήκοντα *Nonaginta prooem. 2.*
 Ἐνταῦθα *Ibi: illic 16, 1.*
 Ἐντεύξις *Consuetudo 5, 1. 20, 1.* Vtroque loco pertinet ad dicta, facta, et omnino ad vitae quotidianae consuetudinem.
 Ἐντυγχάνειν τοῖς ἐντυγχάνειν κατὰ σπεδὴν βελομένοις προστάξαι ἐπανελθεῖν *Qui volunt admitti, s. ipsum conuenire, confestim, eos iubet redire 1, 2.* * ἐντυγχάνειν τοῖς ἐκ τῆς μάχης ἐπανιῶσι *Conuenit e pugna redeuntes 25, 4.*
 * τῷ ἐντυγχάνοντι εἰπεῖν — ὅτι εἶδεν λέγει *Ei qui cum ipso colloquitur, ostendit, — eum nihil dicere 7, 1. add. ibid. 2.*
 * μὴ λαλεῖν τοῖς ἐντυγχάνουσι *Non loquitur cum obuiis 24, 2.*
 * ἐπίτευξις λυπῶσα τὰς ἐντυγχάνοντας *Quum quis molestus est iis quibuscum congregatur et versatur 12, 1.* Nam ἐντυγχάνειν et de iis dicitur qui alterum conueniunt, et de iis quos conuenit alter.
 * ὅτι δεῦν σοι ἡμερῶν εἰ ἐντετύχηκα *Biduo te non vidi 2, 2.* * ἀπὸ δείπνου ἐντεύξασθαι *Se velle ei copiam sui facere post coenam 24, 1.*
 Ἐνύπνιον ὅτι φοβεῖται ἀπὸ ἐνυπνίου τινὸς *Se timere sibi a*

somnio quodam 25, 2. * ὁ εἶδεν ἐνύπνιον *Quod viderit somnium 3, 1. add. 16, 3.*

Ἐνυφῶν ἀυλαίαν ἔχουσαν Πέρσας ἐνυφασμένους *Aulaeum cui intexti sunt Persae 5, 4.*

Ἐξαγωγή ζύλων ἀτελής *Exportatio materiae sine portorio s. immunis 23, 2.*

Ἐξαπόσιοι *Sexcenti 23, 3.*

Ἐξαρνος ὅπως μὴ δύναιντο ἔξαρνοι γενέσθαι *Vt ne possint negare 18, 2.*

Ἐξαίμι μέσον τῆς ἡμέρας ἐξιών — *Meridie prodit in publicum — 26, 2.*

Ἐξέρχεσθαι εἰς ἀγορὰν ἐξελεῖν *In publicum prodit 19, 2.*
 * εἰς ὄρνιθοσκοπία τῆς μητρὸς ἐξελεῖσθαι *Ad auspiciem mater si adit 19, 3.*

Ἐξηγητὴς non tantum omnino interpretes appellatur, sed singulatim vel is qui hospites ad ea quae visu digna sunt alicubi, ducit eaque ipsis ostendit et interpretatur, vel interpretes ostentorum, prodigiorum, somniorum, rituum sacrorum, et iudex controuersiarum ad religionem pertinentium.

Ἐξήκοντα ἔτη γεγονὼς *Sexaginta annos natus 21, 1.*

Ἐξο.

Ἐξόδος μὴ πριάδαμ θερα-
παίνας — eis τὰς ἐξόδους Non
emit ancillulas — quae ux-
orem in publicum prodeuntem
comitentur 22, 3. Est voca-
bulum hac in re proprium.

Ἐξόμνυδαμ δίκας dicitur is
qui iurat, se non potuisse obi-
re diem ob morbum aliamue
causam legitimam.

Ἐορταί Dies festi gentilitii
15, 2. Nam οἱ τιμῶντες καὶ
οἱ πέμποντες eis τὰς εορτάς
sunt amici qui festis gentilitiis
dono mittunt, honoris causa,
fercula. De festis diebus pu-
blicis locum interpretatus est
Casaubonus, etiam ad Athe-
naeum p. 341.

Ἐπαινεῖν παρόντας Laudare
praesentes 1, 1. * ἐπαινέσαι
ἀκόντος Laudat eum, ita ut
audiat 2, 3. add. 5, 1. * πρῶ-
τος ἐπαινέσαι τὸν οἶνον Primus
laudat vinum 2, 4.

Ἐπὶν πορεύηταμ Visurus
aliquem 24, 2.

Ἐπαναγκάσαι τὸν παῖδα
κεράσαι πλείω — Puerum iu-
bet miscere plus — 13, 1.
Nam etiam simplex verbum
ἀναγκάζειν non tantum dici-
tur de iis qui alios vi cogunt
aliquid facere, sed etiam de
his qui aliis aliquid persua-
dent, qui alios oratione eo
adigunt ut faciant aliquid.

Ἐπᾶνεμι ἐντυγχάνειν τοῖς
ἐκ τῆς μάχης ἐπανιῶσι Conue-
nit e pugna redeuntes 25, 4.

Ἐπανελθεῖν Redire 1, 3.

Ἐπειδὴ Postquam 28, 3.

Ἐπεντείνειν τὸν λόγον In-
crebescere rumorem 8.

Ἐπέυχεδαμ τοῖς θεοῖς Vo-
ta facere diis 15, 3.

Ἐπέχειν προσελθὼν δεῖδαμ
ἐπισχεῖν ἕως ἂν περιπατήσῃ
Adit eos et rogat, ut exspe-
ctent, donec ipse ambulauerit
20, 1.

Ἐπί 1) cum Casu secun-
do. ut ἐπ' Ἀριστοφῶντος Ar-
chonte Aristophonte 7, 4. *
ἐπὶ Λυσάνδρου Duce Lysandro
7, 4. * ἐπὶ θάκῃ ἀνισάμενος
Surgens e lecto ut eat ad sel-
lam familiaricam 14, 2. *
ἐπὶ τῶν θεωμένων Audientibus
s. coram spectatoribus 5, 5. *
τὰ δὲ ἐπὶ τῆς γαστρὸς ἐσὶν κα-
θένειν Alios in sinu sinit dor-
mire 5, 2. * ἐφ' ἵππῃ ἀλλο-
τρῆς ὑχόμενος Equo alieno ve-
hens 27, 2. * ἐπὶ τῆ ποτηρίῃ
Inter pocula [Liu. 39, 43]
20, 3. 2) Cum Casu tertio.
ut ἐπ' ἀδῶ μὲν μηδενὶ θαυ-
μάζειν Nihil admiratur 4, 2.
* ὧν εἶχεν ἐπὶ τῷ δείπνῳ τὰ
καθέκασα διεξελεθεῖν Fercula
quae coenauerit singula enu-
merat 3, 1. * ἐπὶ τοῖς καθ'
ἑαυτῆ λεγομένοις — πρῶτως
δια-

διαλέγεσθαι *De maledictis et vocibus in se iactis* — loquitur ore aequo, h. e. ita ut non appareat, ipsum iis commoueri 1, 1. * ἐντευξίς ἔκ ἐπὶ τῷ βελτίσῳ ἠδονῆς παρασκευασικῆ *Consuetudo quae studeat offerre voluptatem, quae proficit nihil, immo obsit non parum* 5, 1. * ἔτε — ἐλθεῖν, ἔτε ἐπὶ λέχει *Neque — accedit, neque ad lectum puerperae* 16, 2. Debebat esse ἐπὶ λέχος sed Casus solent permutari inter se. * ἐπὶ ταῖς τριόδοις ἀπελθὼν κατὰ κεφαλῆς λάσαθα *In triuiis, discedens inde, sibi caput lauat* 16, 3. 3) Cum Casu quarto, ut ἐπὶ τὰς ἀθρόους καὶ συνεσηκότητας πορευθῆναι *Coetus et circulos adit* 7, 2. * καὶ ἔτε ἐπ' ἀλειφόμενον αὐτὸν ἔτε ἐδίοντα εἶσαι ἂν εἰσελθεῖν *Et nec quum operam dat aliptae, nec quum cibum capit, admittit quenquam* 24, 2. * ἐπὶ τὴν ἀλλοτρίαν οἰκίαν ἐλθεῖν *Alienam domum intrans* 9, 3. * ἔκ ἐπὶ δεῖπνον καλέσας *Quod me non vocasti ad coenam* 17, 1. add. 5, 2. 21, 3. * ἐπὶ θεῶν — πορεύεσθαι *Speilatum* — it 11, 3. * ἐπὶ τὰς κλίνας ἐλθεῖν *It ad tabernas* 23, 4. * τρέφομαι ἐπὶ τὸν λόγον *Conuertam me ad rem ipsam*

prooem. 4. * ἔτε ἐπὶ νεκρὸν ἐλθεῖν *Neque ad cadauer accedit* 16, 3. * ἡμιωβόλιον ἀπαιτεῖν ἐπὶ τὴν οἰκίαν *Ventitat domum debitoris ut exigat semiobolum* 10, 1. * δεικνύειν — τὰ ὠφωνημένα, καὶ παρακαλεῖν ἐπὶ ταῦτα *Ostendit — obsonia emta, eosque ad ea inuitat* 11, 2. * τὰς μασχάλας θηριώδεις καὶ δασείας ἔχειν ἄχρις ἐπὶ πολὺ τῶν πλευρῶν *Alas habet hirsutas, ut feruae, ad magnam usque laterum partem; vno verbo grandes* 19, 2. * ὡς αὐτὸς αὐτὸν — ἐπὶ τὴν σκηνὴν ἐκόμισε *Se eum — in tentorium retulisse* 25, 4. * προσποίησις ἐπὶ χεῖρον πράξεων καὶ λόγων *Simulatio dissimulatione in factis et in dictis, ut aegre facias, ut illudas, ut fallas, h. e. fallax et fraudulenta* 1, 1. * ἐπὶ τὸ ὄνομα αὐτῆ κατενεχθῆναι *In nomine domini desisse* 2, 1. add. 7, 2. * ἐπιγράψαι ἐπὶ τὸ μνημα *Inscribit monumento* 13, 3. * ἐπὶ γόνατα πεσὼν *Genibus positus* 16, 2. * μανθάνειν ἐπὶ τὸ δόρυ καὶ ἐπὶ τὴν ἀσπίδα *Discere, qui conuersio fiat ad dextram et ad sinistram* 27, 2.

Ἐπιβαίνειν ἔτε ἐπιβῆναι μνηματι *Neque accedit ad sepulcrum* 16, 2.

G

Ἐπι-

Ἐπιβάλλειν ἐπιβαλὼν ἐρω-
τᾶν porro interrogare 18, 1.
* ἐπιβάλλειν scil. ἐδῆτα aut
simile quid, est iniicere al-
teri vestimentum, at ἐπιβάλλ-
εσθαι in medio, iniicere sibi
vestem, pallium etc. εἰ ἐπιβ-
βάλεται, an corpori pallium
iniici velit 2, 4.

Ἐπίβελος τὰ δὴ τῶν ἡθῶν
μὴ ἀπλᾶ, ἀλλ' ἐπίβελα
φυλάττεσθαι μάλλον δεῖ ἢ τὰς
ἔχεις Certe mores non simpli-
ces et apertos, sed testos et
insidiosos cauere magis oportet
quam vipersas 2, 5.

Ἐπιγελάσαι Ridere: ar-
ridere 2, 2. 3.

Ἐπιγράφειν καὶ σηλίδιον
ποιήσας ἐπιγράψαι, Κλάδος
Μελιταῖος Et columellae in-
scribit titulum, Soboles Meli-
taea 21, 2. * ἐπιγράψαι ἐπὶ
τὸ μνημα, τῷ τε ἀνδρὸς αὐ-
τῆς — τῷ ὀνόματι Inscribit mo-
numento, et mariti — nomen
13, 3. Nimirum in monu-
mentis et sepulcris poneban-
tur σηλαί· his insculpebantur
tituli: in his, verbi causa,
nominabantur quidem mariti,
non item parentes, vxorum,
vnde περιεργία cognosci potest.
* ἐπιγράφας αὐτῷ τὸ ὄνομα
Inscripto nomine suo 22, 1.

Ἐπιδείκνυθαι Vt ibi exerci-
tationes instituant 5, 4. Est

autem infinitiuis loco Gerun-
dii: quod Latini, maxime
poëtae, saepenumero imitati
sunt. vide Barthius ad Clau-
dian p. 378 f. Ceterum ver-
bum ἐπιδείκνυθαι ipsum vsur-
patur de iis qui instituunt ex-
ercitationes in arte aliqua,
tanquam oratoria, musica,
sui ostentandi causa: et exer-
citationes ipsae vocantur ἐπι-
δείξεις.

Ἐπιδείξεις Exercitationes:
quae fiunt ingenii et doctrinae
ostentandae causa 5, 4.

Ἐπιδημεῖν ὡς πολλοὶ ἐπι-
δημοῦσι ξένοι Multos peregrini-
cos commorari in vrbe 3, 2.

Ἐπιδόσεις 22, 1. vbi vide
notam.

Ἐπιλαμβάνειν ἐπιλαβῶν
11, 5. sed legi debet pro-
cul dubio, vt Fischerus iam
ostendit, καὶ λαβῶν Quod ubi
acceperit. * ἐπιλαβόμενος τῷ
ῥύγχυτι Prehensum tenens ro-
strum 4, 3. * ὧν ἔθεις ἂν ἔχοι
ἐπιλαβέσθαι Quos nemo possit
redarguere 8, 2.

Ἐπιλανθάνεσθαι Oblivisci
27, 1: vt ἐπιλαθέσθαι 7, 4.
* ὅτι τὴν σπάθην λαβεῖν ὑπὲρ
τῆς σπαθῆς ἐπελάθετο Se spa-
tham secum sumere prae festi-
natione oblitum esse 25, 3. *
μὴ ἐπιλάθῃ ὃ μέλλεις λέγειν
Vide ne excidat quod in ani-

mo

mo habebas dicere 7, 1. * ἐπι-
λαθόμενος εἰς ἀγρόν πορεύεσθαι
*Id obliuiscitur facere abique
rus 14, 1.*

Ἐπίληπτος Morbo sacro ἱ.
comitiali correptus 16, 4.

Ἐπιμελεῖσθαι αὐτῶν *Curam
habere eorum [conuiuiarum]*
24, 2. * πρόθυμος ἐπιμελη-
θῆναι *Paratus est curare 12,
3.* * ἐπιμεληθῆναι ὅπως αὐ-
τῷ ὁ ἀκόλαστος Αἰθίοψ ἔσται
*Curat ut pedissequum habeat
Aethiopem 21, 1.* * τίς τῷ ἄρ-
χοντι ἐπιμελησόμενος πομ-
πῆς *Cui cura pompae mandan-
da sit cum Archonte 26, 1.*
Archon debebat curare vt Διο-
νύσια, ita etiam Θαργῆλια
quo pertinet πομπή. Sed
adiungebantur ei etiam alii,
qui venirent in partem curae.
hi dicebantur ἐπιμεληταί.
Neque alia de caussa Theo-
phrastus videtur vsus esse
verbo ἐπιμελεῖσθαι.

Ἐπισημαίνεσθαι καὶ ἐπιση-
μήνασθαι δὲ, εἰ πάυσεται, Ὁρ-
θῶς *Et quum Rex fecit finem
dicendi, acclamat, Recte 2, 2.*
Nimirum ἐπισημαίνεσθαι in
vtramque partem dicitur: a)
in bonam partem, valetque
approbationem et assensum si-
gnificare plaudendo, accla-
mando, etiam oculis, omni-
noque vultu. b) In malam

partem, significatque indica-
re indignationem murmure
aliisque modis et signis.

Ἐπισκέπτεσθαι τὰ πάντα
περιδραμῶν ἐπισκέψασθαι
*Circumit et inspicit omnia
18, 2.*

Ἐπισκοπεῖσθαι τὰς ὄρας ἡθη-
μέρας *Visit cirros quotidie
10, 2.*

Ἐπισάματα Dona: mu-
nera 5, 3. Dicuntur ita qua-
tenus mittuntur ad alterum.

Ἐπίσασθαι τῶν ἄλλων μη-
δὲν ἐπίσασθαι *Reliquos omnes
ignorat 26, 1.* * ὡς ἂν ἐκεί-
νος μὴ ἐπίσασθαι *Quasi ille sit
indoctus 27, 3.* Quem locum
cel. Fischerus ita intelligit:
Homo ὀψιμαθῆς exercet se
sagittando et iaculando cum
pedissequo, vt pedissequus
simul discat ab ipso artem
iaculandi et sagittandi, per-
inde ac si et ille sit indoctus
et imperitus. nam vt παρ'
αὐτῶς pertinet ad ὀψιμαθῆς,
ita ἐκείνος referri debet ad pe-
dissequum.

Ἐπιστέλλειν *Litteras mittere
ad aliquem 24, 2.*

Ἐπίτευξις *Consuetudo 12,
1.* Potestas huius vocabuli
patet aequae late, ac notio
nominis ἐντευξις, ita vt non
tantum ad verba et sermones

pertineat, verum etiam ad actiones et facta. Nam ἐπιτυχάνειν quoque idem valet quod ἐντυχάνειν, quam in rem Stephanus in Thesauro, et Casaubonus in Commentario, locum e Platone laudarunt.

Ἐπιτήδεια Demensum, h. e. cibaria, frumentum, quod seruis datur mensibus singulis: vt ἀλέσαι — τοῖς ἐνδον παῖσι — τὰ ἐπιτήδεια Molit — familiae omni — cibaria 4, 2. * εἰσπράξαι ἀπὸ τῶν ἐπιτηδείων Detrahit pretium earum de demenso 10, 2. * ἐπιθεῖναι — ἐλάχισα ἐπιτήδεια τῶν ἱκανῶν Dat — cibaria iusto pauciora, s. praebet — cibaria maligne 11, 4. * μετρεῖν αὐτὸς τοῖς ἐνδον τὰ ἐπιτήδεια Metitur ipse familiae cibaria 11, 5.

Ἐπιτηδέυειν ὑπέλαβον δεῖν συγγράψαι ἃ ἐκάτεροι αὐτῶν ἐπιτηδέυσιν ἐν τῷ βίῳ Putavi me oportere scribere de ratione institutisque vitae utrorumque prodem. 2.

Ἐπιτήδευμα πάνυ δὲ ταλαίπωρον αὐτῶν ἐστὶν τὸ ἐπιτήδευμα Omnino misera est eorum vitae ratio 8, 5.

Ἐπιτιθέμαι τῷ ἀκολέθῳ ἐπιθεῖναι μᾶζον φορτίον Pedissequo imponit maius onus 11,

4. * ἐπαινῆν παρόντας, οἷς ἐπέθετο λάθρα Laudat praesentes, quibus insidiatur clam 1, 1. Sed fortassis rectius verteris, vt cel. Fischerus bene adnotavit, quos reprehendit et obtrectat absentes. nam λάθρα quidem refertur ad παρόντας, et ἐπέθετο ad ἐπαινῆν. Constat autem, ἐπιτίθεσθαι dici de omnibus iis qui aliis aduersantur, qui alios oppugnant, quocunque modo.

Ἐπιτιμῶν τῇ ἀυλητρίδι Obiurgare tibicinam 19, 4.

Ἐπιτίμησις Querela 17, 1.

Ἐπιφανῆς παιδιὰ Iocus, ludus, euidentis h. e. is quem animaduertas facile et sentias, etiam si nolis sentire et videre 11, 1.

Ἐπονείδισος παιδιὰ Iocus, ludus, indignus, turpis, illiberalis 11, 1.

Ἐπος τῶν Ὀμήρου ἐπῶν τῆτο ἐν μόνον κατέχευ Ex carminibus Homeri hunc unum versum modo tenet 26, 1. vbi vide notam.

Ἐπω ἔς ποτε λόγος αὐτὸς εἶπεν εὐδοκιμήσας ἐν τῷ δήμῳ Quid aliquando ipse dixerit in concione, applaudente et approbante populo 7, 4. * κῶν εἴπη τις αὐτῷ. Et si dicat quis ei 8, 2. add. 2, 1. 2. 4. * ὡς ἔρω

ἔρω εἰπεῖν. Si quis describere velit 14, 1. * τῆς ἑαυτῆς γυναικὸς εἰπεῖν ἐγκώμιον De uxore sua facit praeconia 3, 1. * ἔχεις περὶ τῆδε εἰπεῖν καινόν; Habesne de ista re noui quidquam? 8, 1. * ἔτε ῥῆσιν εἰπεῖν Neque locum poetae recitat 15, 3. * περὶ τῆ ἀναστάντος εἰπεῖν καὶ ἄλλα πλεῖστα περὶ τῶν φίλων — κακὰ εἰπεῖν De eo qui surrexerit et discesserit, loquitur male: et alia plurima de amicis — mala narrat 28, 4. * εἶπας σύ; Dixisti tu? 7, 1. * ἄνδρα κρατιστὸν εἰπὼν Virum optimum nominans 5, 1. * εἰπὼν — τῷ παιδαγῶγι Dicens — seruulo 11, 4. add. 15, 2.

Ἐρανίζεω Stipem, eranon, colligere s. petere 1, 2. Dicitur non modo de eo qui stipem petit pro aliis, sed etiam de eo qui stipem petit sibi. Vtroque modo accipi potest loco illo Theophrasti. Construitur autem sic cum Casu quarto. Nam significat etiam conferre pecuniam, sed cum Casu tertio. Sed ἐρανίζεω dicitur de eo qui colligit pecuniam, eranon sibi. Saepe autem ei inest notio simplex conferendi, vt actiuum ἐρανίζεω notat simpliciter colligere.

Ἐρανος Pecunia quae confertur ab amicis ditioribus ad subleuandam amici inopiam inflam et legitimam, hac lege, vt eam reddat [vid. 17 extr.], si deus dederit meliora. * ἐράνω εἰσενεχθέντος παρὰ τῶν φίλων Si stipem acceperit ab amicis 17, 3. * φίλω ἐρανον κέλευσαντι εἰσενεγκεῖν Quum amicus eum iubet conferri stipem 15, 2. * φίλῃ ἐρανον συλλέγοντος Quum amicorum eius aliquis stipem colligit 22, 3. * τῆτο φῆσαι εἰσενηνοχέναι εἰς ἐράνας αὐτὸν 23, 4. vide notam.

Ἐράν· πρὸς τὴν αὐτῆ ἐρωμένην κωμάζειν πυρέττησαν Ad amicam suam febris laborantem it comessatum 12, 11

Ἐργάζεσθαι τοῖς παρ' αὐτῷ ἐργαζομένοις μισθοῖς ἐν ἀγρῷ — Mercenariis qui faciunt apud ipsum opus ruri — 4, 1. * ἔχ ὡς βέλτιστα ἐργάζεται Non vt reddatur egregie candidum 18, 2. Ἐργάζεσθαι autem de fullone est candidum reddere, addita creta, s. terra cimolia.

Ἐργασία καὶ μηδεμίαν αἰσχρὰν ἐργασίαν ἀποδοκιμάσαι Neque ullo turpi quaestu abstinere 6, 1. * ἡ ἐργασία δαυευστικὴ Negotiatio, res foenebris 23, 1.

Ἐργαστήριον Officina 8, 5.

G 3

Ἐρ-

Ἔργολάβος *Manceps*: *redemptor*: qui aedificium extruendum aliudue opus perficiendum conducit 8, 1. Refertur ad *ἐργοδότην* h. e. eum qui opus locat.

Ἔργον *Difficile, taediosum, est* 3, 3: et *ἔργον ἐστὶ* 25, 2.

* **ὑπομονὴ αἰσχρῶν ἔργων** *Quum quis sustinet turpia facere* 6, 1.

Ἐργώδεις εἰσὶ *Molesti s. non ferendi s. intolerandi sunt* 6, 5.

Ἐρήμους δίκας ὠφλήκασαν *Ob vadimonium desertum mutantur* 8, 4. Nam *δίκη ἔρημος* est *quum quis diem non obit et vadimonium deserit*. Dicitur etiam simpliciter *ἔρημη*, omisso vocabulo *δίκη*. Conf. notam.

Ἐρμῆς κοινὸν εἶναι φήσας τὸν Ἐρμῆν *Quod communis sit Mercurius* 11, 4. Nimirum Mercurius credebatur lucri etiam quaestusque praeses esse. vnde *Ἐρμαῖον* non minus, quam *Ἐρμῆς*, dictum est *lucrum bonumue quod alicui obvenisset, forte*: et verba *κοινὸς Ἐρμῆς*, tanquam proverbum, vsurpata sunt ab iis qui postularent partem eorum quae quis forte inuenisset.

Ἐρυγεῖν *Ruclare* 11, 1.

Ἐρχεσθαι *Venire: ire: accedere* 2, 1. 9, 3. 16, 2. 23, 4. 24, 2.

Ἐρωτᾶν *Interrogare: quaerere: percontari* 2, 4. 4, 4. 5, 1. 8, 1. 13, 2. 14, 1. 15, 1. 16, 2. 3. 18, 2. 20, 3. 25, 1. 28, 1.

Ἐδίειν *Edere: cibum capere* 19, 2. 20, 2. Quo referri etiam debet 2, 4. *ὡς μαλακῶς ἐδίειν* *Lantos vero et delicatos cibos!* * *coenare, δειπνεῖν*, vt Hebr. *לֶחֶם*, 24, 2. * *ἐδιόμενοι ὀδόντες* *Erosi dentes* [Plin. H. N. 24, 10]: *dentes exesi* [Celsus 6, 9] 19, 2.

Ἐσιᾶν τὰς φίλας *Conuiuio excipere amicos* 24, 2. add. 10, 3. 11, 5. * *ὁ ἐσιῶν* *Conuiuator: conuiuii dominus, qui alio vocabulo appellatur ἐσιάτωρ* [Salmasius ad I. A. et R. cap. 3] 5, 2. * *οἱ ἐσιῶμενοι* *Conuiuiae* 2, 4.

Ἐταῖρα *Amica* 17, 1.

Ἐταῖρος *Sodalis* 12, 4.

Ἐτερος, α, ον, *Alius, a, ud* 4, 3. 5, 4. 7, 2. 9, 1. 18, 1. 26, 4. 28, 2. * *ἐαυτὸν ἕτερον γεγονέναι* *Se alium factum esse, h. e. se mutasse ingenium moresque*, vt bene interpretatur Duportus 1, 3.

Ἐτη *Anni prooem.* 1. 2, 2. 27, 1.

Ἐτι

Ἐπι *Praeterea* prooem. 2. 2, 4. 5, 1. Verba 2, 4 καὶ ἔτι περισῆλαι αὐτὸν cohaerent cum superioribus sic, *Non interrogat tantum Regem an velit corpus pallio tegi sed ipse continuo corpus Regis pallio contegit.*

Ἐν ἡρχιτεκτονῆσαι τὴν οἰκίαν καὶ τὸν ἀγρὸν ἔν πεφυτῆσαι *Domum bene aedificatam descriptamque esse, et agrum bene consitum* 2, 5. * Ἐυγε, ὅτι μὲ ὑπεμνησας *Redite fecisti, quod mihi rem reuocasti in memoriam* 7, 1. Est particula laudantis et approbantis. Sic sumitur ἔν Matth. 25, 21. 23. Luc. 19, 17. * καὶ εἰάν μὲν λαίβη, ἔν ἔχα *Quod si auferre possit, bene habet* 9, 2. * ἔν ποιήσας *Si quem aliquo beneficio affecerit* 24, 1.

Ἐυαγγελίζεσθαι πρὸς τὸν εὐαγγελιζόμενον, ὅτι υἱὸς σοι γέγονεν, εἰπῆν *Ei qui nuntiat, filium ipsi natum esse, dicit* 17, 5.

Ἐυάνδρος *Euander* 23, 4. Sed ibi pro μετὰ Ἐυάνδρος legi debet cum Auberio μετ' Ἀλεξάνδρος, vt intelligatur *Alexander M.*, non μετὰ Κασάνδρος cum Sylburgio. Nam primo sequentia verba ostendunt, significari aliquem, qui in Asia bella gesserit;

quod fecit Alexander, non Casander: deinde maior fit ostentatio, si dicas, te meruisse sub Alexandro M., quam si glorieris, te militasse sub Casandro, eius amico.

Ἐυγενής· ἢ μέντοι μήτηρ εὐγενής Θρακτὰ ἐσι· τὰς δὲ τοιαύτας ἐν τῇ πατρίδι εὐγενεῖς εἶναι φασὶν *Mater vero nobilis Thressa est: has enim in patria nobiles esset aiunt* 28, 1. Κακολόγος adiicit εὐγενής per Ironian. id quod verba sequentia declarant satis. Nam serui et seruae, vt iam Fischerus animaduertit, vt levarent et quasi erigerent quodammodo humilitatem fortunae conditionisque suae, dictitabant, etsi fortunae invidia accidisset, vt malam seruirent seruitutem, tamen natos esse inter suos loco nobili.

Ἐυδοκιμεῖν *Laudari* 2, 1. 7, 4.

Ἐυεργετῆσαι *Beneficio affici* 17, 3.

Ἐυημερεῖν ὡς κατ' ὑπερβολὴν εὐημερεῖ *Se summe felicem esse* 21, 4.

Ἐυθύς *Statim: continuo: confestim* 4, 4. 6, 4. 8, 1.

Ἐυλυτον τὸ στόμα ἔχοντες λαιδορίαν *Os habentes promptum et paratum ad ingerenda conuicia* 6, 5.

G 4

Ἐυ.

Ἐυνοία προσποιήσας τις λόγων καὶ πράξεων μετ' εὐνοίας
Quum quis dicit aliquid et facit, ut videatur amicus esse aliis iisque fauere et cupere
 13, 1.

Ἐυρίσκειν τί ἐυρίσκει 15, 1. ubi vide notam. * ἀλλ' ἔθυσαν ῥὸν ἔυρηκα ἔδέποτε *At nunquam inveni thesaurum* 17, 2. Sic ibid. εὐρών τι — βαλάντιον. add. 14, 2. * ἔχειρον ἐστὶν εὐρεῖν ἔδεν *Quo nihil reperiri potest perniciosius* 1. 4. * εἶτα μὴ δύνασθαι εὐρεῖν ἔ πορεύεται *Deinde non potest reperire quo tendat* 13, 2. * τῶν εὐρισκομένων χαλκῶν — ἀπαιτῆσαι τὸ μέρος *Si inuenti fuerint chalcii — exigit partem virilem* 11, 4.

Ἐυρυθμός· τὸν πόδα φῆσαι εἶναι εὐρυθμότερον τῷ ὑποδήματος *Pedem ait esse commodiorem calceo* 2, 4. Opponitur ei ἄρυθμος. vid. Xenoph. Memorr. 3, 10. 10.

Ἐυρώπη *Europa*: nota fatis orbis terrarum pars 13, 2.

Ἐυρωτιᾶν· τὰς ἀργυροθήκας ἐστὶν ἰδεῖν εὐρωτιώσας *Argentaria videas situ obduita* 10, 4. Pnto cum cel. Fischero, ab Theophrasto verbis illis notari μικρολόγον, quod non vtatur vasis argenteis, neque numis, qui adeo situ corrumpantur.

Ἐυσχήμενες proprie qui cauent vitium in gestu et motu corporis. Deinde modesti, virtutis studiosi. Sic prooem. 3. οἷς παραδείγμασι χρώμενοι, αἰρήσονται τοῖς εὐσχημονεσάτοις συνέναί τε καὶ ὀμιλεῖν *Quibus, tanquam exemplis, utentes, velint optimo quoque familiariter uti.*

Ἐυτρεπίσαι *Iacentem in lecto attollere et ita componere, ut bibere commode vinum possit* 13, 2.

Ἐυχέσθαι· ἐυχόμενων καὶ σπενδόντων *Quum preces — sunt et libatur* 19, 3.

Ἐνωχεῖν proprie est apponere ea quae neque corpus laedant neque animum, vt intelligitur ex iis quae Socrates disputat apud Xenoph. Memorr. 3, 14. 7. Deinde bene, laute, accipere: denique eleganter dicitur de eo qui tradit, praecipit, docet, narrat, quae libenter audiantur, quae auribus et animo grata sint. Sic 8, 1. δοκῶ μοι εὐνωχῆσαι καινῶν λόγων *Videor ego mihi tibi posse noua narrare.* Eadem metaphora vsus est Cicero Topic. 5. quoniam auidum hominem ad has discendi epulas recepi, sic accipiam, vt reliquiarum sit potius aliquid, quam te hinc patiar

patiar non satiatum discedere.

* *Med* ἐνωχῆ, τίμιε *Epulare*, curissime rerum 9, 1.

Ἐφηβοι *Ephēbi*: adolescentes, nati annos duodeuiginti 5, 3.

Ἐπισήσασθαι ἐπισήσας τὴν διάνοιαν *Quum aduertissem animum: quum rem mecum considerare et reputare prooem.* 1. Nonnunquam omititur τὴν διάνοιαν, et dicitur simpliciter ἐπισήσασθαι. * τὰς ἀπαντῶντας ἐπισήσασθαι κελεύσασθαι *Obuios consistere iubet* 2, 3.

Ἐφοδένειν τὰ μαγειρεῖα *Obit propinas* 6, 4.

Ἐφόδιον τὸ ἐκ τῆς πόλεως Ἐφόδιον *Viaticum publicum*: pecunia quae datur legatis ex aerario: binae drachmae in dies singulos 11, 3.

Ἐχθροὶ *Inimici* 1, 1.

Ἐχῖνος *Echinus*, h. e. cistula aenea, etiam testacea, in qua erant instrumenta litis, litterae, syngraphae 6, 4.

Ἐχίς φυλάττεσθαι μάλλον δὲ ἢ τὰς ἔχαις *Vitare cautius oportet quam viperas* 1, 4. Eodem modo canit Horatius 1 Od. 8, 8 sqq. *cur oliuum sanguine viperino Cautius vitat?*

Ἐχω ἔχαις πρὸς τὰ ἔτη μέλαιναν τὴν τρίχα *Habes, pro aetate, nigros capillos*

2, 2. * ἔχαις περὶ τῶδε εἰπεῖν καινόν; *Ecquid habes noui de ista re?* 8, 1. add. 8, 2. * ἔυ ἔχει *Bene habet* 9, 2. * ἀποφήνας ἔχει *Ait se archonti adiungendum esse adiutorem* 26, 1: vide supra verbum ἀποφαίνειν. * τί γὰρ δήποτε — συμβέβηκεν ἡμῖν ἔ τὴν αὐτὴν τάξιν τῶν τρόπων ἔχειν *Cur tandem — nos non iisdem utamur moribus prooem.* 1. * συγγνώμην ἔχειν τοῖς κακῶς αὐτὸν λέγουσι *Ignoscit male ipsi dicentibus* 1, 1. add. 15, 2. * τὰς ὀδόντας λευκὰς ἔχειν *Dentes candidulos habet* 5, 3. Ita fere λέπραν ἔχων καὶ ἀλφὸν καὶ τὰς ὄνυχας μεγάλας *Laborans lepra et vitiligine unguesque habens longos* 19, 1. * ἔλκη ἔχειν ἐν τοῖς ἀντικνημίοις *ibid.* τὰς μασχάλας — ἔχειν *ibid.* * προσωπεῖον ἔχων *Personatus* 6, 1. Sed videtur legendum προσωπεῖον ἐκ ἔχων. Syllabam ον putat cel. Fischerus absorpsisse τὸ ἐκ. * ἔχων ἐχίονον ἐν τῷ προκολπῷ *Gestans echinum in sinu* 6, 4. * ὡς κηπος λάχανα ποικιλὰ ἔχων *In horto esse olera multa* 20, 2. * τῷ παιδὶ μάχεσθαι ἐκ ἔχων χρυσὸν νῦν τῷ ἀκολαθεῖν *Puerum increpat, quod ipsum sequatur sine auro* 23, 4. * κακῶς

κῶς ἔχειν *Aegrotare* 13, 2. * τὸ σῶμα ἔυλυτον ἔχοντες πρὸς λαιδορίαν *Os promptum paratumque habentes ad ingerenda conuicia* 6, 5. * ἀυλαίαν ἔχουσαν Πέρσας *Aulaeum cui in-texti sunt Persae* 5, 4: et ἀυλίδιον παλαιστρικὸν κόνιν ἔχον *Areola puluere palaestrico confersa* h. e. *palaestra* ibid. * ὧν εἶχεν ἐπὶ τῷ δείπνῳ *Fercula quae coenauerit* 3, 1. * πύλιῶν ἔσχηκας τὸν πώγωνά μεσὸν *Cakis habes barbam plenam* 2, 2. * ὅπως τὸ ἱμάτιον αὐτοῖς ἔξει ποδῶν γῆν *Vt pallium reddatur oppido candidum* 10, 4. * περισσία τις ἀπὸ φιλοτιμίας δαπάνην ἔχουσα 22, 1. Sed legendum est haud dubie cum Fischero *περισσία τις ἀποφιλοτιμίας δαπάνην φεύγουσα*, hoc sensu, *nimia, immodica, contentio honoris quae resuset facere impensas*. confer quoque notam.

Ἐφεῖν φακῆν *Coquere lentivulas* 14, 3.

Ἔως ἂν αὐτὸς παρέλθῃ *Donec Rex praeterierit* 2, 3. add. 20, 3. * μὴ πρότερον προεβῆναι, ἕως διεξέλθῃ τις *Non prius progreditur, quam transierit quis* 16, 1.

Z

Ζάω ὡς χαλεπὸν ἐστὶ τὸ ζῆν *difficile esse viuere*: i. ho-

nefte, ob caritatem annonae et incommoda alia 3, 2.

Ζεὺς εἰ ποιήσῃσιν ὁ Ζεὺς ὕδωρ *Si Iupiter demiserit imbrem* 3, 2. * ὕεντος τῆς Διὸς *quum Iupiter imbrem mittit* 14, 4. * τῷ Διὶ ἀγανακτεῖν ἔδιδότι ὕει, ἀλλ' διότι ὕερον Ἰουὶ succenset, non quod pluuiam mittat, sed quod serius 17, 2. Iupiter quatenus creditur imbrem demittere, dicitur Ζεὺς ὁ ὕων [Lucian. dial. deor. 4, 2. p. 209 To. 1], etiam Ζεὺς ὑέτιος [Alciphr. 3 ep. 35] *Iupiter Pluuius* [Tibullus 1, 7. 26]. Species eius extat in numo quodam ab Ephesiis signato in honorem Antonini Pii apud Spanhem. ad Aristoph. Nubb. 370 p. 283, e Seguini Numis Selectis.

Ζηλῶν *Studiosum esse*: vt πρῶτον μὲν ἐν ποιήσομαι τὸν λόγον ἀπὸ τῶν τὴν εἰρωνείαν ἐζηλωκότων *Ordinar igitur ab simulatoribus et dissimulatoribus prooem* 4.

Ζητεῖν καὶ λαβῶν καὶ ἀποδεῖς αὐτὸς, τῆτε ζητεῖν καὶ μὴ δύνασθαι εὐρεῖν *Quod ipse reposuit, id quaerit, neque potest reperire* 14, 2. * ἱματισμὸν ζητῆσαι εἰς δύο τάλαντα *Vestis conquirat duorum talentorum* 23, 4.

Ζωγρεῖσθαι *Vinum capi* 8, 2

Zω

Zωμός Ius, in quo carnes coctae sunt, proprie. * ἐφθόνησάς μοι τῷ ζωμῷ *Inuidisti mihi iusculum* 17, 1. * ζωμῷ τῷ παρακειμένῳ — μελαντέρα ἢ χολή *Iusculo appposito — magis atram fuisse bilem* 20, 2. * πολὺν τὸν ζωμὸν γεγονέναι *Magnam, cruentam, caedem fuisse* 8, 2. Nimirum *ζωμός*, ut de *cruore* et *sanguine*, ita etiam de *caede* et *clade* usurpatum videtur, sed in vita tantum quotidiana et ab iis, credo, qui non omnino eleganter loquerentur.

Ζωρότερον πιεῖν Meracius bibere 4, 2.

H

¹Ἡ *Aut*: vel 1, 3. 4, 2. 3. 7, 4 etc. * *quam*, praecedente ἄλλως 6, 3: vel πλὴν 2, 1: vel omnino *Comparatiuis*, ut 2, 1. 6, 2. 11, 4. 13, 1. 25, 3. 26, 1.

¹Ἠγήσαθαί ἀτραπέ *Dux est viae* 13, 2.

¹Ἠδέως θεωρεῖν *Libenter spectare* 11, 1.

¹Ἠδῆ *Iam*: cum *Praeterito* prooem. 1. 1, 3. 8, 3. 12, 2. * cum *Praesenti* 7, 5. 13, 2. * cum *Futuro*, prooem. 4.

¹Ἠδονή *Voluptas* 5, 1.

¹Ἠδύ γε, τῶν ἄσρων — πίσεως *Suave vero! siderum* —

pix est 14, 4. * *Comparat.* τὸ μύρον φάσκειν ἕδεν τῷ θυμῷ ἡδίων ὕζειν *Vnguentum negat Iuanius olere thymo* 4, 1. Nam ut *rusticitas*, quae notatur isto loco, cognoscatur, fingendus est *amicus* dedisse *rustico* vnguentum, idque dixisse esse *fragrantissimum*: at *rusticus* istud ait non esse *admodum* fragrans.

¹Ἠθικοὶ Χαρακτῆρες *Morum notationes*: vel etiam *morum descriptiones*: qui est *titulus* libelli. vid. infra *χαρακτῆρ.*

¹Ἠθος *Mores*: ut τῷ ἡθῶ ἀγοραῖός τις *Moribus refert cocionem*: *mores eius respondent moribus cocionis*: *sordidus*, *illiberalis*, *levis*, est 6, 1. * *Vultus*: *index* *morum* et *animi*: ut εὐθὺς καταβαλὼν τὸ ἡθος *Statim vultus induens laetas*: *vultus remittens* 8, 1. Aliter explicat *Casaubon*. quem vide. * ἡθῆ *Mores*: *ingenium* 1, 4.

¹Ἠκεν *Venire* 12, 3. 15, 2. 18, 3. 24, 1. * ἡδῆ πέμπτην ἡμέραν ἤκοντα ἐκ Μακεδονίας *Qui iam ante quinque dies venerit e Macedonia* 8, 3. Sic ἐκ μακρῶς ὁδοῦ ἤκοντας ἄρτι *Qui modo redierunt e longinquo itinere* 12, 2.

¹Ἠλίκη

Ἡλική *Quanta sibi sit negotiatio foenebris* 23, 1.

Ἡλικία *Aetas* 27, 1.

Ἡλος· ἦλος ἐγκρῆσαι εἰς τὰ ὑποδήματα *Clavos infigit calceis* 4, 4.

Ἡμέρα *Dies* 3, 2. 8, 3. 20, 2.

* τῆς δραχμῆς τόκον τρία ἡμιωβόλια τῆς ἡμέρας πρῶτα

τεταται *Pro singulis drachmis exigit in dies, usurae loco, ternos semiobolos* 6, 4.

Qui foeneratores dicti sunt ἡμεροδανισταί.

* τὸ μέσον τῆς ἡμέρας *Meridie* 10, 4. 26, 2.

* αἴμα ἡμέρα *Prima luce* 24, 1.

* τῆ Ποσειδῶνος ἡμέρα *Kalendis Posideonis* 28, 2.

* ἔτω τὴν ἡμέραν περιπατεῖν *Sic per totam diem ambulat* 16, 1.

* δυεῖν ἡμερῶν *Biduo* 2, 2.

Ἡμιολία *Hemioliae* 25, 1.

vbi vide notam.

Ἡμισυς· τῆς ἑσίας τὸ ἡμισυ ἀπεσιν *Altera rei pars amissa est* 17, 2.

* ἡμίση τῶν ῥαφανίδων *Semesi raphani* 11, 5.

Ἡμιωβόλιον *Semiobolus* 10, 1.

* τρία ἡμιωβόλια *Tres, terni, semioboli* 6, 4.

Ἡνίκαι *Quum* 11, 3.

Ἡρίαι πύλαι· *Porta feralis* 14, 4.

Dicta ita est a sepulcris et monumentis, quae ἡρία vocantur.

Ἡττοῦσαι· ἠττωμένω μεγάλην δίκην — προσελθεῖν

Qui amisit magnam causam — eum adit 11, 2.

* τῆτοις συλλυπεῖσαι ἠττωμένοις 1, 1.

vbi vide notam.

Ἡττον· μηδὲν ἠττον *Nihilominus* 18, 2.

⊖

Θάκος· ἐπὶ θάκος ἀνισάμενος *Surgens ut eat ad fellam familiaricam* 14, 2.

Nam θάκοι sunt vt omnino *sedes, sellae*, ita singulatim *sellae familiaricae*:

quibus veteres vsi sunt, non priuatis, verum publicis, ita vt fere

aquis impositae essent.

Θάλαττα *Mare* 3, 2. 23, 1.

Θαῖρεῖν *Bono esse animo: bonum habere animum* 25, 3.

Θάυματα *Praestigiae*: 6, 2: vbi vide notam.

Θαυμάζειν *Mirari prooem.* 1, 1, 3: vbi cum accusatiuo

construitur. * cum ἐπὶ, sequente *Datiuo*, 4, 2.

* sequente ὅτι 17, 2: et eἰ ibid. 1.

* τῶν τοιῶτων ἀνθρώπων τεθαύμακα τί ποτε βάλονται

λογοποιῶντες *Equidem mirari soleo quid tandem spectent tales homines confingendis rumu-*

sculis 8, 4. Dictum est pro τεθαύμακα τί ποτε οἱ τοιῶτοι

ἀνθρώποι βάλονται λογοπ. * θαυ

* *Ἰαυμάσας ἰκανῶς ἀμφοτέ-
ραις ταῖς χερσὶ Comprimens
multum dextram eius amba-
bus manibus* 5, 1.

Θεὰ Dea 16, 2.

Θέα Spectatio ludorum. vt
ἐπὶ θεῶν — *πορεύεσθαι Specta-
tum ire* 11, 3. * *ludi.* vt ὅταν
ἦ θεὰ *Quum eduntur s. spe-
ctantur ludi* 5, 3. * *locus e
quo ludi spectantur.* vt *ξένοις
αὐτῆς θεῶν ἀγοράσας Hospiti-
tibus suis quum emit locum et
sedem in theatro* 9, 2.

*Θεᾶδαι ἐπὶ τῶν θεωμένων
Audientibus spectatoribus* 5,
4. add. 7, 5. * *θεάσασθαι εἶσι
Videas* 2, 5.

Θέατρον Theatrum: aedi-
ficium, in quo eduntur et
spectantur ludi 2, 5. 5, 3.
11, 1. 14, 1. * *spectatores*
11, 1.

*Θεατρῶνας Redemptores thea-
tri* 11, 3.

Θέλειν Velle 24, 1.

Θεὸς Deus 16, 2. * *θεοὶ
Dii* 9, 1. 15, 3. 21, 3. * *τὰ
τῆς θεῆς Caelum aut mare* 25, 2.
vide notam.

Θεράπεινας Ancillulae 22, 3.

*Θεραπεία Sanari, cura-
ri, iubere* 19, 1. * *θεραπέυειν
Curare:* de timido qui amici
faucii curam habet 25, 4.

Θεωρεῖν Spectare: de iis
qui spectant ludos 6, 2. 9, 2.

11, 1. 14, 1. * *de ἀγροίκῳ
qui resistens in via spectat
bouem etc.* 4, 2. * *θεωρεῖσθαι
ἀξίων τὴν ἀπόνοιαν αὐτῆς Spe-
ctari volens insaniam suam*
6, 3.

*Θηριεῖσθαι καὶ τὰντα μὴ
θεραπεία, ἀλλ' εἶσθαι θηριω-
δεῖναι Neque ea curat, sed sinit
immedicabilia fieri* 19, 1.

*Θηριώδεις τὰς μασχάλας
καὶ δασείας ἔχειν Habet alas
hirsutas, ad modum ferarum*
19, 2.

*Θησαυρὸν εὗρηκα εἰδέποτε
Thesaurum inueni nunquam*
17, 2.

Θησεύς Theseus 26, 3.

Θλίβεσθαι Premi: de eo
qui premitur onere infantis
dormientis in ipsius sinu 5, 2.

Θοιμάτιον Pallium 21, 2.
22, 2.

Θροῦττα Thressa 28, 1.
Thressae erant per Graeciam
contemptissimae, quum fex
meretricularum fere ex iis
constaret.

Θριξ Capillus: coma 2, 2.

Θυγάτηρ Filia 22, 1.

Θυλήματα Ferta: liba:
confecta e farina, melle, vino,
et oleo, subacta 10, 3.

*Θύλακος Saccus, uter, scor-
teus s. coriaceus:* in quo fere
farina afferuari solebat 4, 3.
16, 2: vbi est *θύλακος ἀλ-
φίτων*

Φίτων et homo superstitiosus iubetur θύλακον ἀλφίτων a musculo perrosum refarciendum consuendumque locare σκυτοδέψη.

Θύμος *Thymus*: herba odorata in primis, qua pascuntur apes maxime 4, 1.

Θύρα *Fores*: ianua 4, 3. 18, 1.

Θυριακὰ λήκυθοι *Thyriacae lecythi* 5, 4.

Θύειν *Sacrificare* 19, 2. add. 12, 3. * ἐθύομεν — τὰ ἱερὰ τῇ μητρὶ τῶν θεῶν ἀξίως καὶ καλὰ *Sacrificauimus — matri deum rite et litauimus* 21, 4. add. 9, 1. * βῆν θύσας *Quum bouem sacrificauit* 21, 2.

I

Ἰατρὸς *Medicus* 13, 3.

Ἰδρύσαθαι ἱερόν *Ponit sacellum* 16, 2. Solitos autem fuisse superstitiosos homines etiam aedes complere aris et facellis, docet locus Platonis Legg. 10 a Duporto laudatus, ad quem Casaubonus iam in Commentario respexit.

Ἰέρειαι *Piatrices*: quae aliis vocabulis appellantur ἀγνέτριαι, ἀπομάκτριαι, et περιμάκτριαι, 16, 4.

Ἰερεῖον *Victima* 22, 2. Nam pro πλὴν τῶν ἱερέων obseruante Fischero legi debet sine vlla dubitatione, πλὴν τῶν

ἱερέων, vt ἱερὰ sint partes victimae quae debentur diis atque adeo adolentur, quod genus exta, coxae.

Ἰερόν περιδιδανάμενος ἀπὸ ἱερῶ *Corpus spargit aqua lustrali, quum egreditur e templo* 16, 1. * ἱερόν ἰδρύσαθαι *Sacellum ponit* 26, 2. * ὅπως ἀπαγγείλη τῷ δήμῳ τὰ ἱερὰ *Vt ubi sacrificatum fuerit, id ipse populo renunciet* 21, 3. * ἐθύομεν — τὰ ἱερὰ *Sacrificauimus* 21, 3.

Ἰκανὸς — δίκαιος — φεύγειν dicitur 6, 4. is unde petitur. Nam Ἰκανὸς, sequente Infinitiuo, usurpatur, vt δεινὸς et δυνατὸς, de eo qui aut potest et solet aliquid facere, aut aliquid facit. * ἐλάχισα ἐπιτήδεια τῶν ἰκανῶν *Cibaria iusto pauciora* 11, 4. Sed, intellecto, e verbo ἐπιθεῖναι, Infinitiuo δέναι, reddi possunt verba illa, iniquo modo castigat, quod sunt qui significari putent verbo διχοτομεῖν Matth. 24, 31 et Luc. 12, 46.

Ἰκανῶς θανμάσας ἀμφότεραις ταῖς χερσὶ *Bene comprimens dextram eius ambabus manibus* 5, 1.

Ἰλαρὸς *Hilaris* 17, 3.

Ἰμάτιον *Pallium* 2, 2. 3. 10, 4. 18, 2. * ἰμάτιον κηλίδων

λίδων μεσὸν *Pallium maculis plenum* 19, 2. * λαμπρὸν ἱμάτιον *Candidum pallium* 21, 3. * τὰ ἱμάτια *Pallia* 5, 3. 8, 4. 10, 4.

Ἰματισμὸς *Vestes* 23, 4.

Ἰνα *Vt* 5, 2. 11, 1. 14, 2. 18, 3. 21, 1. * ἵνα μὴ *Ne* 10, 4. 11, 5.

Ἰξθαί· κλεῖς ἰωμένας *Claves rubiginosae* 10, 4. Quae indicio sunt et argumento, non aperiri argentaria ab homine μικρολόγῳ.

Ἰππεῖς *Equites* 21, 2. Solon enim descripsit civitatem Atheniensem in quatuor classes, ad quarum secundam pertinebant equites.

Ἰππος ἐφ' ἵππῳ ἀδοτρίῳ ὀχόμενος *Equo alieno vehens* 27, 2. * οἱ ἵπποι οἱ ἀγαθοὶ *Equi boni et generosi* h. e. *veloces, acres* 23, 4.

Ἰσάναι· ἐσηκῶς θεωρεῖν *Consistens* s. *resistens contemplatur* 4, 2. * ἐσηκῶς πρὸς τῷ σαθμῷ *Stans ad lancem* 9, 2. add. 11, 2. 23, 1. * ὡς Δάμικπος μυστηρίοις μεγίστην δαδα ἐσησε *Damippum Mysteriis maximam faciem accendisse ante fores* 3, 2. * ἐν τινι σὰς *In aliqua eius parte consistens* 13, 1. * σάντας πρῶτον περιδεῖν *Stantes in acie hostes primo circumspiciunt* 25, 2.

Ἰσχυρός· ἀλλ' ἐν ἰσχυρὸς γενόμενος *At sane potens iam erat* 8, 3. Neque enim dubium videri debet, quin ἰσχυρὸς ibi accipiendum sit omnino de potentia et de opibus. * Φιλαρχία τις ἰσχυρῶ κέρδης γλιχομένης 26, 1. vbi vide notam.

Ἰσως *Fortassis* prooem. 1.

Ἰχθυοπωλεῖα *Tabernae piscariae*, h. e. *in quibus venduntur pisces* 6, 4.

K

Καθαίρεσαι *Purgari*: de eo qui bibit helleborum 10, 2.

Καθάπερ *Quemadmodum* 28, 1,

Καθαρίζειν *Purificare*: *lustrare*: de homine superstioso qui domum crebrius purificat 16, 3. Purificatio domus fiebat fere sulfure. Auctor eius et inuentor perhibetur Epimenides a Laërtio 1. 112: apud quem est καθαῖρας.

Καθέζεσαι *Sedere* 22, 4.

Καθέκασα vide supra in ἕκαστος.

Καθεύδειν *Dormire* 5, 2. 7, 5. 13, 2. 14, 1. * ἐγείρειν ἄρτι καθεύδοντα *Excitat eum qui modo dormire coeperit* 20, 1.

Καθῆσαι *Sedere* 2, 1. 5, 3. 11, 1. 25, 4.

Καθίζάναι *Sedere* 4, 2.

Κα-

Καθίξεν *Sedere iubere: ponere: collocare* 5, 2.

Καθίσταμαι καὶ τὰ ἄλλα δὴ τῶν παθημάτων — πειράσομαι — φανερὰ καταστήσαι *Neque solum hoc vitium, sed reliqua etiam — institutam — describere et notare* prooem. 4.

Καί, praeter tralatitias notiones hoc in libello habet non solum vim augendi, adeo: vt 7, 5. 14, 3. 17, 2. 18, 1. 24, 1; sed etiam potestatem explicandi, quippe, utpote: vt prooem. 2. 17, 2. Etiam Latinorum particula et saepe habet vim augendi. vt Cic. 9. ep. 26. *gemitum et in risus maximos transfero*, et apud Liu. 43, 14. *quod et iuniores non responderent*. * καὶτα *Et deinde* 4, 2. * καὶκεῖ *Et illic* ἱ. ibi 9, 3: vbi vide notam. * καὶμὲ *Et me* 26, 2. * καὶ μὴν *At: I, 3. 8, 1: quin etiam* 2, 5. 24, 3. καὶ ταῦτα praesertim, und noch darzu 23, 4. vbi vide notam. * καίπερ *Etsi* 2, 2.

Καινός. δοκῶ μοι σε εὐωχῆσεν καινῶν λόγων *Videor ego mihi narrare tibi posse noua: videor ego mihi te accipere posse nouis epulis* 8, 1. * ἔχεις περὶ τῆδε εἰπεῖν καινόν; *Ecquid habes noui de ista re?* 8, 1. Sic ibid. μὴ λέγεται τι καινότερον; *Num feratur quid*

noui? Comparatiuus loco Positiui, vt Act. 17, 21. * ἀποδῆς μναῖν ἀργυρίῃ, καινὸν ποιῆσαι ἀποδῆσαι *Quum soluere debet minam argenti, curat ἱ. iubet eam reddi in aspero ἱ. numis argenteis recens signatis* 21, 2.

Καιρός. ὑπὲρ τὸν καιρὸν *Supra modum* 10, 1: vbi verba φειδωλία — ὑπὲρ τὸν καιρὸν reddi possunt, parsimonia — immodica, inepta, nimia.

Κακολογία *Maledicentia: obtrellatio* 28, 1.

Κακολόγος *Maledicus* 28, 1.

Κακὸς μασίγλις *Malus verbero* 28, 2. * τὸν Θησεῖα πρῶτον τῶν κακῶν τῇ πόλει γεγονέναι *Thesea primum malorum ciuitati extitisse* 26, 3. * περὶ τῶν φίλων κακὰ εἰπεῖν *De amicis male loquitur: amicos obtrellat* 28, 3.

Κακῶς λέγειν *Male dicere: male loqui* 1, 1. [vbi construitur cum Casu quarto]. 28, 2. [vbi construitur cum Praepositione περὶ, sequente Genitiuo]. * κακῶς ἀκῆσαι *Male audire: de eo de quo alii male opinantur, qui vituperatur ab aliis* 6, 1. Vt apud Platonem Criton. 12. * κακῶν ἔχων *Aegrotus* 13, 2.

Κα.

Καλεῖν Σωσίας ἐκαλεῖτο
Sofias nominatus est 28, 1. *
 κελῆυσαι καλέσαι τὰ παιδία
 τὸν ἐσιῶντα *Iubet vocare libe-*
ros conuiuatorum 5, 2. * κα-
 λέσαι τῶν παριόντων ὀνομασί-
 τινα *Appellat praetereuntium*
aliquem nominatim 11, 2. *
 ἱερείας καλέσας *Piatrices ar-*
cessens 16, 4. * ὁ καλέσας
Conuiuator 21, 1. Sed 17, 1.
 verba ἐπὶ δεῖπνον καλέσας ob-
 seruante Fischero V. C. accipi
 debent de seruo vocatore. nam
 sensus loci est: Homo que-
 rulus, si amicus ipsi portio-
 nem mittit, puero qui eam
 affert, dicit, *Inuidisti mihi*
iusculum et villum: propterea
me non vocasti ad coenam. *
 κεκλημένος ἐπὶ δεῖπνον 5, 2. et
 ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς 21, 1. *Vo-*
catus ad coenam. * κεκλημέ-
 νος εἰς γάμους *Vocatus ad nu-*
ptias s. ad coenam nuptialem
 12, 2.

Καλῶναι τὴν οἰκίαν *Pur-*
gare, euerrere, domum 22,
 3. Vid. supra ἐκκόρησαι.

Καλός· ἐθύομεν τὰ ἱερά
 — καλὰ *Litauimus* 21, 3.
 vbi vide notam.

Καλύματα *Stragulae*
 20, 2.

Κάρνα *Nuces: omnes fru-*
ctus arbutei qui extrinsecus

habent lignum et corticem
 11, 2.

Καρφολογῆσαι proprie *fe-*
stucas legere: sed 2, 2 notat
 simpliciter *eximere.* praecedit
 enim ἄχυρον, quod iam ip-
 sum valet *paleam et festucam.*

Κατά· 1) cum Genitiuo
 contra, vt ἐπὶ τοῖς κατ' ἑαυτῶν
 λεγομένοις — πρῶτος διαλέγε-
 δαι *De maledictis — ore ae-*
quo et leni loquitur 1, 1. * κα-
 τὰ τῶν πληθῶν γε ἅμα διη-
 γόμενος κατηγορίαν παρεμβα-
 λῆν *Quod quum narrat in mul-*
titudinem simul inuehitur 7, 4.
 * ὑπόληψις τις ἀδικίας κατὰ
 πάντων *Opinio et suspicio iniusti-*
tiae et improbitatis de omnibus
 18, 1. * ἐπὶ ταῖς τριόδους ἀπελ-
 θῶν κατὰ κεφαλῆς λέσαθαι
In triniis, descendens inde,
lauat sibi caput 16, 4. 2)
 Cum Accusatiuo. vt τὰ κατ'
 ἄγρως Διονύσια *Rustica Diony-*
sia 3, 3. * κατὰ ἀγρυπνίαν
Insomnis: exsomnis 4, 3. * κα-
 τὰ τὰς Ἡρίας πύλας *Per fe-*
ralem portam 14, 4. * κατὰ
 γένος *Singulatim prooem.* 2.
 Sensus est, *Non exponam uni-*
uerse de vitiis et virtutibus,
non differam de omnibus vitiis
et virtutibus simul, verum se-
paratim de vitio et virtute
quaque. Atque sic capienda
 sunt eadem verba *ibid.* 4. *

H

θί

οἱ καὶ πόλεις λόγοι κατὰ κρά-
τος αἰρῶντες παρεδειπνήθησαν
*Sunt qui, quum narrant op-
pida vi capta esse, coena pri-
ventur* 8, 4. * κατὰ σπεδὴν
Confestim: statim 1, 2. Sic
καθ' ὑπερβολὴν *Egregie: sum-
me* 21, 4. * καθ' ἕνασον πα-
ριῶν *Singulos adiens* 6, 2. * ὧν
ἔαχεν ἐπὶ τῷ δείπνῳ τὰ καθέ-
κασα διεξελθεῖν *Fercula quae
coenauerit enumerat singula* 3,
1. * ὅταν τὰς καθ' ἕνα ἀπο-
κναίση *Vbi singulos enecauit*
7, 2. * ποσῶν αὐτὰς καθ' ἕξα-
κοσίς κατὰ μίαν *Numerare
eos, et quidem sexcentos, ut
singulis calculis respondeant
singuli homines singulaeque
summae* 23, 3. Vid. supra εἰς.
* κατὰ μῆνα *Singulis mensi-
bus* 16, 3. Sic κατὰ στάδιον
Singulis stadiis 18, 1.

Καταβάινειν *Descendere*
4, 4.

Καταβάλλειν τὸ ἦθος *Re-
mittere vultus: induere vul-
tus laetos* 8, 1. Vid. supra
ἦθος.

Καταγινώσκειν *Fidem non
habere: accusare mendacii:
sequente Genitino* 1, 3. Nam
verba ὅπως σοὶ — ἀπορῆμα
Fischerus ita intelligit: *Nescio
quomodo tibi non habere de-
beam fidem aut quomodo de
istius fide dubitare possim, h. e.*

*et te et istum veracem puto:
neque de tua fide neque de
istius gravitate dubito.*

Κατάγνυμι οἰκέτῃ χύτραν
ἢ λοπάδα κατάξαντος *Si ser-
vus ollam aut patinam fregit*
10, 2.

Καταδεής· ὅπως μὴ κατα-
δεέστεροι ὦσιν αὐτῶν *Ne infe-
riores sint iis: ne cedant iis
studio virtutis prooem.* 3.

Καταισχύνειν· πεσῶν τὴν
κεφαλὴν καταισχύνουσι *Cadens
de equo caput laedit s. detur-
pat* 27, 2.

Κατακῆδασι dicitur vel de
iis qui se contulerunt dormi-
tum; qui cubant iacentque in
lecto, ut 18, 2: vel de iis qui
accubant, ut 21, 1: vel deni-
que de iis qui decumbunt, ut
25, 4. Quo sensu est *iacere*
apud Cic. 9. ep. 20: et *cubare*
apud Ouid. her. 20, 164.

Καταλείπειν· μόνος κατα-
λείπεσθαι καθέδων *Solus re-
linquitur s. remanet dormiens*
14, 2. * τὰ καταλειπόμενα
ἀπὸ τῆς τραπέζης ἡμίση τῶν
γραφανίδων ἀπογράφουσι *Ra-
phani semesi quum tolluntur de
mensa, eos numerat et in ta-
bularum refert* 11, 5. * κατα-
λειφθέντων αὐτοῖς ὑπομνημά-
των τοικῶν *Relictis iis eius-
modi monumentis prooem.* 3.
* τὸ ἐφόδιον οἴχοι καταλιπεῖν
Via-

Viaticum domi relinquit 11, 3.
 * ὡς τὰς ἀκρόντας — μεταξύ
 καταλιπόντας ἀπαλαίττεσαι
*Ita ut audientes — eum dum
 loquitur deserentes discedant*
 11, 4.

Καταπονεῖν dicitur de iis
 omnibus qui aliis molestias
 maximas et praecipuas creant.
 vt ἀπαυδῶν ποιῶντες τὰς ἀκρόν-
 τας ἕτως καὶ καταπονῶντες
 ταῖς ψευδολογίαις *Enecantes et
 tantum non conficientes vanis
 sermonibus eos qui audiunt* 8, 5.

Καταράσασθαι τῷ λίθῳ *Exe-
 cratur lapidem* 15, 2.

Κατάσρωμα *Pars constrati
 navis in puppi, vbi guberna-
 tor quasi habitat* 22, 2.

Κατατίθεσθαι κατάθξ *Im-
 mo solue praesenti pecunia*
 18, 3. vbi vide notam.

Καταφιλέσθαι ὑπὸ τῆς
 ἑταίρας καταφιλέμενος *Quum
 amica eum perquam amanter
 osculatur* 17, 1. Nam quan-
 quam καταφιλῶν saepe idem
 valet quod φιλεῖν tamen sae-
 pe etiam ab eo ita distingui-
 tur, vt sit osculari oppido
 amanter, et sic, vt os tuum,
 vt labia tua, iuncta sint paul-
 lo diutius ori labiisque alte-
 rius. vid. Xenoph. Memorr.
 2, 6. 33. Neque aliter ac-
 cipiendum esse apud Theo-
 phrastum, ipsa natura et le-

vitas μεμψιμοιρίας indicare
 videtur.

Καταφρόνησις δόξης *Con-
 temtio existimationis* 9, 1. *
 καταφρόνησις — τῶν ἄλλων
Contemptio — ceterorum 24, 1.

Καταχεῖν ἔλαιον ἐκ τῆς
 ληνύθξ τῶν λιπαρῶν λίθων
*Fundit oleum e lecytho in la-
 pides unctos* 16, 2. * δεινὸς
 — βάψας ἀρύταιναν — ἀν-
 τὸς αὐτῆ καταχέασαι *Solet
 — haurire trulla aquam —
 seque ipse ea perfundere* 9, 3.

Κατενέγκειν εἰς τίνα τρό-
 πον κατενήνεκται *Quales sint
 eius mores: quibus moribus,
 quo ingenio, sit praeditus
 prooem.* 4. * ἀπ' αὐτῆ ἀρζα-
 μένης πάντας, ἐπὶ τὸ ὄνομα
 αὐτῆ κατενεχθῆναι *Ab Rege
 orsi omnium sermones in nomine
 Regis desierunt* 2. 1. Nam
 manifestum est, κατενεχθῆναι
 referri ad ἀρζαμένους. * πάλα
 σὲ παρετήρησεν εἰ ἐπὶ τὸ αὐτὸ
 ἔμοι κατανεχθῆσῃ *Dudum ex-
 spectabam, an futurum esset,
 ut tua in eandem mecum rem
 incideret oratio* 7, 2.

Κατέχειν *Scire: tenere* 26,
 1. * ὡς δὴ ἔδυναμέμενος κα-
 τασχεῖν τὸν γέλωτα *Quasi non
 possit tenere risum* 2, 3.

Κατηγορεῖν τῆ γυναικείῃ
 γένει *Inuehitur in femininum
 sexum* 12, 2.

H 2

Κατη-

Κατηγορίαν παρεμβαλεῖν κατὰ τῶν πληθῶν *Inuehitur in multitudinem* 7, 4.

Κάτω ὡς ἐπέβρορον πιῶν, ἔνω καὶ κάτω κατάρθει *Se helleborum bibisse, qui vomitiones excitauerit et alium mouerit* 20, 2. * κάτω κεκυφώς *Oculos deiiciens: caput demittens* 24, 2. Opponitur haec formula verbo ἀνακύπτειν c. 11, 1.

Καυματίζεσθαι *Febri ardente laborare, aut omnino aestu laborare* 13, 2.

Κείρεσθαι ἐν χρῶϊ κερόμενοι *Ad cutum s. cute tenuis tonsi* 10, 4. Quales homines etiam κερία ἐν χρῶϊ dicti sunt. Solebant autem non tantum μικρολόγοι id facere, sed etiam alii, vel sanitatis ergo, ut athletae, vel singularis seueritatis ostentandae causa, ut philosophi, et in his maxime Stoici. Et Celsus tonderi ad cutem iubet in diurna pituita. * μέσην κερὰν κεκαρμένον *Medias comas tonsus* 26, 2. Μέση κερὰ est quum quis comam non sinit promissam dependere, neque tamen se tonderi iubet usque ad cutem. Videtur autem μέση κερὰ Athenis fuisse diuitum hominum, nobilium, potentum.

Κεῖσθαι τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὸν αὐτὸν αἴερα κειμένης *Quum Graecia s. Athenae eidem caelo, eidem tractui caeli, subiectae sint prooem.* 1.

Κελεύειν *Iubere: curare: monere: sequente infinitiuo* 2, 3. 5, 2. 9, 3. 11, 2. 12, 1. 15, 2. 16, 4. 18, 3. 23, 3. 24, 2. * ὅταν αὐτὸν — κελεύη, λέγοντα τὰυτα *Quum eum compellant s. hortantur his verbis s. ita* 7, 5.

Κεράννυμι πλείω ἐπαναγκάσαι τὸν παῖδα κεράσαι ἢ ὅσα δύνανται οἱ παρόντες ἐκπιεῖν *Cogit puerum miscere et temperare plus quam quod possint conuiuiae ebibere* 23, 2. * οἶνοπωλῶν, κεκραμένον τὸν οἶνον τῷ Φίλῳ ἀποδόσθαι *Quum vinum vendit, vendit etiam amico dilutum s. aqua mistum* 11, 3.

Κέρδος αἰσχρὸν ἐνεκα κέρδους *Turpis lucri causa* 9, 1. * Sed 26, 1. ἰσχυρὸν κέρδους corruptum est. vide notam.

Κεφάλαιον ποιεῖν *Summam facere* 14, 1. 24, 3. * τὸ κεφάλαιον *Omnino: denique* 2, 5.

Κεφαλή *Caput* 2, 2. 16, 4. 27, 2.

Κηλίδων μεσὸν ἱμάτιον *Pallium maculis plenum* 19, 2.

Κῆ-

Κῆπος *Hortus* 10, 2.

Κηρύτταν *Praeconem esse* 6, 2. Fuerunt quatuor praecorum genera. vid. Pollux 8, 103. Quartum eorum genus, τὰς κατ' ἀγορὰν τὰ ὄνια προκηρύττοντας. vocat Pollux, infame ponebatur minusque honestum apud veteres. Certe idem Pollux 6, 128. in nominibus βίων ἐπονειδίσων habet — ποροβοσκός — πανδοκεύς — κῆρυξ. De praecoribus eorumque apud Graecos maxime officiis extat dissertatio Schereri, Argentorati a. 1745 quaternis.

Κιβωτός *Arca* 10, 2. 18, 2. Differt a κίση ita. Κιβωτοὶ erant lignae, fere tiliaceae, sed κίση vimineae.

Κινδυνεύειν ὡς κινδυνεύσας ἐέσωκε τὸν φίλον *Quanto cum vitae periculo ipse seruauerit amicum* 25, 5.

Κίων *Columna* 3, 2.

Κλάδος Μελιτᾶτος *Soboles Melitaea* 21, 2. vbi vide notam.

Κλείς *Clavis* 10, 4.

Κλείειν εἰ κέκλεικε τὴν κιβωτὸν *An clauserit arcam vestiariam s. vestiarium* 18, 2.

Κλίνη μεταφέρειν — τὰς κλῖνας *Loco mouet lectos* 10, 2. Puto autem cum cel. Fischero, ibi non tantum cubi-

culares lectos significari, sed etiam tricliniaries. Certe 22, 4. αἱ κλῖναι sunt lecti tricliniaries. id quod vel verbum ἐκκορῆσαι docet. * Sed 23, 4. pro ἐπὶ τὰς κλῖνας emendari, credo cum Fischero, debet ἐπὶ τὰς σκηναίς. Vid. infra σκηνή.

Κλοπή *Furtum* 6, 2.

Κλυδωνίς γενομένη *Quum mare fluctuat paullulum* 25, 1.

Κοιλίεχον 18, 2. potest dupliciter explicari. Nam videtur significari aut *follis*, *ventrale*, quod alio vocabulo appellatur κοιλιάδεσμος, quia follis alligatur, vel potius circumligatur, ventri: aut *arca pecuniaria*. nam vocabula rerum, quae, qua usum, eadem sunt, non raro permutantur inter se. Iam vero ventrali pecunia aequae continetur atque arca, et contra.

Κοινός κοινὸν εἶναι — τὸν Ἑρμῆν *Communem esse* — *Mercurium* 11, 4. Vid. supra Ἑρμῆς. * αἰτεῖν τοῖς αὐτῆ παισὶν ἐκ τῆ κοινῆ ὕψον *Petit suis pueris obsonia de iis quae apposuit* 11, 5. * ἵνα κοινὸς εἶναι δοκῆ *Vt communis esse videatur h. e. aequus, non cupidus, utriusque partis aequae studiosus* 5, 2.

H 3

Koi-

Κοίρανος εἰς ἔσω Imperium sit penes unum 26, 1. Nam κοίρανος etsi fere distinguitur a βασιλεῖ, ita ut sit ὁ πρὸς καιρὸν τὸ βασιλέως ἔργον ποιῶν tamen saepe idem est quod ὁ ἄρχων. Certe Hesychius nomen πολυκοιρανίη interpretatur per πολυαρχία.

Κολακεία Adulatio 2, 1.

Κολακέυειν Adulari 2, 1.

Κόλαξ Adulator 2, 1. 5.

Κόλπος Sinus 16, 4.

Κομίζειν ὡς αὐτὸς αὐτὸν τῆς αὐτῆς χερσὶν ἐπὶ τὴν σκη- νὴν ἐκόμισεν Se eum suis ma- nibus in tentorium retulisse 25, 5. * ὅσα λιθοκόλλητα πο- τήρια ἐκόμισε Quot gemmata potoria reportauerit secum 23, 1. Dictum est pro ἐκομίσατο. Saepe enim Actiua, etiam ab Atticis, ponuntur loco Me- diorum, ut ἀπαλλάττειν et alia. * κομίσαθαι παρ' Ἀρχίης τῆς τανρίχης Salsamenta ab Archia emta domum refert ipse 4, 4.

Κόνις παλαιστρικός Pulvis palaestricus 5, 4. Erat arena tenuissima, quae fere ex Ae- gypto aduehebatur. vid. Pli- nius H. N. 35, 13.

Κόπος καὶ τὰ παιδία ἐαυ- τῆ — καὶ εἰς κόπος ἐμβάλ- λειν. Et quum puerulos suos ludari et currere iubet, cogit eos id facere eum in

finem quoad adeo fatigentur 14, 3.

Κόπτειν μικρὰ τὰ κρέα κό- φας παραθεῖναι Carnes in mi- nutas particulas concisas ar- ponit 10, 3. * κόφαντος τὴν θύραν ὑπανῆσαι αὐτὸς Quum quis pulsat fores, respondet aperitque fores ipse 4, 3. vide ibi notata.

Κόραξ ἀπαγ' εἰς κόρακας Abi in malam rem 25, 4. Vid. supra ἀπάγειν et εἰς.

Κόρδαξ Cordax 6, 1. Fuit genus saltationis Comicae (vnde Theophrastus addit ἐν κωμικῷ χορῷ) obscenae et las- ciuae, h. e. praesultor ducti- tabat restim (hoc certe sunt qui colligant ex eo quod Ari- stophanes Nubb. 540 dicit κόρδαχ' εἴλκυσεν) et reliqui eum sequebantur tenentes manibus eandem restim, ita ut mouerent lumbos et iacta- rent, ut pudor oculorum of- fenderetur.

Κερά· μέσην κεράν κεκαρμέ- νος Tonsus comas medias 26, 2.

Κερεῖον Τονστρίνα 11, 3.

Κόφινος Cophinus: corbis 4, 3. Hesychius: κόφινος· μέτρον χωρῆν χοῆς τρεῖς.

Κράτισον ἄνδρα εἰπῶν Virum optimum appellans 5, 1.

Κράτος εἰσὶ δ' οἱ καὶ πό- λεις λόγῳ κατὰ κράτος αἰρῶν-

τες

αἱ παρδειπνήθησαν *Sunt etiam qui, quum oppida vi capta esse narrant, coena priuenter 8, 4. * potestas, imperium. nam 26, 1. Fischerus pro ἰσχυρῶς κέρδους legendum censet ἰσχυρῶς κράτους.*

Κραυγή *Clamor 25, 3.*

Κρέας *Caro 9, 1. 2. * κρέα Carnes 9, 1. 10, 3. 22, 1. 2.*

Κρεωπώλης *Lanius: carnarius 9, 2.*

Κρηπίδες *Crepidae 2, 4. Erant calceamenta quibus tegerentur plantarum calces infimae, ceteris prope nudis teretibusque habenis vinctis.*

Κριθαί *Hordea 9, 3.*

Κρίνα *Iudicare 7, 5. * τῶν πραγμάτων ἤδη κεκριμένων Re iam iudicata 12, 2.*

Κροκίδα ἀφελῆν ἀπὸ τῶν ἱματίων *Floccos legit de pallio 2, 2. Nam κροκίς (scribitur etiam κροκὺς) sunt flocci (Fasern).*

Κροτεῖν ἐν θεάτρῳ, ὅταν οἱ ἄλλοι πάνωνται *Plaudit in theatro, quum reliqui spectatores quiescunt 11, 1. Sed 19, 4 est κροτῆσαι ταῖς χερσί.*

Κρύπτεσθαι ὡς καὶ παρακῆκοι παρὰ τέτοις κρυπτόμενον τινα ἐν οἰκίᾳ *Se etiam clam sublegendo sermones aliorum cognouisse, latere in aedibus eorum aliquem 8, 3.*

Κτήσασθαι τίτυρον *Habet satyrum 5, 4.*

Κυβερνήτης τὰ τῶν κυβερνήτων εἰσώματα *Gubernatoris stragulae 22, 2. * τῶν κυβερνήτων ἀνακόπτοντος Gubernator quum inhibet nauem 25, 2.*

Κυβέειν *Aleatorem esse 6, 2.*

Κύζικος *Cyzicus 5, 3. vbi vide notam.*

Κυκεὼν *Vinum medicatum 4, 1. vbi vide notam.*

Κύλικες *Pocula: calices 10, 1.*

Κύμινον *Cuminum 10, 3. Vnde κυμινοπρίσσαι cumini spectatores dicti sunt homines parce parci, σμικρολόγοι.*

Κυνάριον *Catulus 21, 2.*

Κύπτειν κάτω κεκυφώς *Oculos deiiciens: caput demittens 24, 2.*

Κύων *Canis 4, 3. 14, 2. * Λακωνικὰ κύνες Laconici canes 5, 3. Laudantur a veteribus et ob sagacitatem et ob velocitatem, adeo vt venatores iis maxime delectarentur.*

Κωλύειν *Prohibere: impedire 7, 3. 5. 20, 1.*

Κωμάζειν *Comissatum ire 12, 1: vbi πρὸς τὴν ἐρωμένην κωμάζειν est ad fores amicae ebrius accedere noctu eamque prouocare ad saltandum etc.*

Κωμικὸς χορὸς *Comicus chorus 6, 2.*

H 4

Λ Λά.

Λ

Λάθρα *Clam* 1, 1.

Λακεδαιμόνιοι *Lacedaemonii* 7, 4.

Λακεδαίμων βακτηρία τῶν σκολιῶν ἐκ Λακεδαίμονος *Baculi tortuosi Laconici* 5, 4.

Λακκαῖον ὕδωρ *Cisternina aqua* 20, 3.

Λακωνικαὶ κύνες *Laconici canes* 5, 3. Vid. supra κύων.

Λαλεῖν οἷος προσελθὼν τοῖς ἐχθροῖς ἐθέλειν λαλεῖν, ἔμισεῖν *Adit inimicos, et loquitur cum illis, ita ut occultet et dissimulet odium* 1, 1. add. 2, 5. 20, 1. 24, 2. * μεγάλη τῆ φωνῆ λαλεῖν *Magna voce loquitur* 4, 1. * λαλεῖν τι ἡμῖν *Narra nobis aliquid* 7, 5. *Intell. ἐθέλει* qui Imperativus additur ab Homero II. β', 247. * τὸ λαλεῖν ὡς χρησιμὸν πρ *Loquacitas quam utilis est interdum! aut quam iuvat nonnunquam loqui!* 7, 2.

Λαλιά *Loquacitas: garrulitas* 7, 1.

Λάλος *Loquax: blatero: locutuleius: linguatca* 7, 1. 5. * ἔδ' εἰ τῶν χελιδόνων δόξειεν ἂν εἶναι λαλίερος *Nec si videatur esse garrulus magis quam hirundines* 7, 5. Sic ab Anacreonte *Odar*. 12, 2. hirundo vocatur λάλη, vt cornix

ab Ouidio *Amorr.* 3, 5. 22. *garrula.*

Λαμβάνειν διάπεραον *Experiuri: periculum facere: videre: an aegrotus velit et possit vinum bibere* 13, 3. * αὐτὸς ὅσα εἴληφε *Ipse quantum pecuniae inde fecerit* 23, 1. * οἱ εἴληφότες τι 19, 3. *dicuntur qui emunt aliquid ab aliquo.* add. 4, 3. * ἔπως ἂν ἡμᾶς ὕπνος λάβῃ *Vt oculis nostris somnus obrepat* 7, 5. *Contra* 25, 4. * ἔκ ἐάσεις τὸν ἀνδρωπον ὕπνυ λαβεῖν; *Non fines hominem somnum capere?* * καὶ εἰ μὲν λάβῃ, εὖ ἔχει *Quod si auferre possit, bene habet* 9, 2. add. 11, 5. * ὡς τύπω λαβεῖν 1, 1. et ὡς ὄρω λαβεῖν 9, 1. *Si quis describere velit.* * ὅτι τὴν σπάθην λαβεῖν — ἐπελάθετο. *Se spatham secum efferre — oblitum esse* 25, 3. * πληγὰς λαβεῖν *Verberari* 12, 3. * δάφνης εἰς τὸ σῶμα λαβῶν *Laurum manderis* 16, 1. * λαβῶν πάσας τὰς ψήφους *Si tulit in iudicio omnium calculos* 17, 2. * ἀπέσειλα πρὸς σὲ ληψόμενος *Misi ad te qui meo nomine acciperet* 24, 2. * λαβῶν redundare videtur 14, 2.

Λαμπρὸν ἱμάτιον *Candidum pallium* 21, 3.

Λαγ-

Λαυθάειν τὴν σιτοποιὸν
πειρῶν λαθεῖν *Cauet et videt,
ne conspiciatur deprehendatur-
que a pistrice* 4, 2.

Λάχανα *Olera* (*Küchen-
kräuter*) 20, 2, 22, 2.

Λέγειν *Dicere; ostendere;
narrare; differere* prooem. 4.
1, 3. 2, 1. 5. 3, 2. 7, 1. 5.
8, 2. 3. 10, 3. 14, 4. 15, 1.
2. 18, 3. 23, 1. 25; 2. 3. 28,
2. *Construitur et cum Dati-
vo personae simpliciter et
cum Praepositione πρὸς, se-
quente Accusatiuo. * τί λέ-
γεις; Quod habes quod mihi
narres? s. quid affers? 8, 1.
* ὅταν αὐτὸν ἤδη καθύδειν
βεβλόμενον κελεύη, λέγον-
τα ταῦτα, λαλεῖν τι ἡμῖν
Quum eum iam dormitantem
hortantur et compellant, Nur-
ra, inquiringes, nobis aliquid
7, 5. * κακῶς λέγειν Male di-
cere: obtrectare 1, 1. 28, 3.
4. * γράμματα — ὡς πάρεσι
παρ' Ἀντιπάτρου — λέγον-
τα — *Litteras* — *allatas esse
ab Antipatro, in quibus scri-
ptum sit* 23, 2. * μὴ λέγεταιί
τι καινότερον; *Num fertur
quid noui? 8, 1; et mox καὶ
μὴν ἀγαθὰ γέ ἐσι τὰ λεγόμε-
να; At laeta saltem et bona
sunt quae feruntur? Verba
ἐπιβαλῶν ἐρωτῶν ita distingi
iubent. * ἐπὶ τοῖς καθ' ἑαυτῶν**

λεγομένοις — πρῶως διαλέγε-
σαι *De maledictis quae in ip-
sum conferuntur, — aequo ore
loquitur* 1, 1.

Λειτουργεῖν ἑδὲ τὰς λειτουρ-
γίας ὅσας λελειτέρηκε *Neque
reliqua munera quibus functus
sit* 23, 4.

Λειτουργία *Munera, h. e.
negotia quae suscipiuntur,
sumtus qui fiunt, reip. caus-
sa* 23, 4.

Λέπρα *Leprosae*: genus sca-
biei depascentis cutem 19, 1.

Λεπτὸς *Gracilis*: macer:
male habitus 26, 3.

Λευκοὶ ὀδόντες *Candiduli
dentes* 5, 3.

Λέχος *Lectus puerperae*
16, 3.

Ληκύθια μικρὰ πόνυ *Am-
pullulae oppido s. male minutae*
10, 4.

Λήκυθοι *Vasa unguentaria
et olearia quibus utebantur
veteres vel in gymnasiis vel
in balneis. * ἐκ τῆς ληκύθου
ἔλαιον καταχεῖν E lecytho
oleum fundit* 16, 2. * Θυρια-
καὶ τῶν στρογγύλων λήκυθοι
Thyriacae lecythi rotundae
5, 4.

Λίαν λιπρὸν ἀργύριον *Nu-
mi argentei oppido tennes et le-
ves* 4, 3.

Λίθος *Lapis* 15, 2. 16,
1, 2.

H 5

Λιθο-

Λιθοκόλλητα ποτήρια *Gemmata potoria* 23, 2.

Λιπαροὶ λίθοι *Lapides unguini: lapides unguine delibuti* 16, 1.

Λογίζεσθαι *Imputare: expensum ferre* 10, 1. * λογισάμενος ταῖς ψήφοις *Quum computat rationem calculis* 14, 1. * λογιζόμενος πρὸς τινά *Quum rationes putat cum aliquo* 24, 2.

Λογοποιεῖν *Rumusculos vanos et falsos confingere, dissipare, famigerare* 8, 4. * ὁ λογοποιῶν *Famiger: famigerator* 8, 1. *Hesychius: λογοποιήσαντες· πλασάμενοι λόγους ψευδῆς. conf. ill. Harles in indice ad Anthol. gr. prof. h. v.*

Λογοποιία *Famigeratio* 8, 1.

Λογοποιὸς *Famiger: famigerator* 8, 1.

Λόγος· τρέφομαι δὲ ἤδη ἐπὶ τὸν λόγον *Sed conuertam me iam ad rem ipsam prooem.* 4. * πρῶτον μὲν ἔν ποιήσομαι τὸν λόγον *Faciam igitur initium: atque primo quidem dicam prooem.* 4. * προσποιήσις πράξεων καὶ λόγων *Simulatio dissimulatione in factis et in dictis* 1, 1: et προσποιήσις τις λόγων καὶ πράξεων μετ' ἐννόιας *Quum quis dicit aliquid et facit, modo ut amicus*

aliis videatur iisque fauere eē cupere 13, 1. * τὸ ὅλον δευὸς τῶ τοιάτῳ τρόπῳ τῆ λόγῳ χρῆσθαι *Omnino utitur vocibus his s. tali oratione* 1, 3. *Sic* 26, 2. δευὸς τοῖς τοιάτοις τῶν λόγων χρῆσθαι *Solet in ore habere huiusmodi voces: et ibid* 3. σοβεῖν τὰς τοιάτας λόγους *Incedens iactat voces has.* * ἐμπεσόντος λόγῳ τίς εἴη βέλτιστος *Exorta forte quaestione quis esset optimus* 2, 1. * διήγησις λόγων μακρῶν καὶ ἀπροβλεπτῶν *Usurpatio sermonum longorum et temerariorum* 3, 1. * ὑπομονὴ αἰσχυρῶν ἔργων καὶ λόγων *Quum quis sustinet turpia facere et dicere* 6, 1. * ἀκρασία τῆ λόγῳ *Intemperantia sermonis* 7, 1. * προσδιηγῆσθαι — ἔς ποτε λόγους αὐτὸς εἶπεν εὐδοκιμήσας ἐν τῶ δήμῳ *Refert etiam — quid ipse aliquando dixerit in concione, applaudente populo* 7, 4. * εἰσὶ δ' οἱ καὶ λόγῳ κατὰ κράτος πόλεις αἰρῶντες, παρεδειπνήθησαν *Sunt etiam qui, narrantes oppidavi capta esse, domicoenio afficiantur* 8, 4. * τὸν λόγον ἐπεντείνειν *Rumorem increbescere* 8, 2. * σύνθεσις ψευδῶν λόγων καὶ πράξεων *Confictio dictorum vanorum factorumque* 8, 1. * δοκῶ μοι σὲ ἐνωχίσειν
καί-

καινῶν λόγων *Videor mihi narrare tibi posse noua s. res novas* 8, 1. * αἱ ἀναφορὰὶ τῶν λόγων τοιαύται εἰσιν αὐτῶν *Remittit ad auctores eorum quae dicit, illos* 8, 2. * βραδυτῆς ψυχῆς ἐν λόγοις καὶ πράξεσιν *Tarditas animi in dictis et in factis* 14, 1. Ita 15, 1. ἀπήνεα ὁμιλίας ἐν λόγοις *Consuetudo morosa quae se ostendit in dictis s. in verbis: et* 28, 1. ἀγὼν τῆς ψυχῆς εἰς τὸ χεῖρον ἐν λόγοις *Quum animus studet in sermonibus malus esse, h. e. quum quis studiose et vnice hoc agit, vt detrectet alios et de iis male loquatur. * ἐγκαλεῖν τῷ γράφαντι τὸν λόγον Accusat, vituperat, auctorem orationis* 17, 3. * γράψαι αὐτῷ [1. αὐτὸ] εἰς λόγον *Referre in rationes* 24, 3.

Λοιδορεῖσθαι κακῶς ἀκῆσαι καὶ λοιδορηθῆναι δυνάμενος *Non commouetur, quod male audiat et conuiciis proscindatur* 6, 1. Sed 6, 3. λοιδορευμένων ita accipi debet, vt περίστατοι dicantur ipsam turbam circumstantem, certe partem eius, conuiciis proscindere. nam hoc faciunt praestigiatores aliique istius generis homines, vt oblectent scilicet turbam spectatoresque plures pelliciant.

Λοιδορία τὸ σῶμα ἐυλυτον ἔχοντες πρὸς λοιδορίαν *Os promptum habentes et paratum ad iacienda conuicia* 6, 5.

Λοιποὶ *Reliqui* 11, 1.

Λοπαὶς *Patina* 10, 2.

Λέσσαι τῷ ψυχρῷ *Lauare se frigida* 28, 3. * κατὰ κέφαλῆς λέσσαι *Caput sibi lauat* 16, 4. * ἔτι λέλεται *Se lauisse* 9, 3.

Λύκων *Lycos: nomen mancipis* 8, 2.

Λυπεῖν ἐπίτευξις λυπεῖσαι τὸς ἐντυγχάνοντας *Consuetudo molesta iis quibuscum congregiari et versare* 12, 1.

Λύπη *Molestia* 19, 1. 20, 1.

Λυπρὸν ἀργύριον *Tenne et leue argentum* 4, 3. Λυπρὸν enim dicitur quicquid in suo genere vile est et tenue.

Λυσιτελεῖν *Prodesse: utilem esse* 10, 2.

Λύχνος *Lucerna* 18, 2.

M

Μαγειρεῖα *Popinae: loca publica vbi obsonia cocta venduntur* 6, 4.

Μαγειρεύειν *Coquum, popam, esse* 6, 2.

Μαίνεσθαι *Furere: furiosum esse* 16, 4.

Με.

Μακεδονία Macedonia: regio Graeciae inter Thraciam et Theffaliam 8, 3. 23, 2.

Μακρὸς ἀνδριάς Magna statua 27, 2. * λόγοι μακροὶ Sermones longi 3, 1. * μακρὰ ὁδὸς Longinquum iter 12, 2.

Μαλακιδῆναι Languere e via 1, 2.

Μαλακῶς ὡς μαλακῶς ἔδεις Lautos vero cibos! quam laute acciperis! 2, 4.

Μᾶλλον Magis: potius 1, 5. 25, 4. * μάλιστα μὲν Fere: sequentibus particulis ἀδὲ μὴ 9, 2: et simpliciter 18, 3: ubi vide notam.

Μανθάνειν ῥήσεις Ediscit locos e poetis 27, 1. * παρὰ τῷ υἱῷ μανθάνειν ἐπὶ τὸ δορὺ A filio discere quomodo fiat conversio ad dextram 27, 1. add. ibid. 2. * μεμαθηκότες Qui cognoverunt rem 12, 2. * καὶ ἂν ἀκήσῃ αὐτῷ, μαθήσεται Quod, si velit ipsum audire, cognoscere possit 7, 1.

Μάντις Vates 16, 3.

Μαρτυρεῖν Testari: testimonium dicere 12, 1.

Μάρτυρες Testes 14, 2. 18, 2.

Μασσᾶσαι Mandere 20, 1: ubi μασσώμενον σιτίζεν est Cibum commansum indere infanti in os.

Μασιγίας proprie verbero, verberosus, μασιζόμενος, ut interpretatur Hesychius: sed 28, 2. κακὸς μασιγίας est homo pessimus, homo nullius frugis.

Μασιγῆσαι Flagellari: flagellis caedi 12, 3.

Μασχάλαι Alae 19, 2. Est vocabulum Atticum, pro quo reliqui Graeci dicunt μάλα. qua forma Attici vtuntur in sola formula ὑπὸ μάλης.

Μάχεσαι τοῖς πολεμίοις Pugnare cum hostibus 25, 4. * obiurgare: increpare: exprobulare 6, 2. 14, 2. 23, 5. * νικᾶν 13, 2.

Μάχη Pugna 7, 4. 8, 1. 2. 25, 5.

Μέγας ἔχων τὰς ὄνυχας μεγάλης Habens ungues longos 19, 1. * μεγάλη τῆ φωνῆ λαλεῖν Magna voce loquitur 4, 1. add. 6, 3. 5. * ἤττασαι μεγάλην δίκην Amisisse magnam causam 11, 2. * σέματα μεγάλα Corona magnae 21, 2. * Comparat. ἐπιθεῖναι μᾶζον φορτίον Imponit maius onus 11, 4. * μείζω τῷ ποδὸς τὰ ὑποδήματα Male laxi calcei 4, 1. * Superlat. μέγιστη δὰς Maxima fax 3, 2. * τὰ μέγιστα Res maximae 4, 1.

Με-

Μεθύσκεσαι *Vino se obruere* 11, 3. Hesychius: μεθύσκομαι πληρέμας. intell. οἴνω.

Μεθύειν *Ebrium esse* 12, 4. confer omnino notata ad h. l.

Μεδιῶν *Renidere* 8, 1.

Μέλας ὀδόντες μέλανες *Dentes nigri* 19, 2. * μέλαινα θρίξ *Nigra comma* 2, 2. *

ζωμῆ τῆ παρακειμένη — μελαντέρα ἢ χολῆ *Iusculo appofito* — magis atrabilis 20, 2.

Μελετᾶν *Se exercere equitando* 27, 2.

Μέλι Ἑμήττιον *Mel Hymettium* 5, 3.

Μελιταῖος κλάδος *Melitaea soboles*, h. e. *catulus Melitaeus* 21, 2. Ab Luciano de merc. cond. 34 vocantur Μελιταῖα simpliciter: e quo loco quum appareat, quales fuerint isti canes, eum placuit totum apponere: τὸ δὲ πρῶγμα παγγέλοιον ἦν, κυνίδιον ἐκ τῆ ἰματίς προκύπτον μικρὸν ὑπὸ τὸν πώγωνα, καὶ κατὰρῆσαν ποδάκις, καὶ βαύζον λεπτῇ τῇ φωνῇ (τοιᾶντα γὰρ τὰ Μελιταῖα) καὶ τὸ γέναιον τῆ φιλοσόφου (sermo est de Thesmopoli Stoico) περιλιχμώμενον. Ceterum certum est, catulos hosce ita dictos esse a patria; quae tamen vtrum fuerit Melite, in-

sula maris Adriatici, inter Dalmatiam et Italiam; an Melite, insula maris Africi, intor Siciliam et Africam, incertum habetur.

Μέλλειν iunctum est hoc in libello Praesenti Infinitivi, ita vt verti possit per *velle in animo habere*, vel per Futurum, quod vocant, periphrasticum. vid. 7, 1. 11, 3. 13, 2. 4. 14, 1. 20, 1. 23, 5.

Μεμφιμοιρία *Querela* 17, 1. Quod tamen Latinum vocabulum non omnino exhaurit vim Graeci. Significatur enim a Theophrasto istud vitium quum quis non contentus forte sua, eam deplorat temere et accusat; quum quis etiam in secundis rebus quaerit et inuenire videtur, cur accusare possit iniquitatem fortunae.

Μεμφίμοιρος *Querulus* 17, 1.

Μέν fere ita positum est, etiam in hoc libello, vt ei respondeat δέ, neque tamen vbique. Latine fere nequit reddi. vid. prooem. 1. 4. 3. 1. 3. 4, 1. 2. 5, 3. 9, 1. 3. 9, 1. 2. 11, 3. 18, 3. 21, 2. 28, 1.

Μένειν ἔνδον *Se tenere domi* 22, 2.

Με-

Mepis Pars ferculi: pars de coena 17, 1.

Meros: τοῖς δὲ μέρος τῆς πράγματος Aliis partem rei narrat 6, 3. * μὴ δὲ τὸ μέρος *Quum ipse pro se nihil solverit* 9, 2. scil. *Ἰωρικήον ἀργύριον*. Sic enim pecunia dicebatur quae pro singulis locis in theatro soluebatur, erant tum bini oboli, qui civibus inopibus ex aerario dabantur. * μέρος τῆς ἀγορῆς *Pars fori* 8, 5. * τὸ μέρος *Pars virilis* 11, 4. Solebant enim legatis dari munera ab eo ad quem missi erant, ita ut legati ea diuiderent inter se.

Μεσοπορεύειν In medio mari esse: medium cursum tenere 25, 2.

Μέσος: ἐκ τῆς μέσης ἀπελθεῖν E medio, h. e. concione, abire 22, 1. * τὸ μέσον τῆς ἡμέρας 10, 4. et μέσον τῆς ἡμέρας 26, 2. *Meridie: medio die.* * μέσην κερὰν κεκαρμένους *Medias comas tonsus* 26, 2. Vid. supra *κεῖρεσθαι*.

Μεσός: πολιῶν ἔσχηκας τὸν πάγωνα μεσὸν Canis habes barbam plenam 2, 2. * ἱμάτιον κηλίδων μεσὸν *Pallium maculis plenum* 19, 2.

Μετὰ: 1) cum Genitiuo. ut ἀλέσσαι μετ' αὐτῆς Molit enim ea 4, 2. add. 16, 3. 21,

2. * ἢ προσποιήσας τις λόγων καὶ πράξεων μετ' εὐνοίας *Quum quis dicit aliquid et facit, ut videatur esse amicus aliis iisque fauere et cupere* 13, 1. * μετὰ μαρτύρων *Adhibitis testibus* 18, 2. ὡς μετ' Ἀλεξάνδρου ἐστρατεύσατο *Se sub Alexandro militasse* 23, 1. 2) *Cum Accusatiuo. ut μετὰ τὴν αὐριον In perendinum diem* 13, 2. Possit etiam, saluo linguae ingenio, reddi *in crastinum diem: ni natura περιεργίας aliud suadere videretur.*

Μεταβάλλεσθαι τὰ ἱμάτια χρῆσθαι Commutat pallia bona h. e. nondum detrita 5, 3. * πρόσωπα μεταβεβληκότα *Vultus mutati* 8, 2.

Μεταδόναι κελῦσσαι καὶ αὐτῷ Dare sibi quoque hunc iubet eorum partem aliquam 9, 3.

Μεταξὺ Interea 6, 3. 7, 1. * *dum loquitur: dum garrit* 7, 2. 4.

Μεταστραφῆναι Oculos remouere corpusque totum auertere: oculos vultumque auertere 11, 1.

Μεταφέρειν τὰ σκέυη Locomouet vasa 10, 2.

Μέτρον Φειδώνιον Mensura Phidonia 11, 5. vbi vide notam.

Μὴ Non 1, 2. 4. 3, 1. 3. etc. * *ne, vel simpliciter, sequen-*

quente Imperatiuo 15, 1: sequente Coniunctiuo 1, 4. 7, 1. 18, 3: vel additis particulis ὅπως et ἵνα 10, 4. 11, 5. prooem. 3. 13, 3. 18, 2. 24, 3. * *num:* *an* 2, 4. 8, 1. * *μη̄ μόνον Non solum* 5, 2.

Μηδὲ Nec: *ne quidem* 7, 2. 23, 2.

Μηδεὶς, μηδεμία, μηδὲν, Nullus, a, um 1, 2. 5, 3. 6, 2. 10, 3. 18, 2. 26, 1. Scribitur etiam *μηδεὶς* — *μηδὲν*. quam formam recepimus 10, 3. Vid. infra *ἔδσις*.

Μηδέπω Nondum: *necdum* 12, 4.

Μῆλα Fetus arbuti edules, exceptis nucibus et baccis 11, 2. Nam distinguuntur ibi ab *καρύοις* et *ἀκροδρύοις*. * *mala* 2, 3. Vbi iis iunguntur *ἄπιαι*.

Μῆν· καὶ μὴν At 1, 3. 8, 1. * *quin etiam* 2, 5. 24, 3.

Μῆν Mensis: ἐν τῷ μηνὶ 10, 1. et κατὰ μῆνα 16, 3. *Singulis mensibus.*

Μῆτε — μήτε — Neque — neque — 3, 3. 10, 3.

Μήτηρ Mater 6, 2. 13, 2. 3. 19, 3. 28, 2. * ἡ μήτηρ τῶν θεῶν *Mater deum*, h. e. *Rhea*, s. *Tellus* 21, 3. Eius templum Athenis fuisse, Pausania docet Meursius *Athen. Att.* 1, 10.

Μικρολογία Sordida parsimonia: *parca parsimonia:* *angustiae* 10, 1.

Μικρολόγος Sordide parcus: *parce parcus* 10, 1. 4.

Μικρός· μικρῶ πρίασμα Paruo emisse 10, 1. * *μικρὸν προπέμπειν Pallulum prosequi* 5, 1. * λέγων ὅτι τὰ μικρὰ ταῦτα πολλαῖ ἐστὶ τῷ ἐνιαυτῷ *Quod haec quamuis parua, magnam tamen efficiant summam per annum* 10, 3. * *λήκυθια μικρὰ πάνυ Lecythi male paruae* 10, 4. * *ἐλάττω τῶν μικρῶν τὰ ἱμάτια Pallia male parua* s. *male breuia* 10, 4. * *μικρὰ τὰ κρέα κόπτειν Carnes concidere in minutas particulas* 10, 3.

Μικροφιλοτιμία Studium s. aucupium honoris et gloriae e rebus paruis atque friuolis: *studium honoris ineptum* 21, 1.

Μικροφιλότιμος Honoris inepte studiosus: *qui aucupatur honorem et gloriam e rebus paruis atque friuolis* 21, 1.

Μισεῖν· μεμίσηκα Odi 28, 2. * *ἔμισεῖν Occultare, dissimulare, odium* 1. 1. Vid. supra *λαλεῖν*.

Μισητὸς Odiosus 26, 3.

Μιδῶς· ἐν μιδῶ τὴν οἰκίαν οἰκεῖν Conduclitiam domum habere 23, 4.

Μι-

Μιθῆσαι ἀνλητρίδας μι-
θῆσαι Tibicinas conducere 11,
2. add. 22, 2. 3. * μεμιθω-
μένοι Mercede conducti 24, 2.

Μιθωτοὶ Mercenarii 4, 2.

Μνᾶ ἀργυρία Mina argenti
21, 2 * χρέος τριάκοντα
μνῶν Debitum triginta mina-
rum 11, 5. Mina attica con-
stitit drachmis centum.

Μνᾶσαι μεμνήσαι Memi-
nisse 1, 2. 24, 1: vbi tamen
est non tantum meminisse, sed
etiam commemorare.

Μνῆμα Monumentum: se-
pulcrum 14, 3. 16, 2. 21, 2.

Μόλις Vix: aegre 18, 2.

Μόνος Solus 8, 3. 14, 2.
19, 4. * μόνον Tantum 26, 1.
* μὴ μόνον 5, 2. et ἔ μόνον
8, 4. Non solum.

Μοχλὸς Obex, fera 18, 2.
Non pessulus. Nimirum apud
veteres primo lignum fere
ferratum et simile vesti oppo-
nebatur foribus, quod eas
non sineret aperiri. dicebatur
Graece μοχλὸς, Latine obex:
fera. Sed deinde per μοχ-
λὸν immittebatur ferrum bre-
ve, quod obicem affigeret
postibus prohiberetque, ne
posset amoueri. vocabatur a
Graecis βάλανος, a Latinis
pessulus. Itaque verba ἀπίσκα,
εἰ ὁ μοχλὸς εἰς τὴν θύραν τὴν
αὐλείαν ἐμβεβληται mihi cum

cel. Fischero reddenda esse vi-
dentur: an fores vestibuli clau-
sae sint obice.

Μυῖσαι Initiari: sacris
dei alicuius imbui 25, 1.

Μύσας Muscae 25, 4.

Μύρον Unguentum 4, 1.

Μυροπώλιον Taberna un-
guentaria 11, 3.

Μῦς Mus 16, 2.

Μυστηρία Mysteria 3, 2. 3.

N

Ναυμαχία Pugna navalis
8, 4.

Νεκρός ἐπὶ νεκρὸν ἐλθεῖν
Ad cadaver accedere 16, 2.
* πόσος οἷα ἐξενηνέχθαι νε-
κρὸς Quot putas elatos esse mor-
tuos 14, 2.

Νεότης proprie pulli:
deinde ita vocantur liberi 2,
3: ita tamen vt Diminuti-
vum ibi non tam aetatem te-
neram respiciat, quam blan-
ditias potius Adulatoris au-
geat. Fere vt nostr. Hühnchen,
Täubchen.

εἰς Νέωτα Anno insequente:
anno proximo 3, 2.

Νήφειν Sobrium esse 6, 1.

Νικᾶν πεζομαχίαι καὶ ναυ-
μαχίαι νικῶντες Quum narrant
victorias terrestres et navales
8, 4. Eleganter enim fecisse
aliquis dicitur ipse id, quod
narrat ab aliis factum esse.
* ὡς — ὁ βασιλεὺς μάχη γε-
νίκηκε

νίκηκε *Regem victorem e pugna discessisse* 8, 2. * νικήσας *τραγωδοῖς Quum victor discessit e certamine tragico* 22, 1. * νίκην νικήσας *Quum victor discessit e iudicio* 17, 2.

Νίκη *Victoria: de victoria in iudicio* 17, 2.

Νομίζεν *Putare* 14, 4.

Νεμηνία *Novilunium* 4, 4.

Νῦν οἱ νῦν ἄνθρωποι *Huius aetatis homines* 3, 2.

Νύξ· τῆς νυκτὸς *Noctu* 3, 1. 4, 3. 14, 2.

Νυσάζει *Dormitare* 7, 4.

Ξ

Ξενίζεν *Hospitio excipere: hospites habere domi* 20, 3.

Ξένια *Munera: quae dabantur legatis ab eo ad quem missi erant* 11, 4. Vid. supra vocab. μέρος.

Ξενοδοχία· διὰ τὸ ἐλάττω εἶναι πρὸς τὰς ξενοδοχίας *Quod sit angustior ad hospites excipiendos* 23, 4.

Ξένοι *Peregrini* 3, 2. 23, 1. 26, 4: vbi opponuntur τοῖς πολίταις. Idem fit 5, 2: vbi τὰς ξένας εἰπεῖν ὡς δικαιότερα λέγσει τῶν πολιτῶν dictum est pro εἰπεῖν ὡς οἱ ξένοι —. * *hospites* 5, 3. 9, 2. Erant enim hospites vel pri-

vati, vel publici. hos Athenis fere ciues opulenti excipere suisque sumtibus alere debebant. nam etiam ξενοδοχία erat in λειτουργίαις.

Ξυλίνη ταινία *Lignea tαινία* 22, 1.

Ξύλα *Ligna: materies* 23, 2. Intelligitur materies apta et idonea ad fabricandas naves, quod genus abies, pinus etc. Liu. 45, 29 et epit. 47 vocat *navalem materiam*.

Ο

Ὅ, ἢ, τό· οἱ μὲν — οἱ δὲ — οἱ δὲ *Alii — alii — alii* 6, 3. add. ibid. 4. 5, 2. 8, 4: vbi est οἱ μὲν — οἱ δὲ — εἰσὶ δ' οἱ —. * fere certam rem, certam personam, indicat, vt 8, 1. 25, 4 etc. * Facit saepe periphrasin. vt τὰ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας *In concione s. publice acta et decreta* 4, 2: τὰ ἀπὸ τῆς τραπέζης *Fercula: 2, 4: τὰ ἐκ γυναικείας ἀγορᾶς Obsonia et utensilia* ibid. οἱ ἐν τῇ πόλει 2, 1. 5, 3: 8, 3. sunt qui in urbe commorantur et habitant h. e. non tantum πολῖται, sed etiam ξένοι. 3, 2 τὰ ἐν τῇ γῆ *Sata* 8, 2 οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν *Magistratus* 23, 2 οἱ τεχνῖται οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ — οἱ ἐν τῇ Ἐηρώπῃ *Vascularii Asiatici* —

Europaei. add. 9, 3. Sic 7, 2
οἱ καὶ ἕνα *Singuli* vt 3, 1
τὰ καὶ ἕκαστα *Singula* 8, 3
τὸ τῆς τύχης *Potestas et im-*
perium fortunae: alii acci-
piunt de *leuitate, inconstan-*
tia, crudelitate, impotentia
fortunae. per se non male.
Sed sequentia verba videntur
magis confirmare alteram in-
terpretationem. 25, 2 τὰ τῷ
θεῷ *Caelum:* aut *mare.* * τὸ
ἐκ τῆς πόλεως ἐφόδιον *Viati-*
cum publicum 11, 3. * τὰ
κατ' ἀγροῦς *Διονύσια Dionysia*
rustica 3, 3. Nonnunquam
Neutrum additur *Infinitiuis,*
ad exprimenda vel nomina
vel *Gerundia.* vt τὸ προσι-
μιάζεσθαι *Praefatio prooem.*
4: τὸ ζῆν *Vita* 3, 2: ἐν τῷ
περιπατεῖν *Inter ambulandum*
24, 1. add. 23, 5 διὰ τὸ
ἐλάττω εἶναι *Quod angustior*
fit. * τὰ pro *τινος,* 4, 3. * τὰ
δὲ δὴ τοιαῦτα *Etiam haec sunt*
eiusdem generis: quo perti-
nent etiam haec 11, 5.

Ὅδε· περὶ τῆδε *De ista re*
8, 1.

Ὅδος *Via* 4, 4. 16, 1. 17,
2. 18, 2. 22, 2. 23, 2. 24,
1. 2. * iter 12, 1. ὁδοὶ *Vide*
4, 2. 11, 4.

Ὅδῶς· ὀδόντες λευκοὶ *Den-*
tes candiduli 5, 3. * ὀδόν-

τες μέλανες καὶ ἐδίόμενοι
Dentes nigri et exesi 19, 2.

Ὄζειν *Olere* 4, 1.

Οἴκαδε *Domum* 21, 2. 4,
22, 2.

Οἰκεῖοι *Necessarii:* fami-
liares 4, 1. 20, 2. 28, 3. Pri-
mo vltimoque loco conian-
guntur cum φίλοις.

Οἰκέτης *Seruus* 10, 2. 12,
3. * οἰκέτοιο *Serui* 4, 1.
11, 4.

Οἰκεῖν *Habitare* 6, 2. 23,
5. 26, 5: vbi verba δὲ αὐ-
τῶν καὶ μετὰ τὴν πόλιν οἰκεῖν;
verte *Eos vero et me oporteat*
urbem incolere? Constructur
vbique cum *Accusatiuo.*

ἐκ Οἰκητέον ἐσὶ τὴν πόλιν
Non est quod me cogat habita-
re in urbe: possum hinc mi-
grare alio 26, 2.

Οἰκία *Domus* 2, 5. 4, 3.
6, 2. 7, 3. 8, 3. 9, 3. 10, 1.
16, 1. 2. 20, 3. 22, 3. 23, 5.

Οἴκοι *Domi* 11, 3.

Οἰκονομία· ὅν τρόπον οἰκο-
νομία χρῶνται. *Quomodo vir-*
tutes quisque vitiaue ostendat
et proferat prooem. 2. Ni-
mirum οἰκονομία saepe signi-
ficat simpliciter *administra-*
tionem, dispensationem, mo-
derationem, exercitationem:
vt οἰκονομεῖν non raro valet
moderari, regere. Sic Xe-
noph. *Memorr.* 4, 3. 13 de
deo

deo mundum moderante, τό-
δε οἰκονομῶν. Et illo qui-
dem Theophrasti loco con-
textus satis docet intelligi
*exercitationem virtutum et vi-
tiorum.* Iam οἰκονομία χρῆ-
σαι idem est quod οἰκονομεῖν.
Itaque οἰκονομία χρῆσαι apud
Theophrastum apparet esse
*ostendere, proferre, virtutes
vel vitia.* Oratio enim sic
cohaeret. Theophrastus ait,
se velle exponere de singulis
virtutibus et vitiis, et qui-
dem ita, vt primo vim et
naturam virtutis cuiusque ac
vitii declaret: deinde etiam
ostendat, quibus modis, qua
ratione, virtus quaeque et vi-
tium declaretur et prodatur.

Οἰνόσιτος Mercenarius qui
se ipse alit, qui suo ministrat
cibo 22, 1.

Οἰνόριον Villum 17, 1.

Οἰνοπωλεῖν Vinum vendere
11, 3.

Οἶνος Vinum 2, 4. 11, 3.
13, 2.

Οἰνοχόος Pocillator: puer
qui pocula temperat et mini-
strat 19, 4.

Οἶομαι Puto 14, 4. 8, 3:
Verba πῶς οἶεθε videntur ἐν
παρενθέσει posita, sicut for-
mula πῶς δοκῆς; apud Ari-
stoph. Plut. 742: vbi vid.
Berglerus, etiam ad v. 879.

Οἶος positum occurrit hoc
in libello, vel simpliciter, vt
10, 2. vel praemissis Prono-
minibus τοῖς τίς, vt 1, 1.
2, 1. 4, 1. 5, 1. 6, 1. 7, 1.
8, 1. 10, 1. 12, 1. 13, 1. 14,
1. 15, 1. 16, 1. 18, 1. 19, 1.
20, 1. 21, 1. 22, 1. 23, 1.
25, 1. 27, 1: item verbis
τοῖς δέ τίς, vt 17, 1. 24, 1:
et, addito Verbo Substanti-
vo, τοῖς δέ τίς ἐσίν, vt 28,
1. Sed 3, 1 est τοῖς τίς ἐσίν
οἶος. et 9, 1. 11, 1. 26, 1
τοῖς τίς οἶος. Vbiq̄ue Prono-
men istud sequitur Infiniti-
vus, ita vt οἶος reddi possit
qui solet: sed potest in ver-
tendis formulis illis etiam
Praesens absolute adhiberi. v.
c. 1, 1 ὁ δὲ εἰρων τοῖς τίς
οἶος προσελθὼν τοῖς ἐχθροῖς
ἐθέλειν λαλεῖν, & μισεῖν Iron
conuenit inimicos colloquitur-
que cum iis, dissimulans odium
10, 2 οἶος μεταφέρειν τὰ
σκέυη Loco mouet vasa.

Ὀλιγαρχία Oligarchia:
quum ciues pauci, non vir-
tute praestantes ceteris ve-
rum nobilitate generis di-
vitiisque excellentes, hoc
agunt, vt arripiant impe-
rium ciuitatis, ea inuita,
fuisque rationibus, non ci-
uium saluti, consulant 26,
1.

I 2

Ὀλι-

²Ὀλιγαρχικός *Oligarchicus*: qui, praestans generis nobilitate et diuitiis, non virtute, affectat, cum aliis paucis sui similibus, imperium ciuitatis 26, 1.

τὸ Ὀλον *Omnino* 1, 3. 10, 4. intell. κατὰ.

³Ὀμηρος *Homerus* 26, 1.

⁴Ὀμιλεῖν *Versari* prooem. 2. 3. Declaratur eo fere affidua et familiaris consuetudo, Constructitur cum tertio Casu, et posteriori loco iunctum sibi habet verbum συνῆνοι.

⁵Ὀμιλία *Consuetudo* 2, 1. 15, 1.

⁶Ὀμνῦναι μέλλων — ὅτι καὶ πρότερον πολλάκις ὀμώμοκα *Iuraturus* — se etiam antea saepe iurasse 13, 3. Ostendere vult περιέργος, se iam multis profuisse iureiurando. * ὀμῶσαι ταχὺ *Iurare facile et temere* 6, 1.

⁷Ὀμοιος· τὴν εἰκόνα ὁμοίαν εἶναι *Imaginem esse similem* 2, 5. * ἢ δὲ πονηρία εἰδὲν ὁμοιον *Improbilas eiusdem nil habet simile*, h. e. *summa, singularis, est* 28, 2. * καὶ εἰσιόντα, φῆσαι σύκῃ ὁμοιότερα εἶναι τῷ πατρὶ *Qui [liberi] ubi accesserint, eos ait adeo similes esse parenti: ut ficus familiarior esse fico non possit* 5, 2.

Est enim forma loquendi contracta, pro ὁμοιότερα εἶναι τῷ πατρὶ ἢ σύκῃ σύκῳ. Cf. infra σύκον.

⁸Ὀμοίως *Eodem modo* prooem. 1.

⁹Ὀμολογεῖν· μηδὲν ὧν πράττει ὁμολογήσαι *Nihil eorum quae agit, prodit et profiteatur* 1, 2. * *pacisci; conuenire cum aliquo de re aliqua: aut omnino promittere, polliceri* 1, 2. * ὁμολογημένα τῶ πράγματος δικαίᾳ εἶναι *Quum res aperte et manifeste vera sit* 13, 1.

¹⁰Ὀμοτρόπος· καὶ τοιαῦτα ἕτερα πρὸς τὰς ξένας καὶ τῶν πολιτῶν τὰς ὁμοτρόπας *Et eiusmodi vocibus aliis utitur apud hospites et apud ciues ipsius similes* 26, 4. conf. Degen ind. An. h. v.

¹¹Ὀναροκρίτοι *Coniectores* [Cic. de diu. 2, 63] h. e. *somniorum interpretes* 16, 2.

¹²Ὄνομα *Nomen* 2, 1. 22, 1. * τᾶνομα 13, 3. * ὀνόματα *Nomina* 23, 4.

¹³Ὄνομασι *Nominatim* 11, 2.

¹⁴Ὄνος *Asinus* 4, 2.

¹⁵Ὄνυχες *Ungues* 19, 1.

¹⁶Ὄπιθεν *Pone* 18, 2: vbi opponitur τῷ ἔμπροσθεν.

¹⁷Ὀπλόμαχοι *Hoplomachi*: qui certant inter se et pugnant armis 5, 4.

¹⁸Ὄπτε.

ὄψεσθαι; Quando ipsum visurus sit? 5, 1.

ὄπως Vt: cum Indicativo, vt 10, 4. 21, 1: cum Coniunctiuo, 21, 2. 4. 23, 3, * ὄπως μὴ Ne: cum Optativo 18, 2: cum Coniunctiuo prooem. 3. 2: cum Indicativo 13, 2: 24, 3: vbi ante ὄπως intelligi debet ὄρα, qui Imperatiuus additus est 1, 4. * ὄπως ἂν Vt 7, 5. * ὄπως δὲ σου ἀπισήσω ἢ ἐκείνῃ καταγνώ, ἀπορῆμαι Nescio quomodo tibi non habeam fidem aut quomodo dubitem de eius fide, h. e. neque de tua fide dubito neque de illius gravitate 1, 3.

ὄρα Videri: cauere 1, 2. 4. 2, 2. 3. 8, 2. 11, 2. 25, 3. 4.

ὄρεξις Cupiditas: auaritia 21, 1.

ὄρθῶς σὸν δὲ — εἰδῆσαι, εἰ ὄρθῶς λέγω Tuum est — videre, an recte differam prooem. 4. * ἐπισημήνασαι — ὄρθῶς Acclamat — Recte 2, 3.

ὄριγανον Origanum: cuminum 10, 3. Erat apud veteres in condimentis.

ὀρίζεσθαι Describere prooem. 4. 7, 1.

ὀρμαδοὶ γραμματιδίων Fasces magni litterarum 6, 4.

ὀρμαδὸς enim proprie est

ferta e caepis similibusue rebus contexta, vt Casaubonus animaduertit. Sed deinde dicitur de numero et multitudine aliarum rerum, eaque fere magna et continente. vt ὀρμαδοὶ Ἐρώτων Magnus numerus, magna series, Amorum, apud Anacreont. Odar. 32, 11.

ὀρνιθοσκοπία Auspex: augur 16, 2. 19, 3.

ὄρος in libris philosophorum valet fere definitionem, et distinguitur a τύπῳ h. e. descriptione. Sed hoc in libello ὄρος et τύπος declarant vnum idemque h. e. descriptionem. Nam formulae 5, 1. 20, 1. ὄρω περιλαβεῖν. 9, 1 ὄρω λαβεῖν et 14, 1 ὄρω εἰπεῖν idem significant quod 11, 1 διορίσασθαι et 7, 1 ὀρίζεσθαι Describere * ἔροι 10, 2. vbi vide notam.

ὀρφεοτελεσάη Orpheotelestae: 16, 3. confer ibi notam.

ὀρχεῖσθαι Saltare 6. 1. 12, 3. 15, 3.

ὄς, ἢ, ὃ Qui, quae, quod prooem. 2. 8, 3.

ὀσημέριον Quotidie 10, 2. 21, 2.

ὄσοι ἐμοὶ καὶ σοὶ γένοιτο Quot velim mihi sint et tibi 14, 4. vbi vide notam. * ὄσα τυγχάνει γένη τρόπων τέτοις

προσκειμένα Quae vitia virtutesue insint in quoque prooem. 2. add. 9, 3. 10, 1. 13, 1. 23, 1. 2. 4.

Ὅσις Qui: quicumque 3, 3.

* ὅτις Quicquid etiam 7, 1.

Ὅς ἔν ἐς τὸν ζῶμὸν Os quo adiunnetur ius 9, 2.

Ὅταν Quando: quum: ubi 4, 2. 5, 3. 6, 3. 7, 2. 5. 11, 1. 16, 2. 18, 2. 22, 2. 24, 2. 26, 2.

Ὅτι Quod: quia 2, 2. 3, 2 etc. * saepe redundat, ut ὡς, nec Latine reddi potest, quum referuntur alicuius verba, ut 2, 4, 17, 3. 24, 3. 26, 1. * 17, 2. Sensus loci est, Quomodo vero, inquit? quod pecunia cuique sua reddenda sit? —

Ὅν ἔκ. ἔχ. Non prooem. 1. 1, 3. 2, 2 etc.

Ὅυδέ Neque prooem. 1. 6, 4. 7, 5. 23, 4.

Ὅυδεὶς — ἐν Nullus — nihil 1, 4. 2, 1. 4, 1. 8, 1.

15, 3. 24, 1. 28, 2. * ἔδε-

μία σοὶ χάρις Ego vero gratiam tibi habeo nullam 9, 3.

Quae verba redolent vrbantatem et elegantiam Articam.

Ἀναίσχυντοι vernaculi dicerent; sit venia verbis; thue

du mir was anders. * ἔδέν λέγειν, quae formula occurrit 7, 1. vsurpatur de iis qui

dicunt vana et falsa, vel certe superuacanea neque ad rem pertinentia.

Ὅυδέποτε Nunquam 17, 2.

Ὅυτε — ἔτε Neque — neque 24, 2. Sed ter repetitur 10, 2. 15, 2. 3. 16, 2.

Ὅυ Vbi 5, 3. * quo 13, 1

Ὅυλαί Mola falsa n. e. farostum et sale mistum 10, 3.

Ὅυν Igitur prooem. 4. 1, 1. 8, 2. 12, 1. * ἀλλ' ἔν At sane 8, 3.

Ὅυς Auris 2, 5.

Ὅυσία Res: facultates 17, 2.

Ὅυτος, αὐτη, τῆτο Haec, hoc 2, 1. 4, 3. 14, 1. etc. * τῆτι, pro τῆτο, 2, 4.

* καὶ τῆτο Quin etiam: atque adeo 6, 3. vbi vide notam.

Ὅυτω Sic: eodem modo: tam: adeo 1, 3. 12, 3. 16, 1. 17, 2. 18. 1. * ἔτως Eodem modo: sic prooem. 4. 8, 5.

Ὅφείλειν χάριν ὀφείλειν Gratiam debere 17. 3. * τῆς

ὀφείλοντας αὐτῷ ἀργύριον — ἀπαιτεῖν τῆς τόκους Ab debitoribus — exigit usuram 18,

2. * ἀργύριον ὀφειλόμενον Pecunia debita 14, 3. * ἐρήμους

δικας ὠφλήκασιν Ob desertum vadimonium multantur 8, 4.

Sic 12, 1. δίκην ὠφληκῶς ἐγγύης dicitur is qui spondit

pro

pro aliquo, et, quoniam is pro quo spondit, non est solvendo, damnatus est ut ipse creditori satisfaciat pecuniamque reddat.

Ὄφεις *Serpens* 16, 1. Nam capta a veteribus esse auspicia ex serpentibus in domo visis, intelligitur ex iis quae habet Suidas in vocab. οἰωνισική. Vocabatur pars ista divinationis οἰκοσκοπικὸν οἰώνισμα, de quo scripserat Xenocrates. vid. Suidas in Ξενοκράτης.

Ὄχεϊδαί ἐφ' ἵππεσσι *Vehi equo* 27, 2.

Ὄχλος *Turba: multitudo* 26, 2. * περιίσαται τὴν ὄχλον *Colligere circa se turbam* 6, 3.

Ὄψε γενέσθαι αὐτὸν *Se vesperi domum venenisse* 1, 2.

Ὄψιμαθής *Sero discens* 27, 1.

Ὄψιμαθία *Sera eruditio* 27, 1. Comprehendit autem Theophrastus hoc vocabulo non tantum ipsam eruditionem seram, sed etiam vitia serae eruditionis, id quod, et descriptio declarat, et exempla subiecta docent.

Ὄψον *Obsonium: h. e. quicquid cum pane comeditur, quod genus carnes, olera* 11, 5, 28, 3.

Ὄψωνεῖν *Obsonare* 9, 2. 10, 3. 11, 2. 18, 2, 22, 2. * τὰ ὄψωνημένα *Obsonia emta* 11, 2.

Π

Παιδήματα *Vitia prooem.* 4.

Παιδαγωγός *Paedagogus: custos atque comes puerorum ingenuorum assiduus* 9, 2.

Παιδάριον *Puerulus: servulus* 11, 4.

Παιδέυεσθαι *Institui prooem.* 1. Pertinet ad omnem disciplinam, et publicam et privatam.

Παιδιά 11, 1. pertinet cum ad verba, *locus*, tum ad facta, *Ludus*.

Παιδίον *Infans* 2, 1. * τὰ παιδία *Liberi* 2, 3. 5, 2. 7, 5. 14, 3. 16, 3.

Παιδοτρίβαι *Paedotribae: qui adolescentes docebant artem luctandi aliasque similes* 7, 3.

Παίξαν μακρὸν ἀνδριάντα 27, 2.

Παῖς *Puer h. e. servus* 2, 5. 8, 1. 11, 5. 1. 2. 3. 13, 1. 14, 3. 18, 1. 2. 21, 2. 23, 5. 24, 3. 25, 2. 3. * παῖδες *Pueri ingenui* 7, 3.

Πάλας *Dudum* 7, 2.

Παλαίστρα *Palaestra: locus in quo veteres se exercebant luctando* 5, 4. 7, 3.

Παλαιστρικός κόνις *Palae-
stricus: pulvis* 5, 4. Vid. su-
pra κόνις.

Παλαίω. παλαίειν *Luētari*
14, 3. * καὶ παλαίων ἐν τῷ
βαλανείῳ πυκνὰ τὴν ἔδραν σρέ-
φειν *Et, veluti luētans, in
balneo crebrius nates agitatur*
27, 3. Vid. supra vocab.
ἔδρα.

Παλιλογίαι *Diēta ante di-
ētis contraria* 1, 4. Nam πά-
λιw in multis verbis composi-
tis valet *contra*.

Πανδοκείον *Deuersorium:*
publicum recipiendis viatori-
bus et hospitibus, in quo
omnia quae ad victum perti-
nent, habentur promercialia.

Πανδοκείων *Cauponem esse*
6, 2. Habita autem fuisse
πανδοκεία cum ipsis cauponi-
bus infamia, adeo ut ne ser-
vi quidem paullo liberaliores
illuc intrarint, apparet ab-
vnde e locis Platonis atque
Isocratis, quae laudarunt Ca-
saubonus et Schwarzius.

Πανήγυρις *Coetus hominum
magnus quivis.* vnde 6, 3. ἐκ
ἀλλῶς θεωρεῖσθαι ἀξίων τὴν
ἀπόνοιαν αὐτῆς ἢ ἄταν ἢ πανή-
γυρις *Neque aliter insaniam
vult spectari suam, quam cir-
cumfusa magna hominum mul-
titudine.*

Παντοδαπὰ φύσεις *Varia
ingenia: varii homines inge-
nii prooem.* 2.

Παντοποιὸς *Andax: prom-
tus et paratus ad audendum
quiduis* 6, 1.

Πάνυ. πάνυ ταλαίπωρον αὐ-
τῶν ἐστὶ τὸ ἐπιτήδευμα *Omni-
no misera est eorum vitae ratio*
8, 5. * ληκύθια μικρὰ πάνυ
Lecythi male paruae 10, 4.

Πάππος *Auus* 19, 1.

Παρά. 1) cum Genitiuo.
vt γράμματα ὡς πάρεσι παρ'
Ἀντιπάτρου *Litteras allatas
esse ab Antipatro* 23, 2. * κο-
μισαδαὶ παρ' Ἀρχίας τὴν ταρ-
χης *Emit ab Archia salsa-
menta eaque domum refert ip-
se* 4, 4. add. ibid. 3. 11, 3.
18, 3. * παρὰ τῆς υἱῆς μανθά-
νεν *Ab filio discit* 27, 1. add.
ibid. 2. * ἐράνεις εἰσενεχθέντος
παρὰ τῶν φίλων *Si pecunia
collata fuerit ab amicis* 17, 3.
* συνδιοικήσαδαι παρὰ τῶν
πρυτάνεων ὅπως — *Mandari
sibi iubet a Prytanibus ut* —
21, 2. 2) Cum Dativio. vt
παρ' αὐτῷ *Domus suae* 20, 2.
* δαπνεῖν παρ' ἐτέρῳ *Coenare
apud alium* 9, 1. * Se 4, 1.
τοῖς παρ' αὐτῷ ἐργαζομένοις
— ἐν ἀγρῷ, verba ἐν ἀγρῷ
sunt interpretamentum ver-
borum παρ' αὐτῷ. vt 8, 3. πα-
ρὰ τέτοις explicatur per ἐν
οἰκίᾳ.

οἰκία. 3) Cum Accusatiuo. vt παρ' αὐτὸν καθίσαι *Iuxta se collocat* 5, 2. add. 21, 1. * παρὰ τὸ προσῆκον *Temere et nullo iure* 17, 1. * παρὰ πότον *In conuiuio: inter pocula* 27, 1.

Παραγγέλλειν *Imperare* 13, 2. Est enim verbum proprium quod de imperatoribus atque ducibus adhibetur.

Παραγινέσθαι ἄρτι παραγεγονέναι *Se modo domum reuenisse* 1, 2. * παραγεγονώς ἐξ αὐτῆς τῆς μάχης *Qui redierit ex ipsa pugna* 8, 1. * παραγενέσθαι αὐτὸν εἰς Μακεδονίαν *Venisse eum in Macedoniam* 23, 2. * ἵνα παραγένηται *Ut adsit h. e. ut funus euset* 14, 2. *Adesse eodem sensu legitur apud Terent. Andr.* 1, 1, 80.

Παραδείγματα *Exempla prooem.* 3.

Παραδειπνεῖσθαι *Coenam perdere: coena priuari: domicoenio affici: coena comesa venire* 8, 4.

Παράδοξόν μοι τὸ πρᾶγμα *Mira narras: incredibilis mihi videtur res* 1, 3.

Παραδειῖσθαι *Contendere: conferre: comparare prooem.* 2.

Παρακαθέζεσθαι *Affidere* 3, 1.

Παρακαθῆσθαι *Affidere* 14, 1. 23, 2. 25, 2. 26, 3.

Παρακαλεῖν *Inuitare: vocare* 11, 2: vbi construitur cum Praepositione ἐπί. * ἐκ μακρῆς ὁδῶ ἤκοντας ἄρτι παρακαλεῖν εἰς περίπατον *Qui modo venerint e longinquo itinere, eos iubet secum deambulare* 12, 1. * παρακαλῶν ἐπὶ τῷ ποτηρίῳ, ὅτι τέρψον τὰς παρόντας *In coena eum [parasitum] iubet oblectare conuiuias* 20, 2. Intell. ante ὅτι *Infinitiuus εἰπεῖν*, qui latet quodammodo in Participio παρακαλῶν vt c. 4, 3. ἀποδοκιμάζων, λίαν μὲν λυπρὸν εἶναι —. * παρακληθεῖς πρὸς δαιταν *Captus arbiter* 5, 2.

Παρακείμενος ζῶμος *Appositum ius* 20, 2.

Παρακολουθεῖν proprie *assequi, pone sequi, persequi, prosequi.* Sed prooem. 4. παρακολουθεῖσθαι valet *diligenter, studiose, legere et considerare.*

Παρακῆειν *Clam sublegendo sermones aliorum cognoscere* 8, 3.

Παραλαβεῖν μάρτυρας *Adhibere testes* 14, 3.

Παραλείπειν *Praeterire: praetermittere* 7, 2. 17, 3.

Παραμένων 2, 4: vbi vid. notam, et verbum παρακῆεισθαι.

Παραρρήγνυμι Φωνή πα-
ρερρήγνυια *Vox fracta* h. e.
quae supra modum intenta,
iterum atque iterum abrumpi-
tur 6, 3.

Παρασείειν proprie est ma-
nus iactare manus, vt solent
ii qui properant. intell. τὰς
χεῖρας. Sed 3, 3 valet iacta-
tis et demissis manibus fugere.
Nam genus hoc verborum,
quae duplicem notionem con-
tinent, praegnantia Gramma-
tici vocant, vt omnino fre-
quens est, ita nec hoc in li-
bello rarum reperitur, vt
ἀνίστασθαι, ἀπαιτῆν, σοβῆν.
vid. supra ἀνίστασθαι, et διαί-
ρεσθαι.

Παράσιτος *Parasitus*: qui,
vt affentatur, ita dictis fa-
ctisque ridiculis oblectat alios,
certe conatur oblectare, vt
adhibeatur coenae et pascatur
20, 3.

Παρασκευασάμενος λαμ-
πρόν ἱμάτιον *Amictus candido*
pallio 21, 3.

Παρασκευαστικός ἐντευξίς
τῆς ἡδονῆς παρασκευαστική
*Consuetudo voluptatem affer-
re studens* 5, 1. * ἀθερα-
πεία σώματος λύπης πα-
ρασκευαστική *Incuria et negle-
gentia corporis molesta* 19, 1.
Pro quo 20, 1 est λύπης
πνητική.

Παρασρέψαι τὸν εὐβῶνα
Pallium detritum suscollere et
in sinum contrahere: ne ter-
ram vel pavementum contin-
gat, eoque inquinetur dete-
raturae scilicet 22, 4.

Παρατηρεῖν *Observare*: ani-
mo non malo 7, 2.

Παρατίθηναι μικρὰ τὰ
κρέα κόψας παρατίθηναι *Carnes*
in particulas minutas concisas
apponit 10, 3.

Παρατρέχειν. εἰάν παρατρέ-
μῃ γαλῆ τὴν ὁδὸν *Si transcur-
rerit mustela viam* 16, 1.

Πάρεμι μὴ μόνον ὧ πά-
ρεσι βέλεσθαι ἀρέσκειν, ἀλλὰ
καὶ τῷ ἀντιδίκῳ *Non solum ei*
cui adest, vult placere, sed
etiam aduersario 5, 2. * γράμ-
ματα — ὡς παρῆσι παρ' Ἀν-
τιπάτρο *Litteras* — allatas
esse ab *Antipatro* 23, 2. *
[δικαίς] παρῆσαι *Diem obire*
6, 4. * μαρτυρήσων παρῆσαι
τῷ πράγματι ἤδη κερυμένῃ
Quum testis futurus est, ve-
nit, re iam indicata 12, 1.
* παρῶν διαίτη *Captus arbi-*
ter 12, 3. * οἱ παρόντες *Con-*
uiuiae 13, 1. 20, 3. * ἐπαι-
νεῖν παρόντας *Laudare prae-*
sentes 1, 1.

Πάρεμι *Praetereo* 4, 4. 6,
2. 11, 2. 16, 2. 28, 2.

Παρεμβάλλειν κατηγορίαν
κατὰ τῶν πληθῶν *Obiurgat*
mul-

multitudinem: inuehitur in multitudinem 7, 4.

Παρέρχεσθαι Praeterire 2, 3. * *prodire in concionem: procedere* 21, 3. 26, 1.

Παρέχειν πράγματά μοι μὴ πάρεχε Noli mihi negotium facessere 15, 1.

Παρεσῆναι παρεσῶς Adstans 12, 3. * *οἱ παρεσηκότες Adstantes* 25, 3.

Πᾶς πάντες Omnes proem. 1. 8, 2. 13, 3 etc. * *πᾶσαι Omnes* 17, 3. * *πάντα Omnia* 8, 2. 3 etc. * *πάν μᾶλλον ἢ μάχεσθαι Alia potius omnia curat et cogitat, quam pugnam* 25, 4. Intell. ποιεῖν.

Πάσσειν τὰ δὲ κρέα ἀποτιθέσθαι ἀλσί πύσας Et reliquias carniū victimae sale adpersas condit 9, 1.

Πίσχειν δεινὰ ὑπὸ τῶν δικαιομένων Valde vexari ab litigantibus 26, 3. Loquitur enim ibi ὀλιγαρχικὸς iudex.

Πατήρ Pater 2, 3. 5, 2. 13, 2. 3. 19, 1. 28, 1.

Πατρίς Patria 28, 2.

Πατρῶα οἰκία Paterna domus 23, 4.

Πάυεσθαι Desinere proem. 1. 2, 2. 11, 1. 19, 4. * *παύσασθαι ἀρχαῖς πλησιάζειν Non amplius conuenire magistratus* 26, 2. vbi vide notam.

Πεζομαχία Pugna terrestris 8, 4: vbi *πεζομαχία* νεκῶν est *narrare victorias terrestres*.

Πειρᾶν λαθεῖν τὴν σιτοποιὸν Cauet et videt, ne conspicitur nec deprehendatur a pistrice 4, 2. * *πειράσομαι — Φανερὰ κατασηῆσαι Conabor — notare et describere* proem. 4.

Πέλεκυς Securicula 5, 2. Est ibi haud dubie vocabulum crepundiorum, vt ἀσκός, quae habuerint figuram formamque securiculae.

Πέμπειν Mittere 18, 1. 2. * *οἱ τιμῶντες καὶ πέμποντες εἰς τὰς ἑορτὰς Amici qui mittunt diebus festis, honoris causa, fercula dono* 15, 1.

Πέμπτος ἤδη πέμπτην ἡμέραν ἦκοντα ἐκ Μακεδονίας Qui iam ante quinque dies venerit e Macedonia 8, 3.

Πέντε Quinque 23, 2.

Περὶ De proem. 4. 4, 1. 8, 1. 2. 23, 1. 2. 28, 3.

Περιδέειν Redimere 21, 2.

Περιοργία Curiositas: nimia et ambitiosa industria: quum quis ea facit, quae ab eo postulari nec possint a quoquam nec soleant, modo vt amare alterum et fauere ei videatur 13, 1.

Περίοργος Curiosus: inepte et ambitiose industrius 13, 1.

Πε-

- Περιιδεῖν *Circumspicere* 25, 2.
- Περιιστάμενοι οἱ περιεσηκότες *Circumstantes* 13, 3. * οἱ περιιστάμενοι τὰς ὄχλας *Qui colligunt circa se turbam: ut praestigiatores et alii* 7, 3. C. 8, 4 est περιιστάσεις ποιῆσαι.
- Περιιέναι *Circumire* 5, 4.
- Περικαθάραι· κελῦσαι αὐτὸν σκίλην ἢ σκύλακι *Lustrare se iubet squilla aut catulo* 16, 4. *Squilla enim et catulus ferebantur circa corpus eius qui lustrandus erat.*
- Περιλαμβάνειν· ὡς ὄρω περιλαβεῖν *Si quis velit describere* 5, 1. 20, 1.
- Περιμεῖναι *Exspectare* 11, 2.
- Περισχία τις ἀποφιλοτιμίας *Insignis, singularis, quaedam contemptio honoris* 22, 1.
- Περιπατεῖν *Ambulare: deambulare* 16, 1. 19, 1. 20, 1. 24, 1. * *ire: pergere* 21, 2.
- Περίπατος· παρακαλεῖν εἰς περίπατον. *Eos iubet secum deambulare* 12, 2.
- Περιρρῶνειν *Se aspergere s. corpus spargere aqua lustrali* 17, 1. Quae aqua fiebat titione ex ara raptō et in aqua extincto.
- Περισπογγίζειν *Cruorem spongia detergere* 25, 4.
- Περιστάσεις ποιῆσαι *Colligere circa se turbam: circulos facere* 8, 4.
- Περισέλλειν· περιεῖλαι αὐτὸν *Contegit pallio corpus eius* 2, 4.
- Περιστραῖ Σικελικῆς *Columbae Siculae* 5, 4.
- Περιτρέχειν· τὰυτα πάντα περιδραμῶν ἐπισκέψασθαι *Obire et inspicit isthaec omnia* 18, 1.
- Πέρσης· αὐλαίαν ἔχουσαν Πέρσας ἐνυφασμένους *Aulaeum cui intexti sunt Persae* 5, 4.
- Πιθανὰ ὀνόματα *Probabilia nomina* 23, 3.
- Πιθανῶς σχετλιάζει *Ut fidem dictis s. orationi faciat, lamentatur* 8, 3.
- Πίθηκος *Simia* 5, 4.
- Πικρῶς σκώπτειν *Ut scommatis s. iacere scommata quae pergant ad amaritudinem, neque dulcia sint iis, in quos iaciuntur* 2, 3. *Lectio ψυχρῶς redolet glossema et interpretamentum, nam ψυχρῶς σκώπτειν est inepte cauillari, cauillationibus uti ineptis. Hae autem cauillationes sunt eadem πικρῆ.*
- Πίνειν· ζωρότερον πιεῖν *Meracius bibit* 4, 2. * ἀριθμεῖν κύλικας ὅσας ἕκαστος πέπωκε *Numerat quot quisque duxerit pocula* 10, 1. * κυκεῶνα πιεῖν *Cinnum bibisse* 4, 1. add. 20,

20, 2. * ἄμα πιεῖν, προσε-
φυγγάνειν *Quum bibit, simul
τυέται* 19, 3.

Πιπράσκειν *Vendere* 12, 2.

Πίπτειν Φόινικες χαμαὶ
πεπτωκότες *Palmulae caducae*
10, 2. * ἐπὶ γόνατα πεσῶν
καὶ προσκυνήσας *Vbi pronis,
vel positis, genibus veneratus
fuerit* 16, 2. * ὄρων πίπτον-
τας *Quum videt cadentes* 25, 2.
* πεσῶν τὴν κεφαλὴν καται-
σχῦνον *Cadit de equo et de-
turpat caput* 27, 2.

Πίσσα *Pix* 14, 4: *Cel. Fi-
scher* vertit et intelligit lo-
cum, vt eum *Pauus* consti-
tuendum docuit, sic: *Suaue
vero! siderum pix est, quic-
quid etiam alii dicant.* Nam
homo stupidus primo pluuiam
ait iucundam esse et gratam,
quam alii molestant sibi di-
cant: deinde humores illos
arbitratur esse particulas pi-
cis astrorum, quo quidem ni-
hil insulsius cogitare potest.

Πιστεύειν *Credere: verum
putare: fidem habere* 1, 3. 4.
8, 2.

Πλαστάκεις *Saepissime* 5, 3.

Πλευρά *Latera* 19, 2.

Πλέω *Nauigo* 25, 1,

Πληγὰς λαμβάνειν *Caedi
flagellis: flagellari* 12, 3.

Πλήθη *Turba: multitudo:
vulgus* 7, 4.

Πληθέσης ἀγορᾶς *Quo tem-
pore forum frequens est* 11, 2.

Πλὴν *Praeter: sequente
Genitiuo* 22, 1. 24, 1. * πλὴν
ἢ σοὶ *Praeterquam tibi* 2, 1.

Πλησιάζειν ἀρχαῖς *Versari
cum magistratibus: consuetu-
dine magistratuum uti* 26, 2.

Πλησίον *Prope: iuxta* 3,
1. 5, 3. *Construitur cum Ge-
nitiuo.*

Πλοκαὶ *Voces, sermones
perplexi, h. e. dubii, incer-
ti, ambigui* 1, 4.

Πλωῖμον τὴν θάλατταν
εἶναι *Mare esse nauigabile* 3, 2.

Πνεῦμα *Ventus* 2, 2.

Πόθεν *Vnde* 8, 1.

Ποιεῖν *Facere* 5, 3. 16, 2.
19, 3. * Φυγεῖν ποιῆσαι με-
ταξὺ χρηματίζοντας *Facit vt
dum garrit, diffugiant, cae-
teri agentes inter se de rebus
seriis et negotiis* 7, 2. add. 8,
5. 11, 1. * εἰ ποιήσῃεν ὁ Ζεὺς
ἕδωρ *Si Iupiter fecerit pluuiam*
3, 2. vbi vide notam. * Φαι-
κῆν — ἄβρωτον ποιῆσαι *Len-
ticularum — facit vt edi ne-
queant* 14, 3. * ἀποδῆς μινᾶν
ἀργυρίας, καινὸν ποιῆσαι ἀπο-
δῆσαι *Quum soluit minam ar-
genti, curat eam solui in aspe-
ro* 21, 1. * μνηῆμα ποιῆσαι
Monumentum facit 21, 2: vbi
etiam est σηλίδιον ποιῆσαι *Co-
lumellam s. cippum imponere.*

* καὶ.

* κέφαλαιον ποιῆσαι *Summam facere* 14, 1. 24, 2. * ποιῆσαι δέκα τάλαντα *Efficit summam decem talentorum* 23, 3. * Med. περισάσεις ποιῆσαι *Colligere turbam circa se* 8, 4. * ποιῆσομαι τὸν λόγον *Dicam: differam* prooem. 4.

Ποιητικὴ λύπησ ἐντευξίς *Consuetudo molestiam asserens* 20, 1.

Ποῖός τις *Qualisnam* prooem. 4. 20, 3. * ποίω γὰρ ἔσομαι, ποίω δὲ ἐργασηρίω, ποίω δὲ μέρει τῆς ἀγορᾶς, ἔδιημερεύουσιν *Qua enim in porticu, qua in officina, qua in parte fori, non transigunt dies* 8, 5. * ποίω ἡμέρα με ἔτικτες; *Qua die me reperisti?* 20, 2.

Πολεμικὸν σημαίνειν *Classicum canere* 25, 5.

Πολέμοι *Hostes* 25, 2. 3. 4.

Πολιτικὴ *Canis* 2, 2. *Intell. τρίχες.*

Πολλάκις *Saepe* prooem. 1. 8, 4. 13, 3.

Πόλις *Urbs: civitas* 2, 1. 5, 1. 2. 3. 11, 3. 26, 2. 3. * *civitas Atheniensis* 26, 4.

Πολῖται *Cives* 5, 2. 23, 2. 26, 3.

Πολυκλῆς *Polycles: cui Theophrastus inscripsit Characteres* prooem. 2. 3.

Πολυκοισανίη *Multorum imperium* 27, 1.

Πολύς, πολλή, πολὺ ἐπὶ πολλῷ χρόνῳ *Inde a longo tempore* prooem. 2. * πολὺν τὸν ζῶμὸν γεγονέναι *Magnam, cruentam, caedem fuisse* 8, 2. * πολὺν χρόνον *Diu* 15, 3. add. 25, 3. * πολλοὶ *Multi* 3, 2. 6, 4. * ἐξ ἀκριβείας πολλῆς *Magna cura* prooem. 2. * πολλὴ γῆ *Multum cretae* 10, 4. * πολλαὶ φύσεις *Multa ingenia* prooem. 1. * πολὺ πονηρότεροι *Multo peiores* 3, 2. * ἄχρις ἐπὶ πολὺ τῶν πλευρῶν *Ad magnam usque laterum partem* 19, 2. * ὅτι τὰ μικρὰ ταῦτα πολλά ἐσι τῷ ἐνιαυτῷ *Haec quamvis parva, tamen magnam efficere summam per annum* 10, 3. * πολλά χρήματα *Magnae pecuniae* 23, 1. λάχανα πολλὰ *Olera multa* 20, 2. * πολλὰ περὶ τῷ πράγματι λέγειν *Multa de re ipsa dicere* prooem. 4. add. 14, 2. 17, 3. * πολλά δεηθεὶς *Multum precatus* 17, 2. * Comparat. πλείω χρόνον *Diutius* 6, 2. * πλείωνων ἢ τριάκοντα ἀνθρώπων καθεμένων *Quum enim plus quam triginta ibi sederent* 2, 1. add. 23, 2. * πλείω δίδοντα *Qui plus licitetur* 12, 2. add. 13, 1. * Superlat. πλείστα *Plurima* 28, 3.

Πόμπενεν *Transuehi* 21, 2.

Πο-

Πομπή *Pompa* 26, 1. Vid. supra ἐπιμελεῖσθαι.

Πονηρία *Improbitas* 28, 2.

Πονηρός· ὡς πολὺ πονηρότεροι εἰσιν *Multo peiores esse* 3, 2.

Ποππύζειν proprie dicitur de iis qui equos vel infantes voce et sono aliquo blando demulcere conantur. quales foni et voces nominantur ποππύσματα, etiam ποππυσμοί. Sed quia equi tum et infantes solent simul mulceri et palpari: ποππύζειν valet etiam mulcere, palpare vt 20, 1.

Πορεύεσθαι *Proficisci: ire: abire* 2, 1. 4, 4, 1. 7, 2. 10, 2. 11, 3. 13, 2. 14, 1. 16, 1. 2, 22, 3. 24, 2.

Πορίζεσθαι καὶ ἑτέρας ἀφορμάς τοικύτως πορίζεσθαι *Aliasque eiusmodi occasiones garrivendi captat* 7, 2.

Πορνοβοσκῆσαι *Lenonem esse: lenocinium facere* 6, 2. Fuisse autem lenones Athenis infames, cum ex eo patet, quod πορνοβοσκός dicitur de homine scelesto et improbo, tum ex hoc, quod non modo πονηρός et πορνοβοσκός coniunguntur ab scriptoribus Atticis, sed etiam πονηρία et πορνοβοσκία.

Πόρρωθεν *Eminus: e longinquo* 5, 1.

Ποσειδῶν *Posideon: mensium autumnalium tertius* 3, 3. * Sed 28, 2 τῶν Ποσειδῶνος ἡμέρα, sunt *Kalendae Posideonis, Neptuno sacrae.*

Πόσος· πόσοι εἰσὶ κίονες τῶν Ὀιδείων *Quot sint columnae Oidei* 4, 2. add. 14, 4. * ὁρίσμεν πόσον ἐστὶ *Numerat quantum sit* 18, 1. * πόσῃ ἤσαν αἱ διφθέρα *Quanti venierint pelles* 4, 4. add. 15, 1. 18, 1.

Ποσῶν· κελεύσαι δῆνασθαι τὰς ψήφους καὶ ποσῶν αὐτὰς κατ' ἑξακοσίας κατὰ μίαν *Iabet eos ponere calculos, et quidem ut sexcentis respondeant singulī homines et summae singulae eaeque diversae* 23, 3. * Sed πόσῃ 18, 2 quomodo intelligendum videatur, ostendi in notis praeunte Fischero.

Ποταπή *Cuias* 13, 3. vbi vide notam.

Πότε *Quando* 5, 1. 13, 2.

Ποτὲ *Olim: pridem* 1, 3. * nuper 7, 4. * aliquando 7, 4. 12, 3. * τί ποτὲ *Quid tandem* 8, 4. add. prooem. 1. * ποτὲ δὲ *Nonnunquam: interdum* 9, 3.

Πότερον *Num* 25, 2.

Ποτήριον *Poculum* 19, 3. * ἐπὶ τῶν ποτηρίων *Inter pocula* 20, 3. * λιθοκόλλητος ποτήριον *Gemmata potoria* 23, 1.

Πέ-

Πότος· παρὰ πότον *Inter pocula* 27, 1.

Πῆ *Vbi* 15, 1. 25, 3.

Πῆ *Interdum* 7, 2. * *aliquo* 11, 2.

Πῆς *Pes* 2, 4. 4, 1.

Πρᾶγμα *Res*: quae quae-
nam sit, debet e serie oratio-
nis cognosci. vt prooem. 4.
τὸ πρᾶγμα est *natura virtu-
tum vitiorumque, et utilitas
atque necessitas instituti disse-
rendi de virtutibus et vitiis.*

3, 2 προχωρῆντος τῆ πρᾶγ-
ματος *Wenn er (der Schwü-
zer) nun so noch weiter in
den Text kommt. Confer ibi
notam. add. 1, 3. 6, 3. 7, 2.
8, 2. 12, 1. 13, 1. * πρᾶγ-
ματά μοι μὴ πάρεχε Noli
mihi molestus esse* 15, 1.

Πράξεις *Facta* 1, 1. 8, 1.

13, 1. 14, 1.

Πράττειν *Facere* 1, 2. 2, 5.

* ὑπερημερίαν πρᾶξαι *Vsuram
pecuniae ad diem non solutae
exigere* 10, 2: vbi etiam est
πρᾶξαι τόκον τόκῃ *Exigere
vsuram vsurae ad diem non
solutae* * *Med. πρᾶττεσθαι
Exigere* 6, 4.

Πρόως διαλέγεσθαι πρὸς
τῆς ἀδικημένους *Cum iis quos
affeceris iniuria, loqui ore
comi et humano, h. e. ita vt
videare esse is qui neminem
laedat, qui omnibus conce-*

*dat, qui non irascatur, qui
iniurias ferat aequo animo,
qui moneat alios vt ipsi in-
iurias aequo ferant animo,
qui ipse commoueatur* 1, 1:
vbi εἴρων etiam dicitur πρᾶως
διαλέγεσθαι ἐπὶ τοῖς κατ' ἐαυ-
τῆ λεγομένοις h. e. *differere,
loqui, de vocibus et maledi-
ctis in ipsum iactis ore aequo
h. e. ita vt non appareat, ip-
sum iis commoueri.*

Πρίασθαι *Emerere* 2, 3. 10,
1. 2. 3. 11, 4. 17, 2. 18, 1.
22, 3.

Πρὶν *Ante quam* 6, 3: se-
quente Infinitiuo.

Προαιρῶν τι ἐκ τῆ ταμείῃ
*Promens aliquid e cella pena-
ria* 4, 2.

Προαποστέλλειν *Praemittere*
24, 2.

Προείδεσθαι *Conspicere prius*
22, 3.

Πρόθυμος ἐπιμεληθῆναι
Paratus est curare 12, 2.

Προῖνα *Gratis* 6, 2. 11, 3.

Προϊσάναι· προσᾶς 11, 3
est, vt iam in notis ostendit
Fischer, aut simpliciter *stans,*
aut *stans multis praesenti-
bus.*

Προκόλιον *Sinus*: plicae,
ea pars pallii quae est in
finu h. e. in ea pectoris par-
te quae est inter brachia 6, 4.
22, 2.

Προ-

Προμηνθάνειν 7, 3 est aut simpliciter *discere*, aut *pergere discere*.

Προμετωπίδιον *Pellis* s. *pellucula frontis* 21, 2.

Προοιμιάζεσθαι *Praefari prooem.* 4.

Προπέμπειν *Prosequi*: comitari abeuntem honoris causa 5, 1. 7, 3.

Πρός· 1) Cum Dativio, ut ἐσηκῶς πρὸς τῷ σαθρῶ *Stans ad lancem* 9, 2. 2) Cum Accusatiuo, *ad*: ita tamen ut saepe reddi possit per Dativum simpliciter. vid. 1, 2. 3.

2, 2. 4. 5. 5, 2. 3. 4. 6, 5. 7, 1. 9, 1. 3. 11, 2. 12, 1. 13, 3. 14, 4. 16, 2. 3. 17, 1. 2. 23, 4. 5. 24, 1. 3. 25, 2. 3. 26, 4. Sed 9, 3 et 24, 1. πρὸς αὐτὸν est *domum suam*. * *cum* 1, 1. 4, 1. 6, 3. 10, 4. 24, 3. 27, 2. * *ad*, *iuxta* 11, 3. * *δειλία πρὸς τὸ δαιμόνιον* *Metus numinis diuini* 16, 1. * *ἔχεις πρὸς τὰ ἔτη μέλαιναν τὴν τρίχα* *Habes, pro aetate, capillos nigros* 2, 2.

Προσαγγέλλειν *Nuntiare* 2, 4.

Προσάγειν ὠνητὴν πλείω δίδοντα ἤδη πεπρακότε *Adducit ei qui iam vendidit, emptorem qui plus licitetur* 12, 2. * *δεῖσθαι πρὸς τὴν γῆν προσάγειν αὐτὸν* *Iubet se exponi in terram* 25, 2. * *Med.* προσάγεσθαι *Ad se allicere* 5, 2.

Προσαγορεύειν *Salutare*: *appellare* 5, 1. * *προσαγορευθεὶς μὴ ἀντιπροσειπεῖν* *Salutatus non resalutat* 15, 1.

Προσδιηγέσασθαι *Narrare*: *referre* 7, 4.

Προσδοκία *Excitatio opinionis*, vel, ut Casaubonus interpretatur, *excitatio expectationis*: et *προσδοκία τινῶν ἀγαθῶν ἐκ ὄντων* 23, 1 est *quum quis aliis opinionem facit honorum quorundam, quae tamen ipse non habeat*.

Πρόσειμι *Adeo*: *accedo*: *venio* 6, 6.

Προσπεριγράψαι *Addere* 13, 3.

Προσπερυγγάνειν *Ruētare* 19, 3.

Προσέρχεσθαι *Accedere*: *adire*: *conuenire* 1, 1. 9, 3. 11, 2. 12, 1. 13, 2. 20, 1. 23, 4. 24, 1. *Construitur cum Dativio*.

Προσέυχεσθαι *Vota facere* 16, 2.

Προσέχειν *Rationem habere*: *parere* 16, 2.

Προσηκόν· ἐπιτίμησις παρὰ τὸ προσηκόν δεδομένη *Quaestela indigna* s. *inepta et temeraria*, quae fit et editur audientibus aliis 17, 1.

Προσκαλεῖν *Aduocare*: *arcessere* 6, 3. 25, 2. * *Med.* προσκαλεῖσθαι 4, 3. 9, 1.

Προσκέσθαι ὅσα τυγχάνει γένη τρόπων τέτοις προσκέ-

Κ

μενα

μενα Quae vitia virtutesue in-
sint cuique prooem. 2.

Προσκεφάλαιον Cervical:
pulvinus qui supponitur capiti
25, 3. * τὰ προσκεφάλαια
Pulvini, qui supponuntur se-
denti 2, 5.

Προσκοπεῖν Videre: spe-
culari: prospicere 25, 3.

Προσκυνεῖν Venerari 16, 2.

Προσλαλεῖν Colloqui: lo-
qui: sequente Dativio 7, 3.
11, 2. 19, 3.

Προσπαταλεῦσαι Paxillis
affigere: paxillis suspendere
21, 2.

Προσπίπτειν πρὸς τὸ ἄρσ Incli-
nare se ad aurem Regis 2, 5.

Προσποιεῖν Attendere:
animum advertere: audire 1,
2. * simulare 1, 2. 23, 4.

Προσποίησις πράξεων καὶ
λόγων Simulatio dissimulatio-
ve in factis et in dictis 1, 1.
* προσποίησις τις λόγων καὶ
πράξεων Quum quis dicit ali-
quid et facit 13, 1. Casaubonus
aliique interpretes reddunt
per simulatio, repugnante
re ipsa. Nam περιεργος non
simulat se dicere vel facere
quidquam, sed vere dicit et fa-
cit omnia. Et enim ut verbum
προσποιεῖν dicitur omnino
de iis qui sibi aliquid sumunt,
tribuunt, vindicant, susci-
piunt, ita etiam nomen προσ-
ποίησις vsurpatur de eo qui

aggreditur et instituit dicere
vel facere ea quae nemo ab
eo postulare iure et recte pos-
sit, neque adeo postulet.

Προσπτάειν Offendere 15, 3.

Προσπτάσματα Tubercu-
la: vulnera quae existunt quum
quis digitos offendit, ita, ut
cutis laceretur 19, 2.

Προσπτεύειν Conspicere 19,
4. Construitur cum Dativio.

Προστρέχειν, πᾶσι τοῖς ἐν
τῇ πόλει προσδεδράμηναι Omnes
adit in urbe 8, 3. * προσδρα-
μῆναι Accurrere: adire: con-
venire 25, 4.

Προστάζειν ἐπανελθεῖν Iu-
bet redire 1, 2.

Προστιθέμεναι Addere: adii-
cere: laudare 17, 2. 23, 3.

Προσφέρειν Afferre 25, 4.
* ἐάν τι πρὸς τὸ τρίχωμα τῆς
κεφαλῆς ἀπὸ πνεύματος προ-
σενεχθῆ ἄχυρον Si paleae ad
capillos delatae fuerint vento
2, 2.

Προσφοιτεῖν πρὸς τὰς τρα-
πέζας Versari ad mensas nu-
mulariorum 5, 3.

Προσωπεῖον Persona 6, 1.

Πρόσωπον Vultus: os 28, 2.
* τὰ πρόσωπα Vultus 8, 2.

Πρότερος Primus 24, 1. *
πρότερον Antea prooem. 1. 13,
3. * πρότερον — ἕως Prius —
quam 16, 1. Vid. supra ἕως.

Προτρέχειν προδραμῶν Prae-
currere 2, 4.

Προ-

Προχωρεῖν προχωρῶντος τῆ
πραγματος 3, 1. vbi vide no-
tam.

Πρυταῖναι Prytanai 21, 3.
ibique notam.

Πρώτος Primus 2, 4. *
πρῶτον τῶν κακῶν Primum
malorum 26, 3.

Πρῶτον Primo prooem. 4.
25, 3. 28, 1. * sequente par-
ticula εἶτα prooem. 4. 3, 1.
9, 1.

Πτύσαι εἰς κόλπον Spuere
in sinum 16, 3. Plinius H. N.
28, 4 Despuimus comitiales
morbos, hoc est, contagia vege-
rimus. Spuebant autem vete-
res in sinum fere ter. vid.
Theocritus Idyl. 6, 39.

Πυανεψιών Pyanepсион:
mensium autumnalium pri-
mus, quo celebrata sunt Apa-
turia 3, 3.

Πυκνά Crebro: saepiculae
16, 2. 25, 4. 27, 3.

Πύλαι Ἡρίαι Porta feralis
14, 4.

Πύδαξ Fundum 11, 5.

Πυνθάνεδοι πυθόμενος τὰς
ἐκκλησίας Vbi cognouerit quae
in concione acta sint et decreta
7, 3. * ἕτερον παῖδα πέμπειν
πυθόμενον Alium seruum mit-
tit qui percontetur 18, 1.

Πυρέτταν Febri laborare:
febricitare 12, 1.

Πυροὶ Frumenta 3, 2.

Πώγων Barba 2, 2.

Πωλεῖν Vendere 10, 2. 11,
2. 15, 1. 17, 2. 23, 4. 24, 2.
* Verba ὡς ἔπωλεῖ, καὶ μὴ
πωλῶν, φήσεται πωλεῖν Se non ha-
bere quod vendere possit velitue,
et quum non habet quod ven-
dat, ait se vendere velle 1, 2.
ita intelligo, vt iam in notis
quodammodo ostendimus. I-
ron sic respondere debebat,
vt diceret, aut sibi non esse
paratam pecuniam, seque adeo
neque stipem conferre posse
neque pecuniam mutuam da-
re: aut se id nolle facere: sed
dicit, modo sibi non esse quod
vendere possit vnde pecuniam
faciat: modo se velle vende-
re, quum tamen non habeat
quod vendat; vt modo reii-
ciat τὰς δανειζόμενας et τὰς
ἐρανίζοντας, vt nesciant, acce-
pturine sint ab eo quidquam,
nec ne, et incerti discedant.
Vnde Theophrastus Ironi tri-
buit πλοκάς et παλιθλογίας.

Πῶς οἴεσθε; Quid putatis?
8, 3. Vid supra οἶομαι. * καὶ
πῶς; Quomodo vero? 17, 3.

P

Ράφανις Raphanus 11, 15.

Ῥῆσις Locus e poeta aliquo
paullo longior et insignior.
Vnde 15, 3. Ῥῆσις εἰπεῖν
Recitare locum e poeta ali-
quo: et 27, 1 Ῥῆσις μανθά-
νειν Locos poetarum ediscere.

K 2

Sole.

Solebant enim veteres *θήσας* recitare inter pocula, fera ad citharam.

Ῥήτωρ Rhetor: orator 7, 4.

Ῥιγῶν Figere 2, 4.

Ῥόδος Rhodus: vrbs, in insula maris mediterranei, eiusdem nominis 5, 3. De ista insula pecnliarem libellum edidit Ioh. Meursius Amstelod. a. cιδιδεϭλxxv quaternis.

Ῥύγχος Rostrum canis 4, 3. Proprie dicitur de rostro porci. Thomas Magister: *ῤύγχος ἐπὶ χοίρων* —. Sed legitur etiam apud Theocritum Idyl. 6, 30 de rostro canino.

Ῥυπαίνεσθαι Sordes contrahere: sordidum fieri: de palio 10, 4.

Σ

Σαλπισῆς Tubicen: classificarius 25, 4.

Σαπρὸν ἔλαιον Racidum oleum 11, 4. 19, 3.

Σημαίνειν πολεμικὸν Canere classicum 25, 4: pro quo paullo post est *σημαίνειν* simpliciter. Nam tuba dabatur signum ad capienda arma et ad ineundam pugnam. * *εἰ σεσήμανται τὸ κοιλιέχιον* An obfignata sit arca pecuniaria 18, 1.

Σημεῖον Signum: argumentum: indicium 8, 2. 28, 3.

Σήμερον Hodie 3, 2. 4, 4.

Σικελικὴ περισσοῦ Siculae columbae 5, 4.

Σίκυοι Cucumeres: integri et virentes, non conditi 14, 3.

Σιτίζεω Cibum mansum ingerere in os infanti 20, 1.

Σιτοδεία Annuae caritas 23, 2.

Σιτοποιός, ἡ, Πιστρίξ Gloss. vett. 4, 2. sed vide notam.

Σιωπᾶν Tacere: silere 2, 3. 7, 5. 11, 1. 22, 1.

Σκέπτεσθαι Visere 25, 5. * *τὰ μὲν ἐσκέφθαι φάσκεν* De aliis ait se quaesivisse 1, 3.

Σκέυη Vasa: supellex 10, 2.

Σκηνὴ Tentorium 25, 3. 4. * Etiam 23, 4 pro ἐπὶ τὰς κλίνας legi debet ἐπὶ τὰς σκηνάς. *Σκηναί* autem sunt tabernae in quibus expositae erant Athenis res venales: a quibus mercatores ipsi appellati sunt *σκηνηῆται*.

Σκίλλα Squilla 16, 3.

Σκολιᾶ βακτηρίας Baculi pravi et tortuosi 5, 4.

Σκυθροπάσας καὶ δακρύσας Moeustus et lacrymans 14, 2.

Σκύλαξ Catulus 16, 3.

Σκντοδέψης Coriarius: qui coria subigit et parat 16, 2.

Σκώ-

Σνώπτειν *Voces, dictoria, iacere et dicere: iacere scommata* 2, 3. * σνώπτειδος *Illudi: Iudi* 7, 5.

Σοβῆν μύιας *Abigere muscas* 25, 4. * σοβῆν τῆς τοιῆ- τῆς λόγῆς *Incedentem iactare voces has* 26, 2. Est enim h. l. verbum praegnans, h. e. eiusmodi quod contineat notionem duplicem, et *incedendi et iactandi*: vt 3, 3 *παρ- σείεν* et alia nonnulla hoc in libello.

Σὸν *Tuum est proem.* 4.

Σοφισαί *Sophistae* 5, 4. Inde ab aetate Georgiae Leontini σοφισαί distincti fuerunt a philosophis, diētiq̄e qui *argutias sectarentur in disserendo, qui in conuentu posce- rent quaestionem, h. e. iube- rent dicere qua de re quis vellet audire [Cic. Fin. 2, 1], qui docerent quamam verborum industria caussa infirmior fieret fortior.* Ab Xenophonte Memor. 1, 2. 19 dicuntur οἱ φάσκοντες φιλοσοφῆν. Solitos autem fuisse Sophistas in Gymnasiis differere, disci potest ex Aeschin. dial. 2, 16, vbi Prodicus traditur differuisse in Lyceō. Ceterum de vario vsu et significato huius vocabuli vide cel. *Morum* ad Isocratis Panegyri. pag. 4.

cel. *Meiners Geschichte des Ursprungs, Fortgangs und Verfalls in Griechenland und Rom.* Tom. 1. pag. 1 sqq. Atque σοφιστῆς honesta sapientum fuit olim aut in quavis arte excellentium adpellatio. vid. Valkenarius ad Euripidis Hippolytum v. 921. pag. 262 a).

Σπάδη *Spatha: gladior maior* 25, 3.

Σπένδειν *Libare* 19, 3.

Σπένθειν *Festinare* 11, 2. * ὁ σπένδων 24, 1 est aut omnino *festinant, aut is qui vult statim conuenire alterum.* vt intell. ἐντυγχάνειν αὐτῷ.

Σπεδάζειν *Aliquid agere* 21, 1: vbi τοιῆτός τις οἶος σπεδάσαι — παρ' αὐτὸν τὸν καλέσαντα κατακείμενος δειπνήσαι *Hoc agit, vt — iuxta ipsum conuiuatorem accumbat.*

Σπεδή: ὑπὸ τῆς σπεδῆς *Prae festinatione* 25, 3. * κατὰ σπεδῆν *Confestim* 1, 2. * negotium, ἀσχολία 3, 3: vbi opponitur τῇ σχολῇ.

Στάδιον *Stadium: spatium et interuallum passuum fere cxxv.* 18, 1.

Σταθμός *Libra: Iaux* 9, 2.

Στέμματα *Coronae* 10, 3. 21, 2.

K 3

Στε.

- Στεφανῶν *Coronis ornare*
 21, 2. * ἐσεφανωμένους *Coro-*
natus 21, 3.
 Στηλίδιον *Columella: cir-*
pus 21, 2.
 Στοά *Porticus* 2, 1. 8, 4. 5.
 Στόμα *Os* 2, 3. 6, 5. 16,
 1. 19, 2.
 Στρατηγεῖν ποδῶν ἀγοραίων
Ducem esse multorum cocionum,
h. e. cum iis versari eosque
adiuare pecunia 6, 4.
 Στρατηγὸς *Praetor: impe-*
rator 13, 2. * οἱ στρατηγοὶ
Praetores 5, 3. *Gauisus autem*
esse Athenis iure προεδρίας
praetores, ita ut possent, ut
in senatu et in concione, ita
etiam in theatris praesidere,
ostendit pluribus Casaubonus.
 Στρατεύεσθαι *Militare: sti-*
pendia facere 23, 1. 25, 2.
 Στρατιώτης *Miles* 8, 2.
 28, 1.
 Στρέφειν πυκνὰ τὴν ἔδραν
Agitare crebrius nates 27, 3.
 Στρογγύλαι λήκυθοι *Ro-*
tundae lecythi 5, 4. *Geniti-*
vus τῶν στρογγύλων inde pen-
det quia significatur partitio,
ut deinde βακτηρίας τῶν σκε-
λιῶν ἐκ Λακεδαιμόνος.
 Στρώματα *Stragula* 18,
 2. 22, 2.
 Σὺ *Tu* 1, 3. 4, 7, 1. etc.
 Συγγενῆ ἀρρώσθηματὰ *Gen-*
tiles morbi 19, 1.
 Συγγνώμην ἔχειν *Ignoscere*
 1, 1. 15, 2.
 Συγγράφειν ὑπέλαβον δὲν
συγγράφαι ἃ ἑκάτεροι αὐτῶν
ἐπιτηδέυσιν ἐν τῷ βίῳ Pu-
tani, me oportere scribere de
ratione et institutis vitae utro-
rumque prooem. 2.
 Συγκαθῆδαι *Sedere inter*
alios 28, 3.
 Συγκρῆεν *Concitare, com-*
memorando iura utriusque
partis 12, 3.
 Σῦκον εἰσιόντα Φῆσαι σύκῃ
ὁμοιότερα εἶναι τῷ πατρὶ Qui
ubi venerint, eos ait adeo simi-
les esse patri, ut ficus similior
fico esse non possit 5, 2. *ubi vi-*
de notam.
 Συκοτραγήσαι *Ficos gusta-*
re s. edere 10, 2.
 Συκοφαντεῖσθαι ὅπως μὴδ'
ὑφ' ἐνὸς συκοφαντηθῆ *Ne ab*
ullo, nec falso, accusaretur
 23, 2.
 Συλλαβὴ *Syllaba* 6, 3.
 Συλλέγειν ἔρανον *Colligere*
stipem 22, 3.
 Συλλυπεῖσθαι *In societatem*
doloris venire 1, 1.
 Συμβαίνει τί γὰρ δήπο-
τε — συμβέβηκεν ἡμῖν ἔ
τὴν αὐτὴν τάξιν τῶν τρέ-
πων ἔχειν *Cum tandem — nos*
non iisdem moribus utamur
prooem. 1.
 Σύμβολον *Tessera* 6, 2.
 Συμ-

Συμπυκίζεν *Colludere* 5, 2.
Construitur cum Dativio.

Συμπρεσβευταὶ *Socii legationis: reliqui legati* 11, 3.

Συμφέρεα ὁμιλία αἰσχρὰ, συμφέρεσα δὲ τῷ κολακένοντι *Consuetudo turpis, sed utilis adulanti* 2, 1.

Συμφωνεῖν *Concinere: convenire* 8, 2.

Συναρκεῖσθαι ἔργον συναρκεῖσθαι τοῖς μήτε σχολὴν μήτε σπυδὴν διαγινώσκουσιν *Difficile est ferre homines qui neque otii rationem habent neque negotii* 3, 3.

Συνδειπνεῖν *Vna coenare* 7, 5. 24, 2. * οἱ συνδειπνῶντες *Concoenae: conivivae* 10, 1.

Συνδικάζειν *Iudicem sedere cum aliis* 7, 5.

Συνδιοικήσασθαι παρὰ τῶν πρυτάνων 21, 3 est aut *comparare cum Prytanibus et ab iis impetrare, ut interpretatur Gesnerus: aut sibi a Prytanibus mandari iubere.* Nam quum συνδιοικεῖν sit, ut διοικεῖν, *administrare: quidni συνδιοικεῖσθαι significare possit sibi aliquid committi et mandari iubere?*

Συνεῖναι *Versari* prooem. 3.

Συνεπιλαμβάνεσθαι *Adiuvare: vna obtrectare, vna male dicere* 28, 2.

Συνέρχεσθαι *Coire* 26, 2.

Συνήθης *Familiaris* 11, 2.

Συνηδῆναι *Gratulari* 11, 2.

Συνηχεῖν ὡσεὶ συνηχεῖν αὐτοῖς τὴν ἀγορὰν καὶ τὰ ἐργασήρια *Ita ut resonent eorum vocibus forum et officinae* 6, 5.

Σύνθεσις *Confictio* 8, 1.

Συνθεωρεῖν *Vna spectare* 7, 5. * *studiose diligenterque considerare et contemplari* prooem. 2.

Συνιέναι *Intelligere* 7, 2.

Συνισάνας δεινὸς καὶ ἐπὶ τὰς ἀθρόους καὶ συνεσηκότας πορευθῆναι *Adit etiam coetus et circulos* 7, 2.

Συνοδοιπόρος *Comes* 23, 1.

Συντάξαι *Iubere: sequente Infinitiuo* 24, 2. 3.

Συντερετίζεν *Vna canere: vna cantillare: quum tibicina canit, quum tibiae canunt, vna canere: cantum tibiae subsequi et imitari voce* 19, 4.

Συνωνεῖσθαι *Vna emere: ementi adesse* 2, 4.

Συρίττειν *Exsibilare* 11, 1.

Συσσιτεῖν *Vna coenare: vna epulari* 10, 1. Nam συσσίτια sunt *sodalitates et collegia eorum qui vna cibum capiunt et epulantur, communi sumtu.*

K 4

Σφαι-

Σφαιριστήριον *Sphaeristarium*: locus ubi veteres se exercebant ludenda pila 5, 4.

Σφύδρα *Valde*: male 11, 5.

Σχετλιάζειν *Lamentari*: *quivitare* 8, 3.

Σχολάζειν. ἔ γὰρ σχολάζω πέμπειν *Neque enim vacet mittere* 18, 2. * εἰάν δέ μὴ σχολάζῃ γυνή *Sed si uxori non vacet* 16, 3.

Σχολή *Otium* 3, 3: ubi opponitur τῇ σπασθῇ.

Σώζειν *Servare* 25, 5.

Σῶμα *Corpus* 19, 1.

Σωσίας *Sofias*: et Σωσίστρατος *Sofistratus* 28, 1. *Sofias* erat nomen serui: sed serui, qui paullo liberaliores essent, nominibus liberorum hominum sese appellari iuebant [vid. Lucian. Timon. c. 22], fere propterea ut fraude ista consequerentur civitatem. vid. Casaubonus ad Athen. p. 370. Atque ex hac quidem consuetudine locus Theophrasti intelligi debet, ita, *Pater istius*, inquit κακολόγος, *fuit servus*: sed ne servus esse videretur, nominare voluit *Sofistratus*.

T

Ταινίαν ξυλίνην ἀναθεῖναι τῷ Διονύσῳ *Taeniam*, coronam, ligneam suspendere *Baccho* 22, 1.

Ταλαίπωρος *Miser* 8, 3. * πάνυ δὲ ταλαίπωρον αὐτῶν ἐστὶ τὸ ἐπιτήδευμα *Omnino misera est eorum vita* 8, 5.

Τάλαντον *Talentum* 23, 2. 3. 4. *Talentum Atticum* aequavit minas LX, et drachmas VI. M.

Ταμῆιον *Cella penaria* 4, 2.

Τάξις *Formula*, *modus*, *ratio*: sed ἡ αὐτῇ τάξις τῶν τρόπων prooem. 1 sunt eiusdem modi mores.

Ταριχοπωλεῖα *Tabernae* in quibus venduntur *salsamenta* 6, 4.

Τάριχος, τὸ, *Salsamenta* 4, 4. * οἱ τάριχοι *Salsamenta* 4, 4. *Salsamenta* autem erat apud Athenienses cibus rusticorum vilissimorumque hominum, ita ut τάριχος dictum reperiat de homine nequam et scelesto. vid. Casaubonus ad Athen. p. 229.

Ταχὺ *Cito*: *statim* 6, 1. 7, 2. 10, 4. 19, 4. * ὄρα μὴ σὺ θᾶττον πιστεύῃς *Vide ne temere credas* 1, 4. * τὴν ταχίστην *Quam primum* 24, 3.

Τε, sequente καί, *Et* prooem. 2. 3. 13, 3. * absolute 2, 3. 16, 3.

Τελεῖδαι *Initiari*: imbui *mysteriis Orphicis* 16, 3.

Τελευτᾶν *Mori* 13, 3. 14, 2. 21, 2. 28, 3.

Τελω-

Τελωνήσας *Portitorem esse*
6, 2. Erant autem portito-
res valde iniqui et improbi,
ita vt etiam apud Graecos es-
sent odiosissimi omnibus.

Τεράσιος· ὡς τεράσιόν τι
πεποιηκῶς *Quasi ostentosi, vel*
potius magni, quid fecerit:
quasi nescio quid fecerit 19, 2.

Τέρπειν· ὅτι τέρψον τὰς πω-
ρὸντας *Obleīta conuiuias* 20, 3.

Τέτρασι δραχμαῖς ἔλατ-
τον ἀποδιδόναι *Ita reddit vt*
desint quatuor drachmae 11, 5.

Τεχνῖται *Vasularii* 23, 2.

Τιθεῖναι· θεῖναι τὰς ψήφους
Ponere calculos 23, 3. * *nu-*
merare: referre in rationes
23, 4.

Τίπτειν *Parere* 20, 2.

Τιμᾶν· τοῖς τιμῶσι καὶ
πέμπασιν εἰς τὰς ἑορτὰς *Quum*
ei dono mittunt amici diebus
festis fercula, honoris causa
15, 1.

Τιμὴ *Honor* 21, 1.

Τίμιος· εὐωχῆ τίμια *Epu-*
lare carissime rerum 9, 1.
vbi vide notam.

Τίς *Quis* 2, 1. add. 16, 2.
26, 1. * *τίς ἐστὶν ἡμέρα σή-*
μερον *Quotus sit hic mensis*
dies 3, 2. * *εἰς τίνα τρόπον*
κατενήνεκται *Quales sint eius*
mores: quibus moribus, quo
ingenio, sit praeditus prooem.
4. * *τί γίνεται; Quid existat?*

14, 1. * *τί δοκεῖ αὐτῷ τὰ τᾶ*
θεῶ; *Quid ipsi videatur de*
coelo? 25, 2. * *ὁ θεῖνα τί*
ἐστὶ *Qualis hic vel ille sit* 28, 1.
* *τί λέγεις; Quid audisti? ha-*
besne quod mihi narres? 8,
1. * *τί χρὴ ποιῆν* *Quid oport-*
teat facere 16, 2. * *τί ποτε*
βέλονται *Quid tandem sibi ve-*
lint 8, 4. * *τί γὰρ δήποτε*
Quidnam tandem causae sit
prooem. 1. Hefychius: τί
δήποτε διατί.

Τίς *Aliquis: quidam* 2, 1.
2. 3, 2. 7, 1. 25, 1. etc. *
ποῖός τις ἐστὶ *Qualisnam sit*
*prooem. 4. add. 20, 3. **
Saepe comes additur Prono-
minibus τοῖστος et τοῖόςδε,
ita vt significet fere 1, 1. 4,
1. 5, 1. 17, 1. 24, 1. 28, 1
etc.: et nominibus Substanti-
vis 13, 1. 18, 1. 22, 1. 24,
1. 26, 1. * *μὴ λέγεταιί τε*
καινότερον *Num quid fertur*
noui? 8, 1. * *ἐν τινὶ τὰς* *Ita*
aliqua eius parte consistens
13, 1.

Τίτην *Autrix: femina*
quae mammas dat, infanti 16,
3. 20, 1.

Τίτυρος *Satyrus* 5, 4. Fuit
genus simiarum mitiorum, fa-
cie admodum grata, et gesti-
culatis motibus inquietarum
[Plinius H. N. 8, 54, et Soli-
nus c. 30 extr.]. Habuerunt

K 5

caudas

caudas minutas, auctore scho-
liaſta Theocriti ad Idyl. 3, 2:
alioque vocabulo *σάτυροι* di-
ctae ſunt. Vid., praeter Ca-
ſaubonum, Perizonius ad
Aelian. V. H. 3, 40.

Τοι ἦτοι — ἢ *Aut* — *aut*
7, 4. * *vero* 28, 1.

Τοῖός δε Talis: is 17, 1.
24, 1. 28, 1.

Τοῖστος Talis: is: huius-
modi 1, 1. 3. 4, 1. 8, 4. 26,
1. 2 etc. * *καὶ τὰ τοιαῦτα*
Quo pertinent etiam haec: etiam
haec ſunt eiusdem generis 19,
3: vt 11, 5 *τὰ δὲ δὴ τοιαῦτα.*

Τόκος Usura 6, 4. * *τόκος*
τόκος Usura usurae 10, 3. *
οἱ τόκοι Usurae 18, 2: ſed
6, 4 *οἱ τόκοι* ſunt *oboli*, *nu-*
muli, *pecunia quam facit e*
mercibus et in buccam condit
vecors.

Τόμος Portio: pars 12, 2.

Τοσῆτος τοσῆτος ἀποδόδα
Tanti vendit 10, 2. * *τοσαῦ-*
τα 7, 3 accipi debet, vt in
notis dictum eſt, *δεικτικῶς*,
vt intelligantur *ea quae in lu-*
dis et in palaeſtris docentur.

Τραγηματίζεδα proprie
bellaria comedere. nam *quae*
πέμματα Graeci, inquit Gel-
lius 13, 11, *aut τραγήματα*
dixerunt, *ea veteres noſtri*
bellaria appellauerunt. Sed
11, 2 valet ſimpliciter *come-*

dere. Uſus tamen ibi verbo
hoc Theophrastus videtur
propterea, quia *μῆλα* apud
veteres erant in menſa ſe-
cunda.

Τράγος Hircus 4, 2.

Τραγωδοί νικήσας τραγω-
δοῖς Victor si disceſſerit e cer-
tamine tragico: quum poëtae
tragici certarunt inter ſe Li-
beralibus 22, 1. Intelligitur
enim *poëta tragicus*, *τραγω-*
δοποιός non *actor tragoediarum*
τραγωδός. Nam neque acto-
res reperiuntur donaria de-
diſſe Baccho, neque verbum
νικῶν de actoribus dictum pu-
to. Poëtae autem tragici Li-
beralibus certabant inter ſe,
ita vt vel vnam, vel plures,
et quidem fere quatuor, fa-
bulas committerent. *Τρα-*
γωδοῖς igitur fere dictum eſt,
vt apud Cic. 10 ep. 32 *gla-*
diatoribus, h. e. ludis gla-
diatoriis.

Τράπεζα Mensa 2, 4. 9, 1.
11, 5. 19, 4. * *mensa lanii*
9, 2. * *αἱ τράπεζαι Mensae*
numulariorum 5, 3.

Τρᾶυμα Vultus 25, 5.

Τραυματίας Saucius 25, 4.

Τρεῖς Tres 16, 1. 28, 3.
* *τρία* 6, 4.

Τρέπεδα *τρέφομαι* δὲ ἤδη
ἐπὶ τὸν λόγον *Conuertam me*
iam ad rem ipsam: ordiar
iam

iam dicere de re ipsa prooem. 4.

Τρέφειν Alere 5, 4. 6, 2.

Τρέχειν Currere 25, 3.

Τριάκοντα Triginta 2, 1. 11, 5.

Τρίβων Pallium detritum 22, 4.

Τριηραρχῆν Trierarchum esse 22, 2.

Τριηραρχία Trierarchia 23, 4.

Τρίοδοι Trivia 16, 1. 3.

Τρίτον παραγενέσθαι αὐτὸν εἰς Μακεδονίαν Ipsum cum duobus aliis venisse in Macedoniam 23, 2.

Τρίχαιλον Trichalcum: nummus valens tres chalcos 10, 2.

Τρίχωμα τῆς κεφαλῆς Comae: capillamentum 2, 2. Nam nomina, quae desinunt in ωσις et ωμα. sunt fere Collectiua.

Τρόπος· ὃν τρόπον Quomodo prooem. 2. * εἰς τίνα τρόπον κατενήνεκται Quibus moribus, quo ingenio, fit praeditus prooem. 4. * τὸ ὅλον δεινὸς τῷ τοιάτῳ τρόπῳ τῆς λόγῃ χρῆσθαι Omnino solet uti vocibus his 1, 3. * ἡ αὐτὴ τάξις τῶν τρόπων Eiusdem modi mores prooem. 1. add. ibid. 2: ubi γένη τρόπων sunt vitia et virtutes.

Τροχάζειν Currere 14, 3.

Τυγχάνειν ὅσα τυγχάνει γένη τρόπων τέτοις προσκείμενα Quae vitia virtutesue in sint cuique prooem. 2. * ὕπνε τυγχάνειν Somnum capere 18, 1.

Τύπος Descriptio. vt 1, 1 ὡς τύπῳ λαβεῖν Si quis velit describere.

Τύχη Fortuna 8, 3. 14, 2.

Υ

Υβρίζεσθαι Iniuria afficere 26, 2.

Υγιές ἀνδράποδον Bonum mancipium: seruus frugi 17, 2.

Υγρόν. ὡς ἐν ὑγρῷ ἐστὶν ἡ γλῶττα In lubrico est lingua 7, 5. Videtur fuisse proverbium, quod vsurparetur de garrulis, et quo significaretur, linguam eorum nunquam posse quietam stabilemque esse, verum moueri semper.

Υδωρ ψυχρόν Aqua frigida 20, 2. * εἰ ποιήσκειν ὁ Ζεὺς ὕδωρ Si fecerit Iupiter pluuiam 3, 2.

Υἱὸς Filius 17, 2. 21, 1. 27, 1. * τὸς υἱῶν prooem. 3. 9, 2. 11, 3.

Υμήττιον μέλι Hymettium mel 5, 3. Nomen ab Hymetto, monte Athenis vicino et abundante melle optimo.

ὑπα-

ὑπακῆσαι, *respondere et ostium aperire*, de ἀγρῦκῳ, qui, pro ianitore, pulsantes interrogat iisque fores aperit. 4, 3. vbi vide notam.

Ἰπαντᾶν *Occurrere* 8, 1. 11, 1.

Ἰπαιζις τῆς ψυχῆς *Demissio, infraelio, animi* 25, 1.

Ἰπέρ· 1) Cum Genitiuo. vt 16, 1 ἕως — λίθους τρεῖς ὑπέρ τῆς ὁδοῦ διαβάλλη *Quam — ipse lapides tres trans viam iecerit*: et 19, 4 ἀποπύσαι βεβλόμενος ὑπέρ τῆς τραπέζης *Quum exspuere vult ultra mensam*. 2) Cum Accusatiuo. vt 10, 1 Φαιδωλία ὑπέρ τὸν καιρὸν *Pausimoniam inmodicam*: et 27, 1 Φιλοπονία ὑπέρ τὴν ἡλικίαν *Studium, industriam, praeter aetatem s. aliena ab aetate*.

Ἰμερβολή. ὡς καὶ ὑπερβολὴν ἐνημερεῖ *Se summe felicem esse* 21, 4.

Ἰπερημερία est quum quis non soluit debitum ad diem. Vnde 10, 3 ὑπερημερίαν προῖζαι *Exigere usuram pecuniae ad diem non solutae*.

Ἰπερηφάνια *Superbia* 24, 1.

Ἰπερήφανος *Superbus* 24, 1.

Ἰπνος· ὅπως ἂν ἡμῶς ὑπνος λάβῃ *Quos oculis nostris obrepat somnus* 7, 5. * ὑπνος τυγχάνειν 18, 1. et ὑπνος λαβεῖν 25, 5. *Somnum capere*.

Ἰμό· 1) Cum Genitiuo. vt σκωπτόμενος ὑπομείναι καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν παιδίων *Illud se finit adeo ab suis liberis* 7, 5. add. 11, 4. 14, 2. 17, 1. 23, 2. 26, 2. * ὑπὸ τῆς σπυδῆς *Prae festinatione* 25, 3. * 22, 2 pro ὑπὸ τῆ καταστροφῆς *legi debet ἀπὸ τῆ καταστροφῆς*. 2) Cum Accusatiuo. vt τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὸν αὐτὸν αἴερα κειμένης *Quum Athenae eidem coelo subiectae sint* prooem. 1. * τῶν ὑφ' αὐτὸν τινι συντάξαι αὐτῶν ἐπιμελεῖσθαι *Cuidam suorum [eorum quibus praefectus est] imperat ut habeat curam conviuarum* 24, 2. * τρέχειν ὑπὸ τῆς σκηνῆς *Currit in s. sub tentorium* 25, 3. * ἀποκρύψαι αὐτὴν ὑπὸ τὸ προσπεφάλαιον *Occultans eam sub puluino* 25, 3.

Ἰποβάλλειν *Interpellare* 7, 1.

Ἰπόδημα 2, 4. idem est quod κρηπίς *crepida*. Sed alibi ὑπόδηματα fere sunt calcei qui tegunt totum pedem. Atque sic accipi debet 4, 1. 4.

Ἰποζύγια *Iumenta* 4, 2.

Ἰποκορίζεσθαι *Balbutire cum infantibus nutricum more: sermone infantem agere* 20, 1.

Ἰπολαμβάνειν *Putare: existimare* prooem. 2. 3. 1, 3. 2, 1. 5.

Ἰπό-

Ἐπόληψις τις ἀδικίας κατὰ παντων *Opinio quaedam et suspicio iniustitiae et improbitatis de omnibus* 18, 1.

Ἐπολύμενοι *Discalceati: excalceati* 10, 4.

Ἐπομένειν ὑπομῆναι πολὺν χρόνον *Opperiri diu* 15, 3. * καὶν ὑπομένῃ τις αὐτὸν *Et si quis ferat eum* 3, 3. * σκωπτόμενος ὑπομῆναι *Illudi se patitur* 7, 5.

Ἐπομιμνήσκειν *In memoriam reuocare clicui aliquid* 7, 1. 9, 2. *Construitur cum Accusatio personae.*

Ἐπομνήματα *Commentarii: monumenta prooem.* 3. Nam vt ὑπομνήματα dicuntur omnino *monumenta* h. e. ea omnia quae in memoriam reuocant aliquid: ita singulatum hoc vocabulo signantur *libri in quos refertur aliquid memoriae causa, nulla admodum diligentia adhibita: quales libri a Latinis commentarii vocantur.* Sic *Commentarii Caesaris de Bello Gallico a Strabone 4 p. 177 Cas. appellantur ὑπομνήματα et Xenophontis Memorabilia Socratis apud Moeridem Atticistam [in vocab. ἐπιτηδεύς] dicuntur, in omnibus libris scriptis, eodem vocabulo, ὑπομνήματα quod Hudsonus perperam mutauit in ἀπομνημονεύματα.*

Gloss. vett. ὑπόμνημα Commentarius. Ἐπομνήματα Commentarii. Talis autem etiam est Libellus Theophrasti. sed vbi vide notam.

Ἐπομονή αἰσχρῶν λόπων καὶ πράξεων *Quum quis sustinet turpia et dicere et facere* 6, 1.

Ἐποπρίαδα *Bene, i. e. pretio minori, aliquid emere* 11, 5.

Ἐποσρῶσαι *Substernere* 2, 5. * Ἐποσρῆννυσαι *Substernere sibi* 22, 2.

Ἐποτίθεσαι ὡσπερ ὑπεθέμην *Sicut proposui prooem.* 4. H. e. ita vt primo describam vitium, deinde notem eum in quo vitium inest, denique ostendam quomodo proferat et ostendat vitium.

Ἐποχωρήματα *Excrementa* 20, 2.

Ἐσεραία εἰς τὴν ὑσεραίαν *Postridie* 9, 2. Vid. supra εἰς.

Ἐσσερον *Postea: deinde* 5, 4. 15, 2. * *serius* 17, 1.

Ἐτεν *Pluere: pluuiam facere* 14, 4. 17, 1.

Φ

Φάγειν 24, 1. Sed legi debet haud dubie Φάσκειν. * *δετ. νῶς φαγεῖν Auide edit* 4, 2. * *ποδὰ φαγῶν Cibo oneratus* 14, 2.

Φαίνεσαι *Apparere* 4, 2.

Φανερά κατασησαι *Explicitare: describere prooem.* 4.

Φα.

- Φαικῆν ἔϋων *Lenticulas co-*
quens 14, 3.
 Φάσκειν *Dicere* 1, 3. 4, 1. 7,
 3. 8, 2. 10, 1. 24, 1. 25, 1.
 Φᾶυλοι *Improbi: vitiose*
prooem. 2.
 Φειδωλία *Parsimonia* 10, 1.
 Φειδώνιον μέτρον *Phidonia*
mensura 11, 5. vbi vide notam.
 Φέρειν *Ferre: afferre* 6, 2.
 9, 3. 11, 2. 15, 2. 17, 1.
 18, 1. 22, 2.
 Φεύγειν *Diffugere* 7, 2.
 * Δίην Φεύγειν *Reum esse* 6, 4.
 14, 1.
 Φημί *Aio: inquam* 1, 2.
 2, 4. 5 etc.
 Φθέγγεσθαι *Loqui: dicere*
 6, 5. 7, 1.
 Φθονεῖν ἐφθόνησάς μοι τῶ
 ζῶμα *Inuidisti mihi insculum*
 17, 1.
 Φιλαρχία *Ambitio: stu-*
dium, cupiditas, honorum s.
magistratum 26, 1.
 Φιλεῖν *Osculari* 2, 3. 5, 2.
 17, 1.
 Φιλοπονία *Studium: indu-*
stria 27, 1.
 Φίλος *Amicus* 2, 4. 4, 1. 8,
 1. 11, 3. 5. 14, 2. 15, 2. 17,
 1. 3. 24, 2. 25, 4. 28, 3.
 Φιλόσοφοι *Philosophi* 5, 4.
 Φιλοτιμία ἀπὸ φιλοτιμίας
 22, 1.
 Φοβεῖσθαι ὅτι φοβεῖται ἀπὸ
 ἐνυπνίου τινός *Se timere sibi a*
somnio quodam 25, 2.
 Φοῖνιξ *Palmula* 10, 2. Sed
palmae in Graecia non fere-
bant fructus maturos [vid. Plu-
tarchus Sympoſt. quaeſt. 8,
4], ficique et palmulae erant
cibus ſeruorum. Qua ex re
eo magis apparet inſignis
magnitudo μικρολογίας.
 Φορεῖν *Gestare: pallium* 10,
 4. 22, 4: *calceos* 4, 1.
 Φορτίον *Onus* 11, 4.
 Φράτρες *Curiales* 11, 5.
 Nam ſingulae φυλαὶ Athe-
 nis deſcriptae erant in ternas
 φρατρίας ſ. ἔθνη ſ. τριττύας.
 Qui ex vna eademque φρα-
 τρία erant, ii dicebantur
 φράτορες.
 Φρίτταν *Horrere: horre-*
ſcere 16, 3.
 Φυλάτταν *Custodire: de*
cane 4, 3. * *Med. φυλάττε-*
σθαι Sibi cauere 1, 4. * *obſer-*
uare: ſeruare 18, 2.
 Φυλέσθαι *Tribules* 25, 4.
 Φύσις *Ingenium prooem.* 2:
 vbi etiam eſt πολλὰ καὶ παν-
 τοδαπὰ φύσεις *Multa et va-*
ria ingenia.
 Φυτεύεσθαι τὸν ἀγρὸν εὖ
 πεφυτεύεσθαι *Agrum bene con-*
ſitum eſſe 2, 5.
 Φωνή *Vox* 4, 1. 6, 3. 5.
 * Φωνὰί *Voces* 1, 4.
 X
 Χαλεπὸν *Difficile eſt* 3, 2.
 7, 5. 11, 1.
 Χαλ-

Χαλ-

Χαλκεία Abena: cucumae: scutrae: vasa aenea maiora in balneis, in quibus aqua calefieri solebat 9, 3.

Χαλκῆς δακτύλιος Aereus annulus 21, 2. * χαλκοῦ Chalci: aera: numuli 6, 2. 11, 4. 28, 3. Ὅττο chalci faciebant obolum.

Χαμαῖ Humi 10, 2.

Χαρακτήρ Descriptio [Cic. Topicc. 22], vel notatio [Auctor ad Her. 4, 50]: Vnde Χαρακτῆρες ἡθικαὶ sunt notationes s. descriptiones morum. Titulus libelli.

Χαρίζεσθαι Gratificari: gratum facere 2, 5, 24, 3.

Χάρις ἐδεμῖα σοι χάρις Nullam in partem tibi sum obstrictus 9, 3. * χάριν ὀφείλειν Gratiam debere 17, 3.

Χεμῶν Hiems 14, 3.

Χεῖρες Manus 5, 1. 6, 4. 16, 1. 19, 4. 25, 5.

Χεῖρον ἢ χεῖρόν ἐστιν ἐυρεῖν ἔδὲν Quo nihil potest reperiri perniciosius 1, 4. * προσποίησις ἐπὶ χεῖρον πράξεων καὶ λόγων Simulatio dissimulatioque in factis et in dictis fallax et fraudulenta 1, 1. * ἀγὼν τῆς ψυχῆς εἰς τὸ χεῖρον ἐν λόγοις Quum studiose quis et vnice hoc agit, ut detrectet alios maleque de iis loquatur 28, 1.

Χελιδόνες Hirundines 7, 5.

Χθῆς Heri 2, 1. 3, 2.

Χιτωνίσκος Tunica interu-
la: subucula: indusium 25, 2.

Χολή Bilis 20, 2.

Χολίκιον Pars intestini, fere crassi et pinguis 9, 2.

Χορὸς κωμικὸς Chorus comicus 6, 1.

Χόρτος Pabula: gramina 4, 2.

Χρᾶν Commodare: utendum dare 4, 3. 5, 4. 9, 3. * uti prooem. 3. 1, 3. 19, 3. 26, 1. De formula τῆ οἰκονομίας χρῆσθαι prooem. 2. vid. supra vocab. οἰκονομία.

Χρεὸς Debitum 11, 5.

Χρῆ Oportet 3, 3. 16, 2.

Χρήματα Pecunia 23, 1.

Χρηματίζειν De rebus feriis et de negotiis inter se agere 7, 2.

Χρήσιμος τὸ λαλεῖν ὡς χρήσιμόν πᾶ Loqui, garrire, quum iuuat interdum 7, 2. * εἴ τι χρήσιμος αὐτῷ γέγονε Si qua in re sua ei opera utilis fuit 9, 2.

Χρηστὸς Bonus: probus 2, 3. 13, 3. * τατὶ ἄρα ὡς χρηστὸν ἐστὶ Hoc vero quam delicatum est! 2, 4. * ἱμάτια χρῆσθαι Pallium bonum, h. e. non detritum 5, 3.

Χρῆματα Unguenta 5, 3.

Χρῆ-

Χρόνος- πολὺν χρόνον *Diu*
15, 3. 25, 4. * πλείω χρόνον
Diutius 6, 2.

Χρυσὸς *Aurum* 23, 2.

Χρωνύειν *Commodare*: mu-
tuo dare 10, 3.

Χρῶς ἐν χρῶ κειρόμενοι
Cute tenuis tonsi 10, 4.

Χύτρα *Olla* 10, 2. 14, 3.

Χωρίον *Fundus* 4, 3.

Χωρὶς τῶν *Praeterea* 17,
3.

Ψ

Ψευδῆς λόγοις καὶ πράξεις
Vana dicta et facta 8, 1.

Ψεύδεται *Mentiri* 8, 4.

Ψευδολογία *Vani sermones*
8, 5.

Ψῆφοι *Calculi* 14, 1. 17,
2. 23, 3. 24, 3.

Ψιθυρίζειν *Susurrare* 2, 5.

Ψυχὴ *Animus*: mens 7,
1. 14, 1. 25, 1. 28, 1.

Ψυχρὸν ὕδωρ *Frigida aqua*
20, 2. * ψυχρῶ λέξεται *Fri-*
gida se lavare 28, 3.

Ω

Ω index Vocatiui prooem.
2. 3. 21, 4. * ἄταλαίπωρος!

O miserum et aerumnosum
8, 3.

Ωθεῖν τὸ ἱμάτιον ὡσαύτως
τὸ σῶμα *Pallium intrudit in*
os 2, 3. * ὁ ὡσας *qui urget*:
qui impellit 15, 2.

Ωνεῖσθαι *Emere* 13, 1. *
ἐώνημαι *Emi* 17, 2. add. 9, 3.

Ωνητῆς *Emtor* 12, 2.

Ωνητιῶν *Emere velle*: *em-*
turire 23, 4.

Ὡς idem quod ὅτι 1, 2. 3,
2. 3 etc. * redundat 20, 2.

* ἐνθυμῆ ὡς ἀποβλέπασί
πρὸς σὲ οἱ ἄνθρωποι *Nostin' ut*
adspiciant te homines 2, 1. *

ὡς μαλακῶς ἐδίει *Lantos ve-*
ro et delicatos cibos! 2, 4. *

τατὶ ἄρα ὡς χρῆσόν ἐστι! *Hoc*
vero quam delicatum est! 2,
4. add. 7, 2. * ὡς *Quippe*: *ut*:

tanquam: *quasi* 28, 2. add. 2,
3. 17, 3. 19, 3. 27, 2. * ὡς

τύπῳ λαβεῖν *Si quis describere*
velit 1, 1. add. 5, 1. 9, 1.
14, 1. 20, 1. * *adeo ut*: *ut*
6, 5. 18, 2.

Ὡσπερ *Quemadmodum pro-*
oem. 4.

Ὡσε *Adeo ut*: *ut* 2, 1. 4,
2. 7, 2. 4. 10, 2. 19, 2.

